B 40

Incipiūt ſmones bti bernhardi abbīs de hyeme. Sermo de ſcō cāuſtā ꝓ de aduentu dñi

Odie frēs ad uētus tm̄ciū celebramus: cuiꝰ utiqꝫ ſic et ceteris ſolēpnitatiū nomē quidē celebre ſatis et notū eſt mūdo: ſed rō nōis fōrte nō itā. Infelices em̄ filij adam omiſſis veris et ſalutaribus ſtudijs: cadua potius et tñſitoria q̄runt. Quibus em̄ aſſimilabim⁹ hoīes q̄ acoms hui⁹ aut quibus cōpabim⁹ illos: q̄s videm⁹ a terrenis et tpalibus cōſolacōib⁹ q̄uelli ſeparīqꝫ nō poſſe? Profecto ſiles ſunt hijs qui ſubmerſi ꝓfunditāt maquā. Ammiū videas eos tenētes tenē. nec ulla rōne deſcire. qd ꝓmū ocurrerit manibꝰ q̄d ſit illud: licet ſit aliquid vile qd ꝓeſſe nō non poſſit: ut ſunt indices herbaū ceteraq; ſilia. Sā et ſi qui fōrte ad eos veniant. ut ſubueniāt. nōnūq̄ ſolēt appēſos inuolue ſecū: adeo ut iam nec ſibi nec illis auxiliū ferre ꝓualeant. Sic ꝓcedit in hoc mari magno et ſpacioſo: ſic peūt miſeri. dū ꝓfunda ſectāt. omittūt ſolida: quibꝰ appēſis emergē et ſaluare poſſent aīas ſuas. Nec q̄ em̄ de vanitate. ſed de veritate dicit: cognoſcētibꝰ cā. et liberabit uos. Vos aūt frēs quibus tm̄ ꝓfundū revelat deꝰ que abſcondita ſūt a ſapiētibus et prudētibꝰ: tm̄ ea que vē ſalutaria ſūt. ſedula cogitatiōe verſamī. Diligēt penſate rō nē hui⁹ aduētꝰ: quērētes mmrī quis ſit qui venit: vñ. quo. ad quid. quādo. et qua laudabilis ſme dubio iſte cuiꝰ ſitus ē. et ſalubris. Neq; em̄ tam deuote ecleſia vniuſa p̄ ſentē celebret aduētū: niſi latēt in eo magnū aliqd ſacrīmētū. Vnū q̄ē ei aplō ſtupente et admirāte mtuemī et uos: q̄tus ſit iſte qui ingredit. Ipe ē em̄ ſedm̄ gabrielis teſtimōiū altiſſimi filius: ac ꝓinde coaltiſſimi tpe. Neq; em̄ filius ē dei filiū degenerē ſuſpiciī: ſed equalis fatem̄ nrē ē altitudinis: et eiuſdē pemtus dignitatis. Nā et ꝓcipū filios ꝓcipes: et filios regū. regē ē quis neſciat. Veriptī q̄ ſibi vult q̄ etibus ꝓſonis q̄bī ſūma trinitate credim⁹ cōfitem⁹ et adoram⁹: nō ꝓ. non ſpē ſuis aduenit: ſed filiū omnīme quidē ego id ſm̄ ē arbitror ſme cauſa. Sed quis cognouit ſenſū dñi: aut quis conſiliarius eius fuit: Neq; ei ſme altiſſimo trinitatis cōſilio ſm̄ ē: ut filius aduenret. Et ſi cōſideram⁹ exitū nrī tēꝫ fōrtiſſis aduentē poſſum⁹: ut ex ꝓte q̄ congruū fuit a filio nos marīe liberari. Lucifer q̄ eo em̄ ille qui mane oriebat q̄ altiſſim ſilitudinē. aſſurgere ceptauit: et rapīa arbitrīū ē ei ſe equalē deo q̄ utiqꝫ

LANDES- UND STADT- BIBLIOTHEK DÜSSELDORF

filij ē: ꝑcipitatus illuc corruit: qm̄ zelauit ꝙ filio ꝑ. et opere dixisse videt: i mehi vindictam et ego retribuā. Continuo videbat sathanā tp̄ fulgure de celo cadētē. Quid tu superbis tira et cinis? Si superbientibus angelis deus nō pepcit: qtomagis tibi putredo et vermis? Nec hil ille fecit. melius operatus est: tm̄ cogitauit superbiā? et tm̄o mēto in ictu oculi irrecabili ꝑcipitatus est: qz unū peccatum in veritate nō stetit. Fugite superbiā fideles mei: qso multū fugite inimicū omīs pcī superbiā: que tam velociter ipsū qz spūdeiibus cīctis clarius micātē. et nā caligine obtenebrauit lucifer: q nō mō angelū. sed angelorū ꝑncipē in diabolū cōmutauit. Unde et ꝑtimq; mundēs homīm quā cōcepat in semetipo. in eo pepit imitatē: suadēs ut lignū vetitū gustās fieret sicut deus: sciens bonū et malū. Quid em̄ polliceris. quid promittis miser. cui filius altissimi in secrete clauē habeat: ymo et ipe sit clauis. clauis utiq; dauid. qui claudit et nēo aperit. In eo sunt oīs thesauri sapientie et scīe absconditi. Tu ne eos ut hoī ꝑsteres inique fumbeis. Videte qz vē iustā sentēciā dñi medaritice est: et ꝑ eius. sā et medax fuit dicens. similis eo altissimo: et medax ꝑ: cui in hoīe qz venenatā. Tue falsitatis semina rū fidit dicens. Eritis sicut dñ. Tu quoq; o homo si ut

des fuge curris cui eo. Adiutus fiēs q in hac nocte lem̄ē in ysaia dicēte dño. Principes tui infideles: vel ut alia trāslacio habet: inobedientes: socii furū. Reuera em̄ principes nri adam et eua. ꝓcepta nre pagine inobedientes. et socii furū: dū qd filij dei est. serpētis ymo diaboli ꝙ serpete to filio subripe temptant. Sed dissimulat iniuriā filij ꝑ. ꝑ em̄ diligit filiū: sed cōtinuo et in ipsū homīez vindictam retribuit: et aggrauat sup nos manū suā. Oīs em̄ in ada ꝑcūmq; et in eo sentēciam dāpnacōis acepimq; omēs. Quid g. agat filius videns ꝙ ꝑcutis se zelare prēm: et nulla ꝑte re creature? Ergo inquit occasione mei. creaturas suas ꝑ amittit? Altitudinē meā ꝑimq; angelq; affectauit. et populū qui sibi credēt habuit: sed cōtinuo ꝑ meus grauit vindictam in illū: ꝑcutiens eū ꝑte eū oībus suis plagis mirabilib. castigatiōe crudeli. Scām quoq; q michilo mea ē. subripe voluit: et ne illi q dē miserēt ē: nec pepcit oculis eis. Quid de bobus cura est deo? Duas tm̄ fecerat nobiles creaturas rōnis ꝑncipes. capaces beatitudinis. angelū videlicet atq; hoiem: sed ꝑ me ꝑdidit angelos multos: homīes vnuersos. Ergo ut sciant quia et ego diligo prēm: ꝙ me receperit. quos quodāmō ꝑ me amisit

se videt. Si ppt me tempestas hec orta est ut ionas: tollite me et mittite in mare. Omes mihi mundent: uado et tale ob exhibeo memetipm: ut qui qs mundē voluit. si quis gestierit imitari: fiat ei emulatio ista in bonū. Nonne tm affirm malitie et nequitie angelos tūsisse desertores: nec ex ignorātia aliq seu infirmitate peccasse: ideoq; pie nate ē. penitē nolētes. patribus ei amor et honor regis iudicū diligit. Inter hoc em et ipē creaut homēs ab initio ut repleant ex hijs loca vacua: et rursum ihīm restauret. Scabat em nulla patē angelis via redeūdi. Sepe no ut superbia moab qi superbus est valde: et superbia eius re mediū pmē nō admittit: ac p hoc nec venia. At uēo hoīs ure nulla ēdidit creatura: inuēs ex hoc po redimēdi adhuc hominē: qp pe que supplantauit alienā malitia: ideoq; pdesse et pt cētibus aliena. Itaq; dne obsecro cōplaceat tibi ut eruas me q̄mā ego mfirmi sū: qm de terra mea fur tim sublatus sū. et inocēs in laci missus sū. Sō quidē peccatis mnocēs: sed gētū ad cui gu me seduxit inocens aliq tenga. ędacū michi psuasi est dne: vemat velim. ut possit falsitas dephēdi: et agnosci veritate. et veritas liberabit me: si tm deprhēse fal sitati penitus abrenunciauero. et cognite adhesero veritati. Illoqui nō humana exit tēptatio. nec humanū putm: sed obstinatio dyabolica. Sepe pse nerie m malo dyabolicū ē: et digni simt pnā cū illo. qui cuiq in similitudine eius pmanent m pcō. Exte audistis frēs quis sit qui vemat: considerate iam vnde vemat et q. Vemit utiq; de orde depditis: in vteri vn grimis mis: vemit a summo celo. in inferiores pties terre. Quid g. Sone et nobis in terra est conversandū. Est sit nī in ea pfectus ille. Ubi em bn est sine illo. aut ubi multe ee potest cū illo. Quid michi ē in celo: et a te quid volui sup terrā. Deus cordis mei. et ps mea deus meus. Sā et si ambulauero in medio umbre mortis nō timebo mala: qm tu mecū es. Seut aut ut videō et ad terras et ad ipm q̄ descendis miserui: nō tm vinctus. sed tm mt mortuo liber. sicut lux que in tenebris lucet: et tenebre eam nō cōprehenderūt. Un nec relinquit aiam tuam in inferno: nec sem corpus eius in tra vidit corruptionē. Ipe em q descēdit. ipe ē qui ascendit ut adimplet omia. de quo scptū ē. qui ptulit bīficiēdo et sanādo oēs oppressos a diabolo. Et alibi. Exultauit

ut gyas ad cuīēdā viā: a sū
mo celo egressio eius: et occ
sus eius usq; ad sūmū eius. Ne
rito pīde clamat aplūs di
cens. Que sūr sū sunt q̄rite:
ubi xp̄s ē in dextēa dei sedēs.
Jnassū em laborarent erigē
corda mā: missi collocabīl in
celis salutis nr̄ docēt auctō
rē. Sed videamus iam q̄ sequū
t̄: nā et si materia quidē co
piosa mueīt̄ et uberi manual
de: sed angustie tp̄is tantū
sermōis longitudinē nō admit
tūt. Considerātibus igit̄ quis
venat: magna oīno et mes
fabilis maiestas monstrat. Cui
piētibus vī venat grandis
plane patuit via secūdū eius
testimū qui ppheticus spūs
spū: ecce inquit nomē dñi ve
nit de longinquo. Porro quo
venat: mtuētibus apparuit
mestābil dīgnio. et pensus
mentibus: q̄ in carnēis
huius horroris fetorēq; tūtu
de sendē dignatus ē celsitudo.
¶ Jam quis dubitet mag
nū in causa aliq̄d fuisse: ut
maiestas tanta de tam lōgi
quo in locū tam indignū des
cendē dignaret. Plane mg̃
nū aliq̄d: q̄ ma magna:
q̄ mse cio multa: q̄ cūctis
copiosa. Ad quid em venisse
credēdus ē: hoc nāq; ē. qđ
nr̄ ppōsitū ordinē oporteat
iam p̄ seruitutē. Nec sane la
borādū ē nobis in hac p̄te:
cū maiestate aduētū eius tam
et tuba ipius et opa clamēt.
Ad querēdā quippe quē cēte sti
mā que errauerunt. de mōti
bus ppēauit: et ut maiestas
cōfiteāt dñō ime eius.
et mirabilia eius filiis hoīm:
ppē nō venit. Vana querētibus
dei dignatio: magna dignī
tas hoīb sic q̄sita: in qua
si gloriari voluerit. nō erit
mīsipiēs. Scio q̄ aliquid esse
videat a sensu: sed q̄ tanti
eū fecerit ipe qui fecit. Omb
em dulcie. omīb gl̄a mūdi.
et q̄dq̄d in eo cupiscit. nimis
est ad hanc gl̄am: imo nec
est aliquid in eius cōpatione.
Quē quid ē hō qua magnificas eū: aut quid apponis
erga eū cor tuū. ¶ Attēn
velim nosse quid sibi voluerit q̄ ad nos venit ille: a
quāe nō magis unumq; nos ad
illū. Sciū em nātus erat.
Sed nec cōsuetudo diutū
ut ad pauperes venīt: nec
si p̄sentire voluerīt. Jtē
fiēb. Scio magis ad eū ue
nire dignū fuit: sed duplex
erat impedimētū. Sca enim
bant oculi mī: ille nēo lucē
inhabitat inaccessibilē: et ra
dentes palpebras in ḡbato dīnā
illā nō poterāmq; attingē cel
situdinē. ppēa benignissim
saluator. ac medicus aīarū. et
descendit ab altitudine sua:
et claritatē suā infirmis ocu
lis tēperauit. Jndutus se later
na quadā: illo utiq; gl̄oso
et ab oī labe puissimo corpe
q̄ suscepit. Hec est illa le

iussima plane et pfulgida nubes: supra quā assensurī eī ppha predixerat: ut descenderet in egyptū. ¶ Tempus est iam tyn quoq; considerare tpē. quo saluator aduenit. Venturum qd' et vos credimus non late: nō in occulto nō in medio tpis. sed in fine. Scit incognite sermo est. sed ve sapiēter dispositus sapiēcia: ut cū primo magis ceteris. tuū primo afferret auxilium: prius ad magnitudinē a de filios nō ignorās. Vere cū aduesperascebat. et meridiana tu cādor iam dies: recesserat paulom sol unsquisq; ita ut exiguus minus splendor eius aut calor eēt in terris. Sīc et luy diuine notitie pua admodū essent: et habendāte minus tute feruor refrigueret amicitiis. Jam nō arrebat angelo. non loquebat pheta: cessabant velut de spacio vite. pū minima vtiq; dulcia hoīm. et obstinatiōe: et ego aut filius. tuū dixi erat vemo. Hinc et alibi legim sēptū. Ecce ipse qui loquebar ecce assum. Sic sic diū medium silētiū tenent oīa. et nox in suo cursu medium iter pagēt: omnipotēs sermo tuus de celo a regalibus sedibus venit. Qd' et aplus intuēs aiebat. Cū venit plenitudo tpis: misit deus filiū suū. Plenitudo tpis. plenitudo et habūdātia tpa lium. oblitionē et inopiā fecerunt etenim. Opportune g' tē aduenit etenim: qn magis tpalitas pualebat. Sīc ut re tea sileā. tpā ch' pay tpalibus lo in tpe tanta fuit: ut ad vnū hoīm edictū. describēt vniūs orbis. ¶ Habetis iam et psonā venientis et locū utriusq;. id est a quo. et ad quē venit: tam quoz et tpē nō ignoratis: vnū restat via scire. p quā venit. et per quos diligenter requirēda: ut possim sicut dignū est oīa re et. Veriptū sicut ad opandā salutē in medio tre semel venit in carne visibiliter: ita cotidie ad saluādas aīas singulorū. in spū venit et inuisibiliter. sicut scriptū est. Expē an facie mea tpē dns. Et ut nouis occultū esse huius spuale aduentū: in vna ea inquit vinea nite gentes. ¶ Ita tea dignū est ut si nō valet infirmus in occursū tuū me dici predē longius: saltē conet erigere caput: et aliqtenus assurgē veniēti. Sīc te oportet o hoīs maria trāsire etiā. nō penetre nubes. nō trānsalpina re nare est: nō grādis mōs obstat tibi via: usq; ad tempus occre deos tuos: que est enī verbū in ore tuo. et in corde tuo. Vsq; ad cordis cōpūctionē. et cōfessionē oris oīne: ut saltim exeas de sterquilinio inferē cōfectionē: qm̄ indignū est illuc auctorē puritatis intre. Et hīc quidē de eo aduētu fuit dictū: quo singulos meos iustificabit dignatur illustre potētia. Iubet aut et manifestū aduētū considerare viā: qm̄ vie eius vie pulchre: et oīs semite eius pacifice. Ecce mēt sponsa venit saliēs in montibus: trānsiliēs colles. Veniēte vides o pulchra: sed cubāte vide an nō poteās.

dixisti omn̄. Judica michi quē di
lexit aīa mea: ubi pascis ubi cu
bes. Cubans pascit angelos in
ullas ꝑpetuas etnitates: quos
sciat visioē etnitatis. et īmu
bilitatis sue. Sed ne ignoze
te o pulchra. qm̄ mutabilis sm̄
ē visio illa ex te: cōfortatu ē
et nō potis ad eā. Veruptm̄
care egressꝰ est de loco sancto
suo: et qui cubans pascit an
gelos. ipe reput sicꝯ sanabit
nos: et videbit venies et pas
tus qui cubans et pascens vi
deri aīe nō poterat. Care veit
salues in montibꝰ: tūsiliens
colles. q̄ motes et colles. pri
chas et pphetas ꝯpe: et q̄
admodū veit saluās et tūsili
ens. in lubꝰ grīe dōis lege. Ab
ham genuit ysaac: ysaac ge
nuit iacob. et cetera. Ex hīs
mōtibꝰ q̄dm̄ ut inuenīet m
dix̄ iesse: vn̄ iuxꝝ pphetā egꝰ
sa ē virgā: et exinde flos as
cendit: sup̄ quē requeuit spūs
septiformis. Qd̄ manifestꝰ
alio in loco aperiens idem pphe
ta. care mḡt virgo cōcipiet et
pariet filiū: et vocabit nom̄
eius emanuel: qd̄ mēptat
nobiscū deus. Quē em̄ ꝑtus
florē. ipm̄ dēm emanuelē:
et quā dixerat virgā. mani
festꝰ exp̄mēs vīginē noīauit.
Sed nāte ē altissimi huius sā
ctimōnii cōsideatiōnē diu alte
rius seruāe: digna em̄ ꝑpo ser
mone matia: p̄sertī q̄ m lō
gū iam hodiernꝰ sermo p̄cessit.

Jtē sermo dixit dñs ad achaz.
pete signū a dño deo tuo. et de
via adiuentus domm

Audiuimꝰ suadētē
regi achaz ysaiā
pphetā pcē sig
nū a dño: siue i
pfundū inferni: si
ue in excelsum supra. Audiui
mꝰ respōsionē eius: formā
quidē honestē pietatis: sed non
virtutē. Ipse hor demꝝ ab
eo qui metuet coz. et cui confite
ē omīs cogitatio: metuit re
pbari. Non petā inquit: et
nō temptabo dñm. Elatus be
rat achaz fastigio solij regi
us: astutus humane sapiētie ūb.
Audierat q̄ ysaias a dño.
Vade dic vlpi illi: petat sm̄
signū a dño in pfundū inferni.
Habet em̄ vulpes fōueā: sed
in inferni. quocūq̄ descendēt:
adest qui cōprehēdat sapien
tes in astutia sua. Itaq̄ va
de aut dñs. dic volueri illi:
petat sibi signū in excelsū sup.
Habet em̄ voluer in dū: sed
et si in celū ascendēt: illicē
qui superbis resistēs ꝑpa virtute
calcat superboꝝ et sublimiū
colla. Veruptm̄ dissimulat
ille ptūus excelse. seu icōpbē
sibilis pfunditatis uel sapien
tie quēre signū: et ꝑtēa sig
nū bonitatis domui dauid dñs ipe pmittit: ut quos nec po
testas nec sapia terruit: allu
ciat saltē exhibitio mutatis.
Vt tū in eo qd̄ aut in pfun
dū inferni minus eaā ipā q̄
maiorē nēo habuit. ut in in
fernū quoq; p animas mortēdo
descendēt nō inuēto desiderū
ut p̄cipiat achas uel in excel
su regnātis expauescē maies

Et cetera

tatē: uel descendētibus ad mē
ros amplectā mutuē. Molestus
bus ē g̃ nō solū hominbꝫ sed e
tiā deo: quisqꝫ nec maiestā
tē cogitat in timore: nec cari
tatē in amore meditat. Pter
hoc mḡt dabit duos ipē nobis
signū: in quo manifeste et
maiestas et caritas monstrat.
Ecce virgo cōcipiet et pariet
filiū: et vocabit nomē eius
emanuel: qd̄ mr̄etur nobis
cū deus. Noli fugē adam: q
nobiscū deus. Nē timeas o
hō. nec audito nōie dei ter
reanis: q nobiscū deus: no
biscū carnis similitudiē: nobis
cū vtilitate. Pter nos venit
tꝫ vnꝫ ex nobis: filius nob
passibilis. Demqꝫ butyrū et
mel mḡnit comedet. Ne sā
cnt. Paulꝫ erit: et vescet in
similibꝫ alimētis. Vt sciat
mḡt reprobare malū et eligē
bonū. Etiā hic bonū et ma
lū audis. sicut in arbore ve
ti sicut in ligno trāsgressionis:
sed multo melius a primo
dam sēnibus iste petit. Eligēs
enī bonū malū reprobat: nō
sicut ille qui dilexit maledic
tionē et venit ei: et noluit be
nedictionē et elōgauit ab eo.
Nā et in eo q̄ primisit. buti
rū et mel comedet: adūtē
potius puuli huius electionē:
cū assit eis gr̄a: ut qd̄ prec
tat utrūqꝫ sentire: digne et
accōmodate ad intelligētiā
proferre cōcedat. Duo sunt
in lacte ouis. videlicet butirū
et caseus: butirū pinguis et iu
uenilis: caseus ariduis et dur.
Vnde g̃ puulꝫ nō. eligē nouit:
qui butirū comedens. caseū
vtiqꝫ nō comedit. Que ē enī
cētesima ouis que erravit: et
in psalmo loquit. erravi sicut
ouis que perit. Vtiqꝫ genus
humanū qd̄ bene missis pasto
ribus: alys. sine noua gratia
nouē ouibus in montibus delictis.
In hac igit̄ oue duo repiet:
naturā dulcē naturā bonā et
bonā valde cū pī butirū: et
pāā corruptione ut caseū. Vn
de g̃ q̄ oportuit puer nr̄ elect:
qui naturā nr̄am sine ulla p̄
cti corruptiōe susceperit: sicā de
pueris legis. Congruenter est
sicut lac vaccarū: in qbꝫ utiqꝫ
puritatē lactis corrumpat fermē
ti malitie. coagulū mḡntibus.
Sed et apis hꝫ melius dulce
dinē: hꝫ etiā aculei pūctiōez.
Apis nēo ē qui pascit nr̄ hīa:
qui florigera mḡtat pa
tris angelorū: vñ nō cuntatē
nazareth qd̄ mr̄etur flos
adolauit: et ad sinum olē
tē pcie virginitatis florē
aduenit. Illa misit. illi ad
hesit. Huius apis mel et aculei
um nō ignorat: qui mīam ei
et iudicii cū ap̄hete dēcūtat.
Attīn ad nos venies. solū mel
attulit et nō aculeū: id est mi
sericordiā et nō iudiciū: ita
ut psalmo dētibus q̄nqꝫ discipul
ut cuntatē que suscepe eum
noluit perpetigne consum
respōdeit nō venisse filium

hoīs ut iudicaret: sed ut sal-
uaret mūdū. ℣on habebat ac-
leū apis mā: quodāmō depo-
suēat illū: qñ tanta mdigna
pacēs mām exhibebat et nō
iudicū. ℭ Sed nolite spāre
in mstate: nolite pāre i spe.
habet em apis mā qñq; resu-
me aculeū suū: et acriter in-
figē illū in medullas hoīū
pāroū: qñ pr nō iudicat qpq;
sed omē iudicū dedit filio. Re-
aut puulq mē butyrū et mel
comedit: qñ bonū natuehu-
mane dne mē sic m semet
ipo vnuit ut eēt hō verus
et pārm nō hīs: deus mse-
riaz et iudicū nō exhibēs.
ℭ Ex hīs iam manifeste ar-
bitroz que nā sit vnctio de q
dne ysse predēs: quis vēo
flos suy que req esāt spēs:
qñ vngo dei gemtis vngtē:
flos filiq eius. flos utiq flos
filius virginis: flos ā dilo
et rubicūdo: electis ex milibus.
flos in quē desiderāt
angeli: flos ad cuius odorē
resuscitāt mortui: et sicut
ipe testat flos: flos cāpi est
nō orti. Cāpus em sine omi
humano ānimaculo: nō semīatus
ab aliq: nō defossis falculoz
nō ipiciatis ferro. Sic ōno
sic virginis alius florauit: sic
inuiolata integ et casta ma-
ne visēa tis passia etiā vi-
roz florē protulerit: cuius pul-
chritudo nō videat corrup-
tionē: cuius gloria impetuū nō
maneāt. ℭ O vngo vngta
sublimis. in q̄ sublime vtice

sem erigis. usq; ad sedentē in thro-
no. usq; ad dīm maiestatis: ne
q̄ id mireris: qui in altis habitas
dicit humilibus. O vē celestis pla-
tee: pacifioz cūctis: sanctioz om-
nibus. O vē lignū uite: qd' solū
dignū fuit portare fructū salutis.
ℭ Depresa ē iam maligne ser-
pens astucia tua: nudata est
plene fallacia tua. Quo ipsum
eius creatoris: mēdacij et in-
dustie mfamiauerāt eū: sed in
utroq; cōuictus eb ee mētitus.
Siquidē ab initio mortē2 cū
duxeāt. neq; p̄ moriebant: et ue-
ritas dīi manet meū. Sz
et nūc respōdere potes. Qz
ex arboe cuius arboīs fructū
audē potuerit: quum ex hac
quidē virginis claim. et fructū
sublimē negauit. Etenim q̄ p̄
filio nō peccat: qnō nō omia
simul cū illo donauit. Sz iam
aduitas in fallor qm vngo
regia ipa ē via p quā saluator
aduenit: predēs ex ipius vtero
tāq; sponsus de thalamo suo. Te-
nēdes gressū. qua pace si me
minus cepimus tue stagie ser-
mone: studeamus et nos di-
lectissim ad ipm p ea ascendē
qui p ipam ad nos descendit:
p eam uenire in gratiam ipius:
qui p ea in nobis misericordiā vē.
ℭ P te accessū habeamus ad
filiū o būdā mūdicie gie. gei
tis vite. mis salutis: ut p te
suscipiat nos: qui p te datus
ē nobis. Exercuisset apud ipm
integritas tua culpa mē corrup-
tionis: et humilitas deo grata.

¶ imme

¶ floret

mē venīā impetret vāmitatū. Co
pīosā cūtīs tua mīorū cooperi
at multitudmē pāorū: et fecū
ditas glōsa fecūditatē nobis cō
ferat meritorū. Dnā mā. medi
atrīx mā. aduocata mā. tuo filio
nos reconcilia: tuo filio nos
reconcēda: tuo filio nos repre
senta. Suc o bndcā p̄ gratiā quā
inuenisti. p̄ progeniē quā peperisti:
ut qui mediāte te fieri dignus
est p̄ticeps mīsēie et mīsi mini
tus mē. te quoq; mediāte p̄ti
cipes fiant nos glē et bēatu
dinis suē: ypc̄ ihc̄ filius tuus
dns nr: qui ē sup oīa bndcāis
in secula amē. Sē sermo de aduē
tu dñi et de septem ordinib⁹ mīs

IN aduētu dñi quem
celebramq. si psonā
venientis intuear. nō
impio excellentiā ma
iestatis: si attendo ad
quos venit: dignoīs magnitu
dinē et potestatē. Stupent cīte
et angeli de nouo. videntes ifc̄
se quē sup̄ se semp adorāt: ma
nifeste iam et ascendentes et
descendentes ad filiū hoīs.
Si cōsideo ppt̄ quid venit: ā
plector quoad possū mestua
bilē latitudinē cuitatis. Si
modū cogito: exaltationē ag
nosco humane condicionis. Vel
siquidē vnūsquisq; creator et
dns. venit ad hoīes: venit
ppt̄ hoīes: venit hō. Ez
dicēt alīqs. Quō venisse dicit:
qui sp̄ ubiq; fuit: erat quidē
in mūdo: et mūdus p̄ ipm fac̄
est: et mūdus eū nō cognouit.
Non g. venit qui aderat: sed ap
paruit qui latebat. Vñ et ipsa
nā in qua agnoscēt induit for
mā: qui nimirū in dīna lucem
habitat inaccessibilē. Et nec sine
ingenti maiestatis apparere in
similitudīe sua. qua se fecerat ab in
ceptō nec indignū deo a quibuscūq;
substātia sua nō poterat agnosci.
in ymagine exhibere: ut ex
peterāt homines ad ymaginē et
similitudinē suā: ipse hoīb⁹ nō
tesceret finīb⁹ hō. Hymnis g. aduē
tus tante maiestatis. tāte ipū
sanctis. tante cōmunis. tante e
tā glorificatiōis mē: ab vni
uersa ecclā semel in āno sol
lēpnis meōria celebrat. Sed
vtinā itū semel agēt: ut sēp
ad quippe dignis. Quāte em
infamie est. ut post tāti regis
aduētū alīs quibuslibet ne
gotiis hoīes velint seu aude
ant occupari: et nō magis
omissis oībus solū eius cultui na
tant: nec in eius p̄nīa cunc
ctis memmerīt retinēdū. Sed
nō oīm ē qđ aut ppha. meō
rīā habūdātie suauitatis tue
eructabūt: siquidē nec oīb⁹
licet meōria pascit. Sane ne
mo qđ nō gustauit. sed negi
qđ tm gustauit eructat. Eruc
tus quippe nō nisi de plēitu
dine et sanctitate p̄cedit. pp
tea quoq; secularis est mētis
et vitia meōriā hāc et si cele
brant: nō eructāt: sine deuo
cōe et affectiōe dies istos ari
da quadā cōsuetudīe obseruā
tes. Demiq; qđ despnabilīq;

Lege desideret

venīs

hmq digaoms meoria. dat m oc
casionem cur mb: ut videab eos
tanta sollicitudie diebus istis ues
tui gloiā. tiboiū pare deliaab:
ac si hec et hmōi qrat i sua
mīa te xpc: et ibi sufficiat dig
mq: ubi hec accuratiq exhibet.
Sed ipm audi dicēte. Superbo oculo
et insatiabili corde cū hoc nō
edebā. Quid tanta ambitiōe uestes
pas m natale meū: detestor
ego superbiā: non amplector.
Quid tāta sollicitudie tiboiū to
pias reponis m tpe illud: dap
no ego cur mis deliaab: nō accep
to. Plane insatiabil es corde tā
ti patrūs. et ex tam logo: nā
corpi utiq et panaoia sufficient:
et que possēt oportuna uictui.
Celebras gr adūetū meū labiis
me honorab: cor aut tuū longe
est a me. Non me colis: sed de
tuis uenē ē: et gliola i tosti
one tibi. Infelix oīo qui volup
tatē corpis et scalaib rebus glē
vanitatē: beatus aut plus quibē
dīs deus eius. Fideles nolite uos
emulari i malignātibus: neq
zelauitis facientes iniquitatē.
Intelligite magis m nouissima
eoīū: et cōpatimī eis ex aio
et ora te p eis. qui p occupati
sunt m delicto. Hec em scripsit
mihi: qr ignoraīa dei hīt sua
si cognouisset: nūq dīm gle
tanta adūsū se insania pnoa
rent. Nos aut dilectissimi ex ea
sacione de ignoraīa nō hem q.
Plane nosti eū quisq eis: et si
dixis qr nō nouī eū. eis filios se
culoīb q medax. Demq si eū
nō nosti. quis te huc adduxit:
aut quo huc uenisti: Alioqn qm
tibi psuadere posset earūdē affec
tibus. corpis voluptatibus. scali
vanitatibus sponte abrenūciare:
et lacte cogitatū tuū in dnō:
et oem sollicitudinē tuā in eum
pice: de quo melius bn. imo tā
male cōscia teste meruerat:
Quis tibi mihi psuadē id posset.
si nescires qr bonus ē dnis spā
tibus in se. aīe quereti ipsum:
nisi cognouisses et tu. qr sua
uis ē dnis et mtis et multe
mīe et ueraī. Hec aut unde
nosti: nisi qr nō solū ad te. sed
eciā in te uenit: Ephrem ei
cius aduētū nouimq: ad hoies.
in hoies. q hoies. Ad homines
quidē indifferēt: nō aut ita in
hoies: aut q hoies. Sed qr pmq
et tribus notis fuit. utpote ma
nifesti: de sedō qui spūalis et
occultus ē ipm audi dicēte. Si
quis diligit me. sermonē meū
seruabit: et pr meus diliget
eū: et ad eū veniem q. et mā
sionē apud eū faciem q. Ubi
apud quē mansionē faciēs do
mīe. Ubi in quo sapia edificat
sibi domū. excidens columnas
septē: Ubi aīa que sedes est
sapie. Quena est illa: Iusta u
tiq iusti. Audito plane: qr iusti
cia et iudicium ppetuo sedis tue.
Quis in nobis ē fideles: qui de
fideāt in aīa sua sede pare q.
Care quena illa sciat: que tu
pecia: quod puluinar oportz
ppare: Justicia mqt et iudici
um ppetuo sedis tue. Justicia
uniq ē: umeuiq qd fuit ē tri

buens. Tribue q̄ tribus que ſua
ſunt: redde ſuperiori. redde inferiori.
redde equali. cuiq; q̄d debes? et
digne celebras aduentū xp̄i: pa-
trib⁹ et magiſtris ſedē ſuā. Sed
de mḡi reuerētia plato et obe-
dientiam: quarū altera cordis. al-
tera corpis eſt. Decem ſufficiat
exhibē obtemperare maioribus mīb:
miſi ex intimo cordis affectu ſub-
limēt ſentiam de eis. Q̄d et
ſi tam manifeſte innotuit idigē
alicui plati uita. ut michi cuius
diſſimulationis. michi excuſatio-
nē admittat? ꝓpt̄ eū tñ a quo
ē omne ꝑtās. ipm q̄ mō talē
nouum. excelſū reputāre dēmḡ:
nō p̄ntibus ꝑſone meritis: ſed
ordinatōi diuine. et dignitati
officij deferentes. Licet et fribus
mīb⁹ mē quos unumq; ꝓpōiure
fīmitatis. et ſororitatis humane
conſilij ſuiq; et auxilij debito-
rē. Hec enī volumḡ ut ipſi
nobis impētāt? cōſiliū quo e-
ruditā ignorātia mea: auxili-
ū quo uincāt infirmitas mea. Q̄
ſorte elit mē uos. qui tacitus
rideat dicens. Q̄d ego q̄ſiti
dabo fīt? cui nec unū quidē
dice verbū fas ē abſq; lucēna?
Q̄d auxiliū impēdere cū ne mi-
mū aliq̄d agē liceat abſq; ob-
dictā? Ad que ego. Non decet
certe q̄d facias: timeo tamen
firma nō deſiti. Nullū ē mihi
conſiliū ambitioſū: q̄ ſi exēpla
tuo firmē docē ſtudeas. que q̄
portent. que nō oporteat ſi?
puocās eū ad meliora: et con
ſulens ei nō ūbo neq; lingua.
ſed ope et veritate. Aut uero
uerius aut efficacius auxilium
aliq̄d ē. q̄ ut deuote orēs p eo. ut
nō diſſimules redarguē culpas eius:
ut nō mō nullū ei offendiculū po-
nas. ſed ſollicitus ſis q̄ tū p̄uale-
tq; angelq; pacis de regno dei
ſcandala tollē. et occaſiones ſcā-
dalorū penitus remouē. Si tu
le fīt conſiliarius et auxiliarius
exhibes. reddis ei q̄d debes: nec
habet unde queret. Porro
ſi cui forte platus ē? huic ſñ
dubio teneris debitor ſollici-
tudinis amplioris. Exigit ipſe
a te cuſtodiā et diſciplinā.
Cuſtodiā quidē. ut poſſit cauē
pcm: diſciplinā uero. ut quod
minus habuit. minime maneat i
puritū. Q̄d et ſi nemī fīm
pēe videāt: habes tñ ſub te
cui cuſtodiā hanc et diſcipli-
nā oporteat exhibere? dico
aut corpq; tuū. q̄d ſine dubio
regēdū acepit ſpūs tuus: de-
bes ei cuſtodiā ut nō regnet
in eo pcm. nec mēbra eius fiat
arma iniquitatis? debes et diſ-
ciplinā. ut dignos faciat pe-
nitēcie fructus: caſtigatū et
ſubditū ſeruituti. Longeuū
ḡuoris et pauloſioris debito te-
nēt aſtricti: quāp multis
aīabus redditurus fuit ſōne. Q̄d
ego miſeria. quo me uertā? et
ſi tm̄ theſaurū. ſi pauſi de
poſitū ſtud. q̄d ſibi xp̄c ſāg-
guē ꝓpō pcō ſub iudicauit. cō
tigerit negligēcia cuſtodie?
Si ſtillāte in cruce ſanguine
dñi collegiſſē. ecclie repoſitus
meus
pueres in vaſe vitreo. q̄d et
portari ſepiꝰ oportēt? q̄d ai
in habitu ꝙ ecclīa in diſcrimē
tanto? Et ete id ſeruādū acepi:

p quo mercator nō insipiens.
ipsa utiq; sapia sanguinē illum
dedit. Sed et habeo thesaurū
istū in vasis fictilibq; et quibq
multo plura q̄ vasis vitreis ī
mmē pricula vident. Accedit
sane ad sollicitudīs cumulū et
pondus timoris: q; cū et meā
et ꝓximi cōscīam seruare nāt
sit: neut in satius est notū: ut
q; abissus est mysteriū tribuī. vīq;
michi nox est: et michi omnia
exigit a me vtriusq; custodia.
et clamat: custos quid de nocte. custos quid de nocte. Sōē
michi dicit cui cuyn. nūq; cus-
tos fidis mea sū ego: sed est
fateri humilit cū ꝓpheta: nisi do
mn̄s custodierit ciuitatē. frustr
vigilat qui custodit eā. In eo
tñ excusabil' ego uideor: si
ut prediui debitū exhibeo
custodiā pie et discipline.
Q si porta quoq; quatuor nō
defuerint: dico aut ergo p
latos reuerentiā et obedientiā.
cōsiliū et auxiliū ergo fidis
qd' ad iusticiā ꝓtinet: nō im
patiū sedet muenet sapientia
et fortasse hec videat sex
cōpne quas excidit in domo
quā edificauit sibi: et septimā
quoq; querenda e: si forte et
est nobis notā facē ipā dignet.
Quid ueo phibet sicut sex m
iusticia: hanc septimā quoq; intelli
gi in iudicio. Neq; enī iusticia
sola. sed iusticia mēt et iudi
cii ꝓpacio sedis tue. Demq;
si platis et equalibq et mīo
tribus reddim̄ qd' oportet:
michil tue accipiet deus. At
ea plane qd' debet ueo retribue
pt: q; tam copiose accumula
uerut sup nos miam suā: q; tū
multa deliqueam̄ et: q; tū fra
gilis et michil sim̄: q; tū ple
nus et sufficiēs ille sibi. et bo
noꝝ oim̄ inoꝝ nō egens. Au
dim̄ tñ ipm̄ dicētē et: cui mē
ta et occulta sapiētie sue reue
lauit: q; honor regis iudicii
diligit. Michil qd' im se ē a nob
exigit tēmplus: tm̄ diamq; in
quitatē mīā. et iustificabit
nos gratis: ut grā cōmedet: di
ligit em̄ animā que m cōspectū eiq
et sine meritis ioē considerat. et
sine dissimulacōe diiudicat se
ipam: idq; iudicii a nobis nō
misi ꝓpe nos exigit: q; si nos
metipos iudicauim̄q; nō utiq;
iudicabim̄. Ꝓpria sapiēs vet
omnia opa sua: scrutat discut.
diiudicat vmūsā. honorat
quippe veritatē: qui sē et sua
omnia eo statu quo veritas hz
et agnoscit: vēacit et humilit
confitet. Audi demq; manifes
tius iudicii a te exigi post
iusticiā. Cū facietis inquit o
mia que ꝓcepta sunt nobis:
dicite seruu inutiles sum̄.
Et plane qd' in homine ē
digna sedis ꝓpacio dño ma
iestatis: ut et iusticie man
data studeat obseruare: et sp
indignū sese et inutilē arbi
tret. Sermo de duplici aduentu
et de primo angelatr
Dignū ē fidis ut to
deuocōe dm̄ cele
bretis aduentū. de
lectati tanta cōsola
cōe: stupefati tanta dignatiōe:
inflammati tanta dilatiōe. Ner

neo solū cogitetis eū quo veniat ꝙ
re et saluū faciat qđ ꝓmisit: sed
et illū in cholomiq quo veniet et
assumet nos ad sepm. Vtinā
enim hos duos adueniq ingre me
ditatiōe versemꝰ: cōmemoratē
in cordibq vris q̄ eū in ꝓmo ꝓfi
tentes: q̄tenꝰ ꝓmisserat in sōdo.
Vtinā tenere dormientis me
dios cleros. Hec enī sūt duo b̄
china sponsi: me que sponsa dor
miens audiebat Leua eius sub ca
pite meo: et dextera eius am
plexabit me. Iam in sinistra
sc̄ūdē eius sicut alibi legimꝰ
diuitie et glia: in dextera long
gitūnitas uite. In sinistra igit
eius diuitie et glia ¶ Filij ada
gemq auarū et ambitiosū audi
te. Quid nobis cū tremēdis diui
cijs et glia tpali: que nec vē
nec vē sūt? Argentū et au
rū nōne terra est alba et ru
bea: quā solus hōm error sūt
aut magis reputat ꝓciosam?
Demq sibrā sūt hec: tollite ea
vobiscū. Sed hō cū in teicerit
nō sumet oīa: neq descēdet
cū eo glia eius. Vē g̃ diuicie
nō opes sūt sed vtutes: quas
secū cōscientia portat: ut ꝙpetu
ū dues fiat. De glia ip̄ dicit
aplus. Glia mea hec ē testimō
iū cōscientie mē. Hec est utiq
vera glia q̄ ē a spū veritatis. Ip̄
se em spūs testimoniū ꝓhibet spi
tui mō: q̄ filij dei sumꝰ. Glia
ueo quā ab inuicē accipiūt: qu
gloriā q̄ ē a solo deo nō req̄rit
vana ē: qm̄ vani filij hōm.
In sipiēs tu qui mercēs cōgre
gas in sacū ꝑtusū: q̄ the
saurū tuū alieno in ore cōstitues:
ignoras q̄ archa ista nō claudi
net̄ seras habet. Ōnito melius
sapuit: qui thesaurū suū ipse si
bi seruat: alijs nō cōmittit.
Verū nūquid semp seruabit.
Nunquid semp abscondet. Ve
niet eī manifestatu erit ab
scōditi cordis: que ueo fuerit
ostentatu nō cōpatebit. Hic
ē q̄ veniēte dño futuarū vir
ginū lampades extinguit:
et qui receperit mercēdē suā
a dnō nesciet. ¶ ꝓtea dico
nobis trem. vtile ē abscōdē
magis q̄ ostentare. Siquid hē
mq bom: sicut et mēdici eī
elemosinā petit: nō ꝓciosas
vestes ondit: sed semmuda
mēbra. aut ulcera si habuerit:
ut eicias ad miam videātis cū
ing melimet. Quā regulam
publicanꝰ ille seruauit: mchꝰ
pharisēo: et ideo descendit
iustificatꝰ ab illo: id est ꝑ illo.
¶ Tempꝰ ē ut̄ fiēs: ut iudiciū
incipiat a domo dei. Quibꝰ
finis eoꝝ qui nō obedit euā
gelio? Qđ iudiciū hoc
qui in hoc iudicio nō resipuit.
Quicūq em iudicii dissimilē
eo iudicio qđ nūc ē. i. quo ꝑ
ceps hui⁹ mūdi eicit foras:
iudicē exspectēt. uel magis ti
meant: quo eī ipō ꝑncipe
sūo foras eicīēt et ipi. Nos
aut si ꝑsic nūc iudicamꝰ: se
cū saluatorē exspem⁹ do
minū nr̄m ihūm xp̄m: q̄ reform
abit corpꝰ humilitatis nr̄e:
cōfigūtū corpi claritatis sue. Te

fulgebūt iuſti: ita ut vidē poſſint
piter. docti et indocti. fulgebūt
em̄ ſicut ſol: in regno p̄rīs eoz.
Erit em̄ claritas ſolis ſeptēpli
cit̄ id eſt ſicut lux ſeptē dierū.
Adducmēs em̄ ſalubriter reſōz.
corpus humilitatis nr̄e. cōfigūrī
corpi claritatis ſue: ſi tm̄ prius
fuit cor reformatū: et configū
tū humilitatis cordis xp̄i. Ptergd̄ et dicebat. Diſcite a me: q̄
mitis ſum et humilis corde. Cō
ſideā ſane in hīs vbis q̄m̄ hu
militas duplex eſt: alia cogitā
tionis. altēa affectionis. que hic
dr̄ cordis. Pcor agnoſcimꝰ q̄
mā michi ſumꝰ: hanc diſcimꝰ
a nobiſipīs: et ab infimitate ip̄a.
Poſteriore calcamꝰ gl̄am mū
di: et hanc ab illo diſcimꝰ qui
exinaūit ſemetipm̄ formā ſer-
ui accipiēs: qui etiā queſitus
in regem fugit: queſitus ad
tumulū plura et ignominioſa
ſigna crucis: ſponte obtulit ſe
metipm̄. ¶ Sint g̃. ſi doctrine
volumꝰ inē medios cleros.
id eſt duos adiūctꝰ. pēne nr̄e
dei gr̄ātie! ut illā ſalutiſ vir-
tutū formā teneamꝰ: quā et
ūbo et exēplo cōmēdauit xp̄ūs
in carne. Intrigēto ſiqđē
nō mō gruc mtelligit̄ hūāni
tus eiꝰ: ſicut in auro diuinus.
Omīb itaq̄ vtꝰ mīa tam lōge ē
a vtute vēa. q̄ longe ē ab ea
forma: et omīb pēna mīa ad
michilū valet. ſi nō fuit dei
gr̄ātia. ¶ Magna quedā pēna
ē paupūb: qua tam cito volat
in regno celoꝝ. Nā in alīs vi-
tuſ q̄ ſecūt. p̄missio fuit
tpe indigt: pauptas nō tam
p̄mittit q̄ dat. Vnde et in p̄n
ti tpe emūatū ē. qm̄ ip̄oz eſt
regnū celoꝝ: nī in ceteris dicat.
hereditabūt. cōſolabūt. et filia.
Videmꝰ aūt paupes aliquos.
qui ſi verū haberēt pauptatē.
nō adeo puſillanimes murmu
rē et triſtes: utpote qui reges
et reges rēi. Sed hī ſunt qui
paupes ee voluit eo tm̄ pacto.
ut eis michil deſſit. et ſic dilīgit
pauptatē: ut nullā inopiā pa
ciant. ¶ Sūt etiā mites: q̄
q̄dm̄ michil dicātur agit. niſi
p deoz̄ arbitrio. Patebit at
q̄ longe ſint a vera māſuetu
dine: ſi leuis oriat̄ occaſio.
Heu aūt māſuetudo quō hēditā
bit: quā hēditatē deflecti
t̄ nichil deficiat. ¶ Alios quoq̄
lugētes videō: ſed ſi de corde
p̄cedēt ille lacrime: nō ita fa
cile illico ſoluēnt̄ in riſū. Sūt
aūt eī otioſa et ſcurrilia ri
ba habūdātibus p̄fluāt. q̄ p̄
lacrime: lacrimas humilīmoī de
hīs ee nō arbitror. quibꝰ rō
ſolacio diuina p̄mittit̄: q̄nq̄
dē poſt illas tam facile rō ſo
lacio vibs admittit̄. ¶ Alii
tam vehemēt̄ cont̄ alios de
bacchant̄ ut videri poſſit
eſurire et ſitire iuſticiā: ſi
cet apud eos. de ſubq̄ quoq̄
pūb et idē iudiciū: ſed nut
pondꝰ et pondus vtriq̄ eſt
abhominatio apud deū. Nam
cont̄ alios tam imprudent q̄
irāmant̄ e ſtruant: ſepīus tā
im ſipiēt̄ q̄ mutilit̄ palpāt.

Sūt alij mſeicordes de hijs
que ad ꝓbōs nō ꝑtinēt: qui
ſcandalizāt ſi non dat omibꝫ
habūdāt: ſic tñ ut xp̄i ne m
modico q̄dē q̄rāt. Qui ſi mi
ſeicordes eſſent. de ſuo ſuā
debēnt mīam: ſi nō ꝑt de
tīena ſubſtīa. devolūtate
bona darent hijs qui cōtra
eos forte peccare videbāt ꝑ
dulgētiā: darent dulce ſig
nū: ubi bonū q̄d ē ſup datū
optimū: ut eoꝝ mētes ad
pīam ꝓuocārēt. Demq; et
hijs et omibꝫ quos m pcō
cē cognoſcēt: cō passione
ip̄ēderet et oratione. Alioquī
mīa illoꝝ nulla ē: et mīam
cōſeq̄ nulla. ¶ Ite ſūt qui
pcā ſua ſic cōfitent ut vide
ri poſſent ex deſidēio mun
dādi cordis id agē. cīa em
in cōfeſſiōe lauāt miſi ꝙ ea
que ipi ſponte dicūt alijs ab
alijs pacīēt audīre nō pūt.
Qui ſi vē mūdari deſiderā
rent ut udent. nō irritare
tur: ſed hīent in eis grīm.
qui ſua bullis macilab demō
ſtrarent. ¶ Sūt et alij qui
ſi vidērint q̄ēpiā uel leuit
ſcandalizatū. valde ſōllicīi ſt.
quō in pacē reducē eū poſſīt:
et udeāt pacificī: in ſi ꝙ eo
rū cōmodo ſi forte cōtē eos
frēm dem ve videbit. tardius
vmiſis difficilius ꝓ poteīt
ſedarī. Qui mmmrī ſi vere
pacē diligēt: hāt dubiū
quin eā q̄erēt ſibipīs. ¶
Dear gētem ꝙ igit pēnas mīb
m xp̄i cōſolacōe: ſicut et mīes
ſūi lauerūt ſtolas ſuas m eius
paſſione. Jmitem g ꝙad poſ
ſimꝰ eū qui ſic dilexit paupta
tē. ut q̄ius in manibꝫ eius eſ
ſent fines tīe tūi nō hīabuerit
ubi reclinaret caput: ita ut diſ
cipulos adhēntes ſibi legamus
ſume cōpulſos ſpīalib manib
cōfirmaſſe eū ꝑ ſata tūſirent:
quib tū eius ad oratiōnē duc
tus ēt et ſicut aḡns coram tōde
te ſe obmutuit et nō aput os
ſuū: q̄ē et ſup lazarū et ſup
ciuitatē fleuiſſe et m oīmbꝫ
ꝓnoctaſſe legim: ꝛuſſe neo
aut roaſſe nūq̄: qui ſic eſſurī
uit uſuaā. ut eū ꝙrando ha
beret. tantū q̄ pcās mīb a
ſemetipo exegerit ſatiſfactio
nē. Vnde m cruce aliud michi
q̄ uſuaā ſitiebat: qui ꝑ mī
mīas mozi non dubitauit. et
orauit ꝑ crucifixoibus ſuis ꝙ
pcām nō ſcīāt. et mpōīti ſibi
ab alijs pacīēt audiuit: qui
ꝑ recōſiliādis ſibi pcātoribus
tanta ſuſtinuit. Sermo de ad
uētu et triplici ꝛnouacōne

Dormim⁹ nup hijs qui
dear gētuerūt pē
nas ſuas. dormē
dū mīt medios de
tos. duos ſignātes aduētus:
ſed ubi ſit dormēdi nō dur
mim⁹. Ter aub em quidē aduē
tus ē medius mīt illos: in quo
delābitē dormiūt qui eū no
uerūt. Illi em duo manifeſti
ſunt: ſed nō iſte. In pōre q̄dē
m tribus viſib. et cū hoīibus cō

ūsatus ē: qñ sicut ipē testant
et iudei ūt et oderūt. In pos
teron nēo iudebit omīs caro
salutare dei nr̄i: et iudebunt
in quē trāsfixerūt. Medius oc
cultus ē in quo solui eū in scip
tis vident electi: et salue fiunt
aīe eorū. In primo gr̄a venit in
carne et in sit-mitate: in hoc
medio in spū et virtute: in
ultīo in gloria et maiestate.
P virtutē em̄ puenit ad glo
riā: qr̄ dñs virtutū ipē ē rex
glē. Et itē alibi aut idē apls:
vt videre virtutē tuā et glām tuā.
¶ Adhuc tus sīquidē iste medius
via quedā ē: p quā a primo ue
nit ad ultimū. In primo ipē
fuit redēptor nr̄i: in ultīo ap
parebit vita nr̄a: in isto ut
dormiamus int̄ medios electos
requies ē et cōsolatio nr̄a. Sz
et ne cui forte mūdana uide
ant̄ que de hoc aduētu medio
dixim̄: ipm audite. Si qs
me diligit sermōes me
os seruabit: et pr̄ meus dil
get eū: et ad eū venem̄. Sz
quid ē. qui diligit me sermo
nes meos seruabit? Legim̄
em̄ alibi. qui timet deū faciet
bona: sed plus aliquid dicit sē
cio de diligēte: qr̄ sermones
meos seruabit. Ubi gr̄a seru
ādi fuit? Haut dubiū qñ in
corde: sicut aut apls. In corde
meo abscōdi eloquia tua: ut
nō peccem tibi. Sed quō in cor
de seruādi? An sufficiat sola
eos seruare mēoria? Ac ideo s̄
seruāri dicat apostol: qm̄ā
sciencia inflat. Denīq; et mēoriā
finale delet obliuio. Seruia sic
sermonē dei: quō melius seru
re potūs habū corpib tu. Sicut
ille pamb vnus ē ste et alius mē
tis ē ste. Pamb cireng dū in ar
cha ē pt̄a fuit tolli: pt̄a mu
re corrodi: pt̄ vetustate cor
rūpi. Ubi uero a medēs illū:
quid horū times? Hoc mō cus
todi verbū dei: beati em̄ qui
custodiūt illud. Ergo tractat
in uisceā quedā aīe tue: tū
seat in affōnes tuas. et in mo
res tuos: comede bonū. et de
lectabit̄ in crassitudine tua. Se
oblusīs comedē panē tuū.
ne aresant cor tuū: sed adipe
et pinguedine repleat̄ anima
tua. ¶ Si sic ūbū dei seruaueris: haut dubiū qñ ab eo ser
uabis. Venet em̄ ad te filius
eius pr̄: venet apls eius magis
qui renouabit illius lim: et
illumīa faciet omīa. Hoc
em̄ fecit hic aduēty: ut sic
postremum ymagine trem.
faceret posterius ymagine re
stab. Sicut fuit vetus adā
effīs p totū homēz. et to
tū corrupuit: ita mō totū qs
timeat ipē qui totū creauit. totū fuisse
totū redemit. totū et glorifi put
cabit: quiq; totū hoiez saluū
faciat in sabbato. Sint in nob
aliqū vetus hō pua ratio vul
let: erunt in nobis tum in mani
qm̄ ore et in corde. In manu
diuphat̄ p factum et flagitia
tū: in ore similit̄ per murmurationē
et detractionē: in corde quoq;

ꝑ desideria carnis. et desideria glē tpalis. Nūc aūt si q̄ nouā creatū in xp̄o. uetera trāsierūt: et ecce facta sūt omnia nova. Contra flagitiū cōtinēcia ē: in ore cōtra arrogātia ubiq̄ cōfessionis: contra detractionē ubiq̄ edificatio: ut recedāt uetera de ore uro. In corde neo cōtra desideria ciuitatis: ubiq̄ gloriā tpalē. Et unde si non in hijs tribus xp̄m dei ubiq̄ recipiant singuli eloꝝ: quibus dicit. Pone me sigillū sup̄ brachiū tuū: sigillū sup̄ cor tuū. Et alibi. Ve ē ubiq̄ in ore tuo et in corde tuo.

Ieiunat de aduersis et carnis rebellione

Volo uos fieri non ignorare tpe missionis ure: sed ne illud quidē qd̄ hoc tpe uisitet in nobis. Immanis em̄ hoc tpe ē nō corpibus assignāt: qd̄ uidelicet longe dignior alia corpe: pōt ē sibi sollicitudinē nāh uendicet dignitate. Ex et pōt repanda ē: quā nō stat corruisse pōt ē. Alia siquidē corrupta in culpā: fecit ut corpus quoq̄ corrūpet in penā. Demq̄ si xp̄i mēbra volumq̄ mucem: sequēdū nobis ē sine dubio caput mim: ut videlicet prima nobis repanda sūt animarū sit sollicitudo. p quibus xp̄s iam venit: et quarū pius mederi studuit corruptionē. Corpis neo curā ei magis tpi reseruemq̄ et differam q̄ illius diem: quo reformādi corpis gl̄ia ventura ē: sicut memit apls dicens. Saluatorē mim ex spe tamq̄ dnm mim ihm xp̄m: qui reformabit corpq̄ humilitatis mē cōfigurātū corpi claritatis sue. In pōre siquidē aduētu tpis precu uel magis ue p̄cursis johānes baptistā clamat. Ecce iniens agnq̄ dei: ecce qui tollit pcā mūdi. Non dicat morbos corpis. non molestias carnis: sz pcm qd̄ ē morbq̄ aie. et corruptio mētis. Ecce qui tollit pcā mūdi. Unde? Utiq̄ a manu ab oculo. a collo? Demū ecce am a carne xp̄i: cui ablatū fuit ē. Tollit pcm e mānibq̄. cōmissa pcā delens: tollit ab oculo. purgās cordis mētis oculū: tollit a collo. violentā remouēs dnāconē: sicut scptū ē. Sceptrū exactoris eius supasti: sicut in die madian. Itēq̄ cō putrescat iugū a facie olei. Et aplus loquit dicens. Ut nō regnet pcm in uro mōrli corpe. Siquidē alio in loco aut idem aplus. Sio inquit q̄ nō ē in me bonū: hoc est in carne mea. Et alibi. Infelix ego homo? quis me liberabit de corpe mortis huius? Gratia dei p iesū xp̄m dnm nr̄m. Gratebat nimirū nō pius libēdū esse a pessima illa radice que cum in fixa ē a lege pcī q̄ ē in mēbris mis: donec ab ip so corpe soluat. Vñ et cupiebat dissolui et esse cū xp̄o? Sciens q̄ pcm separans me nos et deū penitus auferri non potest:

donec libem a corpe. ¶ Audistis de quoda que dom̃g cucurrit a demonio: qm̃ collidens et mortuū desep̃ eū exiit ab illo. Ita dico vobis genꝰ illud pat̃ qd̃ totiens cōturbat nos. cōtaminationes loquor et desideria mala re pm̃i quidē debet et pt̃ p gr̃am dei ut nō regnet in nobis: nec deinḡ m̃bra mā arma impijs patāt: et sic nulla dap̃natio est his qui sunt in xp̃o ih̃u: si nō eiciet̃ nisi in morte. qm̃ sic discernit pm̃ ut nia separet̃ a corpe. ¶ Habes ad quid venit xp̃c. et tu intende debeat xp̃iano. ꝑ tea noli o corpus perire tempa: potes em̃ aie impedire salutē: tua p̃ig operari nō potes. Omnia tpc habent: p̃ cateie ut nic aia p se laboret: magis aūt etiā collabora ei: qm̃ et si compateis et cōpatiēt̃bus. Cūctis eius impedis reparationē tm̃ impedis tuā: q̃ immundi nō reparari nō poteis. donec suā in ea deus ymaginē videat reformatū. Nobilē hospitē habes o puer nobilē valde: et tota salus tua pendet de eius salute. Da honorē hospiti tanto: tu quidē hospes in regiōe tua. aia tua peḡna et exul apud te ē hospitium. Queso te quis rusticus si forte nobilis et ꝑpotens quispiā voluit apud se hospitari nō habent̃ in angulo domus suę aut sub gradibus suis. vel in p̃tibus cenaculi sui aptabit: recedens hospiti suo lectū sicut dignū est porrect̃:

Et tu g̃. fac similit̃: munera vel molestias tuas ne reputaveris: tm̃ ut hospes tuus honorificē posset apud te demorari. Honor tibi ē: ut p eo mtim̃ te exhibeas in honorū. ¶ Ut ne forte despicias aut pupedas hospitē tuū p eo q̃ peḡnus tibi videt̃ et aduena: diligēt̃ attende de quo hospitio huius tibi p̃mia largiat̃. Ipse em̃ ē qui thuribulis nr̃is: auditū auribus p̃stitit: tpē qui lingue vocē. palato gustū. motū m̃bris omnibus m̃strat. Et quid ultra. si quid sē sub. si quid in te deceptibus ē: huius hospitis bñficiū reformatē. Denique discessus eius probat: quid p̃sentia cōferebat. p timorem aia discedēte. lingua silebit. oculi nil videbunt: absq̃ desect̃ aures. corpus omne rigebit. facies expalescit: in breui quoq̃ totū corpus putrescet. et putridū fiet. et deformibus in sanie abhibet̃. Ut quid g̃. p tpalia q̃ libet delinquere cōtristas et ledis hospitē tuū ntr̃i: cui nec sentire quidē ullo mō potens nisi p rpm̃. ¶ Adhuc sitim cōferet exul et immemoriarū causa a facie dn̄i sui electus: et q̃ tibi prestabit recōciliatus. Noli o corpus noli impedire reconciliationē illā: qm̃ gradibus ex inde tibi gl̃a ꝑparat̃. Patient̃ imo libet̃ tamen tibi exponere aia: nichil dissimules. qd̃ hunc recōciliatū noīi indeat̃ posse ꝑdesse. Die hospiti tuo. qz recordabit̃ dñs tui et

restituet te in gradū pristinū:
et tu memēto mei. Omnino
em̄ meoꝝ cūt tui in bonū. si
bñ seruieris illi: et aī puene
rit ad dñm suū suggeret ei
de te. et loquet bona p bono
hospite dicens. Cū in exulatione
ulatione culpe sue exularet ser-
uus tuus. pauꝑ quidē apud q̄
hospitatus sum. meā fecit
mi scelerā: et nūc retribuat
p me dñs meꝰ. ymo si quidē
omnā sua. delime eaā se met
ipm exposuit vtilitatibꝰ meis:
nō p̄cens sibi ꝓpt̄ me in tem-
pis multis. in laboribꝰ freqū
ter: in vigilijs sep̄ modū. in
fame et siti. et in frigore et
nuditate. Quid igit̄? p̄sūmō
nō mereret̄ sep̄ tm̄ que dicta
Voluntē timēti se faciet:
et deprecationē eoꝝ exaudiet.
Si forte gustare posses dul
cedinē hanc: si forte gloriā
istā valeas estimāre. Nimia ei
debitorꝝ sum: sed tm̄ vēa. et oīo
indubitatā fidelibꝰ. ꝑpē dñs
saba oth. dñs virtutū et rex glo
rie. ꝑpē descendet ad reformā
da corpa mā: et cōfigurāda
corpi claritatis sue. Quāta cūt
illa gla. q̄ ineffabili exultatiōe:
q̄n creator vniuersitatis. q̄ pro
aīabꝰ iustificādis hūbꝰ om̄ venit
et occultus p te glorifi
cāda° misera caro. sublimis
veniet et manifest̄. nō iam
in infirmitate. sed in gloria
et maiestate sua. Quis cogi
tabit die aduētꝰ illiꝰ? q̄n descē
det aī plenitudiē limis. aī
gelis paratis. et tube con-
centu exaltantibꝰ de pulue cor
pus mortis. et mutatibꝰ illud
obuiā xp̄isto in aera. Quo
usq; gr̄a caro in sera. in sipiēs.
cem. et pr̄sus in sana aro. tūi
situlas et aduitas q̄rit consola
tiones. ymo desolationes. si forte
contingat repelli. et indigna
indignari hac gla? magis aut
nichilom̄ meffabili metui
exterminari pena? Non sic ob
secro fides mea nō sic: quinymo
delect̄ in huiusmoi meditari
ombꝰ aīa mea? qui eaā aro
mea requesit in spe. saluato
re exspectans dñm nr̄m ihm xp̄m:
qui reformabit illā cōfigurātā
corpi claritatis sue. Sic em̄
ait ꝓpheta. Sitiuit in te aīa
mea: q̄ multipli. tibi caro mea.
Desiderabat siquidē aīa ꝓphe
tis aduentū p̄oris. quo se no
n̄at redimēdā: sed multo aī
plius aro desiderabat aduentū
posteioris. et glorificationē
suā. Tūc em̄ implebit̄ de si
deria mā: et plena erit maies
tate dñi omnīs tra. Ad q̄ glo
riā. ad quā bītudinē. ad quā
demq; pacē que exsuperat oēm
sensū. ipē sua mā nos ꝓduc
at: nec confundat nos ab
exspectatiōe mea. saluator que
exspectamꝰ ihē xp̄e dñs mr̄ q̄
est bñdictus in secula. Item
de epla aduentus ad aduentū dñi
secundum tres indigentias.

Si deuote celebrare
mus aduentū dñi: id face
mus qd̄ oportet. Ci

quidē nō mō ad nos. sed et ꝑ nos venit: qui bonorū nrorū non eget. Verū mē quidē mdi gētie ꝑtitatē mam ꝑsag ꝑ dignatiōis eius mdicat magnitudo. Nec mō ꝓiculū egritudīs ex ipso ꝑno mediantibus mō tegit: sed et valitudinū nūs ex multitudie remedioꝝ. Ut quid em diuisiones grāt̄ sūt. si nō videt natiuitāt̄ nulla diuisitas. ¶ Et quidē difficile est vnūsās vno sermōe ꝓsequi mdigētias ꝗbus expm̄: sed oc-ci-ūt michi mterim tres cōes omnibus et quodāmō ꝓncipales. Nemo em repit̄ in nobis qui nō mter-im et consiliꝫ et auxiliꝫ et ꝓsidiꝫ mdigēs videat. Nmirū grātis ē huiano gn̄i mseria triplex: et ꝗdē de gn̄o in regione vmbre mortis in mfirmitate corpis. in loco temptatiōis: si diligēt aduītm̄ ephesi hoc itōmodo mseabiliē labōam̄. Nā et facilis sūm̄ ad seduc̄dū. et debilis ad opandū: et fragilis ad resistēdū. Si diss-ne volum̄ int̄ bonū et malū. decipim̄: si tēptum̄ fuerit bonū. deficim̄: si conam̄ re-sistē malo. deic-im̄ et supam̄. ¶ Necessariū ꝓnde salua-toris aduētū: nāq sic ꝑ-cipatis hominibus ꝓncia xpi. Atq vtinā sic venat ut o ꝓfitissima sua dignōe. et in nobis ꝑ fidē habitans illūinet cecitatē nām̄: et nobis cū ma-nens aduuet in firmitate mūz: et ꝑ nobis stans fragilitatem nrām ꝓtegat: et ꝓpugnet. Si em ille in nobis: quis iam de-ciat nos. Si ille nobiscū: quid de cetēo nō possumus in eo qui confortat nos. Si ille ꝓ nobis quis cont̄ nos. fi-delibus consiliat̄q ē: qui neq fallit oīno. neq falle queat. fortis aurilat̄q: qui nō la-sciat. ꝑatūq efficax: qui et ipm̄ sathanā sub pedibus nr̄is velocit̄ conterat: et oīa ma-chinamēta confrīgat. Sm̄ nr̄i ipe est dei sapia. cui sēp in ꝓmptu sit mstr-ie ign̄o-rantes: ipe dei vtus. cui fa-cile sit et deficientes refire: et eripe ꝓcitātes. Ad huic g̃. tantū eruditorē fīes mei in om̄ debbeatiōe curr-im̄q: huic tam strenuū adutorē in om̄ opatiōe muoc-im̄q. Huic tam fido ꝓpugnatori i om̄ colluctatiōe cōmittim̄q aias nr̄as: qui ad hoc ipm̄ venit in mūdū. ut habitans in hoibus. cū hoibus ꝑ hoibus. et tenebr̄as illūinaret: et labores leuaret: et ꝓcula ꝓpulsaret.

Ite sermo de vigilia nat̄ ih̄u
Juda et ihrlm̄ nolite timē. cras egredienmi et dns erit vobiscum

Ceros alloq̄m̄ mde-os. nō hūi sed spūs: semē abrahā. cuiꝫ multiplicatiōe sic ꝓmissa legit̄: sic iudet̄ im-pleta. Neq filiꝫ carn̄is: sed filiꝫ ꝓmissionis deputāt̄ in

semē. Sed nec illa ihr̄lm dicta
mg. que occidit pphetas. Vñ
em illā consolem⁹ sup quā dñs
fleuit⁹: que data ē in subiectio
nē: Illa dicta mg. que de celo no
ua descendit. Nolite timē o
uda et ihr̄lm. Nolite timē ve
ri cōfessores. qui nō solū ore
sed toti pūcto ex oī pte dnō
cōfitent⁹ mduti cōfessionē si
aut vestimētū: ymo quoꝝ
omia mēbra dnō cōfitent⁹ et
oīa ossa dicūt. dnē quis silis
tibi. nō sicut hūj qui cōfitet⁹
se nosse deū. fīs aūt negant.
Vera cōfessio ē: si oīa opa
nra fiēs opa eoꝝ sint. et cōfi
teat⁹ ei. Confiteat⁹ aut ge
mma quadā cōfessionē ut du
phīcēs vestram: id est cōfes
sionē pctoꝝ nrōꝝ. et cōfessio
ne laudis diuine. Cui omi
veri iudei estis: si omīb⁹ mun
dū vitā cōfitear⁹ vos pctores
et dignos multo maioribus pe
nis. deū uēo sūme bonū qui
p hīs lenibus et tūsitorijs et
na condēnat supplicia que
meruistis. Quisq; em
audet⁹ nō desid⁹at primam vi
det⁹ operibus nē nō indigē se
pnā. et itm suis nō confitet⁹
culpā: aut nō posse p̄desse
ei pnās. et sic diuine nō con
fitet⁹ bonitate. Vos aūt este
te vēi iudei. sed et ihr̄lm uēni
te michi iā timentib⁹. Est eī
ihr̄lm visio pacis: visio nō
possessio. cuius fines dominꝰ

pemis

vob

posuit pacē. nō mcau sane nr̄
meruī. Si g⁹ pacē nō habe
tis. ymo qr̄ p̄fectū hīē in hoc
seculo nō potestis: saltē vide
te eā. intuiemī. considerate. et
desiderate eā. Illuc sint oculi
cordis vrī: ad pacē se dirī
gat intētio vīa. ut oīa qūq;
factis. hui⁹ pacis que ex fi
pat oēm sensū desiderio fru
atis: in oīb⁹ hoc mēdatis.
ut reconciliati pacē habeatis
ad deū. Hīs dictis nolite
timē: hos consolam⁹. nō eos
qui viā pacis nō cognouer⁹t.
Nā si illis dicat⁹ cras egredie
mini cōmatio erit ista non
cōsolatio. Soli mimi ui dissol
ui desiderant. et egredi cōcupis
cūt qui pacē vident. et sicut
si terrestres dom⁹ eox hui⁹
hūmacōis dissoluat⁹ qm̄ edifi
catione dei sint ex deo: et non
ubiqu in mēmā vel si sub
compedib⁹ delaīnt⁹. Demq;
hīj tales mortēdo nō tam e
gressi dicēdi sūt q̄ mgressi⁹:
qui non in lucē nec in lib⁹ta
tē vadūt. sed in aurē. sed
in tenebras. sed in mfīnū.
Vobis aūt dicat⁹ nolite timē:
cras egredieminī. et iā nō erit
timor in finib⁹ vīs. Multos
quidē hīēs hostes. Tan nē
qua nullū pt ee vicinior hos
tis⁹: pīs seculi neq;. qd̄ vn
diq; crucifixi ē⁹ principes te
nebaūt qui viā iustum obsidet.
in aere collocati⁹: attīn nolī
te timē. cras egredieminī.

id est in primo. crastinum enim in primo est. Vnus et iacob sub eadem. Crastinus non debuit mihi sua anima mea. Tres enim sunt dies de quibus legimus ecclesiastes. Vivificabit nos post duos dies: in die tertia suscitabit nos. Unus sub adam. alter in xpo: tertius cum xpo. Unde et ibi subditur: Sciamus sequamur autem ut cognoscamus dominum: et hic dicat. Crastinus egrediemur. et dominus erit nobiscum. Ipse enim dicat. qui dominabitur dies suos. in quibus pugnat dies in qua nati sunt: que est dies adae. dies peccati: cui ieremias quoque maledicebat diei. maledicti dies in qua natus sum. Omnes enim in illa nascimur. Utinam pereat in omnibus nobis dies illa. dies nebule et caligines. dies tenebrarum et turbines quam nobis fecit adam: quam fecit inimicus qui dixit. Aperientur oculi vestri. Haec vero illuxit nobis dies redemptionis nouae: reparationis antiquae: felicitatis eternae. Haec est dies quam fecit dominus: exultemus et letemur in ea. quia crastinus egrediemur. Unus missi de concilium unus secutus: de argumentulo unus corpus. de corporeis unus necessitatis. curiositatis. vanitatis. et voluptatis. que cotidie multis nobis pedes tenent affectionis. Quid enim est spiritui meo cum terrenis? Cur non spiritualia desiderat spiritualia quaerit. spiritualia sapit. Quae sursum sunt quaerite. ubi xpc est

in dextera dei: que sursum sunt sapite. non que supra terram. Sed corpus quod corrumpitur aggravat animam. et deprimit terrena inhabitatio sensum multa cogitantem. Necessitates multe miserie unus corpus detinent nos. Visus quidem pulcra desiderans et delectationes terrene volare non patitur: et cecus tenet manentem. si forte aliquem subleuat. Sed nolite timere: crastinus egrediemur de lacu miserie et de luto fecis. Manu ut mundos nos educet: unus quisque in petra quoque unus fundet. Nolite inquam timere: crastinus egrediemur de corpore mortis: et de omni corruptione peccati. Agite die istum in xpo: ut ambulemus sicut et ipse ambulauit Qui enim se dicit in xpo manere: debet sicut et ille ambulare ut et ipse ambulauit. Nolite timere quia crastinus egrediemur. et sic super cum domino erimus: vel quia signatus dominum est. et dominus erit vobiscum. sic intelligamus. ut cum simus in corpore possimus nos esse cum domino: id est adherere eius voluntati sed non ille nobiscum. ut consentiat voluntati mee. Velleius iam libet esse: cum pisemus dissolui. egredi desiderans: sed adhuc differt ille certus ex musa. Crastinus egrediemur. et dominus erit nobiscum: ut quisque voluptuosus velut. et in nullo naturam voluntate discordet. Itaque nuda et illum nolite timere. si pusillanimem quam desiderantibus nodum

† O spus qui desursum estis: quid uobis cum infirmis:

potestās adpisā: sed qz nmq̄
habet ip̄s sēo cōūsacionis. sup
pleat humilitas confessiōis. et
mpfim̄ ūrm̄ videāt oculi dei.
Vtea em̄ mādata sua mādā
dit custodiri nmis: ut videā
tes mpfionē mām defice. et
non posse implē qd debet. fi
gamq̄ ad mām. et diamq̄.
qz melior ē mā tua sup uinis:
et qui nō possimq̄ in vestitu
mo cētie seu iustitie. appare
amq̄ vestitu cōfessione. Confes
sio em̄ et pulchritudo i cōspā
dñi. si tm̄ sit ut dirimq̄ non
oris tui. sed tonq̄ homīs: ut
omā mā dicant. dñe qs similis
ē tibi. ioz solus pacis intu
tu et defidelio reconsiliacōis
ad deū. Talibz em̄ dicit. O iu
da et ihrlm nolite timē. cras
egrediem̄: et q̄ cito a corpe
exierit aiā. oms sit affinōēs.
oiā defideria q̄s vmūsū m
term̄ mūdi dissipā et liga
tu tenebā egredicē de uisio
hoc: et dñs erit vobiscū. Ne
mis id quidē videri pt. si
tm̄ ad nos respiatis: et nō
ad ea que exspectāt uos. Scō
ne hoc vmūsq̄ mūdq̄ exsp̄
tat. Creatm̄ em̄ subiectm̄ ē
vanitati: et mdēte homīe
quē cōstituerat dominq̄ dñm
domq̄ suie. et p̄cipē omīb
possessiōis suie: tota simul
hēditas ē correpta. Inde dis
tempatq̄ aer: terra m opib

ade maledicta: et oia subdita
vanitati. Nec sane repabit̄ he
reditas: donec repaiēt̄ here
des. Vñ et nr̄ apli testimiū:
ingemiscit quoq̄ et ptirit
usq̄ adhuc. Nec soli utiq̄
mūdo huic: sed et angelis et
hominibz spectaculū fit̄ sumq̄.
Ve inquit exp̄imunt uiste. do
nec refbuas michi. Et mīes
cū die audiēt exspāiēt pos
tularēt. nō tm̄ vindicte aiarū.
sed p̄fionē desiderātes vīturū
dimis quā tuē habituri sunt:
nec perūt diuinū responsum.
Sustinete modicū tp̄e: donec
impleat numerus fr̄m vocū. Nec
perūt quidē iam singulas sto
las: sed nō vestient̄ singulis
bus: donec nestiam̄ et nos.
Vadia tenemq̄ et obsides p
sa eoz̄ corpa: sine quibz rō
sumari non pnt: nec ea re
cipient sine nobis. Vnde et
de patriarchis et pphetis aut
aplis. Deo melioq̄ aliquid p
uidēte de nobis: ut nō sine
nobis cōsumarēt. O si cog
noscēmq̄ et nos. qnō adue
tū m̄m exspāmt: q̄ tū desi
derant. q̄ solliate querūt:
q̄ libēt bona audiūt de nob.
Quid tm̄ de hīs loquar qui
dicerūt ex hīs q̄ passi sūt
cōpassionē: qui et ipi nos an
geli sū desiderūt: Scōne de
vermaculis istis et de puluē
isto restauīmūr si mūi relef

tis ihrusalē: putatis q̄ tñ
desiderant cines eoꝝ in stauum
ui ciuitatis sue ruinā. Quo
solliciti sunt ut ueniāt lapi
des uiui: qui edificēt eos:
Quo discunt medij inter nos
et deū fideliter deportantes
ad eū gemitus nros: et ipij
nobis grām deuotissime re
portantes: Plane nō dedig
nēt ut simꝰ eoꝝ socij: quoꝝ
fa sunt ministri. Nōne ei oēs
ām sctoꝝ spūs sunt in mīste
riū missi: ppt eos qui hēdi
tatē capiūt salutis: ¶ Festi
nemꝰ obsecro dilectissimi fes
tinemꝰ: totꝰ nos multitudo
ciuie celestis exspect. Exulta
te secumꝰ angelos. qui con
sli simꝰ ad piam matrē ecclīam
miꝰ et festinemꝰ cōplē de
nobis eoꝝ leticiā. Ve tibi
quicūq; es qui debeas redi
re ad lutū: reuti ad nomtū.
Putasne placatos hēbis in
iudicio: quos multo et tam
spato pcare nō studio: Ex
ultauerūt ām nos ad pmaz
uemꝰ: tñ sup ipsā ab pī qs
inferi porta ceruicē reuo
cari. Quid nūc eit si ab ipā
paradisi ianua reuti uideāt
et abnc retrorsū: eos qui
iam pedē altīꝰ hūt in pa
diso: Nam et si corpa mse
rus sed corda sin sui. ¶ Cui
rite fiēs ciuitē: nō solū
angeli: sed et ipē angelor ē
ntor nos exspect. Rupte
pace sint: sed nōdū plena do
mo: adhuc exspect de quib
nupcie impleant. Exspect no
pr et desideat nō solū ppt
mmā ciuitatē qua dilexit nos:
unde et unigenitꝰ qui in sinu
pris ē ipe enarrauit: pr mgt
amat nos. sed ppt semetipm
sicut loquit p pphetā ppter
metipm ego faciā: nō ppt uos.
Quis em impleādū dubitet
qd promisit filio dicens: pos
tula a me et dabo tibi gētes
hēditatē tuā: et rursū. Sede
a dextris meis: donec ponā
inimicos tuos scabellū pedū
tuoꝝ. Non contēnit oīus im
mici eius: dū nos qui sumus
membra eius adhēnt impug
nāt. Non implebit hec promis
sio donec nouissima inimica
destruat mors. Nam de filio
quis nesciat qñ desidēt frue
tū ritatis. et totꝰ iuste qui
fecit in carne: demꝰ fruc
tū crucis et mortis sue. pci
um sanguīs pāosi: Nonne
traditum ē deo et pri regi
nū qd acquisiuit: Nōne em
restituendū ē creatuīs su
as: p quibꝰ illū pr misit in
terris. Exspect et nos spē
nros. Est em ciuitas et hemg
nis in qua pdestināti sumꝰ
ab eterno: nec dubiū qñ uelit
pdestinationē suā implere. Er
go qr pace sint nupcie. et oīb
nos cuie celestis fiegrīade
sideat. expetit et exspectat:

curnimq nō qñ mīcto: cīamq
desiderijs et pfīt virtutīb. p
fice pficisti ē. Dicamq sīm
guli. Aspice in me et miserē
mei: scdm iudiciū dilige cū
nomē tuū. Non sicut ego me
rui: sed sicut decreuisti mise
rē. Dicamq item: sicut fiūt
voluntīb in celo sic fiat. Itēq
fiat voluntīb tua. Scimq
enī qm̄ sēptū ē: si deus pro
nobis: quis cont nos. Aut
quis accusabit adūsus electos
dei. In nō licet michi mq̄
qđ uolo facē. Hec sit mtim
consolatio mea dm̄: donec
egrediam ut dñs sit nobis
cū: qz mīa sua magna ad
bttūm illā egressionē. et ad
clarū illud cūm nos pduat:
et in hoc quoq primo cūm
visitare nos. et nobiscū ē
dignet: ut si quis fōrte in
temptatiōe qualibz detinet
ppō in serēte qui pōt in
vent clausis aptionē. ēb
egrediat: ut cū gaudio sa
lutari suscipiamq coronā p
manū regis mi: ppō prestā
te qui cū pr̄e et spū sō vivit
et regnat deus p oīa scla sa.

Sermo de vigilia

Hodie sanctis. natīus
qz venet dñs:
et mane videbitis
gloriā. Cras tīrigene et
filij hom̄ audite. Vos qui
in pulue estis expgiscimī
et laudate: qz venit me
dicus ad egrotos: redēptor
ad venditos: ad errantes via:
ad mortuos vita. Venit qui
pe qui peccat in profundum
maris omnia pēa mūt: qui
sanet omēs infirmitates mās:
qui nos ppriis humeris ad
pr̄e dignitatis reportet
originem. Magna ē ista po
tencia: sed plus ē amīcida
mīa: p qm venire voluit q̄
potuit subuenire. Hodie
e mqt sanctis qz venet dñs.
Verba hec suo quidē loco
et tpe in sēptīs posita sūt:
sed non incongrue illa ad
vigiliam dñice nātīatis et
ecclesia mr assūpsit. Ecclia
mq̄ illa que sēm habet
consiliū et spīm sponsi. et
dei sui: cui dilectus mīt ubera
cōmorat: et pānam cordis se
dē principaliter possidēs et
conseruans. Summā tpa
ē que vltīa cauit cor eius. et
in tpām abissum secretor
dei oculi cōtēplatiōis mer
sit: ut et illi in suo.
et sibi in eius corde phē
nē fiiat mansionē. Cum
q̄ tpa in sēpturis dnūm ūba
vel altēat uel altīnat: fōr
tior ē illa cōpositio q̄ posi
tio prima uiborū: et fōrtius
sib tanto fōrtior q̄tū distat
mīs figuris et veritate: mīs
lucē et umbris: mīs dnām
et anellā. Hodie sanc
tis qz venet dñs. Secdm
estimationē meā. duo sūt

qui cū eo familiarit loquebat

dies: qui m̄ubis istis nobis
expressiq cōmēdāt. Primq
a prīm hoīs lapsu labit⁹ us
q ad finē mūdi: dies cui sēi
sepiq maledixisse nosciū.
Ab illa em̄ lucidissima die ī
qua conditq fuerat adā eer
tus ē: et m̄ hab reru cōtra
sub angustias: die tenebrū
mērit: et pene a luē veri
tatis extmctus. In hac die
nascūt² vmbrosi: si tn̄ dies
debeat et nō potius nox
notiari: n̄ q lumē iōms q̄
quā dā semtillā nobis m̄sti
pabilis illa mā derelict
Sedā ueo dies erit m splē
doribq sōrū in petuas et
m̄tates: cū meridiē illud
sēmissimū mane. cui ē mā
repmissa: et absconditi
erit nox in victoria: qui di
motis vmbris et tenebris.
splendor vē lucis surgū et
deorsū. intus et extiq cūcta
plē occupabit. Audita fac
mihi mane m̄am tuā aut
sciū: et repleti sumq mane
mā tua. Sed ad m̄m
die reūtam: qui tūq custo
dia in nocte p̄ sua breuita
te diat: qui tūq mihiliū et
mane ab illo similiari spē
sū organo noiāt cū diat:
Quōm omēs dies m̄i defece
rūt: et defecerūt sicut fu
mq dies mei: et dies mei
sicut umbra declinauerūt.
Pui et pessimi sūt omēs dies
vite mee aut ille sciūs p̄riarchā:
qui vidit dīm facie ad faciē.
Et quidē in hac tūi die hom
deus rōnē p̄stat: vbi ut ī
telligēcia. Sed nāē ut
exeūtē de hoc mūdo illūet
lumē sācē sue: ne si de homo
umbris et umbra mortis ex
tmctus exierit: illuari nō
valeat metuū Ideo quippe
vnigenitq dei sōl iusticiae tūq
mmēsi et p̄clari luis cereq
m huiq mundi aurē illua
tus ē et aperīq: ut oīs qui
illuari voluit accedat ad
illū. illiq iungat: ut mehil
medium sit mē illū et p̄m.
Nam em̄ mā sequant mē no
et deū: sed illis sublatis vē
luīm illuināri et qī corpo
rūdi cōnectim̄ midipm. Et
lumē extmctū lumm lucē
ti et ardēti sīmē aliq me
diuigit ut illuēt: ītmq p
exemplū visibiliū. effūs re
rū inuisibiliū cognoscamq.
Ad hoc q. tam magnū et p̄fulgidū sydus iu
dēpheti illuiemq nobis lumē
sācē. Pusq de mūdi huiq
tenebris exeamq: ne de te
nebris tūscamq ad tenebs:
et tenebs sempitnas. Quae
ē aut ista sācta: Nosco
re q vemet dnīs: et siqn
vemet scire nō possumq:
hoc ē illud totū qd postulat
a nobis. Et maīs ista sua
oīm ē. Quis ei nesciat ul
nommeteng fidelis. q von

tum ꝙ ē dñs iudicāre vivos et
mortuos: et reddē vnicuiq
iuxꝫ opa sua: ſō omn ē iſti
frēs mei: ſed nec multorū.
Paucorū ē: qz rarēa pauci
ſūt qui ſaluāti. Vutris qz illi
qui cū maleſecerūt letāt: et
exultāt in rebus peſſimis:
nel ſciant ul' recogitent: qz
vemet dñs. Si dixerit ſpi
tu noſ credē: qz qui dicat ſe
noſſe deū. et mādata eius
nō cuſtodit. mēdax eſt. Cō
fitent aut aplūs ſe noſſe de
ū. fīb aut negant: qz fidē
ſine opibꝫ mortua ē. Non
em ita ſe omn impunitate pol
luerent: ſi dñm venturū ſci
rent nel formidarēt: ſed
vigilarēt utiqz: et nō ſine
rent tam ſūt ꝓfōdi con
ſciāb ſuas. ¶ Cētera aut
iſta in ꝓmo opat gdu pe
titudinē id eſt doloꝛē: ut
riſū in luctū. cantū in plāctū.
gaudiū in mǽoꝛē conuitat:
et mapiant diſplicē tibi q
vehemēt an placeant: et
illa ſpecialit hoꝛreas que
ſpecialit appetebas. Sic eſt
ſēptū ē. qz qui addit ſciām
addit et doloꝛē: ut vēcas
et ſē ſcīēte ſit doloꝛ ſubſe
quēs ignoātū. In ſēdo uēo
gradu opat correctionē: ut
iam nō exhibeas mēbra tua
arma iniquitatis pēi: ſed
tolleres gulā. iugules luxu
riā. ſuperbiā deſtmas: et
ſanctas ſanctitati ſeruire corpa
dō iniquitati an ſeruierūt.
Vemtudo em ſine coꝛrōne
nō pdēnt: ſicut ſapiēs ait.
Vng edificāb et vng deſtru
ens: quid pdeſt eis niſi la
boꝛ. Qui em baptizat a
mortuo. et iterū tangit eū
mchil pficit lauacro eiꝰ: ſ
nuꝫ ſaluatois ſentēcia iudē
dīt ē: ne ei aliquid de telis
contingat. ¶ Sed qz hec du
cibꝫ ſpūs nō ꝑfect niſi cū ſe mlta
trib⁹ ſpēone mens indefeſſa
vigilet: et attendat. in tno
gradu opat ſollicitudinē:
ut iam incipiat ſollicitus
ambulare cū deo ſuo: et ex
omn pte ſeruitet ne ul' leuiſ
ſima re tremēde illig maieſ
tatis offendat aſpectib⁹. In
pemtudiē acēdit. in coꝛ
rōne ardet: in ſollicitu
dine lucet: ut mtig et ex
telis renouet. ¶ Hic ia
reſpnre incipit a tribula
cione malozū et doloꝛe:
et timoꝛis magnitudine
ſpūalis letcia tēpare: ne
ſuoꝛū enoꝛmitate ſceleꝛū ha
bundancia triſticia abſoꝛbeat.
Hinc em timet a iudice
ſpēnt a ſaluatoꝛe: cui iam
in aīo eius timoꝛ et letcia
obequitent: et obuient ſibi:
pleruꝫq timoꝛ letciā ſuperet:
letcia ſepiꝫ timoꝛē excludat: et in fin ſui gradꝰ
cōcludet archanū. Felix cō

ſtā m qua luctumē hūuſmōi
mdeſmēt conſiatī donec qđ
mortale ē abſorbeat a uitā:
donec euacuet timor qui ex
pte ē. et ſuccedat letica qđ
ꝑfm ē: qz nō timor ſempit
ng: ſed letica ſempiterna eſt
et ¶ Jam uēo ſic ardens et
lucens. nōdū ſe cē m domo
confidit: ubi ſme omī flore
ventoꝝ accenſū lumē ſole
at deportari: ſed memmerit
ſe cē ſub diuo. et utrīq manu
ſtudeat opire qđ poſit:
nec credat aeri etiā ſi unde
rit cē tranquillū. Repete ā
hora qua nō putauerat plu
tubit: et ſi uel ad modicū
mang remiſerit lumē extin
guet. ¶ Qz ſi etiā ardor por
tātis manq ut quīq ſteri ſolz
aduſſerit: elugat pocus pa
ri qđ retrahē manq ſuas: qz
m momēto in ictu oculi po
terit exſufflari. Si cēng in
domo illa nō manuſū etna
in cehs. ubi nullq mimeq in
trat: nullq exit ameq: mely
il cēt timēdū. Jnuē uēo tbq
maligniſſīb et uahdiſſimis
ventis expoſiti ſumq. cum
diabolo et mūdo: qui tōſti
enaā illuīatīn molūt extin
guē: inſufflantes m cordā mā
deſideia mala. motus illicitos:
et ita te repete ībantes. ut
viy ꝑnoſcē valeas: unde
uemas aut quo vadas. ¶
Ex quibq et ſi duo ſepiq int
mittūt: a tuo tm nemo umq
ſuffladi mducias extorſit.
Jdeoq utuſq mambq et cor
dis et corpis aiā tegēda eſt:
ne forte que iam illuīata fu
erit extinguat: nec redēdū
nec reacdēdū. etiā ſi quis tep
tationū feruor utuſq homīs
ſtatū vehemēt affligat: ſed
dicēdū eſt ſīō. Anima mea ī
mambq meis ſemp. Elugemq
pocus unde qđ redē. Et ſicut
que m mambq mis tenemq
nō facile obliuiſcmur: ſic nū
qđ obliuiſcam negociū aiarū
mearū: et illa cum phapah
ē vigeat m cordibq nris. ¶
Cū go ſit lubi mt accincti
ſtemt. et luēne ardentes:
cuſto diēde ſint vigilie noc
tis ſup gregē cogitationū et
actionū mearū: ut ſi m pma
vigilia ut ſcda uel tia dns
veneit: muemat nos ꝑatos.
Pma vigilia ē rēitudo opis:
ut ad hanc quā iuraſti regu
lam oēm uitā exequare cone
mis: nec tūſgrediaris tmōs
quos poſuerūt ꝑres tui m
omībq vie et mite lyng exer
cicijs: ~~nec tūſgrediaris ter~~
~~minos quos poſuerūt ꝑres~~
~~tui~~ nō declmās ad dexterā
nel ſīmſtrā. Scda ꝑpūitas
mtēcionū: ut ſimplex oculq
totū corpus luadū faciat: q
tmq qđ ꝑceis faciaꝫ dpt
deū et ad loā unde exeūt
gie reūtāt ut iterū fluant

Tercia est custodia vnitatis: ut in congregatione positus voluntates alioꝝ tuas voluntatibꝫ anteponas: ut nō solū sine quela sed et cū gīa magnea hoc fiebꝫ portabis oēs orans p̄ omnibꝫ ut de te quoꝝ dicat: Hic ē finis amatoꝝ ihū fuit: Hic ē qui multū orat p̄ plo: et p̄ ciuitate sua ihrlm. ¶ Ista ꝙ in hac die aduentꝰ vngenti nobis veniā scias attendit: scām mḡ illā que nos doceat: ꝙ veniet dns: que sit morū nrōrū ꝑpetuū et stabile fundamētū. Et manē mquit videbitis gloriā eḡ. O mane. o diebꝫ. q̄ melioꝝ ēb in atriis dñi super mlia: qm̄ elit mēsib ex mēse et sabbm ex sabbato: cū splendoꝝ lucis et fluoꝝ claritatis usq; in altissima illa magnalia trinitatis volabit illustrabit: quis de te cogitare ne dū aliquid retinere p̄sumat: ¶ Interi tm̄ fiebꝫ edificemꝰ fidē nrām: ut si mabilia illa q̄ nobis resuāt inde nō possimꝰ: saltē mabilia que ꝑtinent nos mēbris sm̄ sint attingentes cōtemplem. Tria opa. tres mnx trunbꝫ fecit illa maiestas in assumptōe mē eius: tria mabiliter singularia. et singulariter mabilia: ut talia nec fuerint: nec futura sint: nec fuerint amplꝰ sint sicꝫ terrā. Cōuenta quippe sunt admirē deus et homo: mr. et virgo: fides et coꝝ humanū. Admabiles sūt iste mixture: et oī miraculo mabiliꝰ: quō tam diuisa tamꝫ diuisa ab inuicē. iuicē potuere cōiungi. Et p̄mo quidē in mixtue creatione dispositione. cōpositione rerū: q̄tā sit in deitate in creatōe potentia: q̄tā in dispone sapia: in cō positione benignitas quātas. In creatōe vide q̄ multa et q̄ magna potenter creauit: in dispositione q̄ sapienter cuncta locauit: in cōpositōe q̄ benigne supna et infima cōnexa sūt: tam amabili q̄ inmirabili caritate. ¶ Huic em̄ limo terreno vim vitalē misit: ut in arboribꝫ vide surgit venustas in foliis: in floribꝫ pulchritudo: saporꝫ in fructibꝫ et medicina. Nec hoc cōtentus adiecit etiam vim sensibilē limo nrō: ut in pecoribusque nō solū vitā habeant: sed et sentiat: quibꝫ ꝑtita sensualitate viuentes. Addidit adhuc homini lumē rōnis. mr̄m. et ei vim rōnabilē immisit: ut in hoībꝫ qui iam nō solū viuūt et sentiūt: sed et discernūt inter bonū et malū: et inter verū et falsū. Voluntatē ā q̄ infimoꝝ nrā in habitudinē ꝛoꝝ glē sublimare. et cō

trayit se maiestas: ut qd' me
lius hẽbat videlicet septm limo
nio cõiugẽt: et in psona v
na sibimuce vmitẽ deus et
hoiem: maiestas et infimitas:
tanta vilitas et sublimitas
tanta. Nichil em deo sublimius
nil vilius limo: et tñ tanta
dignatõe deus descendit in hi
miñ. tãtaq dignitate limus
ascendit ad deũ: ut qlibet deq
scat: limu fõtasse credat: qd
qd limus ptulit deus in illo
ptulisse dicat: tñ ineffabili
q' mcõphẽsibili sacmẽto ¶
Et attende qz sicut in illa si
gulari diuinitate trinitas est
in psonis. vnitas in substã
cia: sic et in ista speciali cõ
mixtione trinitas est in hoiã:
vnitas in psona. Et sicut ibi
psone nõ scindut vnitatẽ.
vnitas nõ minuit trinitatẽ:
ita et hic psona nõ cõfidit
hoãb: nec substãtie ipẽ p
sone dissipant vnitatẽ. Cũ
ma illa trinitas hanc nobis
exhibuit trinitatẽ: opus mi
rabile opus singulare: mi
oiã et sup oiã opa sua. Di
uinũ em et humanũ in vnã
cõuenere psonã: et hec tria
vnũ. et hoc vnũ tria sunt: nõ
in cõfusione substãtie. sed
vnitate psone. Hec ẽ prima
et sup excellens mixtura.
et hec prima mira. Adiute
hõ qz limus deus. et nõ sibi su
pbus: qz deo uictus deus: et
non sibi ingratus ¶ Geda est
virgo et mr: utiq et aiam ab
hoc et singulaiis. A seculo nõ
ẽ auditũ q virgo cẽpit et pepit:
q mr ẽt et virgo pmansit.
Cũq' mlia rerũ ordinẽ virgi
tas est ubi fecunditas pdicat:
nec fecunditas ubi virgitas
honorat. Sola hec est in qua
virgitas et fecunditas obtine
uerũt sibi. Ubi semel fem ẽ
qd' fem nõ fuerat: nec fiet
metuũ: qz nec prima silem
visa ẽ nec hre septẽ et Ter
cia ẽ fides et cor hoiãtũ. Et
hec quidẽ prima et secunda mfi
ciũt: sed non minus fortitan fõ
tes. ¶ Mirũ est em quõ cor
hoiãtũ hms duobus fidẽ acõ
modaut: quõ credi potuit
q deus homo cẽpit: q virgo
fuit que pepisset. Sicut fer
rũ et testa iungi nõ pnt: sic
et hec duo nequeũt cõmisce
ri: si nõ immisceat glutinũ spũ
sci. Ergo ne credẽdũ ẽ q ille
deus sit qui pomt in psepio.
qui vagit in cumb. qui õm
infantilũ ncitatũ immunda
patit: qui flagellat: qui cõ
spuit: qui crucifigit. qui po
nit in sepulchro: et int du
os lapides cõcludit excelsũ
et imensũ: Illa ne virgo cit
que lactat puerũ: cui mai
tus cõtinuus comes est in
cõnubio in thalamo. qui ducat
illã in egiptũ. et sol q cũ illa
tñ lõgiq' tñ secretũ viã cõsi

reducat ab egipto

cit. ¶ Quō hoc potuit ꝑsua
deꝛi hūano gēneꝛi? vnūsq̄
orbi terꝛaꝝ? Et tam facile
tam potent ꝑsuasū ē: ut
mihi illud credibile faceꝛet
credēciū multitudo. Juuenes
et vꝛgines senes cū uumoꝛi
bus mille elegeꝛūt moꝛtibꝫ
moꝛi: q̄ ad il' ad mometū
ab ista fide deficꝛe. ¶ Et hꝰ
quidē mꝛtaꝝ excellens? ſ
excellencioꝛ est ſcdā: tua uo
excellētissima e. Dmā au
ꝛib audiuit. ſed oculꝫ nō vidit
qꝛ auditū ē et creditū ē uſq̄
in fines tꝛe. magnū illud pi
etatis sacꝛmētū? ſed tū oculꝫ
nō vidit deus absq̄ te: quō
te mr vꝛginem ventꝛibus angꝫ
tiis hūano coꝛpi cōiunxisti
Gedam oculꝫ vidit: qꝛ ſe ſe
cūdā et vꝛginē illa ſingula
ꝛib regina cōſpexit? que cō
ſeruabat oīa illa hec cō
ferens in coꝛde ſuo: cognos
uit et Joſeph nō mingꝫ teſtis
q̄ custoꝫ tante vꝛginitatis.
Terꝛa in coꝛ hoīm aſcendit?
cui q̄ fēm ē creditū ē. cui
magis oꝛaculo q̄ oculo cre
dimꝫ: cui que dā uel ſua ſt
tenemꝫ fir-missime nullateng
dubitantes. ¶ In ꝓma uide
quid-m ſcdā ꝑ quid-m tua ꝑ
quid deus dedit tibi. Dedit
tibi xp̄m? ꝑ mariā: ꝑ ſa
nitatē. In ꝓma rem edidit ē:
qꝛ ex deo et hoīe cathe
plasma cōfectū ē. q̄ ſana
ret oīa infirmitates tuas
contuſe aut ſuſt et cōmyte
hec due ſpēs in vtēo vꝛginis
tue in mortali: ſco ſpū tuo
pistillo illas ſuauit cōmiſcete.
¶ Sed qꝛ tu digꝛꝫ nō eās
cui donaꝛet? datū ē marie
ut ꝑ illā accipes q̄ꝫ hꝛēs
que ꝑ hoc q̄ mr ē genuit?
deū. que ꝑ hoc q̄ vꝛgo est.
exaudita ē ꝑ reuēncia ſua:
in causa tua. et totꝫ grīs
hūam. Cui ſola mr eēt ſuf
ficiēt ei ut ſaluaret? ꝑ filio
rū gnacionē? ſi ſola vꝛgo:
ſufficeꝛet ſibi ut bndicūs fꝛuc
tus ventꝛis eꝫ mūdi pceū
ceꝛet. Cui q̄? in ꝓma ſit tēme
dū. in ſcdā adiutoꝛiū? est
qꝛ michi nos deꝫ tꝛē voluit.
q̄? ꝑ marie manꝫ nō ꝓtēſ
ſiret. In tua aut meritū ē: qꝛ cū hꝰ firmit' cōmꝫ tā
meritū habemꝫ? et in fide ſa
nitas ē: qꝛ qui credidit ſal
uꝫ erit. Sermo de vigilia
Nativitatis
Odēr mī
ſi quidē ſermonē oꝛ
dinis mei cōſuetudo
nō exigit? ſed cras tima opꝫ
ēt in ea missaꝝ ſollēpnia
diuinis occupaꝛi? et hoꝛa
breuis ſermonis lōgitudinē
nō admittet. ꝑterea non
abꝛe puto ꝑtare hodie coꝛda
ꝛā tante ſollēpnitatis? ꝓſer
tī cū ſit ꝓfundissima sacꝛmē
ti hui⁹ et cōꝑhēſibil' altitu
do: et tūc ſontibus inde quo ma
gis haurias? eo magis ex
uberius nū q̄? valeat exhau

rum. ¶ Demq̃ sño q̃admo
dũ habũdet q̃ xpõ tribula
cõ vrã: vtmã habũdet con
solacõ vrã q̃ rpm. Sã mun
dialẽ quẽ consolacionem
nobis ofere nõ libet nec
licet: vilis ẽ et ad modicũ
vtilis hmãsmõi consolacio:
et qđ magis ẽ metuẽdũ. ecta
vẽ ac salubrib consolacõib
ẽ impedmẽtũ. ¶ Ipsa qui
delacio ẽ et gloria angelor:
rpẽ scis ẽ salus et cõsolacõ
mrõz. Qui in cunctis
sua magnꝫ et sublimis val
de beificat cunctos: rpẽ in ex
ilio pugnãt et hiis valde le
tificat exules: et qui altis
simus ẽ gloria pzis: scis ẽ
in tris pax hoĩbꝫ bone
voluntatis. Paucis em da
tus ẽ paulo. ut magnꝫ de
t magnis: et quos mag
nificat paulo: magnificet
postmodũ et glorificet mag
nꝫ et glosꝫ. ¶ Hinc sme du
bio vas elacõis qđ de ple
nitudie pauli hui⁹ acepat:
licet paus sed plenꝫ: ple
nꝫ gre et veritate. et in
quo hitat omis plenitudo
diuinitatis corpalit: vtiq
hinc paulo eructat tibũ:
bonũ qđ hinc diebꝫ siceptũ
audistis: gaudete mqens
in dño semp. itm dico gau
dete. Gaudete mquit de ex
hibitõe: itm dico gaudete
de pmissione. qm et res ple
na gaudio. et spes plena gau
dio ẽ. Gaudete q̃ iam pre
sentis dona sinistre: gaude
te q̃ exspectatis pmia dex
tre. Leua mquit eius sub ca
pite meo: et dextera illius
amplexabit me. Leua qui
delenat: dextera suscipit.
Leua medet et iustificat:
dextera amplectit et beati
ficat. In leua eius mihi: in
dextera nẽo pmia cõtinet.
In dextera mq̃ delitiae: in
sinistra sunt medicine.
Sed attende piũ medicã:
attende medicã sapiẽtẽ:
considera diligẽtiꝫ q̃ noua
medicamẽta portat. Vide
q̃ nõ mõ pciosas. sed et spe
ciosas attulit medicinas:
nõ solũ putres ad sanitatis
fructũ. sed et delabiles ad
aspectũ: et suaues ad gustũ.
Demq̃ pmã eius medici
nã pmiũ qđ in sinistra por
tat attẽde: et cõceptũ in
uenies sme sermẽ. Intuc ob
secro quale sit istud: q̃ no
uũ q̃ amabile: q̃ amabile
q̃ iocundũ. Quid em pulchꝫ:
q̃ gratia eis. Quid glo
riosius q̃ sancta et sancta
concepto: in qua michil pu
dorus est. michil sordib. nich
il corruptõib. At qm mag
fortissib detinet nos gra
tia licet ãmirato nouitatis
misi fructus quoq̃ salutis
et utilitatis consideratio a

mmū delēaret: conceptus iste
nō mō glōsus m ipsa quoq;
exōrōn specie. sed et pciosq;
est m mtiori vtute: ut sēz
qđ' sēptū ē. m sinistra dnī
gla sīml' et dulcie mucrōāt:
dulcie nūq; salutis cū gloia
nouitatis. ¶ Quis em pt fa
cē mūdū de īmūdo cōceptū
semē: nisi tu qui solus sine
oīm illicita et īmūda cōcepti
es voluptate: In ipa mdi
ce et orīgē mea infectus et
māculatus sum. īmūda ē cō
cepcio mea: sed ē a quo tol
lat' ista cōfusio. Ipē ea toll'
m quē solū ipa nō tetigit.
Dulcias salutis hēo. qbus
redimā dīe cōceptiōis im
puritatē: xpī puissimā con
cepcionē. ¶ Adde adhuc
dnē ihū. īnoua signa. īmuta
mirabilia: nā poza quidē
ipa cōsuetudine viluerūt.
Plane em solis ortus et
occasus. tre fecūditas. tpm
vicissitudo miracula sūt. et
magna miracula: sed tocies
hec vidim9: ut iam nō sit
qui attendat. Innoua signa.
īmuta mirabilia. Tre nit no
ua facio oīa. Quis hoc
ait. Agn9 utiq; qui sede
bat m thrōno. Agn9 plac
totus sanguīb. totus delābi
lib: denīq; totus vnctus. Hāc
em habz m ēpretacioē no'n
eius qđ' est xpē. Cū potuit
aspi aut dubitus videri: qui
nec ipi mīi m nītate quicq;
aspectus qđq; mtulit leiosb:
vīde noua miracula. Conceptus fuit sine pudore: par-
tus sine dolore. Quanta est m
virgine maledcō eue: peperit
em filiū sine dolore. Quanta
ti ē mqūe maledcō m vīr
dacōnē: siquidē pdem ē p ange
lū gabrielē. Benedcā tu i mu
lieribus. Ō vtī sola int' mu
lieres: benedcā et nō maledcā.
sola a gnali maledicto libēa:
et a dolore puricē cū alienā.
¶ Nec mīrū fīēs si dolorē
non mtulit mīrū. qui tulit
dolores mūdi: siquidē q ysa
ias ait: q vē languores
nros ipē portauit. Duo
sunt que timet hūana fra
gilitas: pudor et dolor. Vt
trūq; xpē tollē venit: vī
et vtrūq; suscepit: qui ut
cetera silcam morte et mor
te turpissima cōdepnatq; ē.
ab imquis. Utiq; ut fiducā
nobis daret q tollēt hec a
nobis: pius mirem suā in
munē ab vtroq; seruauit:
ut nec in cōceptu quicq; pu
doris. nec in partu qđq; dolo
ris existēt. ¶ Accumulāt
adhuc dulcie. crescat gla:
moūāt signa: et mīracula
īmutāt: Non solū cōcepcio
sine pudore. et partus sine
dolore: sed et tumē sine

corruptione. O vē nouitas m
auditi. Virgo peperit et post
partū virgo mundata permansit
fecunditatē plus cū carnis integ
ritate: et gaudiū mīris hīs
cū virginitatis honore. Jam
securus exspectō promissa mihi
gloriā incorruptionis in carne
mea: quīquidē per eū conseruata
ē incorruptio in matre sua. Fuit
le cāt illi per quē mr̄ pāt incorrup
tionē nō perdit parturiendo: ut
et incorruptibile hoc incorrup
tionē induat resurgendo ℣
Habes tū adhuc maiores diui
cias: habes gloriā amplioē.
Vir ē sine corruptione virgi
nitatis: filius sine oīn labe
peccāti. Non audit et in matrem
eue maledictiōnē: de qua dicēs ē
per ꝓphetā. Semen mulieris conte
det: nec infans cuiq; virginis di
ci ē tuta super terrā. Exce insān
sine sorde: solus matre hominēs
verax: imo et veritas ipsa.
Exce agnus sine macula: agnus
qui tollit peccāta mundi. Quis
enim melius tollēt peccāta: quis
magis quē nō audit pauper? Iste
sine dubio me lauare potest:
quē nō stat magnatū nō ce-
Hec manus optū luto detegat
oculū meū: que sola sine pl'
uia ē. Iste michi festucā educ
at de oculo meo qui non
habet trabē in suo? imo iste
trabes educat de meo: q'
nec exiguū pulueris hīt suo.
℣ Vidimus ēte diuicias salutis
et uite: vidimus gloriā eius:
gloriā q'i unigeniti a pr̄e. Ple
nus a quo pr̄e? Et filius altis
simi vocabit? manifestū est
quis altissimus sit: sed ne qs
remaneat locus dissimulatio
nis. q' ex te nascet sanct? aut
gabriel angelus ad maiaz. vo
cabit filius dei. O vē sem.
Non dabis dnē sanctū tuū vi
dē corruptionē: q' nec mri
quidē abstulit incorruptionē.
℣ Ecce sine macula? multi
plicat diuicias: thesaurus a
pit. Que generat mr̄ et
virgo ē: qui generat deus
et homo ē. Sed nūquid da
bit? sem cambij? aut marga
rite pozas? Absconditē
thesaurus mr̄ in agro: et pe
cuniā mr̄ in saculo reponat?
Optat? cōceptus sine semine
mris despōsatiōe: ꝑtus
sine dolore. vagitibus ꝑnuh
et meroze. Absconditē et ꝑ
turientis incorruptio legiti
me fecunditatis: infantis nocē
tia soluta circūcisione. Absōde
mihi absconde mala nouis so
lis fulgorē? pone in ꝓsepio
mulieris pānis infantē. Sā
et xpi pānis diuicie mē st.
Preciosiores siquidē pānis
saluatoris omni purpura: et
gloriosius hoc ꝓsepe aurea
tis regū solijs. Dicor deiq;
xpi panis cunctis opibus:
cunctis q; thesauris. Quod

nō cadit in plē
gnabi? maledicō

em̄ humilitate dicuḇ. quid p̄
cios⁹ muem⁹: qua mmm⁹ū
regnū celoū emt⁹: et gr̄ia
dīuina acq̄rit⁹: Sicut sc̄ptū
ē. Bt̄i paupes sp̄ū: qm̄ ip̄oz
ē regnū celoū. Et apud sa
lomonē. Deus superbis resi
stit: humilḇ aut dat gr̄am.
¶ Habes cōmēdatū humi
tatē m nūtate⁹: m hac em̄
exmamur semetip̄m formā
serui accipiēs⁹: et habitu m
ūetus ut homo. Vis adhuc
p̄cosiores dīuicias. et sup
excellentē gloriā muem⁹ē:
Habes caritatē m passione.
Maiorē hac dilc̄onē nemo
habet⁹: q̄ ut aiam suā quis
ponat p̄ amicis suis. Hec
dīuicie salutis et glorie.
sanguis p̄cosus. quo redep
ti sum⁹: et crux dn̄ica m q̄
ū apl⁹ gloiam⁹: michi m̄q̄
absit gloiari: nisi m cruce
dn̄i mei ihū xp̄i. Et dice
bat. Scitis aūbitḇ sū me sci
re m⁹ vob: nisi ihm xp̄m
et hūc crucifixū. Ipa est
leua. xp̄e ihē et hic crucifix
us. Nam dexter⁹ quidē ē:
ihē xp̄e et hic gloriosꝰ.
Christū m̄q̄ et hūc crucifixū
fortisse crux xp̄i nos sumus:
cu xp̄e mēorat⁹ m sy⁹. Ho
em̄ formā crucis hy: qua
si manꝰ extendit ex̄pmet
am sc̄ti⁹. Loquit aut xp̄e
in p̄salmo. Infixus sum in
limo p̄fundi. et nō ē sub sta
cia. Limū quidē nos ee mai
festū ē: qm̄ de limo plasma
ti sum⁹. Sed tuē quidē limꝰ
padisi fuim⁹: nuē vēs limus
p̄fundi. Infixus sum m̄q̄ nō
ptēsū. nō r̄ecessi: uobiscū
sum usq; ad cōsummationē
seculi. Sic em̄ olim thamar
pariete Dauid. pius solā⁹
tulit manū: que in sacio dn̄i
ce passionis. cacumeo alliga
ta est filo. Imagiam q̄dē
tenem⁹ sinistrā: sed adhuc
clamare nāē ē: oui manu
ū tuarū pozrige⁹ dexteā.
dnē onde nobis dexteā:
et sufficit nobis. Gla m̄q̄
et dīuicie m domo eius: uti
p̄ qui timet dn̄m. ¶ Sed
in domo tua dnē quid⁹. Ps̄o
p̄ūū actio: et vox laudis.
Bt̄i qui hītant in domo tua
dnē: in secula seculoū lau
dabūt te. Oculꝰ em̄ nō vid⁹
auris nō audiuit⁹: in cor ho
mis nō ascendit: q̄ p̄parauit
deus diligētibꝰ se. Lux ē em̄
inaccessibilis. Pax ē q̄ exsu
perat oem̄ sensū. Fons ē qui
ascensū nescit: sed descēsū.
Non vidit oculꝰ lucē inac
cessibilē: nō audiuit auris
pacē ineffabilē. Speciꝰ
si siquidē pedes euāgelizā
tiū pacē. Ez licet in ōnē
tēm exierit sonꝰ eoū. pax
tū que exsuperat oem̄ sēsū
ner ab ipis q̄tū eāt potuit

Ipe ē em̄ ema
nuel: nobiscū
deꝰ. Nobiscū usq;
sed sup̄ nos.

capit ne dī alioꝝ auribꝰ tri-
.Ut em̄ paul⁹ ipse frēs. ego
me nō arbitror cōprehendisse.
fides quidē ex auditu: auditꝰ
p̄ uerbū dei: sed fides nō spēs:
et promissio nō exhibita patrib.
Et quidē pax ē nūc etiā in tra
hominbꝰ bone voluntatis. Q̄z
quid ē pax iste ad illuꝰ plē
tudinē et supemmēsurā paas:
vñ et ipe dñs ait. Pacē me-
am do vobis: pacē meā reli-
quo vobis. Mea siquidē q̄ exsu
pat oem̄ sensū: et ē pax
sup pacē: necdū capaces estis.
Pacē do vobis patriā paas:
et relinquo mihi viā patrib.
¶ Sed quid ē q̄d dixim⁹.
in oꝝ hominꝫ non ascendit.
Utiq; q̄z fons ē. et ascensū
nescit. Scimꝰ em̄ q̄z fontiū
natura ē riuos secturi cōuallium
nōcui ardua desilire: sicut
scriptū ē. Qui emittis fontes
in conuallibꝰ: inter medium mō
tiū pertransibūt aque. Hoc aut
ē vnde āmonēc sepius studeo
caritatē vrām: q̄z deus superbis
resistit: humilibꝰ aut dat gratiā.
fons em̄ ad altiorē locū non
ascendit: q̄ sit locus eiusdē
de quo ascendit uel predit.
Sed uideri pōt fortē hanc re-
gulā. non impedire a superbia
uias grē: presertim q̄ ille
primꝰ superbꝰ qui fortiꝝ septimi
rex est sup oēs filios superbie.
dixisse non legit altior non
ero: sed ero mihi similis altissimo
Attn̄ non mentit̄ aplus: qm̄ ille
extollit̄ sup oē q̄d dicit̄ aut
q̄d colit̄ deus. Hoc uet hūana
auditus ubū: sed vtinā hoc re
at similit̄ animꝰ cogitatū ma
lignū pit̄ et affirm̄. Dico em̄
vobis: q̄ nō ille tm̄. sed et
oēs superbꝰ extollit̄ sup̄ deū.
Vult em̄ fieri voluntatē suā: et
superbꝰ vult fieri suā. Jam videt̄
equalitas: sed attende male
congruā apparationē. deus q̄dē
in ipis tantū q̄ meo approbat
suā vult fieri voluntatē: superbꝰ
vō et cū iōne et cōtra iōnē.
Vides qm̄ altitudo ē: et nō
illuc puenit fluēta gratie.
Nisi cōfusi fuerim⁹ mihi et effici
amur sicut puluis iste: se aut
diat qui est fons iuste. in quo
habitat et vnde manat plēitu
do oīm gratiarū: nō mēbris
in regnū celoꝝ. ¶ Dum p
inde tumidos aggeres tirene et
elate cogitatiōis dispge: cō
formare filio hoīs. nō primo ho
mini: q̄z fons gr̄ē in oꝝ hoīs
cōtulit et trem nō ascendit.
oculū quoq; purga. ut vide
possis mirissima: et aurē lucē
tuā melima ad obediēdū: ut
quiq; puenias ad quietē petu
am. et pacē sup pacē. Lux
em̄ ē ppt̄ sēntiē: pax pp
t̄ tranquillitatē: fons ppt̄ affluē
tiā et etimitatē. fontē a sig
nū. ex quo filius nascit̄ et
spūs sanctus predit̄: lucē filio

qui est utiq; candor lucis eterne:
et lux vera illuminans oem hoiem
in hunc mundu venientem: pax
spūs sco: qui nimirū sup hūles
et quietū requiescit. Nec
hoc dico tm ppter istā simul sin
gulorū: nā et pr lux ē ut sit
filius lumē de lumine: et fi
lius pax ē. pax mā qui fecit
vtq; vnū et spūs scūs fons
ē atque salutis in vitā eternā.
¶ Sed qm ad hec pficiemq;
Oīa admonemur dnīce le
ticia nī vltra tuor. Gaudemq;
in te: qm visitasti nos oriens
ex alto. Iterū gaudeamq; ex
spectes beatā spem in adue
tu sedō: Sed qm venet ple
nitudo letitie. nō de memoria.
sed de pnīa: de exhibitōe
nō de exspectatione. ¶ Modes
tia vra nt aplūs nō sit oī
bus hominib: dns ppe est.
Dignū est em. ut et modestia nra
omnibus nota sit: sicut dnī
dei nri ihū xpi modestia tue
tis motum. Quid em magis
in cognitū. q ut nr modestia a
gnt homo consciis ppe mi
mitatis: quidē appareat
nr hoies modestie dnī ma
iestatis. Discite mihi a me
q mitis sum et humilis corde:
ut possit etiā modestia vra
ceteris innotescere. ¶ Jam qd
sequit: dns ppe ē. de deitate
debet intelligi: nā de sim
plicitate loquit: ecce ego no
biscū sum omnib diebus usq;
ad cōsummationē seculi. ppe
ē dns fiducia mea. nichil sollicite
stis: in primo est: et cicius
appebit. Nolite deficere. nolite
lassari: querite eū dū inveniri
pt: invocate eū dū ppe est.
ppe ē hīs qui tribulato sunt
corde: ppe ē exspectantibus eū:
exspectantibus eū in veritate.
Demq; vis nosse q ppe est:
audi sponsam de sponso ca
nentē. qm ecce stat post pietē.
Pietē istū corpus tuū intel
lige: qd obstaculū impedit.
ut eū qui ppe ē. nūdū vale
as intueri. Nōnne paulus
ppē dissolui cupit et cū xpo
esse: et exclamans miserabilis
infelix mihi ego homo: qs
me liberabit de corpe mortis
huius. Sic et ppha in psalmo.
Educ de carcere aiam meam: ad confitendū nomī tuo.

Sancte de vigilia natalis

Sanctificamini dnō
hodie. et estote pa
ti: die em crastina videbitis
maiestatē dei in vobis. Cele
bratum dnīce nūtatis messi
bile sacramentū: iure quidē mo
nem fiducie in oīm sanctificati
one ppari. Adest em scūs
scōrū: adest ipe qui dicit.
Ecce estote qr ego scūs sū dns
deus vr. Unoqm quo dabit
sem cumbo: et margarita
poscis: misit pus illi ab imi
mite. et isti ab illata voluptā

te purgati de cetero tota sollicitudine fugiant: illi quidē vomitū. ista voluptatū luti. Susceptum olim diuina mādatis animalis ifirmitas sciebat in usticijs armis: in baptismatibus variis. in muneribus et hostijs. que nō poterāt inquietā cōscientiā cui pfectū facere seruīēte. Verū hec quidē omnia tūc fiebāt. nimirū usq; ad tpe correctionis impōita: q̄ utiq; iam aduenit. ¶ Oportune g̃. ex hoc iam pfecta nobis indicat sci fiacio. mēsa mādat ablutio: exigit mūdicia spūalis: dicēte dño. Uti mūdo corde: qm̄ ip si deū videbūt. Ad hoc unum mg fiēs. ad hoc nati sumg; ad hoc nocati sumg: ad hoc nobis dies hodiernꝰ illuxit. Erat aliq̄n nox: q̄ nemo poterāt hec opari. Erat nox vmusq; orbi aīe veri lumīs ortū: aīe xpi nūtate. ~~Anno pfundissima nox.~~ Erat nox etiā singulis quibusq; mīm: aīe sue cuiusq; cōfusionē et mīnā regenerationē. In non pfundissima nox et densissime tenebre erāt supuenisse facie tre: cui olim pēs mī sanctuos volent deos. et mīsāno penitꝰ sacrilegio ligna et lapides adorarent. In nō etiā cuiusq; mīm aliqn̄ nosa nox erat: cui tpi sine dō in hoc seculo viuem̄g: cui ambularemg post cōcupiscētias mās. cui sectarent animis ille ebrias. cui obtēperaremg desiderijs seculaibꝰ: cui ex libēmg mēbra nra arma iniquitatis pcō. cui seruiremg mūdicie ad inquitatē. in quibꝰ nūc merito erubescimg tpi opibꝰ tenebrāū: Qui dormiunt nocte dormiūt aut eplus: et q̄ ebrij sunt: nocte ebrij sunt. Et hec quidē iustis. sed exitati estis: sed sanctificati estis: si tū filij lucis estis. et filij diei. nō noctis neq; tenebraꝝ. ¶ Siqdē pcedit et ē etiā ille qui clamat. Sobrij estote et vigilate. Et in deus in pentecoste de cōsistentibus loqbat. Quō hij ebrij sunt. cui sit hora diei tertia: Hoc etiā ē q̄ eplus eis aut. Nox pcessit. dies aut appropiquabit: abiciamg q̄ opa tenebrāū. et induamur arma lucis. sicut in die honeste ambulemg. Abiciamg inq̄t opa tenebrāū sōpnole etiā sitis et ebietatē. qm̄ ut supi memimg qui dormiūt nocte dormiūt: et q̄ ebrij sūt nocte ebrij sunt: sed ut tpi in die nō dormiemg. sed ambulemg. atq; hoc quidē honeste. nō temulēte.

¶ Uides hoiem cui ad omē bonū dormitat aīa eius p̄ tedio: in tenebris ē usq; adhuc. Uides mebriatū ab sinteo. sapiētē plus q̄ opꝰ

non ad sobrietatē: cuq necq oculus vidit. nec auris impleat auditu: qu peccatā aut simile alqd diligēs nō sanct longā mistā ydropica sitī bibens: filius noctis ē et tenebrarū. Sed fugiāle sepant hec duo: dicente scīpto. Omn desiderns ē omīs ociosus: hoc ē in ebrietate ē omnis sōp nolētus. Et Sanctificem gē hodie et pātisim: pat quidē hodie nocturnū excuti endo sopore: porro sanctificatu michi omq tpe in die, ab ebrietate nocturna: cupidis noxie fienādo furorē. In hīs em duobus mādatis tota lex pendet et pphete: que sunt decimāe a malo et factē bonū. Verū hec hodie nā crastina nec in sanctificatione erit nec pāsione: sed in visione utiq; maiestatis. Et Crastina mqt die videbitis maiestatē dei vobis. Hoc ē qd aut prēcatcha in ob: cras rndebit in iustica mea. Hodie em iustica volit: cras rndebit. Hodie exercet: cras fructificabit. Alioqn qd nō sēmauerit hō nec metet. Sed maiestatē tuē videbit qui nō tepserint in tm salutē: nec orietur eis sol gloie. qui sol iustice oritur nō fuerit: nec illucescet dies crastina: cui nō luxerit hodierna. Omnīū idē ipse qui hodie frūs ē nobis a deo pēe iustica. appebit cras ultimā: et assumet nos ad sēpsim: ut et nos appareamus cū pō in gla. Hodie em puluis nascit nobis. ut nō appōt hō magnificāe sēpm: sed cōtritam magis et efficacem puluis: cras exhibebit magnū dns et laudabil' nimis: ut pīquoq magnificem in laude. cui videlicet cit vm cuq laus a deo. Omnīū quos hodie iustificauit cras magnificabit: et cōsummato in sanctitatis suaedet iusio maiestatis. Et Nec iam visio: que nō nisi in fūtudie constat. Gles em ea eimq qm videbimq cū sicuti est vū et hic quoq nō simplicat dicit videbitis maiestatē dei: sed addit signāt in nobis. Hodie nimīū tpe in speculo nos in eo videmus. dū nrā suscipit: cras videbimus cū in nobis qm iam sua donabit: cui ondit nobis sēpm: et assumet nos ad sēpm. Hoc ē qd tm seuīē sēse ministraturū fore pmisit: de cuq intim pleitudine aurpimus: nō sine gloria p gloria. sed grām pro grā: sicut scptū ē: grām et glam dabit dns. Et Sce gē cōtēpnas pora numeri si sēpta tp cupiscis: nec fastidias pus edulii. si nis

narpe que sequit: uel p ipso
fertulo m quo apponit. qd ap
ponit sume non recusēs. fer
culū em imputribile facit si
bi pacifico. corpus mortuum
bile aptans sibi: m quo salu
tis epulas mīstret. Sō dab
mqt sem tuū vidē corruptio
nē. Illud utiq de quo gabr
el ad mariā: qd nascet ex
te scm vocabit filius dei.
Ab hoc g sō sanctificem ho
die: ut maiestatē eius ubi di
es illa aspirauit iudeam q:
siquidē dies sanctificatq illuxit
nobis: dies salutis nō gloie
aut felicitatis. Demqz do
nec passio sci corpis ānun
ciet. qui mmrit m pascue
passis. Et id est in die ppara
tionis: meito omnibus dicit:
sanctificamini hodie et estote
pati. Sanctificamini magis
de virtute m virtutē pficien
do: et estote pati psequē
rando. In quibus tm sanctifica
bimur. Legi de quodā di
cente scripturā. qm m fide et le
nitate ipius scm fecit illi. Sine
qz em hominibus sine lenitate
nō plus q deo sine fide pla
cē possibile est. Meito sane
m ipis monem ee pati: qbus
et deo cōcinam q. cuius ma
iestatē visuri sumus: et nob
muicē ut m nobis eā piteri
mur. Vtēa siquidē opor
tet nos pilidē bona: non
solū coram deo: sed etiā coram
hominibus: ut nō solū tegi nos:
sed et cōmunibus nris. sed et cō
multorum bonis gtis ee possi
mus. Et quidē ān omnia fides
queredā est: de qua legit. Fide
mundans corda eorum. Puri ei
mundo corde: qm ipi deum
debut. Crede q. te deo: cō
mitte te ei. Jacta m eū co
gitatū tuū. et ipe te enutriet:
ut fiduciales et fidelit dicamur:
dns sollicitq est mei. Seqz ei
hoc sapuit hoies amates
serpos. hoies sancti. et sollici
ti p scripis: cura animos p
ficientes m desideriis: sui di
ad uocē dicētis. Omem sollici
tudinē vrām piciētes in eū:
ipsem cura est de nobis. Sed
subripi quidē fidē. nō fidei sed
pfidie est. nec confidētie sed
diffidētie ē magis m seipso
habē fiduciā. Infidelis ideo
est qui nec sibi credit. nec
m se sperat. finis sibi tq vani
tatis: sed sic pdēs alios sua:
ut m utrīq etiā custodiat eā.
Porro id quidē sola facit hu
militas cordis. ut non sibi fide
lis anima mmittat: sed dese
rens semetipam. ascendat
iam de deserto innixa sup di
lectū: atq ideo delicijs affluē
ns. Sane ut pfectū fit
sanctificatq. etiā mansuetudinē
et socialis mitē gratiā a spō
sō discamq oportet: sicut
ipse ait. Discite a me q

mitib ſim et humilib corde. Q̄s
em̄ hm eiusmodi hoiem dicere
plubet deliciis affluētē. qui
ſuaub et mitis. et multe mie
omīb omīa ſuāb ē. et vmiſos
p̄fundit oleo quodā māſuetu
dinis et lenitatis: quo ſic vn
ctus ſuāb ē ſic p̄fuſus. ſic ecia
et ſuppfluſuāb ut ſtillare vndi
q; videat. Felix qui gemma
hmc ſcīficatiōe patuīb dicē
pt: patū cor meū deus. pa
tū cor meū. Habet em̄ ho
die quidē fructū ſuū m ſanc
tificatione: crāſtina die fi
nē habituri vitā etnā. Vi
debit em̄ maieſtatē dei q̄d
vtiq; vita etna eſt: ſicut ue
ritas ait. Hec eſt vita etna
ut cognoſcant te verū deū:
et quē miſiſti ihm xpm.
Reddit ei coronā iuſticie
iuſtus iudex in illū die: cui
ſane aliā non ſuaedet. Tuā
videbit et affluet: et mi
rabit et dilatabit cor tuū.
Quousq; dilatabit? Vſq;
ad iudēdā maieſtatē dei in
ſe. Exolute arbitrii fiēt:
q̄ illā nobis p̄miſſionē ūb
expluīe poſſimus. Sātifica
mī hodie et eſtote parati:
crāſtina die videbitis et
gaudebitis: et gaudiū vrm
implebit. Quid em̄ illa
maieſtas nō impleat? Etnā
ſitq; implebit. et ſuperfluet:
q̄n mē ſuā bonā et cōfer-
tam et cogitatā et ſuperflu
entē dabit m ſinū ve ſtros.
Vſq; adeo ſiquidē ſuperfluet
ut ſuq; modū in ſublimitate
excedat: nō modo meritū. ſed
et uota: ſicut ve potens e
ſtē ſuq; q̄ nos intelligē aut
optare poſſimus. Tam de
fidei quidē mīa in ūbis mar
me cōſtitutis iudēt: q̄d de
fet. q̄d expedit. q̄d delectat.
Hec ſunt q̄ cōcipiſcimus ob
quidē omīa: ſed aliis ma
gis hoc: aliis aliud. Ille ei
ſic deditus: ut nec honeſtati
ſatis reputet: nec utilita
ti. Ille queſtui magis meu
bans et honeſtui diſſimulat
et iocundo. Ille voluptatis
pti et utilitatis negligēti
or: ſolū uel maxime ſec
tat honorē. Nec uēo rep
hēſibile deſiderū horū: ſz
ſi ubi q̄rēmus ea: ubi uē in
uenīemus. Hec em̄ ubi uē
ſunt vnū ſunt: atq; ipſū
vtiq; ſummū bonū. ſūma glā.
ſumma utilitas. ſūma vo
luptas: atq; hec quidē q̄
tū intim capere poſſimus ex
ſpōſio mīa ē: et p̄miſſa
nobis viſio maieſtatis in
nobis: ut ſit deus omīa i
ōibus: oē iocūdū. omē uti
le. omē honeſtū Item ſer.

De vigilia natiuitatis

Audiuimus
plenū grā: dignū

oīm actē pcione. Jhesus xp̄c filius dei m bethleem ude nasc̄t. Anima mea liquefacta ē m sermone ist̄o: sed et spē meus m p̄cordijs mei ēstuat iocūditatē hanc et exultationē: solito uob̄ desideio et uictuane festiuāb. Jhesus saluator. Quid tam necessariū p̄dnis: quid tā optabile mīseris: quid tā utile desp̄atis: Huoq̄ un de salus: unde uel tenuis aliqua spes salutis m lege pēi. m corpe mortis. m ma hac hac diei et loco afflictionib: nisi nouus nobis et mspēatus nasc̄ēt: At tu forte salutē optas: sed cu mlationis acerbitatē teneāt dnis pūt et cōstus dnis refouendas. Re timeas: xp̄c ē suauis plane et mitis. et multe misericordie. unctus oleo letitie p̄ ptic̄ipibus suis: eius mmrā quā licet nō ipsam plenitudinē de plenitudine tñ hums accepim⁹ unctionib. Re uēo suauē audiens m efficaē fore autumes saluatorē: addit ecā filius dei. Qualis em p̄r. talis filius cui subest cū uoluerit posse. Aut forsitan utilitate salutis. et iocūditate unctionis audita. nescio quid submurmuris: puto ecā de honestate sollicitus saluatorē tibi gratularis adesse: utpote iacēs paluerim m grabato: aut manibus mt̄is ihrlim et uicissim se mmuim m via. Impluus ātletis. nec duri ēe medici. nec grauis uti medicinis: ne tibi forsitan mtolerabilior videat breuis p̄ā cum cio: p̄ diutina egritudo. Sic m mmrā sic usq̄ hodie multi pe rierūt medicū fugientes: q. ihesū quidē nouerūt. sed ēs tū nescīāt. humano sensu de multitudie et maligna mte morboū pate sibi medele molestā estimātes. Jā uēo si certus es de saluatōe. et mchilo⁹ xp̄m ee cognoscis nō utentē cauterio sed un gento. nō ustione. sed unc tione curātē: unū adhuc arbitror ingenuā posse mouē creaturā: ne forte qd absit saluatois huius non satis cōdigna videat esse p̄sona. Puto tū nō usq̄ adeo ambitiosus es et gle cupidus. aut zelator ho noris: ut ab unoquoq̄ ē cōseruis tuis si p̄stāē posset hanc gratiam susc̄ipe detractares. Nā si angelus aut archangelus ēet uel ex supiori ordine spūū beatorū: multoties nō sitis tua qd ausaret hic. Nūc aut tanto ampliore tibi deuotione susc̄ipiēdus

p ptic̄ipū

est iste saluator: qto differt a
p̄ceteris omnibus nomē hēre
ditauit: Ihesus xp̄s filius dei.
Et inde si nō euidēter tria
hec ad pastores loquēs an
gelus cōmēdauit: gaudiū
magnū qd' euāgelizabat
exponens: q̄ inquit natus
est uobis hodie saluator q̄
est xp̄s dn̄s. ¶ Exultem⁹
g̃ fr̄es in hac natiuitate
et multiplicet' ḡtulem' ei⁹:
qua et salutis beatitudo et
dulcedo suauitas et filij
dei maiestas tam elegāt
illustrat': ut nichil desit
ex omnibus que desiderant':
nec cōmodū nec iocūditas
nec honestas. Exultem⁹ igit̄
rationabiles mētes nosmetipsos
et mutuē eructuātes suauem
uerbi eloquij dulcedinē. Ihesus
xp̄s filius dei nasc'r in beth
leem inde. ¶ Nec michi q̄s
ad ista respondeat mdeno
tus: mōstruosus. irreligiosus.
Non est hoc nouū: olim
auditū est. olim factū est:
olim natus est xp̄s. Ego ei
dico: olim et ante natus. Ec
ce habit' olim et ante: cui p
phetarū illud occurrit. met
tit et ulc'. Natus est g̃ xp̄s
nō mō ante hec tpa mira
sed ante tpa omnia. De
ru illa quidē nitatis possunt
tenebras latibulū suū: ymo
neo lucē magis hūtat
macessibilē. Latet in corde
pr̄is: in monte umbroso et
condenso. Ut g̃. aliq̄tenus in
notescat. natus est: et in tpe
natus ex utero nec natus in
carne: frm̄ est ibi in utero. Qd
tñ mirū si usq; hodie dicim⁹
ecia. xp̄s filius dei nascit'
p̄ tam longe antea dicebat'
haut dubiū quin de xp̄o. Pu
er natus est nobis: Olim ce
pit audiri ibi hoc: et nec
sōrū aliqui sustinuit. Siqdē
xp̄s ihc filius dei heri et ho
die. et metipm̄. Hinc mirari
p̄ima homo omnia uiuentia p̄
magnū eructuās sacramētū
qd' in xp̄o et in ecia aplius
postmodū euidēter cōmēdauit:
ut requiescat ut hō proximi
et mirem. et adhębit uxori
sue: et erunt duo in carne u
na. Hinc melchisedech abra
ham p̄ oīa credentia exul
tauit ut uidet hui⁹ die: et
uidit et gauisus est. Ihoq;
p̄ seruū suum tibi p deū
rei sub femore suo manū
pone pepigisset': nisi xp̄m
utiq; dei rei ex eode nascitu
rum femore p̄uidisset. Hi
quoq; cōsiliū cordis sui hō
mibus secūm sor suit reuela
uit deus: cui uirtutes ve
te et nō frustrabit' eū: de
fructu ventris tui ponā su
p sedē tuā. Unde et in
bethleem inde nascit' sicut
angelus aut ciuitate dauid:
utiq; ppt' ueritatē dei ad con

firmandas ꝓmissiones ꝑtm̄: hoc etiā multiphaie multisq; modis: ceteris reuelatū ē ꝑ eis bus et ꝓphetis. Absit aut ut diligētibꝫ deū aliqm̄ fiat auditū: misi forte negligē videbat qui dicebat. Obsecro dne mitte quē missurus es: aut fastidire qui dicebat. Vt mā disrupes celū et descendes: tetigerq; montia. Vidim̄ deū ꝓ aphā scā viderūt et audierūt: et manꝫ eoꝝ tractauerūt de ūbo uite: quibus singulariter micabat. Bti oculi qui vident quē nos videtis. Postremo hoc idem nobis quoq; sermonē. fidelibus vtiq; thesaurīs fidei cōmissū: ipso eque dicente. Bti qui non viderūt et crediderūt. Verba mea hec ūbo uite. Hec sane cōtemptibil' et quā nimiū vnusquisq; bmat mundus: qm̄ iustus ex fide viuit: et hec ē victoria que vincit mundū. fides nra. Hec ē que velut gḋā et imitatis exemplar ꝓtinus simul et ꝓfutura simul quodā vaticinio cōꝑhēdit: ut michi ei preteat. michi ei ꝑeat: precat michi. ac rito ꝓinde in testimoniū fidei vrē ubi fuit ē vox annūciationis illius in auribus vrīs. exultauit in gaudio. egressus fuerat ꝓstratis solotenus adorantibus: cōcurrēteꝫ uelut sub vmbra alarū eius: et sub pēnis eius spantes. sicq; non singuli natiuitate saluatoris audita clamassent in cordibus vrīs dicentes: michi autē adhēre deo bonū est: ꝺ pocus illud qḋ idem ꝓphetauit: deo subiecta esto ala mea. Ipse enim quippe nimiū quibus fiere ꝓstratus: corde rigido corpus humiliauit. Et em̄ qui humiliat se quit: mite mora autē eius plena fuit dolo. Quibus em̄ natiuitate sua mens considerat. minus sentit cōmoda. mens panet pericula: mens deuote confugit ad remedia certe salutis. mens assiduo se subiicit deo. mens fideliter psallit: dne refugiū tu factus es nobis: huius adoratio mens accepta: huius ꝓfectio mens vera: huius humilitas mens hymnis: huius etiā mens victoriosa ꝓmo et mens munda fides. ¶ Quid tibi dicat. Bti qui nō viderūt et crediderūt: qui nō videat. ipsi credē quodāmodo iam videt. Sed adhuc diligēt eum et qui dem ē: et utiq; qui mirabatur. quis videret eum vidisset. Sicq; em̄ idipm̄ ē videre et nō credere: qḋ credēdo videre. Aliqm̄ ꝑ me abraham quoniā mō dominū hunc videre die mei credēdo credēdo est. Et

illud quō accipiet q̄ in hac
nocte natus est nobis. sā
fiamus hodie et estote pati.
crastina eni die videbitis
maiestatē dei in vobis. si
nō mente videē pia deuo
cione repsentie et recolē
fide nō ficta magnū illud
magne pietatis sacrmētū.
qd manifestatū ē in carne.
iustificatū est in spū. appa
ruit angelis p̄dicatū ē gen
tibus. creditū ē mundo. assū
ptū est in glā. ¶ Semp ge
nuit qd semp generat me
tes. nec umq̄ netus qd
fructificare non cessat. qd
impetuū nō maturescit.
hoc enī sanctū qd nō dat in
de corruptionē. hic no
us ho. qui multis benignitatis
impar. etiā eos quoz ille
tenuerūt omnia ossa. in
veri vite transferat nomi
ne. Inde est q etiā i p̄ntis
tam loquacissima annūciati
one si aduertatis congrue
satis dī nō tam natus ē
q̄ nascit. ihesus xp̄s filius
dei nascit in bethleem iude.
Sic enī quodāmō immolat
adhuc cotidie. donec mor
te eius animā amet. sic iude
i et nasci. dū fideli repetit
amor eius memorie. Dic ei
crastina videbimus maies
tatē dei. sed sane in no
bis nō in serpo. utiq̄ ma
iestatē in humilitate. in tute
in infirmitate. in homie deū
Ipē ē enī emanuel. qd in
pretat nobiscū deus. Et eu
dentiq̄ audi. Verbū inquit
caro factū ē. et habitauit in no
bis. Demq̄ erit tuū et dem
reps. nūquid gloriā eius. sed
gloriā q̄si unigeniti a p̄re.
plenū gre et veritatis. Non enī gloriā
ptātis aut claritatis. sed glo
riā p̄ne pietatis. gloriā
gre. de qua aplus. in lau
de inquit gle gre sue.
Sic ī. nascit. sed ubi pu
tas. In bethleem iude. Ne
q̄ enī decet nos ita beth
leem p̄tere. Transeamus
usq̄ bethleem sicut pasto
res. non bethleem p̄tisse
mus. Quid enī. si pauper
culus est. Quid si vide
t minima in iudea. Ne id q̄
dē mō grauī. et. qui dū di
ues erat. p̄pter nos pauper
factus ē. et cū esset magnus diues
et laudabilis mundo. pusil
lanimis ē nobis. et sitebat.
Beati pauperes spū. qm ipoz
ē regnū celoz. Itaq̄ ne
quis fruitus et effeminatus
sicut puer iste. nō metibus
in regnū celoz. Nec enī
stibulū elegit. et p̄sepe
utiq̄ domū luteā. et dū
quia numerosi. ut hic esse
mus. qui de stercore erigit
pauperem. et saluos facit
homines et iumenta. ¶

Vtmā aūt mucmam² et nob
bethleem inde. ut m nobis q̄
dignet² nasci¹ et audire me
ream²: q̄ nobis tmētibꝫ de
ū ozet sol iustitie. Forte eī
ē qd' sup̄ memīmꝫ ad uidē
dā m nobis dn̄ maiestatē:
et sanctificatiōe opuꝫ esse
et p̄fatione. Sā et tuū p̄phe
tā. Ita ē iudea scīficatio eiꝫ
Quia videret omā m con
fessione laūet²: sic et domꝫ
pamb qd' bethleem sonat ad
p̄fationē fortasse videbit²
magnopē ptīmē. Quō em
patus ille ut erape tm hoſ
pitē possit¹ qui dicat. q̄ no
est m domo mea pamb̄.
Domꝫ q̄ mpatus erat qdā
neē habuit clausū amici of
tuī media nocte pulsare
et dicē. q̄ amicꝫ meꝫ venit
de via ad me: et nō habeo
qd' ponā ān illū. ¶ Patū
tor eum sp̄are m domō aut
p̄pheta¹ haut dubiū quem
de iusto loquēb. cōfirmatū
ē tor eum: nō cōmouebit².
Non ē patū tor: qd' nō est
cōfirmatū. Domꝫ aūt ipō
codē teste p̄pha: q̄ pamb
tor hoīb cōfirmet. Non
ē g̃. patū sed mdū et ex
sanguie tor eum qui oblitꝫ
ē comedē panē suū¹ est
aūt patus et nō turbatus
ut custodiat mādata ute:
qui oblitus ē ea que retro
sūt. et m ea que ante sūt
se extendit. Vides q̄ fu
turenda sit. q̄ sit quedā oblīu
o cupienda. Sicq̄ em totus
manasses iordanē trāsiit. sz
nec totus citra elegit sibi
mansionē. Est qui oblitus
ē dn̄m creatorē suū¹. et est
qui p̄udet eū in conspectu
tuo semp: oblitus ppm̄ suū
et domū p̄ris sui. Et ille
quidē celestia oblui sat²: hic
vāo que sūt tuā. Iste p̄tia
ille futura¹ iste que vident²
ille que nō vident²: postre
mo iste que sūt sua. ille que
ihū xp̄i. Vterq̄ manasses
vterq̄ obliuios¹: sed alter
quidē ihrlm: alter babilo
nis oblitus. Oblitus ē alt
eoꝝ que impediūt. et iste
patus¹: alter sane eoꝝ ma
lis que expediūt. et que
nō expedit oblui sci: atq̄
hic pēnitus impatus ad
videndā in se dn̄m maiesta
tē. Sicq̄ em ē domꝫ pamb.
in qua saluator ozat²: nō
est manasses ille cui appa
reat ille qui ifir' regit:
et sup̄ cherubin sedet. Ip
pare inquit tor ā effectum
benīam in et manasse. Ego
arbitror istos ē tres qui
saluāt²: quos alīq̄ quidā p̄
phetā noe. danielē et iob
nōiauit¹: eosdē quoq̄ et
tribus ifillis pastoribus
designari: quibus nato
angelo magni consilij an
gelꝫ euāgelizauit. ¶ Vide

aut ne forte ipsi sint treb
magi bemeteb iam nō mō
ab oriente. sed etiā ab occi
dente: ut recubāt cū abra
ham ysaac et iacob. ¶ Fo
rte em nō incongrue vide
bit ad effectum quidē qd' fruc
tificatione sonat. p tmē thu
ris oblatione: qd' offerre
incensū dignū in odore suā
uitatis. ppue sit eoꝝ quos
posuit dns ut eant et fruc
tū afferant: id est ecclē pla
torū. Iam et beniamī filiꝰ
dextre offert nāē aurī
id ē sb'am huiꝰ mūdi: ut
videlicet pfectus in pte dex
tra constituty. a iudice me
reat audire: qr esurui et
dedistis michi manducā
et cetera. porro manasses
si tribus ēē voluit cui appa
reat deus. mirrā offerat
mortificationib: quā quidē
a mā specialit arbitror p
fessione requiri. Et hec
dicta sint ne ad eā pte tbꝰ
manasse que citra iordanē
subsistat ptimeam⁹. sed
obliuiscam magis ea que
retro sūt: extenti et intē
ti ad anteiora. ¶ Iuxta
ueō rideam⁹ usq; in beth
leem: et videam⁹ hoc ui
bū qd' fecit dns et ondit
nobis. Domus panis est
ut iam diximꝰ: bonū est
nos illic ēē. Ubi em fuit ip'm
dīm. nō deest utiq; panis
qui confirmet cor: dicente ipsa
confirma me in ūbis tuis. Se
mirū in ūbo qd' predit de oē
deo vivit hō: vivit in xpō:
vivit in eo xpc. ibi oriet: ibi
apparet: nec oīno amat ti
tubans cor aut vacillans:
sed stabile et cōfirmatū. Si
quis murmurat. si quis hesi
tat. si quis mutat: si quis co
gitat revolui in lutū. redire
ad uomitū imutare ppositū:
non est bethleem: non est
domus panis. Fola ei fa
mes et fames valida in
egiptū eū descendē. patres
pastē siliqs esurire compellit:
ut pote paul agēte a domo
patris: in qua mirenari pa
nibus habundāe nosset. Ec
si in huiusmoi corde nasci
xpc. cui deest fidei fortitu
do. utiq; panis iuste: scīp tri
teste. Cum iustus ex fide vi
uit. Qz videlicet illa cre
atura que ipse ē: nō insi per
fidē intīm habitet in cordibꝰ
nris. Unde in illo nasci
at ihesꝰ. cui salus erit
illi: quicquid bēa omo citiꝰ
finā est. qui in tm qui pse
uerauit usq; in finē saluꝰ
erit. Iam q mirme inveniat
in eo xpc nec de eis sit q
bus dicit. qr unctione habe
tis a sco: ex eo ut maiē
cōstat q sine dubio erāt a
runt cor eius: ex quo obliti
ē comedē panē suū. q ultio
mine aut ad filiū dei ptinꝛ

qu eusmodi ē q̄ nō nisi sup̄
quietū et hūlē ac trementē
uerba sua requescat spūs eius:
nec sit ulla sōcietas eternitati
et tante mutabilitati ei qui
est. et ei qui mūdo in eodē p̄
manet statu. ¶ Ceterū q̄tum
libet firmū. q̄ tūlibet fōrtes i
fide. q̄ tūlibet pati. q̄ tūlibet
p̄ambus habūdantes: ipso
quidē largiente. cui cotidie
orantes dicimus. panē nr̄m
cotidianū da nobis hodie: et
nātē hēing addē cōseqūt: di
mitte nobis debita nr̄a. Nec
q̄n si dixerimus q̄ p̄cm nō habe
mus: nos ipos seducimus: et
ueritas in nobis nō ē. Nam
rit ueritas ipa q̄ nō simpliciter
in bethleem. sed in bethleem
unde nascit̄: ihs xp̄s filius dei.
Precor itaq; eminentiā tuā: faciē eius
in cōfessiōe. ut salutaris pat̄
et pat̄. uideamus et nos beth
leem iudee: atq; ita nascētē
dñm uidē meam in nobis
¶ Ceterū si qua aīa eousq;
profecerit q̄s quidē multū ē
ad nos. ut sit fecūda uirgo.
sit stella maris. sit plena
grā. et sicq̄uemētē ysabēs in
se spūm sanctū: puto q̄ non
modo in ea sed ex ea quoq;
nō dedignabit nasci xp̄s.
Nemo sane id sibi arroganter
p̄sumat: nisi quos ipe spe
cialī designatiōe tāq̄ digito
demōstrauerit dicens. Ecce
mr̄ mea et frēs mei. Qui enim
audit uerbū meū et facit ea. filiolī mei
quos iterū p̄turio: donec for
met xp̄s in uobis. Si enim
nasci uidebat in eis cū fore
bat̄ in eis: quō nō etiā ab eo
similit̄ nasci cū dicet̄ quib; pre
simat. qui ni ipsis ei quodā
mō p̄turiebat: ¶ Et tu quidē
impia synagoga huic filiū
nobis p̄cepisti: officio quodā
mr̄is: sed nō mr̄is affectu.
Excussisti eū de sinu tuo. et
ciuitate deiecisti. et eleuans
sup̄ tirā: tanq̄ dicēs cane
generū put̄ et cane p̄mitiōz
que est in celis. nec mecū nec
uobis sit: sed diuidat̄. Diui
dat̄ nō mt̄ utrasq; sed ab
utrisq;. Expulsū em̄ et ex
altatū. et quidē modice satis:
tū ut nec in tuis esset meibus.
nec in tua ferro undiq; coartas
ti. ne forte hat uel illac ex
cedēt: uel uidēret a te sepa
tus. ad neutrā p̄uenire illa
rū. Geua immū mater ita
abortiuū facē uoluisti. ut nō
eēt qui exerpe posset exus
sum. Age g̃. quid profecerīs.
Imo q̄m michil profecerīs in
tuis. Undiq; egrediūt filie
syon: ut uideant regē salo
monē in diademate quo co
ronasti eū. Relinquēs ergo
matrē adheret uiro sic. ut
sint duo in carne una: et ci
tate pulsus atq; exaltatus a tua
omnia trahit ad se: quippe q̄
ē sup̄ omnia deus benedictus in sēla
Scīmo pnūciatiōne ¶ Amen.

Sermo in nativitate

Omnis vox letitie
in tua nra: vox ex
ultationis et salutis

m tabernaculis pcorū. Audiū
est ubiū bonū. uerbū cōsolato
riū: sermo iocūditate plenꝰ:
digno oī acceptōe. Jubila
te montes laudē: et oīa lig
na siluarū plaudite inambo
aī facie dñi: qz venit. Au
dite celi. et auribo percipe terra:
obstupescite et laudate vniuersitas
creature: sed tu magis o hō.
Jhesus xpc filius dei: nascit
in bethleem iude. Quis tā
lapidei cordis: cuꝰ aīa non
liquefacta fit in hoc uerbo? Qz
amplectari dulcius poterat:
quid delectabilius cōmendari?
Quid tale umqꝫ auditū est.
aut quid simile umqꝫ mūdo
accepit? Jhesus xpc filius
dei: nascit in bethleem iude.
O breue ubiū de uerbo abbre
uiato: sed celesti suauitate
refertū. Laborabat affectio
melliflue dulcedinis copia
lacteus effundē gestiens: nō
nuemēbo uerba. Tanta siq
dem gratia ē sermonis huius:
ut cōtinuo mutiant mentes
sape: si uel unū iotha mu
tauero. Jhesus xpc filius dei:
nascit in bethleem iude. Q
O ntitas illibata sanctitate.
honorabilē mūdo. amabilis
hoībus collata magnitudie
nis. inestimabilis etiam
angelis sacri fonditate
misteriū: et in oībus admira
bilis singulari excellentia nā
turitatis: utpote que nec primā
similē visa ē. nec habē se
quētē. O pariꝫ solus sine
dolore. solus nescius pudoris:
corruptionis ignarus: nō resci
ssus. sed consecrans uirginali
uteri templū. O nitas contra
naturā. supꝫ naturā. sed ꝫ na
turā: miraculi excellentia superans.
sed repans uirtute misterii.
fratres: generationē istam
quis enarrabit. Angelꝫ nū
ciat. uirtus obumbrat. spūs
ꝫcipit: uirgo credit. fide cōcipit
uirgo. ꝫcipit uirgo. manet
uirgo. Quis nō miret. Nascit
altissimi filius. deus de deo
gentis ante secula. nascitur
demqꝫ uerbū infans: quibus
satis miret? Per sane ociosa
ntitas: aut infructuosa dig
nio maiestatis. Jhc xpc filiꝰ
dei: nascit in bethleem iude
Vos qui in publico estis exprimi
mini et laudate: este dñi
uenit cū salute. Uenit cū salu
te: uenit cū uirginibus: uenit
cū gloria. Nec enim sine salute
ihesu. nec christus sine unctio
ne: nec sine gloria uerit filiꝰ
dei. Siquidē xpc salus. xpc
unctio. xpc gloria: sicut scꝫ
tū ē. Gloria patris. filius sa
piens. felix aīa que gustato
salutis fructu. traxit et cō
sumpsit in odore unguentoꝝ: ut tu
deat gloriā eius. gloriā qui u
migenti a patre
Respon
te ꝫdita: uenit ihesu quere
et saluū fac qđ ꝫierat.
Morbidi cōualuite: uenit ꝙ
qui contritos corde sanat. unc
tione mie sue. Exultate quiq
estis gaudia concupiscentes:

descendit ad nos filius dei: ut
regm sm faciat cohēdes. Ista
obsecro sana me dnē et sana
bor: salui me fac et salui ēo:
glorificat et ero gloriosus. Ge
nēpe bñdicet anima mea dñm:
et omnā que intra me sūt nōi
sancto eius: et qui iniquitatib⁹ meis:
sanauerit omēs infirmitates
meas: replenit in bonis de
siderium meū. Hec tā dilēctissi
mi sapuit mentē: q audio nas
ci hodie saluū. ypm. filiū dei. Quide
em vocatur nomē eius ihēm
nisi q ipe saluū faciet plm
suū a pcātis eorū? Aut xp̄c q
re nominari voluit? nisi qua
ipe cōpunctione facit ungi
a facie olei? Quāe filius dei
factus ē homo? nisi ut homines
faceret filios dei? Voluntatis aut
eius qui resistit? Ihesus q
iustificat? quis ē qui cōdemp
net? Xp̄s qui sanat? quis
est qui vulnerat? Filius dei ex
altat? quis ē qui humiliat?
Nascit thesu. gaudeat quisq
ille est que pietate dignatio
nis rerum adiudicabat cōditri
cia pcārum. Excēdit quippe pi
etas ihesu: omnē criminū
qualitatē et nāturā. Nascit
xp̄s: letet quicq vitijs re
pugnabat antiquus: siquidē
ante facē unctionis xpi nullū
crimen scelus poterit morbus aīe:
quibet maculatum. Nascit
filius dei: exultet qui magna
solet desiderare: q magnus
munerator aduenit. ¶

fres. huc ē hereditas deuote susci
piamus eū: sic em et hēditas
nostra erit. Qui em ppriū filiū
non pepercit. quō nō onnia nobis
simul cū illo donauit? Nemo
diffidat. nemo desperet: hēc
nos testimōiū credibile nimis:
verbū caro factū ē et habitauit
in nobis. Fides habē voluit
vim gentis dei: ut cēt in multis
fratribus primogenitus ipe. Utq
melius ipsum faceret pusillanimitatis fra
gilitatis humane. primus ipe frāter
est hominū frater: filius ē hominis
filius: frāter ē hō. Et si hoc in
dignat homo incredibile. fidem
astruunt oculi. Ihesus xp̄s filius
dei nascit in bethleem iude.
¶ Et iude dignationē. Non
in hierusalē ciuitate regia:
sed in bethleem q minima ē in
tribus iuda. O bethleem pusil
lam magnificatur a domino:
magnificauit em te qui fuit
est in te primus ex magno. Le
tare bethleem: et pomb⁹ uberes
tuos festinū hodie alla cātet.
Que tibi ciuitas si audiat nō
mutet. pnobilissimū illud sta
bulū: et illius pesepis gloriā.
In vmbra siquidē terra tam celebre
est nomē tuū: et beatā te
dicent omēs gnationes. Ubiq
glosa dicit de te ciuitas dī:
ubiq psallit. q homo natus ē
in ea: et ipe fundauit eam
altissimus. Ubiq mōtium pdices
tū: ubiq clamat: q hodie xp̄s
filius dei nascit in bethleem
iude. Sed ocios qd addit
iude: siquidē admonet nos eiq

ad ꝓcēs facta ē repmissio. Non
auferꝫ inquit sceptr̄ū de iuda. et
dux de femore eius: donec ueniat qui mittendꝰ est: et ipē est
exspectatio gentiū. Salus quip
pe ex iudeis salus usq; ad fi
nes terre. Iuda aut te laudabūt fratres tui: manꝰ tue in ceruicibus inimicorū tuorū: et
cetera que de iuda illo nusq; le
gimꝰ: sed in xpō iudeoꝝ impleta. Xpē em leo de tribu iuda:
de quo et addit. Catulꝰ leonis iuda: ad ꝓdā mꝫ fili mi
ascendisti. Magnꝰ ꝓdator
xpī: qui pusq; fuat vocē
prem aut imēm. famaie spolia diripuit. Magnꝰ ꝓdator.
qui ascendēs in altū captiuam
duxit captiuitatē: nec tamē
abstulit quicqm: sed magis ip
se dedit dona hominib. Has
itaq; et cetēas similes ꝓphetias
mpletas in xpō: de eo fidē
et ꝓdcōs ad mentē reuocat
qd dicat. bethleem inde. Sed
imo quēre est: utrū a bethle
em possit aliquid bonū esse. Da
ne qd ad nos spectat discrimꝰ
etiā ex hoc quemadmodū susci
pi uelit: qui in bethleem uoluit
nasci. Erit em qui forte et
sublimia ciuenda arbitret cē
palatia: ubi rex gloriē cum
gloria suscipet. Sed nō ppt
hoc a regnibus illis sedibꝰ
uenit. Sinistra eius diuitie et gloria: in dextera longi
tudo dierū. Horū etiā in
rebus sperabat: sed pauptm
nō meminebat in eis. Horro
in terris habūdabat et spū
habundabat hec spēs: et nesciebat homo pcīū eius. Hanc ita
q; dei filius cōcupiscens. descendit ut eam eligat sibi: nobis
quoq; sua estimatiōe faciat
ꝓsa. Adorna thalamū tuum syon: sed humilitate et pau
pertate. In hys em pāmꝰ cō
placet sibi: et maria testimōniū ꝓhibente. hys seruatis de
lectat munus. Holocaustōes
egꝝ pinguiū immola deo tuo. //
Considera demq; q in bethleem inde nasci: et sollicitꝰ
esto quō bethleem inde mue
naris: et iam ne in te quidē
suscipi dedignat. Bethleē quippe
domꝰ panis: iuda confessiōne. Tu g. si diuum ubi
pabulo repleas animā tuā:
fideliterq; et si nō digna. certe
quāta potes deuotione susci
pias panē illū qui de celo
descendit. et dat uitā mūdo.
dnicū uidelicet humū corpus:
ut veterem uirem corporis
tui noua illa resurrectiōis cibo
reficiat et sustineat: qtinꝰ
nouū qd est intus uiui. hoc
solidatus glutino valeat cōtemne.
Si demq; ex fide uiuas: et
nequaq; gentie oporteat quia
oblitus sis comedere panē tuum: bethleem frugis ex. digne
plane susceptione dignū: si
tui cōfessio non defuerit. Sit
pinde iudea sanctificatio tua:
confessiōne et deuotē mduc:
q; maxime stolā in ministris
suis xpō acceptat. Breuit t

vtrūq; cōmēdat aplūs. corde in
quem credit ad iusticiā: ore aūt
confessio fit ad salutē. Justicia
siquidē in corde: panis in domo.
est em iustica pānis: et bti qui
esurūt et sitiunt iustiaā: qm ipi satiabū
Dit g̃o in corde iustica: et iusti
tia que est ex fide: hec em
habet gloriā apud deū. Dit
eaā in ore confessio ad salutē:
et sequi iam suscipe eū qui
in bethleem inde nascit: ihm
xpm filiū dei. Jēe ſ. de vigilia
natiuitatis dñi de septē mūd
egi ply

Tandē de manu ad
portū. de promissō
ad pmiū. de labore
ad requiē: de despatōe ad
spem: de via ad patriā pue
nimꝰ. Depsimꝰ siquidē no
bis stylꝰ eplis calamus.
scribe velocē scribentis. ex
spectu rexspectu: sed nos qd
subuigit dicē potēamꝰ: mo
dicū ibi. et modicū ibi. Paul
rerunt cursores pmissiōe di
uites: sed exhibitione paup
rim. Dicebat alius. viriliter
age. et confortet cor tuū. et
sustine dñm: alter nō. si mo
ram fecit. exspectā eū: quia
venēs veniet. Pauci cōsilio
exierunt de sanctuario dei:
nichil sciū nisi pmissionū mul
titudinē reportantes. Vñ et
citharista nr̄ tam dormitaue
rat p̃ tedio: et in ipsū deum
tactus oblīuionibus totū etpā
modis flebilibus intorquebat.
Tu nēs inquit repulisti et des
peristi: dissipasti xpm tuū.
De flebili quoq; ad impatiē
conuersū et exagitante impa
cienciā. que inprudencie et frōto
sitatis mr̄ e. Cum sedes inquit
sup cherubim: manifestare.
Ut quid tam diu sedens dom
natrix in cathedra circūuallā
tibus et vallantibus angelis.
nō respicis sup filios hoīm:
quos absorbuit. et obsorduit
iniquitas. p adam quidē com
missa. sed a te pmissa: ne eo
mire que mea sit substātia ad
tue substācie similitudinē fa
bricata: qr et si omēs homo
vanitati est: in ymagine tñ tua p̃tinens. vani
tas ee nō p̃t. Quid ita ira
ne cōstituisti omēs filios hoīm
de quibus dictū et delūe mee
ee aīe filius hoīm: ut eos ver
bēt et diuerbēt a te malignus
ille deceptor. qui decipe mīs
te pmittēte non potuit.
Inclina celos tuos et des
ce: et illos miserorides ocu
los miseris inflecte peēntī
bus: nec saltem impetuū
obliuiscaris nos. Nec quidē
iste: sed gemitibus et crebr
mis intortus tante p̃sumo
nis sentēciā abiurabat.
Dixi inquit custodiā vias
meas: ut non delinquā in
lingua mea. Sed et ille
vir nobilis et p̃fundi ser
monis. verbamitate phundus.
affectuosis excessibus mal
lestens: et pter syon inqt

non tacebo: et ꝑpt̃ ihrlm nō
quiescā: et cetera. Vltimā aut
disꝛupes cælos et descendēs:
et multa alia que fastidiosa
plurimis vetat misereꝛe. Hic
etiā morositatis grē longanimi-
tate suspensis: et immensi tri-
te doloris exꝛedens. impa-
cienꝫ oblatrat dicens. Exte
gentes qī nō sunt sicut nos
tam eos: qī mehlū et mane
reputate sunt et. ¶ Jēmas
quoꝫ in uoꝛē gratulabūde
laudis adibio demōstrante
ꝓphēte: exte mgt faciet
dnūs nouū sup terrā: et mu
lier circūdabit virū. Sed
tū repētime subuersionis
lacrimis edocet: ut prius
lamētū xpī susciꝑās qđ ad
uentū cōtueꝛtat. ¶ Dame-
li dicat: visio est in dies et
in tpa longa. Et ezechiel
tantis caligīnibus inuolui:
ut vix dmosci possit: vī ve
mat. aut quo vadat. Deīq
omnis ille ꝓphetalis cōuētus
longa tardantis gratie mo
rositate ꝓtestās: nūc rogādo
nūc conquerēdo variat oꝛōnē:
et plerūqꝫ oꝛībus exoratiuus
indignatoꝛibus intimiscet.
Jacob quoꝫ satis eos audi
uimus. et nobis in fastidiū re-
legūt: iam fugiet moyses.
impedimentis siquidē lingue
fruēs nobis. ysaie labia im-
munda sunt. Jēmas nescit
loqui qꝛ puer est: ezechiel
polluto pane vescit: ozee
fornicariā et adulteꝛā ducit
vxoꝛē: daniel post visionē
grauit infirmat. Omes ꝓphe
elingues sūt et muti: iam
letari et exultare nō possūt:
nisi osanna nos osanna oꝛi-
bus sui. Audiri et exaudiri estis:
adest benignitas et humani- saluatoꝛis
tas dī dei: que nel differri
nō patiat amplius amoꝛē
languētiū. ¶ Quid em au
distis: Dāsficamini filij isrl
et estote pati: qꝛ die crasti-
na descendet dnūs. Jꝛesidu-
um diei hui⁹ et scripturē
noctis vix meditanda pro
gressio. Dirimit uos a vltu
gloꝛie: a puero deo: a pu-
ero ꝓpio singulari. Currite ce-
leꝛioꝛe et rapidioꝛi passu
confiate metas vras: ut
liceat vide filiū dei vagīte
in cunis: et saluatoꝛi natita-
ti quacūqꝫ obsequia ꝓpare.
Credo nos ee filios isrl
sanctificatos ab omī mēna-
cīto carnis et spū: ꝓpa-
tos ad diei crastine sacra-
mēti: et sollicitu deuotiōe.
et deuota sollicitudine. ¶
Quid em aliud hīs sacris
diebus et eius aduētui dedi
catis egistis: ¶ Vidi ego
senes senectutis oblitos asti-
re sacris iuuenili alacritate vi
gilijs: et iuuenes iuuētute se-
pulta senili ꝑtinate reuēnte
diuinitatis assistē. Plena e-
nim subsellia cōcīētibus et
cōcētu parili voces in sub-
limibus resultabāt: ut felix

ūdia nuraſſe uos credēm: ubi
lare deo m uoce exultacois.
Pſalteriū enim p manibus.
pſalm m labijs. m corde deuo
to: ſollēpnitatē ūim mdi
bant hylaritas vultus. diſcur
ſio corpis. opis ſollicitudo. In
ſpem ſacerdotes vigilantibus
dabis p̄mos diei ortus ſubtra
hit mdagare: ſācmētalibus
mdu veſtimētis: introne ad
altare dei. ad ſacrificādū cor
pus et ſanguinē redēptois.
Vidi aſſiſtenciū tbā miſteriū
li deuocōe. nuē flectē genua:
nuē oſculari manū: et ad im
periū nutū nutu tiaus obe
dire. Sed ad puēos aſperi
qui neſciūt quid ſit mr dexte
rum et ſiniſtrū. ſibi ad iuuē
pſalteria inuidē et reportā
re ad lāulos ſuos. Furuū ſōp
nū ab oculis ſuis: et in lec
tulo ſuo p noctes quere quē
diligebat aīa ſua: qd̄ licet
cont̄ cōſuetudinē p̄ſiptū ſ.
nō tñ contra deuotionē.
In cor mr hec oīa cogitabā
mſtrū dei fuit hec: nō ē hic
aliud miſi domꝰ dei et por
ta celi. Velle nolle vīa de
uotione trahebā: et uobi
negociātibus otiari nō pote
rā. Sequebar uos ſed a
longe. ul̄ aberrās a via. ul̄
claudicās a ſemitis meis:
lugens et contriſtatꝰ qr nō
poteraī equare currētes. Ro
uit ille vnꝰ aī quo vno omī
repi cē in dnō p̄ freq̄tibꝰ
quēlibꝫ impleuerī aures eiꝰ:
p uos in meridie eſſetis cū ſpō
ſo: et ego cū ſponſa veſtimo
frigore cōmorarer. Eya fra
tres. ſi aliqd adhuc meſtius
lumor de fluē mortalitatis
huiꝰ vīas errōrat aſſertio
nes: tergite et tegite illum
mico cōfeſſionis amictu: et
calciate uos in p̄paracione euān
gelij pacis: ut ſitis de quibus
dicit ſcīs. In fluē p̄ triſtibꝰ
pede. Quid aūt poſt hec.
Ibi letabim in ipſo. De fluē
hoc. imo de fluibꝰ iſtis: yſa
yas p̄pheta in noctibus leō
nibus largius diſputauit. P
cuciet inquit dñs fluuiū egip
ti in ſeptē riuis: itā ut p̄tī
ſeant p eū calciari. Volo de
fluuio et riuis eiꝰ paulliſper
confabulari uobiſcū: quō et
qualit̄ p̄cuciat: quid ſit triſ
te p eum calciato. Egipto
figurālit̄ exp̄imit mūdū iſtum
diuinorū eloquiorū ſcrutatōes
affirmāt: qui poſitus in ma
ligno: qui tenebris et cōfuſio
nibus eſt repletus. Flumen
fluuius huiam grīs eſt: qui
de p̄mis parentibꝰ miſeria ue
na p̄cipiens in impetuoſū
p̄cipiens torrentē. p totā
mūdi latitudinē miſtagnauit.
Cuius in ſeptē torrētibꝰ diui
uatus. valles et campeſtria
p̄funda voragine ſuꝑſcidit:
et ipſis quoq̄ nōcturnū actum
bus eandē refuſionē intētās:
vīs vnus de alueoꝰ clamat.
torrētes inq̄tatis cōturbaue

rūt me: et mtrnuerūt aq̄ usq̄
ad aīam meā. ¶ Primo huiq
fluūs truus est: cogitatio mala.
Truq̄ erundans. et qui nullis
obicibq̄ repellat: habet fre
q̄tā fluuiorū. fenestras corpo
reorū sensuū: qui ei de mūda
tis catharactis mortifēos v
bres mfusius āmīstrāt. Oculi
sant aspectu mētis qd̄ vidit
et audiut. qd̄ odorant et
gustant. qd̄ palpant et tan
gut: et pleriq̄ qd̄ simplici
oculo aspermq̄. versipellis
contortor m offendiculū retor
quet ac scandalū: fingit sili
tudines. ymagines pingit.
colores aptat: et m thalamo
mentis vmusā uoluit: si
forte cōsensū eliciat. et affec
tū mficiat. Offert horribilia
de diuīnitate. terribilia de
fide. mabilia de fidei īstitutio
one: et m aluceolo mētis ve
nenosas ingerit pociones:
quas m confessiōe cuomere p̄
cator onēatq̄ erhorret. Veīt
m oratoriū. dormitoriū occu
pat. mfidet refectorio. circu
it claustrū. reuīsit officinas:
nullā p̄timtit aīe nocēdi:
sed ubilibet suc cullidit̄atis
assignat argutias: et īi cho
ro quidē mter orandum et
psallendū mētē p̄fligit m
diuersa: p̄teritorū remēora
tione puritatē mtellectus m
uellens. In choro uēo milti
formes libidines sensus e
uolut. mfidians sollicitudi

m vrē: et tchs fortioribq̄
oppugnans uos. vtinā nō ex
pugnet: pingat nō uincat.
In refectorio aut̄ gula allu
cinat. ad videndū q̄ pferūt: et
ingēti auiditate discretū ve
tē: ut maiore opa ad egerē
dū egeas. q̄ ad ingerendū.
In claustro libros reuellit
a manibq̄: mēoriā resecat
scripturarū: et nūc de isto ad il
lum: nūc de illo ad istū. aī
signis et salutatione tūsitat
Q officinarū multitudinē te
facat excurrē: et vagabūdo
se committē facit: donec tacī
turnitatis ostiū. aut aperiat
aut confringat. Quid plura.
In choro deuotionē. in cho
ro castitatē. in refectorio pci
tatē. in claustro lectionē.
in officinis silentiū virtutē:
virtutis mmmq̄ extirpat. Nec
sufficiat in vigilando sub tribus
spiculis verbis terebrāe murmu
ra: sed dormiēdo singulari
se versat et reuersat astutia:
que melius vrē consciēcie q̄
stilli scientie derelinquo. Sed
ad altāe dīne vtutis. sequūt
nos spūs ipi et ipos mentis
oculos mulcātes: et vix ali
qua uel nascētis dei ul' pēdē
tis m cruce pnt mēoria de
bam. q̄ agnq̄ ille p̄uaricha
tor volucres hmuīsmōi a si
bi sacrificijs abigebat: nos
qui sumq̄ qui fugāe p̄sumimq̄.
Quis m hoc cruo ul' mersu
uel submersū se ēe negauit.

Videtis qm turbidus torrens et
limosa regurgitatus cenosita
te? qui vir aut nūq̄ ad hoc du
cat ut pennis erigat? Non
puto q̄ ille qui clausit celū oro
ne. clauserit cōm a cogitatōe:
ut fidelibus sit celū obserue q̄
cōm. ¶ Hodiūs rmus e pūsa
locutio. Linguā nullo hominū
domare pt aut aplus: mēbrā
inquietū. mēbrā mortiferū:
facilis ad loquēdū: ad obloq̄
dū pclivior. Et nōndū q̄ alt
matat er altēo cū male cogitati
om prave locutiom utrua sit
aptā. Et est etiā verbū aliud
falsū: unde dicat: pdes oēs
qui loquūt mēdaciū. Aliud na
uū: de quo scriptū e: Vana
locuti sunt unusquisq; ad pxm
suū. Aliud impudicū: de q̄
item: turpis sermo de ore
vro non pcedat. Aliud execu
satorū. Vū pbs: nō declī
nes cor meū in verba malī
tie: ad excusandas excusatī
ones in pcīis. Aliud Dolosū.
de quo pphete: disperdat dns
universa labia dolosa: et
linguā magniloquā. Aliud
otiosū: de quo ipse dns. De
omī vbo otioso qd locuti fue
rint homines. reddent de eo
rationē in die iudicij. Et si
qua alia gña sunt pestis hui
que nos breui saltu trānire
nō possumus. ¶ Terrus rui
est actio prava. post cogi
tationē et locutionē venit
ad opa: qm exhibemus mēb
ra arma iniquitatis pō: et cō
tumelijs afficimus corpa nost.
Quid em turpius q̄ mēbra
xpi sanguine consecrata. et
consepulta ei in baptismate
libidinosis ardoribus macula
re? nec attendē reuerentiā pī
tis dei inuiatis penā. gloriā
promittētis? Absit ut aliquis
rm̄ hui⁹ ydolo substernat ut
filiū virginis in veneris templo
suscipiat? ut archā dei uic
dagon colloret: ut nuptijs
in cloacis. stercora cōplectat.
Quid petro cū mago. quid x̄o
cū antixpo? quid virgini et
libidini. quid puritati et cor
ruptioni? Absit ut quisq;
vrm ambulet in passione de
sideriū. sicut et gentes q̄ igno
rant deū: qui corpus xpi con
sectis. aut xpi corpori mis
tis. Electi seruire imperatori.
ut cū imperatore sedeātis. cū
sederit in sede maiestatis
sue? qua fronte. quibus oculis
videt nos. Vultis vobiscū. cui
tantis mis nos obsequentibus
deseruiret? Qua mēte q̄
conscientia. accedet ad sca scō
rū. ymolatē scis scōrū? cuius
sanguis contemptibil. uita notabi
lis. reprehensibil sermo inuet?
¶ Sed et si forte hūmodi
loquor pter infirmitatē car
nis vre. aliquis vrm tale a
liquid in cubiculo cōscientie com
prehendat? depiet illud p
confessionē et pentiā:
et ego ei de nascentis puer

mia

punctō mdulgētiā. Et si cōfessꝰ
fuerit et pēnituerit. nascet m
eo lux mūdi: ut dmonis fallaci
bus tenebris splendore uere lu
ce accipiat. Quō em misericors
dia hac nocte negabit:
in qua misericordia nascet et
misericors dñs. Adest deus
et homo. mr et virgo: cano
et uerbū. lux et illuminās. bo
nus et bonitas. misericordia
et ueritas: fecunda virginitas
virginalis fecunditas etna no
uitas. noua etnitas: diuina
humanitas. humana diuinitas.
hūilis sublimitas: et hys oīb
misericordia fabricat. Colp
bete igit extollētiā ab oculis.
loquacitatē a lingua. crude
litatē a mambꝰ. uoluptatē a
lūbricipedes ab itinē nō recto:
et uentre et arguite eū. si nō
hac nocte dirupeit celos. si
non descendit ad uos: et
pcat in pfundū maris oīa
peccā uēa. Quis tamē ē qui
huic terreni riuuli nō sit mi
et remersꝰ misericordia? Ar
tus riuus ē defensio pastorū.
In ueritate dico uobis: qua
michil sic exoptat mun dominā
tus: q̄ inquitatis defensio.
Equo em etiamē nos etiam
cū dnō: cū defendimꝰ qd'o
dit: cū nobis placet qd' dis
pliceat illi. magna quippe dif
ferētia int superbū et hūilē
pastorē: cū illū despicat. hunc
respiciat: qz hūilia respicit
et alta alonge cognoscit.
Quādo sanari poterit: q̄ me
dicū spnit: medicinā cōculcat:
et infirmā substantiā contrito
rū receptione frangit. Tu di
ces malū bonū. amarū dulce.
tenebras lucem: et m creato
rem refundis iniurias: ut
qd' laudauerit tu uituperes: qd'
uituperauit tu laudes. Non
ē hoc palpatiua dissimula
de tacēdū. cū uideri quos
dā uēm tantis impatiētie
stimulis agitari: ut ad pri
mas correptoris uoces nō
solū excusationē et defensio
nē exhibeant: et nisi disciph
nalis uigor obuiauerit. ad
tumultus et iurgia psilire.
Per ē impietas maria i deū.
et dilectū matrē: qua ur
simplex et rectus et puer
dñi prima circūspectione
deuitat. Elegantissimā simp
lis comparationē inuenit pphā:
qua de sacrificio sēi spūs asserit:
ibi inquit habitat fortitudo
cus. Hericus itaq; cōtextissima
spinositate densatꝰ est: ut
undiq; punctoribꝰ et aculeis
uestiat. Cui uideo se solitudinē
adeptū putat: caput a pit
uerit pedes: et uniuersi
oribꝰ motus plana deam
bulatiōē demōstrat. Si qꝫ
supueneit. statim celerrima
uelocitate caput cū pedibꝰ
in intimis absconditorū repo
nit: ut si tenē uolucris p̄ꝫ
uideas sanguinē tuū qui
corpꝰ tuū. Dic et pastorus
caput cū pedibꝰ in fine cū
actione. d pastorū solliciti

dme ꝓspectat⁹: et qd' fere oī
um pectāciū vicū est: cū ab oī
bus iudicat⁹. a nemē estimat
se videri. Si mcū reseīe stu
deab. et mtētiombs mgressib
cū actionib egressibus correcti
ubs deꝑhendē⁹: statū eccōmb
elogīcia renouat⁹. excusat⁹ et
defendit⁹ qd' oppomb: accusa
rib. offenderib qui ꝓpomb.
Interrogat de loco et tpe qñdo
fem fuerit⁹: et nouis dyale
ticis eversis lingua ꝓcipit
in mediū. Parentes aduocat.
patrocinatores queit. quai
se iudicat. indicat se recessu
rū. malle mori q̄ patria⁹:
et que vidisti negans. et q̄
non vidit in te cōuicia retor
quens: sic spīā sentis et
culpā pdis⁹: odium meritis
nec corrigis: et quē totū te
nere putabas. totū amittis.
Videbs q̄ multiplici cumulo
sitate ruinis iste oī hoī et
marie mō ordini se ifidit.
Cruciatus e exultatio in pāb.
O detestanda letitia. et in
sempitīm dolorib tristiciam
demutāda: in pāb sicut in
ventutibus exultare. Nōne
lacrimātes et memorosi q̄q
cū votorū plenitudīne assē
quūt⁹. nō se capiunt p gaudio:
ita etiā ut audeant ipi diu
mitti grīb imutare⁹. Cru
cū maledecerit letant⁹. et ex
ultant in rebus pessimis⁹: ar
dent sup eos arbores: et
in igne deiciunt⁹. Sed ruit
iste q̄ undosa tempestate in
sevis ammātes effundit: me
lius conscīa q̄ eloq̄a cō
phendit. ¶ Dextus e alios
doce ad malū. Hec doctina
de cathedra pestilēcie diua
t⁹: quia detestat et reprobat
qui docet hominē sciaīa.
O qm̄ in vano aarpit aīma
suam. qui alioꝝ aias venat⁹
ad mortē⁹: qui ēhit p aīa sic.
reste longa⁹: qui misc sāu
guinē sanguīe⁹: cui nō suf
ficiat ut intereat in seculū se
culi: misi et alios ad interitū
ptrahat sempitīnū. Satis
em̄ q̄ multa vitia teneri
mis etatib⁹ imp̄mit⁹: que
postea in magno corpore
vix mitigare. nedū extir
pare q̄sq̄ possit. Infelices
mgri qui humanoi plātaria
plātauerūt: et plantabūt⁹
ab illa celesti plātatione.
quia plātauit p̄ille celestis.
Quib gloriabit⁹ se hmoi in
torrentibs nō fuisse vallatū.
¶ Septimo e in hys oīb⁹
psecutor. Hic pauor dnī
sus e et absorptus: et clau
sit sup eū puteus os suum.
Cit em̄ non leuat oculos
ad celū. nec recordat⁹ iudi
ciorū ei⁹ stoꝝ: mortuus et se
pultus e. in sepulchro con
scīe sue. Fuge a mortuo
tpe qui nō e perit cōfessio:
huic pauor cū venit ꝑfundi
malorū cotēpnit⁹: hic est in
extremo flumīū egypti: h
multitudo misc aiaīm dīn
tollit⁹ ab oculis eius.

O flīne malū rum pessimi rum exterminātes: hac nocte dūb eos calcatus tūsiūt: cū in virgīa h substancia puri carnē et oīm pretuaturū pestiū īmunem intrepit: illo calcamēto calca tus qd' in ydumeam extendit; cuius corrigīa solue nō potuit magnus ille baptista. ipse fit de ipso filiū suū. et accepit me in utero virginis: et sic tunde assūpsit me. et cetera. ℣ Ut cuiusq et eos si cogitamus pro pcō mō. si phibeamus lingua a dolo. si declinemus a malo et faciamq bonū: si consitcam' aduersū nos iusti cia mā dnō. si dolor noster sit semp in cōspectu nro: si do ceamq iniquos vias dī: et semp laus dei sit in ore nro. Et ut de arte sutoria mīs moribus aliquid cōsuamus. habeamq calcamēta densa et subtilit' consuta: que pos sint aquas obuiantes exclu de. faciamq tm nē mām fir mā. et consita timore dī: que libidinis hūore excludat. et exorta tribulacōibq. imq densam: fiat uter noster ad cōseruādū ūnū nouū. de q dicit. Qui a fr̄es sum sicut bter in pruina. Sed tam corda et corpa unā ad sustī piēdū filiū virginis patī dmittamus in patre: et oēs in cē lumē ad reuelacī onē gētiū. nocētibq brachijs āplectam' q̄ē bōdēs i fide am.

Sermo in natiuitate dñi de

Quia per sanctos patres quidē est dilectissimi hodierne dīe festiuitatis sollēpnitas: sed dies breuis cogit breuiare sermonē. Ps. mitū si facimq nos breue uerbū: qm et deus pr̄ uerbū fe cit abbreuiatū. Vultis nosse qm longū. qm breue fecit: Celū mq̄t hoc uerbū et tm ego impleo. Sicut ubi tam fr̄m ē: in angusto loculum pr̄sepio ē. A seculo aut ppha et in seculū tu es deus: et ecce fr̄s ē mi sanus diei vmq. Ut quid hoc fr̄es. aut q̄ nam tis fiat: ut sic exinaniret se. sic humiliaret: sic abbrevia ret se dīb maiestatis: ni ut et nos simili' faciam's? Jam clamat exemplo quod postmodū pdicaturusq ē ihūs: Discite a me q̄r mitis sum et humilis corde: ut veniat ad quē dicat. que cēpit ihesus facē et docē. ℣ Ob secro pmde et plurimū rogo fr̄es. nō paciam' me causa tum p̄ nos fuisse exemplar: no bis exhibitū esse: sed cōfor mari illi. et renouam' spū mētis vr̄e. Studete humi litati que fundamētū ē. cus tos q̄z vtutū: sectam illam. que sola pt̄ saluāe āmas vr̄as. Quid em magis in dignū. quid detestandū am plius. quid grauius pumēdū:

qm̃ ut videns deū celi p̃mulū
ſm̃. ultra apponat magnificare
ſe hō ſup̃ terrā? Intoleabil
impudentie eſt: ubi ſeſe
exhamant maieſtas. vermi
culus inflet? et intumeſcat.
Hoc igit? eſt p̃t qd exhamat
ult ſe formā ſerui accipiens.
qui in forma dei p̃ri equalis
erat? ſed exhamauit ſe ma
ieſtate et potencia: nō boī
tate et miſericordia. Quid ei
ait ap̃lus? Apparuit inquit
benignitas et humanitas ſal
uatoris nr̃i dei. Apparuit
aut̃ potēcia in terrā creatio
ne? apparebat ſapiēcia mea
in rū gubernatōe: ſed be
nignitas miſericordie nr̃ magis
me apparuit in humanitate.
Immutauerunt iudeis p̃tās in
ſignis atq; portentis: unde
in ea lege mueres ſeruus.
ego dñs. ego deus. philo
ſophis quoq; habitantibus
in ſuo ſenſu maieſtas nō
tuit: qm̃ inuiſ ap̃li ait. qd
notū eſt dei. manifeſtū eſt
in illis. Veriptū et iudei
p̃tate ipſa premebāt: et
philoſophi ſcrutatōes ma
ieſtatis oppmebāt a gloia
p̃tās ſubiectionē. maieſtas
exigit āmiratiōnē: neutrū
y imitationē. ¶ Appareat do
mine bonitas tua poſſit hō
qui ad ymaginē tuā creatꝰ
eſt conformari? nā maieſ
tatē. p̃tatē. ſapiētiā. nec imi
tari poſſumꝰ: nec expedit
emulari. Quonā? angu-

ſtatꝰ eſt mā tua in ſola angelo
rū p̃te? reliqua occupat iudi
cū qđ toto p̃t humano gne.
Dñe in celo mā tua. et ueri
tas tua uſq; ad nubes: terrā
inuiſa cōdēpnās. et aereas
p̃tātes. Dilatet mā tuas ſuas:
extendat fines. expandat
ſinus? attingat a fine uſq;
ad finē fortit? et diſponat
omia ſuauit. Reſtrictus e
dñe iudeas ſinus tuus: ſolue
rengulū tuū? et veni miſe
rationibus affluens: ſuperflu
ens benignitate. Quid tu times
o homo? quid trepidas a fu
ture dñi qr̃ venit. Venit nō
iudicare: ſed ſaluare terrā.
Olim tibi p̃ſuaſū eſt ab in
fideli quoda ſeruo. ut furti
tollēs: et imponēs regium
dyadema capiti tuo. Dep
henſus in furto. quid mi time
res? quid mi fugeres a fure
eus? Forte enī iam gladiū
vibrat ingenti. Aut in exilio
poſitus. in ſudore vultus tui
vēſceris pane tuo? et ecce
vox audita eſt in terra: qr̃
dominator aduenit. Quo ibi
a ſpū eius? aut quo a facie
eius fugies? Noli fugere.
noli timere? nō venit cū ar
mis: nō pugnaturꝰ. ſed ſaluā
turꝰ requirit. Et ne forte di
cas etiā nūc. uocē tuā audi
ui. et abſcondi me: ecce in
finib; eſt et ſine voce. Nam
vagientis vox miſeranda
magis eſt: qm̃ tremenda.
Aut ſi cui forte terribilis ſ

non tibi. ¶ Paulus fr̃s est: tene
ra mẽbra virgo mi- pãms alli
gat: et adhuc timore trepidas:
Vel in hoc scies q2 nõ venit
ꝑdẽ te sed saluare: et eripere
nõ ligare. Jam aduersus hos
tes tuos dimicat: iam sup
borũ et sublimiũ colla tñi dei
virtus et dei sapiẽcia calcat.
¶ Duo tibi sunt hostes pam
et mors: id est mors corpis
et aĩe. Utriusq debellatur q
aduẽnt: ab utroq saluabit
te: noli timẽ. Et iam quidẽ
pam in ap̃a ꝑsona uicit: qñ
humanã naturã sine ulla cõtagi
one suscepit. Exandis ei pãs
tã est violencia. et reuera
expugnatũ ee cognoscit: qñ
naturã quã se totã infecisse
et occupasse gl̃iabat: ab eo
penitus aliena in xpõ inuẽta
est. De hinc ꝑsequit mmm
cos tuos. et comprehendit eos:
nec conuertit donec deficiãt.
Cont pam dimicans in con
uersacione sua uerbis pit et
exemplis oppugnat: sed in
passione sua alligat illud: al
ligat plane fortem. et diri
pit vasa eius. ¶ Jam neo
eodẽ ordine morte quoq ꝑ
supat in semetipso. cũ resurgit
primicie dormiẽciũ. et primo
genitus mortuorũ: postmo
dũ debellatur q eam ea pitem
in nobis oĩbus: qñ videlicet
suscitabit mortalia corpa nra:
et destruet nouissima inimi
ca mors. ꝑtea em resurgẽs
decore mdutus est: nõ sicut
antea nascens pãms inuolutꝰ.
¶ Ptea qui pius me simu affluebat. non iudicans q̃q: resurgens ꝑmixit se: et iustie
mgulo videt quodãmõ affluentẽ simũ misericordie colle
gisse: qm ex tuc ꝑpat ad iudi
ciũ: qd in nra resurrectõe
futurũ ẽ. Nã et ꝑtea pauli
ante venit. ut misericordiam
ꝓgaret: et futurũ in fine
iudiciũ ꝑcurrens misericordia
temperaret. ¶ Licet em pau
lus ad nos veneit: nõ parũ
tamẽ attulit: nõ parũ contu
lit nobis. Si quereris quid
attulit: primo oĩa attulit
misericordiã: secdm quã teste
aplo. saluos nos fecit. Neq
ipius tantũ ꝑfuit. quos tunc
presens iuuit: sed fons ẽ
qui nũq potuit exhaurir. Fons
nobis ẽ xp̃s dñs vñ lauem:
sicut scriptũ ẽ. Qui dilexit
nos: et lauit nos a pcãis nris.
Veriptũ nõ iste solus aĝrũ
usus est: nec tãtũ sordes
abluit. sed et sitim extinguit.
Beatus veo aut sapies. qui
in sapiẽcia morabit: et in
iusticia meditabit. Et post
pauca. Aqua inquit sapiẽcie
salutaris potauit illũ. Vñ
sapiẽcie salutaris: qm sapi
entia carnis mors est: et sa
piẽcia mũdi eciã ipa inimica ẽ
deo. Sola que ex deo ẽ sapia

habemꝰ de fonte sapiēcie ad
potāda sitim mās aīs dsciōib:

salutaris: que sēm bti iacobi
diffinitiōe pīmū pudicā: dei
de pacifica est. Nam sapiēcia
carnis voluptuosa ē. nō pu
dica: sapiā mūdi tumultuosa:
nō pacifica. Sapiā nēs que
ex deo est. pīmū quidē pudica
est. nō querens que sua sūt
sed que ihū xpi: ut nō suam
quisq; faciat voluntatē. sed cō
sidēt que sit voluntas dei:
deinde pacifica. nō habūdāns
in sensu suo: sed alieno ma
gis acquiescens consilio uel
iudicio. Tertius aquarū u
sus est irrigatio: quā p̄fecto
necessariā habent nouelle
maxime plantatiōes: alio
quin aut mīme p̄ficerent. aut
ex toto p̄ siccitate p̄ibūt. Q̄
mt gr̄ deuotionis aquas. q̄s
quibus semouebit bonox opm
semū: irrigatus fonte gr̄ē
bone cōuersatiōis ortus nō
erbare scat: sed m̄ petua vi
ditate p̄ficiat. Orat em̄ p
ysaiā moī pphetā: et holocau
stū tuū mīquit pīnguē fiat.
Hic et m laudibꝰ aīaꝝ legis:
q̄n sacrificiū eius cotidianus
igīs assūpsit. In quibꝰ ōibꝰ
michil aliud mtelligēdū inde
misi ut bona opa feruore de
uotionis et dilectōis spūa
lis gr̄ē condiant. Quintus
muemꝰ potit q̄ fons
ut padisum recipiēmꝰ: qua
tuor fontū irrigatione ame
nissimū. Nam si terrenū pa
disum denuo nobis reddēdū

nō speramꝰ: quō regnū celoꝝ
speremꝰ. Si terrena inquit
dixi uobis et nō creditis: quō
si dixero uobis celestia crede
tis. Fluē aūt ut de exhibi
tione p̄ncipū. firma sit exp̄s
tatio futuroꝝ. Padisū hemꝰ
multo meliorē. et longe de
lectabiliorē. q̄m p̄mi patētes
habuerūt: et padysus m̄
xp̄ dns ē. In quo tres q̄dē
iam muemꝰ fontes: q̄r
tū q̄ream. Habemus
de fonte mīsericordie. ad di
luendas culpas. aquas re
missionis: habemꝰ de fon
te gr̄ē ad irrigādas bono
rum opm plantas. aquas
deuotionis. Q̄ream ad
decoquēdos cibos aquas fer
uētes: aquas emulatiōis.
Ysee mmīrī conduīt: et de
coquūt affectiōes nīas: et
ebulliūt de fonte cōtritis.
Vnde aūt pphēta. Concalu
it cor meū mt̄ me: et in
meditatiōe mea exardescet
ignis. Ubi quoq; Zelus
inquit domꝰ tue comedit
me. Diligendē ex dilectione
deuotionis diligens insta: ex
feruore emulatiōis odio
habet mālitē. Et vide ne
forte de fontibꝰ istis p̄dixe
rit ysaias: Hauriētis aquas
in gaudio. de fontibꝰ salua
toris. Nā ut p̄missionē hab
bite p̄ntis esse noueris nō
futurē: illud q̄d sequit. Di

attende

cetis m illa die. Confitem̄ do
mino et mnocate nom̄e ei⁹.
Jnuocatio quippe p̄tis tpis
est: sicut sc̄ptū est. Jnuoca
me m die tribulacois. ¶
Porro ex hys quatuor fon
tibus. tres quidē ꝑprie cōue
nire vident tribus ecc̄e ordi
nibus: singuli singulis. Nam
p̄mus quidē omnibus ē cōis.
In multis enī offendim⁹ oēs:
et necessariū habem⁹ fōtē
m sc̄iordie: quo possim⁹
carū offensionū abluere
sordes. Oīs mḡ p̄fectum⁹
et egem⁹ gloria dei: et
plati et contmētes. et con
iugati. Si dixerim⁹ q̄ pec
catū non hēm⁹: nosipsos
seducim⁹. ¶ Quia ergo
nemo mūdꝰ a sorde. necc̄
sarius est oīb⁹ fons mīe:
et pari voto debent ad hūc
fontē noe damel ꝑfecte.
et iob ꝑfectē. De cētō iob
quidē marme fontē mīsēi
cordie querit: qm ipē ma
gis mē medios laqueos am
bulat: ita ut magnū vide
at si a malo declinet. Da
mel uēo cīrcūdū ē ad fontē
gr̄e: cui mīmū p̄fecte opa
et labores abstmētie de
uotoms gr̄a nat̄e ē imp̄m
tuere. ¶ Oportet em̄ ut
nos opa misēicordie m hila
ritate omīa faciam⁹: qm
hylarē datorē diligit deꝰ.

Verū terrm imī nequaq̄ sertu
lis est hmūsmoi sēmīb⁹ bone
scīet conūsacoīb⁹. pibit fa
cile et cōtabescet. ideoq̄ fuga
le erat sc̄et msi crebris mrga
tionīb⁹ adiuuet: ut mēto m
otōne dīna hmūsmoi grām
sūb cotidiam panis nomīe
cotidie petam⁹. Nē em̄ nob
timēdū ne forte cadat sup
nos terribilis illa maledictio
ꝑphetice mcrepacoīs: fiant
cūt sicut semī tectorū: qd̄ p
usq̄ euellat exaruit. ¶ Fons
uero emulacoīb⁹ noc spēcali
ib⁹ cōuenit: q̄ marmie pla
tos decet hic zelus. Quatuor
itaq̄ fontes ist⁹ adhuc m cur
ne vuētib⁹ nobis m semet
ipō ipē exhibet: quartū qui
est fons vite post hoc seru
lū trāpmittem⁹: ad quē siticie
bat ꝑphēta cū dicēt. Sitiuit
aīa mea ad deū fontē viuū.
Fortassis etiā ꝑter hos qua
tuor fontes. quatuor m locis
vulnerat⁹ ē ipē adhuc vuēs
m cruce: ꝑter quōrū aī ia
tradidisset spīm trissorat⁹ e
m latē. Viuebat adhuc qui
foderūt ei manꝰ et pedes:
ut quatuor fontes nobis ad
hūc vuētib⁹ ex sepso ꝑficet.
Quārtū ꝑtulit vulnꝰ aī iam ex
spirasset: ut m se michilo⁹
fontē quārtū nobis post obi
tū aperet. Sed ecce dū loq̄
mr̄ de mīsterio nātiuitatis: de
uēmus repēte ad scrutāda
sacramēta dīce passionis.

ſrec mirū tñ ſi queim̄ ipaſ
ſione qđ in natiuitate ſua r.
attulerit. Tunc em̄ conciſſo
ſacco: pecuniā que latebat
in p̄culum mē redēpcionis ef
fudit.

De natiuitate dñi

Magna opa dñi aut
ꝓphete. magnaq;
dem oīa opa eius
ſūt: ſiquidē magnꝰ ipſe:
ſed ad nos maxime ſpectāt:
que in eis maxima eſſe vi
dent. Hinc eſt quidē quod
p̄ſallit idē ꝓphēta dicens.
magnificauit dñs facē no
biſcū. Demq; q̄ magnifi
ce nobiſcū agat ſpēaūt tā
quedā eius opa damnāt: p̄
me mē creationis. p̄nis re
dēpcionis: et future glori
ficationis. Quā magnifica
ta ſunt in ſingulis opa tua
dñe. Tuā ē virtutē opm tuo
rū ānūciare ꝓplō tuo: nos
ipā ſaltē opa nō ſileam̄.
Triplicē fruḡ cōmixtionē
in hīs tribus cōſiderare eſt:
celeſtis plane ordīs. et diui
ne virtutis. Nam in p̄mo
quidē ope conditionis mē
de limo terre plaſmauit ho
minē deus: et inſpirauit i
faciē eius ſpīm vite. Qua
lis artifex. qualis vnitor fe
rit: ad cuius nutū ſic cōglu
tinātur ſibi limus tre. et ſpūs ute.
Imus quidē iam ānō creatꝰ
erat: q̄n quidē in p̄cipio
creauit deus celū et terrā. At ſpēs
ſane nō cōmunē. ſed ꝓpriā
habet condicionē: nec inaſ
ſa creatur ſed ſingulari quadā
excellentia inſpirat. Agnoſce
o homo dignitatē tuā: agnoſ
ce gloriā condicionis humane.
Eſt tibi cū mūdo corpus: ſic
em̄ decet eū qui conſtituꝰ
eſt ſup vniuſam hui⁹ creature
corporee molem: aliq; ſimi
lari ei ex ꝑte. Sed eſt tibi
etiā ſublimius aliq̄d: nec oī
no cōpandus eis cēteris crea
turis. Compacta et cōſedēa
tia ſunt in te cruor et anima:
illa plaſmatis: hec inſpiratis.
Sed cui mīſt hec cōmix
tio? cui hec vnione preſta
tur? Etem̄ mysta ſapientiā
filiorū huius ſeculi. ubi ſoci
antur ſummis inſcioꝝ. ꝑualet
qui ꝑtātē habent: et hū
moribus vtunt̄ pro libitu
ſuo. Conculcat fortior m
nus fortē: irridet ſapiens
indoctū: ſimplicē fallit
aſtutus: potens deſpicit
imbecillem. Non ſic in ope
tuo deus. nō ſic in tua cō
mixtione? nō ad hoc ſoci
aſti ſpīm limo. ſublimē hu
mi: dignū et excellentē cre
aturā abiecte et mutili maſ
ſe. Quis nō videat fīēs?
q̄ntū corpi p̄ſtet aīa: ſi q̄
quid nō trinitas cēt inſen
ſibilis. cruo maīata? Ab
inma em̄ prudentitudo: ab
aīa em̄ incremētū? ab a

nima eñ claritas visus: et
sonus vocab. Demq; sensus
oñs ab amma ē. ¶ Caritas
tē michi ista cōuictio cōmen
dat: caritatē in hac cōdi
oñb; ppria pagina lego: ca
ritatē in ipso statī pncipio
nō solū prediat: sed mge
rit michi mag benignissi
ma creatoris. Et quidē mag
na hec cōuictio dilectissim:
sed si stabilis pmānisset. Nūc
aut licet diuino fuit munu
ta sigillo: ad ymaginē quip
pe et silitudinē suā creauit
hoīnē deus: heu dirup
tū ē sigillū: et vnitas dis
sipata. Iacedens ille pessi
mus latro rerens adhuc si
gillū fregit: et sic mutā
ta similitudine diuina. cō
patus ē miser hō iumen
tis insipiētibus: et similis
factus est illis. ¶ Rectum
quippe fecit deus hoīnē:
atq; hec silitudo eius. de
quo scptū ē Quia rectus
dñs deus m. et nō est
iniquitas in eo. Verace
quoq; et iustū fecit eum.
sicut et ipse veritas et iu
stitia ē. Nec vnitas ipā pos
set dissungi. diū sigilli hoī
integritas pmanet. Verū
supuenit falsarius: qui in
doctis sigillū pmittēs me
lius: ve ve fregit. qd' cēt
manu diuina tis impressū.
Erutis iq̄t sicut dñs: scien
tes hoīnē et malū. ¶ O ma
luole. o maligne: ad quid
eis hui silicio scientie.
Dmt certe sicut dñs: rectū
iusti veraces. Dmt sicut
deus: in quē nō cadit pcm.
Hoc quippe sigillo stante. sta
bit vnitas illa. Iam ergo
miseri: quid nobis pfuit
versucia dyabolice fraudis.
Fracto nāq; sigillo sequē
amarū distraūt: tristē di
uorciū. Vbi ē qd' dixisti ne
q̄: neq; morieris. Hec ei
mors oīb: et nō ē hō q̄
viuat. et nō videat mortē.
Sed quid erit dñe deq̄: Nū
q̄ ne repabit opus tuū:
et qui cecidit nō adiicet
ut resurgat: Non ē qui re
ficiat: nisi qui fecit. Itaq;
ppt miserā inopiā et gemi
tū pauper. nūc exurgā dicit
dñs: ponā in salutari: fi
ducialiter agā in eo. Dicē
michi q̄ficiet mmm in eo:
et filius mātis nō appo
net nocere ei. Nouā māt ego
facio cōmutatiōnē: nā exp̄ssig
et robustius pono sigillū:
eum qui nō ad ymaginē me
am suā. sed est ipsa yma
go: splēdor gloue. et figā
substācie: nō factus. sed ge
nitus ante secula. Et ne fōr
te timeas cē frangēdum:
audi pphetā. Iurauit māt tā
testa veritatis mea: sed talis
testa quā nec ipse malleus

vnūse terre illo modo possit.
Nunc aūt prima ex duobus fūt
sit. secūda iam tōmutio fit
ex tribus: ut discat ex hoc
ipso ad sacīmētū accedē tīm
tatis. Verbū qđ erat ī pn
cipio apud deū. et deus erat:
anima que de melius creata
ē. et ante nō erat: caro de
massa corrupcionis sine cor
rupcione aliqua diuino seg
gata artificio. qualis nulla
caro iam erat: vmalo idis
solubili: in psone vocāt vni
tatē. Habes in hijs tpleg
genus potēcie. qđ non
erat creatū: qđ pcessit re
patū: qđ supi omnā erat pau
lominꝰ ab angelis mīoratū.
Hec st euangelica illa fata
firme. que pitet fermētāt:
ut sit pamꝰ angelox ꝙ mā
ducet hō: pamꝰ cōfirmās
cor hominis. Felix mulier
bñdicta in mulieribꝰ: ī cuiꝰ
cn sūs visceribꝰ supuemēte
igne spūs scī coctus ē paīs
iste. Felix mgī mulier: que
in hac tria fata inmsit fidei
sue fermētū. Diquidē fide
cōcepit. fide pepit: et ut
aut elizabeth bta que credi
dit: qm pfīa sunt mea q
dicta sunt ei a dño. Sec in
reris q fide eius mediāte
vntū Dñe rm verbū caro:
qđ quidē et carnē ipsam
de eius carne susceptit. Da
ne ne hic quidē pnti expo
m obuiari pt: qđ de celestib
regn dicat similitudie. Sec
em indignū videt si celoꝝ
regnū fidei mane cōpat: q
et repat. Huiꝰ itaqꝫ vmanū
vnoms: nulla oīno solue pt
creatū. Diquidē nec princeps
mūdi huiꝰ habet in eo qđq
nec ipe Johānes solue dignꝰ
est. corrigia calciamēti eiꝰ.
Quid tm. Soluat certe ali
quatenꝰ natē ē: ahoqn qđ
dissolutū ē. nō resolidat.
Panis integer. thezaurus
absconditꝰ. sapiēcia occulta:
que vtilitas in hijs oībus.
Q Ideo flebat Johānes nō
inuenīt qui aperiret librū:
et solueret signacula eius.
Dñe em clausus fuerat: ne
mo ex nobis diuinā illā at
tingē sapiēciā pualeret. A
peri tu librū agne dei: mā
suetudo vera fodiendas ex
pone michi manꝰ et pedes:
ut predat qui mihi latet
thezaurꝰ salutis: et copio
sa redēpcio. Si frange dem
pi esurientibꝰ panē tuū.
Solus em sine agē potes:
qui solus ut confracta con
fracta consolides. sine
potes et in ipsa cōfracti
one. Solus ptātē ponēdi
habes aīmā tuā: cū volue
ris resumēdā. Tua gr. inse
rcione soluat aliquatenꝰ
templū hoc: sed nō pēitꝰ
dissoluat. Deparet ab aīa

caro: sed uerbū sane et carnē seruet mansuetudinē. et aīe plenā conseruat libertatē: ut sola mē mortuos liberare agat. educens uinctos de domo carceris. sedentes in tenebris et umbra mortis. Ponat aīa sctā carnē īmaculatā. sed resumēdā tria die: ut moriens mortē ꝑimat: et uita hōm cū resurgēte resurgat. Ita frēm ē dilectissimū: et ita frēm gaudeamꝰ. q̄ morte illa mors mortua ē. et rege nerati simꝰ in spem uite: p̄ resurrectionē ihū xp̄i ex mortuis. ¶ Jam quid futuri sit in unione tua quis loquet? nec oculus uidit. nec auris audiuit: nec in cor ascendit: que ꝑparauit deus diligētibꝰ se. Cōsummatio erit illa cū tradiderit xp̄s regnū deo p̄ri: et erunt duo nō iam in carne una: sed in spū uno. Etēi si adherens cōmixtus uerbum frēm est caro: multomagis qui adhesit deo. unꝰ spūs erit cū eo. Et in hac quidē quidē unione media humilitas exhibet. et humilitas magna. et magna mirabilis in ea uidelicet qua exspectamus. ad quā suspiriꝰ: ꝑfecta nobis. si tm nobis reposita glorificatio ē. Qd si memini in p̄ma cōuictione. qua ex aīa et carne cōpactus ē homo. caritatē cōmendauit: merito emittet humilitas in secula: q̄ sola ē uirtus humilitatis: lese reparatio caritatis. Porro q̄ simꝰ rationalis anime creata terreno corpori omnino nō ē humilitati ascribē. Diquidē nō ex debitā cōiunctione carnem mutuet: sed creando immittit: immittendo creat. Non sic sane ille summus spūs: qui cū esset magis bonus. ꝑ bene placiti sui arbitrio accessit ad corpus meum. cuius humilitatē sequut glorificatio: q̄ sine caritate michil prodesse pt: et nemo nisi qui se humiliat exaltabit. Jte

Sermo de natiuitate dñi et de circūstantiis eius

Duo quedā rerū gnia fidēs in hac ntitate dñi cōsidero: nō solū diuisa: sed et dissimilia ualde. Diquidem puer qui nascit deus est. et mr de qua nascit uirgo est: et partus ipē sanctimonie cōfulget in tenebris lux nouella de celo: gaudiū magnū angelus euāgelizat: laudat multitudo celestis milicie: dat gloria deo: pax hominibus bone uoluntatis nūciat. Currūt pastores: inuenīt qd' ad eos dictū ē ubi. Stupent alii: qui cūq; audiūt admirant.

Hec et hmōi similia dilectissimi
sunt virtutis sunt. non fin
gulatis hūane: vasa sunt
et aurea et argentea: quibus
p tanta sollēpnitate ī mēsa
dm ecclā egenis quibuscp ho
die mīstrat. Non ē nobis
tollē ista: nō nobis aureus
discus dat aut ciphus: sed
qui in eis cibus ē et potus.
Diligēt considera aut sapi
ens: que apponūt tibi. Et
ego certe agnosco mea ee
natiuitatis huius temporis et
loci: mīantibus corpis te
neritudinē: puulis vagi
tus et lacrimis: sed et ipōr
quibus p̄mo ānūciat natiui
tas saluatōis. pauperē
pastor atq; vigilias. hec
sunt hec. p me fecit: mi
apponūt. mihi apponūt ymi
tanda. Hyeme natus ē:
nocte natus ē xp̄c. Sicut
credimus casu fm. ut in tan
ta aeris inclemētia. et in
tenebris nascēt: cuius est
hyemps et estas. dies et
nox. Non elegit puulis te
teri quādo nascitur. quippe
quibus vix adhuc incipientibus
viuē. nullus subest rōnis usus:
nulla eligēdi libertas: facul
tas nulla deliberāndi. Xp̄us
fiēs et sī homo nō erat. erat
tū in principio apud deū. et
deus erat: eiusdē cuius nō
ē sapiētie et potētie: utpo
te dei virtus et dei sapiā.
Nascturus itaq; dei filius
cuius in arbitrio erat qd̄cūq;
vellet eligere. xp̄c elegit quod
molestius est. pīertim puu
lo et pauperis mris filio: q̄
vix pānos habēt ad inuolue
dū: presepe ad recumbēdū.
Et cū tanta eēt nātis:
nullā audio fieri pelluī me
clonē. Vimsadam pelliceis
vestit tūicis: pānis sēaūdq;
obuoluit. Non est tale iudi
cium mūdi. Aut iste fallit: aut
mūdus erat: sed humanā
falla impossibile ē sapiētiā.
Merito p̄inde et carnis pru
dentia morbis: sīgnidē est
tpā mmmtis est deo: Et se
cūm quoq; prudētia stultitia
nominat. Quid em? Christi
virtutē qui nō fallit elegit
qd̄ carnem est molestius: id
est melius. id vtilius. id po
tius eligēdū est. Et quisqs
aliud docerat uel suadeat:
ab eo tpe a seductōe ē cuē
dū. Jam ideo eadē nocte vo
luit nasci. Vbi sunt qui
tam imprudēt ostentare
gestiūt semetipos? Xp̄c
elegit qd̄ salubrius iudicat:
vos eligitis qd̄ nocebat ille.
Quis prudentior e duobus?
Cuius iudicium iustius? Cuius
sentētia saluor? Deniq; tu
es xp̄e: nō se extollit. nō
magnificat. non predicat:
et ecce ānūciat eū āgelus:
laudat multitudo celestis

exercitus. Et tu g[ra]. qui xp̄m
sequeris. mueris abscōde
thezaurū: ama nescire. Lau
det te os alienū: sileat tuū.
Adhuc aūt in stabulo nasci
t xp̄s: et in presepio recu
bat. Et nōne ipe est q̄ di
cit: meus ē orbis terre et
plenitudo eius. Quid g[ra].
stabulū elegit. Plane ut
repbet gloriā mūdi: despi
ciat seculi vanitatē. Sed
dū loquit lingua: et q̄ci
q̄ de eo sunt clamāt:
dicunt: euāgelizant. Ipa
sa quoq; infantilia mēbra
nō silent. In omnib; mūdi
iudicū arguit: subuertit.
confutat. Quis em̄ hom
si daret opio nō magis
eligēt robustū corpus: et
etatē intelligibilē q̄m infanti
lem. O sapiētia que de oris
tib tinnientib. O vere mīa
ta et velata sapiētia. Et tn
fideb ipe est promissus olim
p ysaiam: puerulus natus
nobis et datus filius: cui
principatus eius. Et vocabit
nomen eius admirabilis. Deus
fortis. pater futuri seculi. princeps
pacis. Et tn

postea fundet et sanguinē.
¶ O duricia cordis mei. Q
tmā dnē sicut iubī cuncta fac
tū ē: ita et cor meū carne
um fiat. Siquidē et hoc
pollicitus es. p ꝓphetam.
Auferā inquit a uobis cor
lapideū: et dabo uobis cor
carneū. Frēs lacrime x pī
michi et pudorē petit lut
et dolorē. Iudebam ego
foris in platea: et in secre
to regalis cubiculi sicq me
ferebat iudicū mortis.
Audiuit hoc unigenitus eiq:
erigit posito diademate:
facto uestitus. a sp̄su cinc
ciput: nudus pedes: flēs
et eiulans. q morte dam
natus erat seruulus eius.
Intueor illū subito pcedē
tē: stupeo nouitatē: cui
sam p̄cūctor et audio. Q
frūstris sum: Adhuc ne
ludam: et deludā lacrimas
eius? Plane si in sanguī sū
et mente inops nō sequar
eū: nec simul cū lugētē lu
gebo. Ecce unde pudor. Do
lor et timor unde? Utiq
q ex cōsideracione reme
dij: pcul mei estimo q̄
titubē. Nescieba sanguī ni
videbar: et care mittit
filius uirginis. filius dei
altissimi. et iubet ocidi:
ut uulneribus meis pciosi
sanguīs illius balsamo me
deat. Agnosce homo q̄
grauia sint uulnera: pro
quibus nece ē xp̄m dīm uide
runt. Si nō essent hec ad
morte. et morte sempitnā:
nūq̄ p eorū remedio dei
filius moret. Pudet itaq
dulcissim ꝓpiā negligēt
dissimulare passionē: cui
tantū a maiestate tāta ex
hiberi uideo cōpassionē.
Cōpatit filius dei et plo
rat. Homo patit et ri
debit? Sic et medicine
estimacio: et doloribus michi
et timoribus aggr̄ cruciacio ē.
Verū si diligēt obseruē
p̄cepta medici: erit cita
cōsolacionis occasio. Sic
em̄ gemuē agnosco mor
bū cui tanta apponit me
dicina: sic et ex hoc pro
nō mirabilē ee director:
neq̄ em̄ p̄ciosissimas spes
frustra insumet medicꝰ
sapiēs: imo sapiēcia ipa.
Porro frustra uisū constat
si nō solū absq̄ eis eet fāci
lis cuncta: sed multoma
gis si et cū eis sit ipossibi
lis. Animat itaq ad pe
tenciā: et accendit uehe
mēcius desideriū spes
cōcepta. ¶ Hanc accedit
ad consolacionē: ipa que
pastoribus uigilantibus ex
hibita ē uisitacio et allocu
cio angelor. Ne uobis
diuites. qui habetis con
solacionē uestrā: ut iā
nō meam hic celestem.

Qm̃ multi em̃ nobiles se
cūdū carnē. qm̃ multi po
tentes. qm̃ multi sapiētes
hui⁹ seculi. hora illa mi
tib mollibꝫ quiescebāt: et
nemo eorū dignꝫ habitus
est nouā videre lucē: scire
magnū illud gaudiū: ange
los audire cantātes. glori
a in excelsis deo. Agnos
cant gē hominēs. qr qui in
labore hoīm nō sunt: vi
sitari ab angelis nō me
rent. Agnoscant qm̃ pla
cat supnis labor cuiꝫ spūa
lis mīcio est: qm̃ quidē et
eos qui p victu corpis corpa
lē vegente natūrā laborāt
suo dignāt alloquio. et allo
quio tam felici. Nimirū hu
manū in eis agnoscit ordi
nē: quo constituit deus ut
in sudore vultus sui vescat
adam pane suo. Ob seruo
vos dilectissimi considerate di
lectionis quātū fecit deus
p vīā exhortatiōis et salu
tis: nec infructuosꝫ inuenia
at in vobis sermo tam vnꝫ
et efficax: sermo fidelis.
et oī acceptiōe dignus:
sermo nō tam oris qꝫ opis.
Vultis fres parū mihi
molestū esse: si hoc ipsū
ubi qd nūc loquor ad nos.
vacuū et sine alicuius vtilitate
depire de cordibꝫ vris nosse.
et quis sim ego: aut quis
sit sermo meus. Di huc tū
hic

tillū vocis labore mutile ee
dolet homo pusillꝫ ymo et
mehi: qm̃ iustus mdignabit
dns maiestatis. si tanti eiꝫ
opam mū aut diuicia aut
negligētia contingat euacu
ari. Auertat hoc a seruul
suis: qui pro eorū salute
mdūc dignatus est formā ser-
ui vmgentibus dei prib: qui
est sicꝫ oīa deus bñdcus in
secula Amē De paupitate ihu
xpi bernardi de natiuitate dñi et
de eo qꝫ pastores inuenerūt maiā
et ioseph et infantē.

Agnoscite fres dilectissimi quātus sit
hodierna sollepnitas: cui et dies
breuis. et terre angusta est
latitudo: loco puus et tpe di
latat. Nocte precumpat:
celū replet anteqꝫ terrā.
Nox em̃ ut dies illuminata
est: cui intempeste noctis
hora. pastores irrūpit lux
noua de celo. Et ut no
ueritis quo in loco sollep
nitatis huiꝫ reperiant gau
dia celebrari: qd iam an
gelus pnūs erat. fulsit oī
pplo. gaudiū euāgelizat:
sed et cōfestim adest di
nis psonis laudibus celes
tis exercitus multitudo. huic
est qꝫ sollepnis ducit nox ista
p celeis: in psalmis ymnis.
et cantibus spūalibus. Et

ihs potissimū in vigilijs sme
nulla hesitatiōe credendū est:
celestes illos pncipes pūem
re cōiūctos psallentabq: in
medio mūdialiū tympaniſ
triarū. Sed q̄ multa hodie
gēmis et auro fulget alta
ria: quāta ubiq; pallijs pare
tes adornāt. Putas ad hec
diūtent angeli: et pānosos
homēs declinabūt. Dicta
est: cur pastoribq; omū ma
gis apparuere q̄ terre regibq;
q̄m sacerdotibq; templi. Cur
et ipē salvator cuiq; ē auri
pter et argēti: sacra in
suo corpe dedicat paupiatē:
Aut certe cur pauptas ipa
tam sollicite enarrat ab an
gelo: Sciq; em sme certa in
tōe mīsteriū pānis salvatoz
obuoluit. et pomt in pspio:
q̄n id manifeste in signū no
bis cōmēdat ab angelo. Hoc
mquit uobis signū. Jnuem
etis infantē pānis muolu
tū. In signū posita sūt pā
ni tui dne ihū: sed in signū
cui a multis usq; hodie con
tradiat. Multi quippe vo
cati. sed nō multi electi: et
ideo nec signati. Agnosco cte
agnosco ihm magnū sacdo
tem i sordidis optū uestibq:
cui altercanti cū diabolo. Sa
entibq; scripturis loquor: et
quibq; non ignota ē pphetica
visio Zacharie. Vbi uidi
ealentū ē caput Jrm sup
mundos nostros: ex hoc pla
ne mutuit uestē. Decore indu
it: amictus est luce sicut ue
timēto. Exemplū dedit no
bis: ut et nos eadē faciamq.
Utinā siquidē in conflictu lo
rica ferrea q̄m stola lanea:
licet onerī illa sit. hec honori.
Sint cū et membra scripti aptī
ut corpus iam vniuersū uno
psallat spū et dicat. Confi
disti sacrū meū: et circūde
disti me leticia. Jnuē
tis mquit infantē pānis in
uolutū: et positū in pspio.
Et post pauca. Venerūt
aut euāgelista festināt et
inuenerūt mariā et joseph
et infantē positū in pspio.
Quid ē q̄ sola ab angelo cō
mendari videt humilitas:
nec tn sola a pastoribq; in
uenit. Forte spealis cō
mēdat angelus humilitatē
q̄ uentibq; ceteris p superbiā.
ipe in humilitate p steterisset.
Aut certe ppterea celsitus ā
nūciat humilitas: q̄ hec q̄
ppria virtus dūne exhibē
da sit maiestati. Sola
tn non potuit inuenīri: q̄
semp dat gram humilibq.
Jnuenerūt g̃ mariā et jo
seph: et infantē positū in
pspio. Dicut em salua
toris infancia manifestū
ptendit humilitatē: sic per
virginē cōtinētia. iustitia
p uirū joseph virū iustum

erudiēs nos: ut ab negātes impie
tatē et ꝓ hoc quoq; gloria illius
appebit. Dicā hēb. Apparuit grā dei

uel cuq; laus est in euāgelio. nō mōgrue designat.
Dane cōt mēriā deberi cui
quis nesciat? Justicia
uēo uirtus est. qđ suū est
cuiq; tribuens: et hec ergo ꝓximos ē nāia. Porro
hūilitas deo nos reconciliat?
deo facit ee subiectos: deo
placet in nobis. sicut autorgo bta. Respexit deus
hūilitatē ancille. Itaq; qui
formant? peccat in corpus
suū? qui mutuo sub ē. in ꝓximū: qui extollit? et inflat?
in deū. formator semetipsum dehonestat? iumo
molestat ꝓximū: elatq;
qđ in se est. deū inhonorat. Gloriā meā aut dns
alteri nō dabo. Et supbus
ego inquit michi eā hanc
non dederis. Visu pabo. Sic
em ei placet angelica disciplina dicto: dans gloriā deo. pacem hominibus. Non g̃ volut deū. Sed aduer? si eum
extollit? impius plane et
infidelis. Que em pietas
nisi cultus dei? Quis nēo
deū colut. nisi qui voluntate
ei subiectus ē. et sicut oculi
seruoz in manibq; dnoz
suoz? sic oculi cordis sui
ad dnm deū suū? Ut ergo
maneat? semp in nobis
maria et joseph et infans
positus in ꝓsepio: sobe

et iuste et pie viuamq; in hoc
seculo. Apparuit em omnibus
hominibus erudiēs nos: ut abnegantes impietatē et secularia desideria sobrie et
iuste et pie viuamq; in hoc
seculo: exspectantes beatā
spem. et aduentū gloriē magni dei. Apparuit in puulo
gratā dei ad eruditionē? et
ipse erit magn? sicut de
eo gabriel locutus est: et
quos puulq; eruditerit ad humilitatē cordis et māsuetudinē? magnificabit post
modū et glorificabit magnus et gloriosus aduentēs
ihc xpc dominq; nr. Jēs ꝑ vñ
sup̃ de uerbis apli. Benedictus
deus et pr dñs nr ihū xpc.

Placet mariā et dcz

Benedictus deus et
pr dñs nr ihesu x̃p?
pr mariā et deus
totius consolationis: qui consolat? nos in oī tribulatione
nra. Benedictus qui ꝑ ineffabilē misericordiā suā qua dilexit nos misit nobis filiū suū
dilectū in quo ei bñ complacuit? ꝑ quē reconciliati patrē
habeamq; ad eū: et idem sit
nobis reconciliationis hostiq;
et mediator et obsces. Sic
est qđ vēam? fiēs mei. sub
tam pio mediatore: nō ē
qđ de tam fido obside dubi

bitemus. Sed qualis mediator est mques qui in stabulo nascit. in presepi ponit. pannis obuoluit sicut ceteri. plorat ut ceteri. denique infans iacet ut ceteri consueuit. quis magnus plane mediator: cui a nullis omnibus que ad patet sunt. nō p̄fuit creatore. sed efficiat quietus. Infans quidē est. sed ibū infans: cuius nō ipā quidē infancia tacet. consolatiō. cōsolatiō ꝑplē meus dicat dnīs deus vē: dicat emanuel nobiscū deus. Clamat hoc stabulū. clamat p̄sepe: clamant lacte: clamat pānis. Clamat stabulū. cuīdo sese homī qui in latīes meiderunt ꝑua ri Clamat p̄sepe: eidē homī qui ubertib⁹ compati ficeat pabulū ministrari. clamant lacte. clamat pānis: eusdē ipīs cruēta uulnera ablui et deterg̃i. Siquidē nullo horū xp̄c egnit: nichil horū illi ꝓpter se: magis aūt oīa ꝓpter electos. Debuit filiū meū aut p̄ mātū. Verū id quidē dne: reuerent eum. Sed qui: Non plane iudei ad quos missus: sed electi ꝓpter quos missus est. Reuerem eū nos in p̄sepio: reuerem in panbulo: reuerem in sepulchro. Deuote suscipimus tenerū ꝓpter nos. cruentū ꝓpter nos. palliū ꝓpter nos. sepultū ꝓpter nos reuerem. Deuote adoremus cū magis. deuote amplectam cū symeone sancto in ulnis salutatoris: suscipiētes in misericordia tua in medio templi tui. Siquidē ipe ē de quo legimus: misericordia dñi ab eterno. Quoquī quid coetimū p̄ī nisi filius et spūs sanctus: Et utiq; quidē nō tam in misericors. qui ꝑ uerū in misericordia. Nichilomin⁹ eiā p̄ māna est: atq; hec tres nō nisi una mā. sicut una ceētia. una sapiētia. una diuinitas: una maiestas. In eo tn qd p̄ māri dicat deus: quis nō videat velud ꝓpo noīe filiū designari: Et bn dicat pat⁹ māri: cui ꝓprium ē misereri semp et ubiq: Sed forte quis dicat Quō illi ꝓprium ē misereri: cuius iudicia abyssus multa. Neq; em dicat oīs vie eius mā sola: sed mā et veritas. Nō mirū iustus qui misericors est: cui mā et iudicium decreta. Verū id quidē: cui uult misereat: et quē uult indurat: sed qui misereat ꝓprium illi: ex se em semit materiā. et velud quodda semina uti misereri. Nam qd iudicat et condēpnat

nos eū quodāmō cogimus:
ut longe aliter de corde ipīg
miserando qm̄ cūadūsio pce-
dē videat². Ipm audi dicē
tē. Numquid voluntatis mee
est mors impij dicat dns:
et non magis ut cōuertat²
et viuat². Ecce g. nō pīu
dicoīū uel ulcoīū dicat. ſ
mīarū pī: nō q̄ more pīus
videat² miserī pocius q̄
indignari: et q̄admodū
misceat² pī filioū miscat²
timēcūl se: sed ex eo ma
gis q̄ miscendi cām et ori-
gīnē sumat ex ꝑpō: audi-
endi uel ulciscendi magis
ex mō. Sed si ꝑpt hoc pī
miscordie: quāe pat²
mīarū. Semel locutus
ē deus aut ꝑpheta. duo
hec audiui: q̄ pōtūs dei
est. et tibi dnē miscordia.
Cetīm aplūs nobis in
uno vbo et filio uno ipīg
quoq; mīam dupliē cōmē-
dat. Prem dicens nō vmq
tīm mē sed miscordiarū:
et deū nō vmus sed tocius
consolacōis: qui con
solat² nos nō mo in hac
uel in illa: sed in oīn tri-
bulacōe nīa. Miscricordie
dnī multe aut quidā. Vi-
delicet q̄ multe tribulacio
nes iustoū: et de oībus
his liberabit eos dns. Vnus
est dei filius. vnū ubū: sed
misteria nīa multiplex. non
mō magnā mīam. sed mul-
titudinē q̄rit mīa domī.
Effante tū ꝑpē substāciā
daplicē qua subsistat hūa
na condicio. cū sit utrīq;
tam miseri: nō mōstruc
duplex hoīm dicat² cē mi
seria: licet sit multiplex
in utrīq;. Siquidē et cor-
pīb et cordīb nīs tribula
tiones multiplicate sūt:
sed ab utrīsq; nīmitatibus
eruit. qui totū hoīem sal
uū facit. Cum ergo unus
ille. et unicus dei filius.
etiā iam nūc venīt ꝑpter
aias. tollē ꝑ. pcā mundi:
et secūdo ꝑpter corpa sit
venturus. ut ea resuscitet
et configuret corpi clari-
tatis sue: nō mōstruū fo-
rmasse videbit². ut in eo q̄ pīa
mīarū benedictīq;. duplicē
hanc mīam confiteamur.
Suscipiēs em̄ humane nate²
corpus simul et aiam:
nō mō cōsolatus semel: ſ
ut sepe quoq; memīnīq;. cō
solami. cōsolamī dicat dns
deus vr: ut videlicet eti
amq; q̄ utriusq; sit saluatu-
rus. qui utrūq; suscipe est
dignatus. Sed in quibus
putas: plane in ꝑpō suo.
Ipē em̄ et nūc saluū facit

non quos ꝑ sed ꝓplm ſuū a
ꝑcīis eoꝝ: et poſtmodū non
omē corpus: ſed corpus hūi
tatis configurabit corpi clari
tatis ſue. Demꝫ p̄opulū ſu
um conſolat: utiq; p̄opulū
hūlē quē ſaluū faciet: nam
ſcalos ſuꝑboꝝ hūiliabit. Vis
noſſe ꝓplm eius. Tibi dere
lictus eſt pauꝑ aut hȳ ſdm
cor dei. Sed et ipe in euā
gelio. Ve uobis inquit diui
tes: qui habetis conſolatio
nē vrām. Et nos dilectiſſimi
eo ꝓplo inuenimꝰ ſemꝑ optem⁹.
non cui dicat ve: ſed q̄ conſolat dñs deus ſuus. Quid
em̄ conſolet eos: qui ſuā
hūt conſolationē: ſ. non con
ſolat ꝑpī in ſpīnagogis garrulos:
nō conſolant ꝑpī lacrime
conchymātes. nō conſolat
pām eius ambulātes ī ſto
lis: nō conſolat ſtabulū et
ꝓſepe amantes ꝓmas atthe
dras in ſynagogis. Sed
equanimit fortē vniuerſe
hec conſolatiōes exꝑimēti
bus in ſilentio dñm. lugeti
bus. pānoſis pauꝑibus re
de videbūt. Ceterū audiāt
qđ et ꝑpī quoq; angeli non
alios conſolat. Vigilātibꝰ
em̄ paſtoribꝰ et cuſtodiēti
bus vigilias noctis euāgeli
zant gaudia noue ſalu
tis: et eis natus dicit ee
ſaluator. Pauꝑibꝰ q; tꝫ
laborāti bꝰ non uob diui
tes qui vrām habetis cōſola
tionē. et ve diuitū. mt ꝓpās
noctis vigilias dies ſeſtiuitatis
illuxit: et noꝫ ſicut dies illu
mīata. ymo m diem mutata ē:
dicente angelo. q natus eſt
uobis ſaluator hodie. utiq;
nō hac nocte. Di et quidē
noꝫ ꝓceſſit. dies aut ꝓxi
mquit: verus utiq; dies
ex die. ſalutare dei. ihesꝰ ꝑ
dñs mr: qui ē ſup omīa bn
dictus deus m ſecula. Amē.

Dies ſ. de natiuitate dom̄i

Puer natus eſt nobis.
puer antiquis antiquis dicitur. puer forma
corpis et etate: antiquis di
cim̄. m̄ophetibus uerbi
etnitate. Quāquā eciā ī ꝓpā
ſua dicitur antiquitate. et
ſi puer nō ſit: nouus tamē
ſit. ymo nō tam nouus. q
ꝓpā nouitas: m ſe ſemꝑ ma
nens et mouās oīa: a
quo quecq; res put recedit
muetat. put redit inoua
tur. Et nouo quodā modo
vn̄ antiquus mō nouus.
qm̄ quidē etnitas ꝑpig ſine
initio naſcendi. ſine defi
ciendi: ꝓpā ē et antiq
nouitas. et noua antiqtas
ꝑpig. Alia tn̄ ē nouitas hȳ
ꝓpalis natiuitatis. qua puer
natus eſt. nobis mouādis:
qui ab etno deus natus ē:
angelis beatificādis. Illa quꝫ

pe natuitas amphorus glorie-
sed iste pfusiorus mseicordie-
Ista siquidē eripe me qui mā
mdigebam: qm miseria cir-
cūdatus eram: et miseria
quā exprime non potem. Os-
tende nobis dne mām tuā:
qui nodū ydonei sum q uidē
tuā gloriā. Appareat bemgm
tas et hūamtas saluatois
mi dei: ut p hanc digm ef
ficiam et ydoneus: quibus ap
pareat maiestas et duim
tas mi dei. Ostende nobis
dne mām tuā. mi mdutā
miseria: et nouo miseredi
gne de tpa miseria misei-
ri opante remedia. Adh.
siquidē ars mseicordie bītu-
dne dei et miseriā hoīm.
m vmtate mediatoris tēpe
rauit: ut opante sācmēto
vmtatis. p virtutē resurrec
tionis. beatitudo miseriā
absorbeat. mortēq uita de
gluciat: et totus hō glori
ficandus m diuine cōsortiū
nature trāseat. Ostq adeo
aut vmusas infirmitates
carnis. m quibus ob culpā
hūana iacet natura. absq
culpa videlicet dignacio sus
cepit diuina: ut nec mise
rie recusaret munus: nec
alia qm cōmunis habet cō
dicio sortem vellet exordia:
excepto sane q p spm scm
immaculatus nascens de m
maculata. vicia mē origīis e
mūdabat: atq sede nīitatis
nobis sācmēta dedicauit. Ita
puulus natus ē nobis: et
deus maiestatis exinanīēs
semetipm. nō solū trieno mō
lū corpis: sed etiā infirme
ac pusille infancie cōsigna
ut etati. O vtā mscīa aq
infirmū tuū ac stultū sortiq
ac sapiēcius est omnib hoī
bus: q2 nimi. ū dei virtus
ac dei sapiā. sua in nostris
diuina opat et hūanis.
Huius siquidē infantis in
firmitas. p̄cipē mūdi tu
phat: fortē armatū ligat:
crudelē tyrannū captiuat:
et captiuitatē mām absol
ut et liberat. Huic infā
tis muta et elinguis sim
phatus. linguas infancie
facit diserras: linguis ho
minū loqui facit et ange
lorū: linguas diuidēs igne
as. Iste infans ut videt
ipē est qui docet hoīem
scīam et angelū: tm̄ vē
deus sācte carnis sapiā dei
et virtutē. O sāc et dulcis
infancia que veram hūanis
cordibus innocēciā infudis
ti: p quā omnis etas in be
atū redeat infanciā: tibiq
cōformis fiat: nō pusilla
nimitate membroy: sed humilitate
sensus. et pietate morū.

¶ Porro fili hoīs ecce qui
mms grūdes estis in oculis
vris. et m gygantea enorm
tate exercetis ꝑ superbiā: ni
hīl fructus | et effecti sicut
pulus iste. nisi meruet altī
tudo vnorū: nō eos admit
tet ictus humilitatis tanue. ¶
Deo mmrī cōquassabit capi
ta m terra multorū: et q̄
elati arcedūt: repulsi capi
te illiso. cadent retrorsū. Ad
eūm: Adhuc tu magnus es
m oculis tuis: quoniā deus
fortis ē ꝑmus sub oculis tuis.
Ille semetipm extenuauit.
ut pene videā nichil ee. sī
quo sēm ē nichil: et tu ie
m mmensū mflatus et extol
lens. existimās te aliquid
ee cū nichil sis: Ipē te se
ducis clamat aplus: cū et
si aliquid esses: tanto magis
te humiliari te oportet. Nēm
to mquit sapiēs magnus
es. humilia te m omibus: et
muenies gratiā coram deo.
qui superbis resistat humilibus
autē dat gratiā: qui ut ipē
tibi fieret exemplū cū eet
maxime omī. finis ē humi
mis et mimis omī. Parui e
nim et ut fiet mīor angeli
is condit ac mōtis natura:
mfi et hoībus mīor fiet eta
te mbecillis infantie. Vi
deat gē pius et humilis et
gloriet: videat impius et
superbus et confundat. Vi
deat mmensū pusillū serm. et
mfantulū adorādū: stupendū
misteriū redempcōnis pio.
gloriā humilium. iudiciū impio.
rum superbo. ¶ O venerā
dū ac stupendū misteriū:
qm̄ sēm et terribile ē nō
tuū fons misericordiarū: et
abyssus iudiciorū. ¶ Quis
de hoc fonte bibit: et nō
amauit. Quis cōsideauit
et nō expauit. Qui non
amauit negē et impius ē:
sicut qui nō expauit. Ve
cors et insensatus ē. Nichil
tñ cur iudiciū expauesci
tis: si nō adiiciās mām
molestias. Et ipē siquidē
mallet amari. qm̄ timeri:
magis liber ac voluntarius
offert affectus filior: qm̄ co
actus extorquet metus
seruor. Ideo et nūc cum
primo se manifestauit mor
ti. puerū se malut exhi
bē. magistq amabilis ꝑ
terribilis apparē: ut q̄
saluare vemebat. et non
iudicare. ꝓfectō interi
ū puocauet amorē: dif
ferret vīs mutē posset
timorē. ¶ Cū fiducia igī
accedamus ad thronū grē
cie: qui nec cogitare sī
tremore possumus de thro
no gloriē eius. Nichil hī
terroris. nichil senectutī
quā metuas: sed omnoda

cū magnū aliqd ee

vemgnitas atq; mansuetudo de
qua ꝑsumas. Et si ꝑtas et
terror apud ꝓm est: totū tm
interim dissimulat. donec
penitēti paat: confitētem
recipiat. ¶ Ne sit tibi scru-
pulo q̄ grauit deliquisti:
nescit puer Ihesus nasci:
aut si nascit facile potest
placari. Vere michi placa
bilius animo huiq; pueri: q̄
in hoc ꝓm puēt satisfactioē
puenit. prioriq; legatos de
pace mittit: ut qui reus es
vehs reconciliari. Immodo
vehs. et vē ꝑfectq; vehs: nō
mō venā indulgebit. sed
et gr̄iam acumulabit: quā
imo lucrū non mediocre de
putamus ouē recuperasse pdi
tā: diem festū aget cū an
gelis. ¶ Congruebat ergo
cū diuina mansuetudine
etas innocētis ac facilis in
fantie: satisq; conuenēt et
cōmode salutē pcōrū ab
hac exordijs ē etate: ut
quos beatus ꝑtre terrebit
consciencie: spes consolaē
non difficilis indulgencie.
¶ O puer dulcissime ihe
su bone. q̄m magna ē mi
tituo dulcedīs tue: quā
abscondista timētibus te. et
ꝑfectis sperātibus in te: q̄
tanta exhibuista nec dū sci
tibus te. ¶ Prorsus dul
cedo mīrabilis et pietas
ineffabilis: ut deū q̄ creā
ut me. videam puerū creā
tū pro me. Deusq; maies
tatis et glorie. nō solū in
similis fiat corpis veritate.
sed etiā mirabilis et velud
iniāms indigens mopis ap
pareat etatis infimitate.
Vē tu puer salutare vul
tus mei et deus meus: cui
totus sis dulcedo et deside
riū: dulcore tui te faciat
michi teneritudo membroz.
Hec immensa te captabilē
fiat sensibus et affectibus
paulozq. qui nō dū ydonei
sunt te capere tibi. Dulce
interim. dulce prorsus et
sapidū cogitare et tra
gitare deum: qui etiā efficax
et opatorius et ad me
dendū et ad dulcorandū:
si quis in nobis ē rancor
animoz. sermo amaritu
dinis. morū austeritas.
Neq; enī credideri tibi
sensus et meōria fuerit
huiq; diuine dulcedinis.
locū tre uel tristicie: sed
omīs indignacio et ama
ritudo cū omī malicia tol
letur a nobis. Ita fiet ut
quasi mō genti infantū.
mō genti infantē dīm
digne laudemq. et in cō
sonācia morū. et vocū.
ex ore infanciū et lactēciū

ꝓficiat laus mſantus et lactē
tib dñi ihū xp̄i: cui cū patre
et ſpū ſco laus et iubilacio
ꝑ etna ſcula ſeculoꝝ amē.

S'g de natiuitate dñi

Non poteit explicari ſermo: quē
mente concepi.
Stupor em̄ miraculoꝝ oppri
mit me: et dū oīa repli
co. oīa complicāt. Quis
poterit excogitare diem
aduētus eius? Ideo fit
elinguis lingua. memoria
imemor. insensibilis sensus:
in sueta nouitate reluceat
oīa: et oīa partiu virgīs obsequūt. Fiūt mi
bilia in celo sursū: q̄ in
terra deorsū et vmbra in nas
centis dei obsequiū iuuue
niūt. Insignit conuexa
celoꝝ stella luce clarior. et
multo lumine loca flāma
tia ꝓstinguit: diffundit
ꝑ quadrifidū orbē iudee
rutilans oreb et pluralita
te stellarū ignium nouū
ignis obtūdit. Ignarat or
bis celos nouū pepisse
splendorē: et mōi sibi
le eorū statū ad signa et
ꝓdigia fuisse conuersum.
Vident caldei in celis: q̄d
balaam reliquit in scriptis.
Oriet stella ex iacob
et consurget homo ex isr:
et erit oīs terra possessio
eius. Stat stella in excel
sis: et deus in terris: cuius
possessio a mari usq; ad
mare. Prepant se reges
tharsis. ut cū nouitate
muneris videant nouā
rem: filiū nouū: nouā
nitatē. Fons olei de tri
culo eripuit: templū rome q̄
vocabat etnū corruit: or
bis impēsis et urbis et
orbis mirabilit cōsumatū.
Cū em̄ romam iuctoriose
antiquitatis memoriā tem
plū singulari structure
facē decreuissent: ab oī
lla deoꝝ. imo demonio
rū multitudie que sierūt
usq; q̄ durare posset tā
excellentis operis opposita cō
structio. nisi ē donec
virgo pareret. Illi ad impos
sibilitatē oraculū retor
quebāt: templū etnū. sol
lēpnē illā machinā vocā
uerūt. Nocte aut cū vir
ginalis thalamo virginei
flos marie egressus: ita
crescit et cōfractū ē illud
mirabile et colūpnarū
opus. ut vix apparerent
vestigia ruinarū. O
bethleem ciuitas dei si
ni et in te et in sub in
tibus tuis visa sūt mi
bilia hodie. Deus pendet

ad ubera. ponit in p̄sepe. lingit in cunis. pānis inuolutis: et lauatis fasciolis. fletes manib. et sīa brachiola p tenarū puritē expandit: alludit virgini matri arridet: et blandientes oculos ad mariā intorquet. Et tant ptenta tantis miraculis virginā celorū confert in corde suo salutatiōnē archāgeli. conceptiōnē dei. natiuitatē pueri: et mirat q̄ ille q̄ sic potuit ad nos venire. sic voluit subuenire. Adest et ioseph sed abutroq; remotus: et in egressu metu mirat. et mirum satis non pt: quabt ad tante dignatiōnis admissus sit archanū. Adest multitudo celestis exercitus: vocibus gloriosis gloria in excelsis deo audit. pastores venit et inuenunt pueri et puellā: predicit stella. reges accedit. adorat filiū. mirrā venerāt: offert munera. deferūt maiestati: cruciat herodes. ihēsolima turbat. requirit scribe: locus p̄dicat. indicat simulatio: simulator ad michilū dedicat. detegit cōmenta fraudis: magi p aliā viam reuertūt. pax mandita a seculo in seculo regnat. vniuersus orbis ad censū describit: trinus oleo delinitur: et in duarē venā liquor sanctificatq; ebullit. Quid est hoc. nisi q̄ vera pax in terris apparuit: nisi q̄ ad supnū regnū cunctos asserebat: nisi q̄ fons misē de virgine emanat. Oleū effusū nomē tuū. Ipē sanctē septē spūs vnus et vnctus salvator: nō priā sue primguedinis dulcedinē sub hoc carnis velamine deseruit. ¶ Sed nos noctibus vigilibus ita defatigati estis: ut vix possitis sopnū ab oculis amouere. Fragilitatē tuā paulisp. et sopnī torpore exercitē: aderit ille de cuius nutritate loquim: ut illuminet oculos meos ne obdormiam q̄. Totus aut sentētie sensus ex illius archa mutuabit: cuius cōsiliū est qui cōsiliū dei. Ipē ille est dñs videlicet clarevallensis: cuius religio et discretio. sapia. eloquia. vita et fama. p totā cunctatē nō immerito decurrit. libet enī illius sarcinas adorare. Sed ad propositū reuertamur. ¶ Demigrauit ille spūs de cuius secretiore fonte antiquitus flumē euadit: in hijs libris verbis tria nobis requirēda reliquit. videlicet nomē sponsi. quare oleo cōparet: quo effundat: qualiter nomē tractet. de cōparatione mīl loquit. michil dicat de

effusione. Vnū de nomine videam q. adulta ut arbitror vocabula sponsi p diuinā scripturā ipsa legūt: sed in duo vnū sa uobis cōplector. Nullū profecto reperies qd' nā sonet aut maiestatis potentiā: aut grām pietatis.

¶ Quer dñs de quo fregit cius sido mētionē ad regis cubiculū introductus. duo qui sublimiora de ipius ore diuinitus audiunt: pīus dei est inquit: et tibi domine misericordia. Sed et ipe saluator ppheticae veritatis attestans ait. Vos uocatis me magr et dne. Dns nomē ē maiestatis: magr pietatis. Si enī pūs ē pbē ēstam corpori: multo magis misericordius est ēstam aie inputat: qd' ē ppie magrū qui mētes in disciplinatas sub disciplinę rigore coercent. ¶ Videam q qd' horū nomī effundat: Vtrū nomē potētie an nomē gre: uel nomē pietatis an maiestatis vocabulū. Absit ut misericordia in potētia ēludatur: q misēationes eius sup omnia opa. Certū ē g q potestas dei in maiore hodie pietatē effusa ē nī ceh distillauerit a fastigio dei: et de virgineis mēbris vetusti dieī exortū. Non ē qui se abscondat a calore ei⁹: q largior olei effusio a capite descendit in barbam: qua ecia extremā vestimēti fimbriā largius irrorauit. ¶ Tanta ē habūdātia misericordiae: ut non solū sub nomē effusionis. sed exinanitionis tenseat. Exinanauit semetipm aut ap̄s formā serui hodie die accipies: et ait tota multitudie misericordiarū suarū de thalamo pfilij virginalis. Non em habuit dulciorē modū ad redmēdū nos abyssus illa filiorū dei: q quacp in diuine thezauro pietatis iacētū est: totū in vtero virginis congestū est. ¶ Non me tapio pre letitia. q maiestas illa naturā suā nature mee armis et sanguis subuelat: et me in seruū in diuitias glorie sue nō ad horā sed in sempiternū meludit. Fit fi meus dns meus: et timore dni fiunt vnat affectus. ¶ Dne ihū xpe libenter audio te natū in celis: libentius nascentē in tris: libentissime crucē clauos et lanceam sustinētē. Iter siquidē effusio rapit affectū meū: et istorū mēdria concupiscat cor meū: vulnerib⁹ et vulnerū de positionis aspiratē purgatū. Vulnus est iste sermo

et effimy et penetribilior
om gladio anapitu: ptigeb
usq; ad diuisione aie et spe:
compagu quoq; ac medullaru
scrutator. ¶ Unus illoz q;
pphetaliz chori aut mgr: aut
mr mgrob est: sub senaria
duumoru nom ptaone. de
hac effusioe mirabilr: qde
sed subtilr pphetauit. Vocab
bit nomē eius āmabilis.
consiliarus. deus. fortis:
pr futuri seculi: princeps pa
cis. Erit quide āmabil
dns meus int angelicos
ordines. audies ymnu qle
sue: āmabilis illa mirabilis
creature. facies mirabilia
in celo et in tra: in mari
et in ombus abissis. Ego
aut in luto feris et miserie
obuolutus miser et miseria
bilis: et oem spem emgredi
pdicta. Ille in gloria: ego
in miseria: āmabilis ille:
miserabilis ego. Scm et
tribile nomē eius: qd vix
audent digniores naturi clau
sum et integru quo rape po
terit: quē vix angelicus
oculus pspicit: nedu pspicit
pt. ¶ Sed vide effusione.
Ille qui erat āmabilis ag
minibus angeloru: inclinat
celos et fit consiliarius hom.
Hanc sanctuu nomē in pieta
tuu effudit: et qui mira
bilis in celis: consule veni
t in terris. Abscondit pprias
sub miserie vestimentis. Et
ad lutu ubi iacebat inclinat
no mgit: et si audio dice: in
fixus in limo pfundi. Operi
manuu suaru porrigit dex
tera: et de profundis aqru
extrahit. extractu ablut.
ablutu mdut: mdutu repor
tat: reportatu confirmat.
porrigit dextera au nasat:
au loquit: extrahit. ablut
au morit: mdut au resurgit:
au ascendit reportat: confir
mat au spm emittit de celis.
Homis quide consiliarius: qu
filiu qd nocte dederit. et
morte defendit. Erat enim
doctis aut euāgelista sicut
pdicte hnis: no sicut scribe et
pharisei coru. Deus. fortis.
nomā sue pdicatis: sed deq
effundit in priem futuri
seculi: fortis in principe pa
cis. Breuit autro: qr et
fatigatus et sacentibq legē
loquor. ¶ Quid tibi musica
binde lucifer in tanta de
fluctuoe et effusioe: Clau
sa tibi e totu ut mentiu
dca: et malignas oculus
tuus hic minimu malignauit.
Sed et dns meq āmabilis
fuit in nntiante: consiliarius
fuit in pdicatoe: deus in
miraculoz choru sanctoe. fo
tis in passioe. pr futuri se
culi in resurrectioe: prin

ceps pacas m illa etna bitudi-
ne. Non tream nouitate
verborū: qz michil nouū m
troducat. Dic et olim noīa
cōmutata et effusa sūt. abra
m abrahā. sarai m sarā:
et si quas alias mutatiōes
in illa veteri officina vos
legisse rebamini. Sed et alii
pphe pene mūdi pncipes
in arrhano quodā septum
trū loco duum nominū effu
sionē mutasse me reuolo.
Loquit deus ad moysen
de lubēcatiōe israel: et pi
multū dei et moysi cōfa
bulatiōnē. Pphetā subtilit
inquirit nomen eius. Et do
minus dicit. Ego sum qui sū:
hoc est nomē meū michi.
hec dices filijs israel: Qui ē
misit me ad nos. Vtenti
moysē mirabilibus autori
tate vocabuli: ac si diceret. hō
excedit intellectū meū: nō
possum capere nisi effundat
iudicat a maiestate. Ego
sum deus abrahā. deus
ysaac. et deus iacob. Vi
deo effusionē? Ecce dei
angelorū. Vocat se deū ho
minū. Currunt q̄ modo
de vngētorū istoz currunt
ad oleū de oliua speciosa
in campis expressū. nulla
misericordiā amittit: nulla subā
tū amaritudine. Oleū qd
exhilarat faciē hominis. qd
sanat vulnera: dolorē tollit
reddit suauitatē. Nonne sa
naturus nr nobis a latere
pessimo vulnerato attulit
vnguentū et oleū: ad purgādū
et mitigādū vulnera magis
nitidē? Sed multū olei:
parū vini. multū mē: mi-
sericordie parū: sic quippe de-
cebat misericordē: sic misē
expediebat. Non intres in
iudicium cū seruo tuo domi-
ne: qz nō iustificabit in cōs-
pectu tuo omnis viuens: sed
corona mea in mā et mise-
ricordijs. Vernes quippe hodie
quidē vasa attulit olei: nō
nisi duo vini. Dulcedinem et
sapientiā intellectus. cōsilij. scie
cie. pietatis. mē dulcedinē
sonat: mirram fragrat: e
ructuat suauitatē. Fortitu
do et timor vnū sunt:
sed hoc vino potatus ē po
tens ille cū xpō in spū for
titudinis descendit ad mise
ros nō timidi. sed timēdi
¶ Videamus nūc quāe o
leo cōparet. Oleū si uos
melius nō habetis: lucet
pascit. et vngit. Idē suat
xpi nomē: et p omnia cō
sonat cōpatiōni. Lucet pdi
catiū: pascit recogitatiū:
misericordē lenit et vngit.
Vide qn̄ pclara luminaria lu
mē nominis huius suscepe
rit candelabrū portauerit:
si nō illuxerit thoruscatio-

nes dei orbi terre: si non in
splendore fulgoribus huius tā
mota ē et contremuit tra.
In nomē ihu xpi surge et
ambula: dixit claudo princeps
apl'orū. Sone ei fulgor exiliu
it ab ore petri: cū nomā
tū ē nomē qd' ob dñi noiaiut.
Et statī inquit cōsolidate
sunt bases eius et plante.
Vocabulū ihu siait origenes
lingua nobilior diffinuit
dulce et glorioſū oī adora
tū cultuq; digniſſimū: qd'
nō pūs ab hominibus dicitur
effert in mūdū: sed a qdā
sublimiori excelsioriq; nā:
Omēs quippe ppīe nomen
istud aut nescierūt aut
pemtus trauerūt: et re
seruata ē progatiue dignis
tas archangelo gabrieli:
qui sancto ore sancte virgi
ni illud p̄mū enolui.
Sone vsquas in excessus
mētis raptatus: verbis
archangelicis ipsē pene
syllabis tonētat usq; ad sā
nominis nouitatē. Pascat
tenera: nec est felicior
pastio: in loco pascue ubi
nos dñs collocauit. Quid
eque mētē cogitātibus mpī
guat. Sonē ihesu melī
ore: in aure melos: i cor
de iubilus. Omnibus cibus qui
nō condit hoc sale: insi
pidus est. Deripuit quem nō
fuit mētem oleo tante deuoci
onis: insipida est. Olim in
tullio dulcescebat ac bladi
ebat: et syrenes usq; in ex
ilium dulces meum mantuē
runt intellectum. Lex pphete
et euāgelium eplē et omnis
gla sanctorū dñi mei et ser
uorū eius: aut pua vide
bat aut nulla. Restat mo
quid dulcius michi filius
esse: q; vario ser-mone
et sententiarū contextu oēs
illos quos diligē cōsueuit
melodytes reddit et mu
tos. Lenit et vngit: q;
michil sit secretum in tribula
tione. Denq; et pbare
licet. Inuocame inquit in
tribulatione: eruā te et ho
norificabis me. Hoc est
nomē: hoc ē oleū. Hec
est olei effusio. Amē di
co vobis: nō desinet hic
lectulus oleo. nec intermittet.
donec pluuia voluntaria
que segregatim ē hēditati
eius diffusius instillet:
donec fiat deus nouus
et tra nouā: q; mā eis
ab etno usq; metuit super
timetes eū. Dedicam surr-
gamus et appropinquemus nos
ad sollepnioris misse tribu
lationē: nec cordibus pre
tes nec vocibus: ad honorē
pii qui natus ē nobis.
q; ē deus benedictus in scla. Amē.

Hic cognouit qui nō
e bn? et ep̄s Am

minuunt

Sermo in nativitate dñi de bta virgine maria.

Exultate fideles in domino. q. de dña illa sermo fuit dict. que singulariter in cordibus viris benedicat principatu. q. ē ad cuius nomē humiliat̄ omne genu celestiū terrestriū et infernorū. huius ineffabilis assistentie: cuius memoria iugit̄ fit egenis. Hec ē q viros affectibus suauit̄ mulcet̄: q. magis multitudo dulcedinis ei⁹ pcedit eius super mel dulcib⁹: in qua dulcib⁹ dñs cū omni sua dulcedine suspiciat. Cui cū fecerit deus omnia opa sua valde bona: hic melius fecit cū seruis in ea sibi rectis natorū auxiliū: ut post tumultus angelorū et hominū et reclinaret et requie mueniret. Hoc ē q. natum mirant. reuerent angeli. uerent homines. stupet celum. contremit terra. infernus exhorret. in quibus vero maiestas altissimi inhabitat requiescit. sicut adipe et pinguedine repletur terra. infudit celos. infernus refrixit. Hic exinanuit semetipm excelsus et humilis sibi mensura bona et confertam et coagitatam mittes in sinum vrm. huius diuinis manibus unctus oleo letitie: et sicut ad altare in signum pontificii consecratus. De altari huius ad aram crucis ascendes pro eius crucore tuo altercum⁹ oleo perfusus: iam non solum consecratus. sed consecras totum corpus machine mundialis: largiore liquamine consecrat. Intersecat q. meror. tristicia fugiat. eluminet dolor. tui cor abscedat. ut habeat vacare et videre cum moyse visionem hanc grandem: qualiter deus in hoc ventre corripiat. decipiat dyabolum. rapiat pditum. debitum. arripiat totum me trahit affectio: sed ordo deficit: duces cogitacionis ab paupertate confundit. Ferunt meliora et in undosam ebullunt altitudinem: sed frigidos linguie tumulos refrigerant exundates. Quid est beatissima. Quidquid ita sensi tacitumus obdormam: ut ubi mutus sim ubi omnis loquax creatura? Descripti non tacebo et non quiescam: donec egrediat ut splendor iustus tuus: et sermo de te accensus si non ut lampas: saltem ut scintilla accendat. Quo niet fateor q. disponente deo peccatum tenabiles creato: et multis annorum milibus tam celestia. q. terrestia maiestatis stare videat: semirutis illis. istis diruitis. Stat illa magna ciuitas ciuium suorum muro situte sinu

data: et a stellatibꝫ pala
cijs multiplex hjtanau mul
titudo ꝓpellit. Obscurat tu
stellarꝫ ignes/ solem loqr
et lunā et stellas: et mul
ta sui luis claritate mutat
t. Terra maledicit cū dap
nat hom̄ sue cessio: et oīs
creatu muꝫ aplm ingemis
cit et ptūrit. Tacet deꝫ
ompotes: et ordinās eiꝫ
ompotetia/ tāta dissimulat
tolusionē. Tandē nasat ma
ria. et ad nubilos āos egre
diens. spem mdut spe eaosa
que ipm alliciat deum: et
diuinitatis oculos in se con
uertat. Vide quid inde di
cat ille nō iniuriꝫ explora
tor secretoꝝ dei. Audi filia
et vide et inclina aurē tuā.
et oblusa pplm tuū et do
pūs tuū: et cōcupiscet rex
decorē tuū: qm ipe e dns
deus tuus. ¶ Germinat
g. virga pesse de tortuosa
in dice gōis hjtam et pri
archarū in horeb. in altitudi
nē et rectitudinē erupens:
dem ignorat nodositatē:
foliorū tenebras nesat: fru
tuosa queꝫ nō habet. Vi
det et audet ille vehemēs
amator: et totū epithalami
i in eius laudibꝫ decātat:
ubi manifeste sponsus mdu
cit. sponsans amore sincerissi
mū: nec ultra valēs dis
simulare qd patit. Vocat
statī celestis ille cōuictus: et
uꝰ ꝓpheta impt deus cōsiliū.
cogit cōsiliū. fiat cōsiliū cū
angelis de restituēde eoꝝ:
de redemptōe hom̄. de ele
mētoꝝ renouatiōe. Illis stu
pētibus et mirātibꝫ p gaudio
qrit modus redēptionis: et
statī de thesauro diuinitatis
marie nomē euolut: et p
ipam et in ipa et de ipa et
cū ipa totū hoc faciēdū de
cernit: ut sicut sine illo nō
ē fem: ita sine illa nichil re
ferm sit. Erudit epla gabri
el. in qua salutatio virginis
matūratio redemptoris. pleitu
do gre. glorie magnitudo:
multitudo letitie continet.
egressus g. angelus gabriel a
deo: et angꝫ ad virginē
puenit inuenit deū virgi
neis illapsū visceribꝫ et ma
iestatē dei virginalis ven
tris breuitate cōclusā. O
venter diffusior celis. ter
ris amplior. capacior elemē
tis: qui totū claudit oīa
cōcludēte: quo deꝫ gloie
restimat. ¶ Demꝫ et an
changelꝫ nō aut. aue ma
ria replenda. sed plena:
nō dns venit in te. sed
dns tecū: qz iam totū eā sibi
tripuerat spe sub: et ce
lestibꝫ inligmentis ornauit
tis. Jam cōsecta erat i loco
voluptatis de quo fons il
le debebat ascendē: qui

vniuſa terre ſuperficiē irrigaret. Datus quoq; ſparſim q̄ verba et volatus ſermonib⁹ diuīa p̄ſentiaūt q̄: nūc miſtica hic ſi forte aliqd̄ dignū eli cē valeam q̄. ¶ Fluuq; aut ſcīptura egrediebat de loco voluptatis ad irrigādū vniuſa ſuperficiē terre: qui in de diuidit in quatuor capita. Fluuq; iſte ē dñs meq; ihesq. qui de duobus locis voluptatis egredit: ex vtero patris et ex vtero virginis. Vñ ꝓpheta. Dñs deus mr fluuiq; gloioſus: exhibēs in tirā ſitiente. Sed meſſabilius differēq; loqr aliq̄ a p̄re q̄m a mre egredit: q̄ et ſi hec tpalib⁹ nris gloioſa eſt: multo gloriōſior ē etna. ¶ Hortatibus nobis de vtriq; gnatione volo aperire qd̄ ſenſus nō q̄liquid exponēs p̄ſumā. cū hoc ultra oīm vnūs q̄q; magis ultra meas ſit. et extreme demētie ſit: velle ſi ri meſſabilia maxime homine mperitū. Non em̄ oblitus ſum ſalomone dicēte. Sicut qui mimū cōmedit mel. euo mt illud: ſic qui ſcrutator ē maieſtatis oppimet a gla. De vtriq; em̄ ꝓpheta dici puto. Generatione eius q̄s enarrabit: Quia et pris illa meſſabil' et maieſſibil eſt: q̄ nulla ꝓua creatie hoc ſenſu credo aplm dixiſſe de deo qui ſolus habitat lucē inaccessibilē. cui etiā puri res nature tanto reuerbeāt mutuū: nec poſſint irrūpe tante claritatis abiſſū. Ipe em̄ filius ꝓteſtat. Nemo nouit filiū niſi pr̄: neq; patrem quis nouit niſi filius: et cui filius voluerit reuelare. Non ſicut eſt: ſed ſicut cape pt. cui tanta dignatio reuelat. Vñ et illa ſublimis aīa que uſq; ad tertiū celū in diuinas gloie rapta fuerit dicat: ego nō arbitror me oīa cōprehēdiſſe. ¶ Verissima q̄ diffinitio eſt q̄ illā figmentis et gētilī gnatione nulla oīno penetrat intellectus. Hanc etiā de mre oīm humane creatre rem extremabilē: et neſcio utrū ab illa excellēdo ri natura valeat cōprehēdi. Quis em̄ cōprehēdat vnionē carnis et verbi: q̄liter deus et homo in vnā p̄ſonā conuenāt. ſaluus imp̄t baptiſmi ꝓpietatibq; naturarū. Vnuſquiſq; in ſuo ſenſu habūdat: ego quanq; oēm ſenſū ſuperegredi credo. Veterū virorū veſtigiis inhēreb⁹: qui ſuper hec ſanas et moderatas ſentēcias reliquerūt. ¶ Ad p̄nā igr̄ gnationē reuertēs: locū voluptatis p̄emēdo

censem⁹. aī deus illo actus sit: sed effectū actus ipsius nisi per vulgatos sermones explicare non possumus. In ipo autē oem voluptatē ee intellig⁹. qui legit aplm dicētē. qm ex ipo et p ipm et in ipso sunt oīa: et alui ex illo duodeno apice sumbit⁹ eructuantē: ome datū optimū et oe donū pfectū. de sursū ē descendēs a pre luminū. ipē etiā filius dicat. hec est vita etna: ut cognoscant te solū et verū deū. Cognitio igit² prīs vita et⁹na est: et ubi vita etna ibi sempit⁹na voluptas ē. Egredit² g⁹ fluuius de loco voluptatis: qz irrigat² deo prīs. deus de deo. lumē de lumīe: de dno dnō. Egredit² aut ydeptitate: qz idem ē cū prē. Idē dico secundū substām: nō sedm psonā. Egredit² et equalitate: qz prīs omipotētia respic⁹ generatē: aī oīa que possit pr. possit et hec filius sicut ipse testat². Oīa q facit pr. facit et filius: nō pt filius facere quicq̄ nisi qd viderit prem facientē. Egredit⁹ et eternitate: qz licet generet². nō ē posterior generatē: sed ambo vnus antiquitatis sunt: si tamē vocabula nouitatē nō exhorrent⁹: qd licet quoq⁹ mō significet que dicāt. loge tñ ē a sempiterne maiestate. Egredit² sititudine: qz filius ē prīs. prīs ymago. splendor glorie. et figura sue substāe. Egredit² altitate: qz alius est ab illo: alius dico nō aliud. Ego inquit et pr vnī sumus. Vnū dixit nō vnus: qz vnū sigt sub singulare vnitate: vnqueq̄ psonarū ppietatē. Dic igit² et loge excellētiorū mō de prē filius egredies. mundat angelicas stationes: qz ait salomonē. fons sapiēcie verbū dei. in excelsis. Citharedus puer de hoc fonte pleno ventre potauerat aī dicēt. Apud te ē fons vite: et in lumīe tuo videbimus lumē. Apud te mgt ē fons vite: qz tu nō solū vita: sed et filius tuus fons vite ē. Et ut patet qd sentiebat ondēt: subiūxit. In lumīe tuo videbimus lumen: ad irrigādā vniuersā superficiē terre. Que nā terra ē nisi illa celoz sublimitate reposita: quā pterfluat: et nō irriget fluuius gloriosissime regnū celoz terra viuentium ē. Unde⁹: credo videbo bona dñi. in terra viuentiū: et placebo dño in regione viuoz. Irrigatio hec idcir-

bilis est. Inebriant quippe an-
geli ab ubertate domꝰ dei: et
torrente voluptatis eius potā
t. Hic quid dicā nescio: qua
plurimꝰ stupor sensū oppīmit
assurgēte. Vbi sunt oratorū
sermones: quos in forīs ate
rethorica omīb ille phorū cō
flauit chorus: Vbi sūt gy
gantes a seculo nōati. qui ab
imo fuerūt: magna sta
tura. sagittes bellā. lanceas
ciēa pugnas iuborū: Sūꝫ
non maximꝰ ille gygas. pla
tonē logicoꝝ ab intellectū tam
purissime veritatis repulsꝰ
est. Sūꝫ acerrimo metus
nigēmo tangens. sed nō attī
gens diuinitatē dei dicit:
Vnū nuem qd' cuncta operet:
et aliud ꝑ qd' cuncta efficiat:
terrā aūt nō potuī inuenire:
Ecce de spū sancto in scrīb.
qui illi non erant in fluuio:
qui scīrī reuelationū mgr
est: qui reuelat paulo que
oculus nō vidit. sicut idē
aplus gloriat: nobis mat
reuelat deus. ꝑ quid exple:
Ꝑ spīm scīm. non ꝑ spīm mūz:
qui secuti phī et seductī sūt:
et seduxerūt. ¶ Ille noster
phs qui sup senes. et sup
oēs docentes se intellexit:
quid sup hoc senserit audi
amꝰ. Pigmus mōtes inquit
de supioribꝰ sub. De sub
limioribus quippe angelos
qui non ꝑ speculū in enigma
te. sed facie ad faciē ipsam de
substātiā luminibus indefessis
aspectat. Sequit: Qui in
de duxit in quatuor capi
ta. In que quatuor capita:
Dicamꝰ breuit: qꝝ grandis
nobis restat via. In āmin
one: qua uel singultate
cōplectronis humane. bibit
de torrēte voluptatis. tota
obstupet illa dignior creā
tura de creatorīs gla. et
gloriē lacrīs in puritatē:
qꝝ nō in vase testeo. sed re
moto velamīe hausit a
quas in gaudio. de fontib
saluatoris. In sacietate: qꝝ
et si in eū desiderāt ꝓspi
cē. nō tm desiderū necessitatē.
uel necessitas miseriā induc:
sed inabilioꝝ modo. et sp
desiderīū ut semꝑ saciet:
et sp saciat. ut semꝑ desi
rent. In securitatē: qꝝ de
sua stabilitate certi. ꝑhe
nibus gaudijs immergūt.
exspectantes beatā spem et
aduentū gloriē magni dei:
qui fiet vnū ouile. et vnꝰ
pastor: et supna illa hie
rusalē cōsummabit in id
ipm. Hic influat fluuius
iste ꝑ angelicas officinas:
sed hec oīa fides capit:
nec sat sacro. intellectus ignō
rat humanꝰ. Hec sūt fōr
tissīe illa quatuor. que

vas electōrū sūm quatrīarchā
epla ad hēb vidit dicēs. Sō
accessistis mqut ad mōtē fir
mātē. sed ad mōtē syon: ad
ihrlm ciuitatē dei viuētis:
ad multoz̄ milliū āgelorū
frequētiā: ad eccliaz̄ p̄mitiuoz̄
assēptōrū in celis. ¶ Nūc aūt
gamq nos ad nūdēdū q̄liter
egrediat de virgine. q̄e
gressio ista diuinoz̄ et affabi
lior ē hūane miserie: que
intrōitū portōza ignorauit.
et irrorat oculos: et bestijs
fontibus vultus amātū p̄fūdit. Hic locū voluptatibus
uterū mariē intelligo in
quo tumultuaūt oīēs deli
cias delicatōrū dīnōz. de cuq
deliciis sp̄ūs scūs admīra
bili sermone in amoribus
cantico eructat. Que est ista
que ascendit de deserto deli
cijs affluēs: Nūquid i an
gelis voluptatē habet altis
simq in quibus p̄ce repulit p̄ui
tatē: Nūquid in cōstella
tione uel scintillatiōe stel
larū: quarū alie cōiūxit in
sanguinē. alie cadūt de ce
lo. alie in tenebras obscu
rant: Nūquid in aere uel
igne vel ventis: Neq̄q̄
in igne dīn. nō in cōmoti
one dīn. nō in sp̄ū dīn:
si vero ē ille qui in curru
igneo. et equis igneis est
assūptus in celū. Nūquid
in aquis ubi figurē et tro
phēa leuiathan mōrat⁹ est
in terra que sub maledicto
de sp̄inis emittit et tribu
los: Non ē locus voluptatis: nisi uterus virginis.
ex hoc egredit⁹ hūanitatē:
q̄ vestitus carnis mē mor
talitatis visibilis hūanis oculis
apparuit: et de virgine
virginem. de libro aūt gna
tionis mee sacris diuinitatis
flammis inexuit: quē car
ne operuit virginali: ut
dextro magno illectus ad car
nē. seruū diuum numinis sub
sceptrum. Egredit⁹ et tū no
uitate: q̄ nūq̄ sic natus ē
hō sicut nascit⁹. Primo ei
hō p̄mo de terra format⁹:
sed mulier ex eius latere
fabricat⁹: tertio enim cōsue
tudinario nascendi ordine
gignit⁹ ab utroq̄. Dolus iste
de sola virgine nascit⁹: et
virginis uterū nouo et sin
gulari p̄tu diuinitus hūa
nitati sigillat. Vbi nūc aūt
totiens subtilitatis scrūta
quidē. sed inscīa logicitas:
si pepit cū viro cōcubuit⁹
Velit nolit veritas in hitū
p̄uocat: nec astringit⁹ dyale
ctices tinīs oīm terminator
ad cuq in p̄ceps perit na
tura: dissuescat cōsuetudo.
¶ Egredit⁹ etiā cū claritate: nascente quippe illo. se
pelit⁹ omīs illa stellarū lu
mina luminosa seminibus. et stella

candidioz lucidiozibq; mdis ꝑ
stillans: totū sibi reli inpit
potionē. Ambulat reges m
splendoze ortus eius: qm̄ ec
ce reges cōgregati sunt: cō
uenerūt in unū. Ipi videtes
sic deū et hominē nasciē.
matrē et uirginē pariēte.
admirati sūt. cōturbati sūt.
cōmoti sunt. tremoz apprē
hendit eos. in tantoz̄ luce
miraculoz̄. ¶ Egredit et ai
pauptate: qz pānis uilissis
reclinatus: iam ex tuc sris
simis mēbris legē martiū
ꝑfigebat. Egredit occulte:
qz subtilissimq; ille fraudiū
inuestigatoz. tunc ab altī
tudine dignatoīb excludi.
Hinc ē ꝙ ambiguis altina
comitq; fatigatus. nuc illum
temptat. nuc temptatū siluā
appellat altissimi: nuc in
struit crucē: nuc destruit.
mādans ꝙ mulierē cōsuetū
sibi oztamē. michi tibi et
iusto illi. Sequit. Ad terri
gandā uiuentiū superficiem
terre: ad tenā mseriā ex
piandā: quā nobis in hē
ditate ꝑ mq; ille ꝓtoz reli
querit. Volo ut aplius hic
aū michi siat et supq; mq
tuoz capita distribuat: qua
secuiq; eiq; expositionē fa sci
pio. Qui factus ē nobis mqt
sapiā. iustitia sctificatio. redēp
tio. Ad nos quippe uemēsq;
ernuq; in carnē. ꝑmo omniu
tenebras ignorātie mē depulit
luce sapiēcie sue: deinde ꝙ
iustitiā que ex fide ē. solut
finēs patroū nīoz̄ sanc
tificans nos in suo corpore:
redimens in corpis passione.
Dns em̄ solut compeditos.
dns illuminat cecos: sactifi
cat tabnaculū: de manu
redimit mimici. Quidit
et in patientiā. q; patoes
sustinet. in mitq; qua patō
res souet: in largitate
qua ꝑficientes exaltat: in
fortitudine qua ꝑficientes
cōseruat. De hoc scdo
quatiuario toto hoc aduē
tu uē fratrnitati cōfabula
tus sum: ꝙ fluminū decur
sione. et nōm mē ꝓtetaci
one. mozalia mīstias mt
nectens: uerū aliqd digne:
uos uideritis. Verūmō
omia possimq; ꝑnti ser
mone cōtentare: fa studiū
eu tates. ¶ Habeo ego q
tuoz capita dulcoza pio
ribus: que fortassis bris
mordacq; dulcius complac
bunt. Dns em̄ mi eleua
tus in cruce largissimas
sanguis undas a quatuoz
ptibus sui corpis habūdā
ter emanauit: spūmbi
pungentibus sacissimū caput
nuda cruce reflexū. et
clauis pedes et manus.
et lancea latus eius trā
uerātibus. ꝓcul sam

ber-

gus emcaut: cuig a sp̃sio
ne iudex tñsit m p̃emi-
natus in mīte. in mīa am
virga: captiuitas m corо
nā. ¶ Christus g̃ fons la
tens et occultus in rebus:
fons patens et aptus m
terris. ¶Illic de vtero p̃ris:
hic egredit de vtéo v̄gis.
¶Illic viuēs terrā irrigat vi
uēciū: hic moriēs terrā mo
riēcaū. ¶Illic diuidit m qua
tuor fluuiū ammirabilē: hic m
duōs. Dulcis dñs dulcis do
mīa: q̃ ille dñs meus mīa
mea: hec dñā mea. mīe
porta. Ducat nos mr ad
filiū. filius ad p̃em: sp̃osa
ad sponsū: qui ā deus bndcus
in sc̃ula Amē. De sco stephano
ex lōe actuū apl̄oz

Hic filiū virgīs habem̄ in
manibus: et ob
scenitoia delīm
one vagentis dei honora
mus infanciā. Ducat nos vir
go ad venerāda cunabula.
et speciosa p̃ filiabus hom̄
ad speciosū forma p̃ filios
hom̄: bñdcm int̄ mulieres.
ad bñdcm int̄ homēs nos re
ducat. Dubium minuat no
bis in aure si forte domus
exasperans audiat. et qui
cat. reuelati ē velamina
ppheciū: et rōpletū rosiluū
dei. Videte miracula d̄ ma
tris dñi: q̃ creatum erat.
Creator creatur: scintillat
sōdus. magus adorat. ex
ultat polus. tellus resultet. glo
riant angeli. pastores aggrau
dent: virgo parit. nascit deus:
et celorū luminaria dum orit lu
mē. lumē exortū in tenebris
prosequit. ¶Iustus bonis
versam: btus vir qui imple
uerit desideriū suū ex ipis.
Dulcis q̃dulce nobis est. in p̃
cipio erat ubi: dulcis ubi
cuncto sem ē: dulcissimū ubium
in cruce suspensū. A tanto
puerpio quis mihi oculos
meos āmouet. nec diu auellē
p̃sumat: nisi ipe iubeat q̃
dicat. auerte oculos tuos a
me. q̃ ipi me auolāe fecē
runt. Ecce dū osculat nos
osculo oris sui. dū tentus m
inanibus et stupidos nos facit
et attentos: stephanus plenus
gra et fortitudine faciebat prodigia
et signa magna in ppl̄o. ¶
Siquid equit ē delinquere rege:
et ad milites oculos deflexe
re: Regū. misi impauit im
pator. Dum git ipe rex filius
regis: sed lapidacui aciem
interrupes triumphatoris certa
mīs non sine dolore cordis
assistit. Videt oppm p̃mū
et p̃mceriū purpurate co
ronis: et grandmaria lapi
dū densitate fontes sanguis
de corpe pthomartis ebullire.
Videt q̃ vmusa debachando
redūdat in ipm: et ipi soli
imperia exprobracui cumulāt.
O pietas et mīa tua dne.
si non compateris paciēti:

ubi equitas et iustitia. si non
iudicib et vndictis de pplo
lapidati. Curramq ad spec
taculū. ad qd aurit qm exul
tat ut gigas ad curredā viā.
et videamq quibus grīs ar-
matus vexillifer mīm in cā
pū pugnaturq descendit. Et
ut diligēcius eluceat sīgu
laris mīj p̄rogatiua. reuoce
mq ad mēgrā apostolor
actuū descriptionē. in quibus
hystoriis et figuralibq dēs
cōuersio et passio belligeri
mutis cōtinet. Stephanus iqt
pleng grā et fortitudīne. fa
ciebat pdigia et signa magna
in pplo. Non p̄tū latet
hic misteriū. nec vlterīs de
da simplicib⁹ scripture mani
festa positio. Ad vīgmē
quippe loquēs angelus iuba
de celestibq sīmis suptā.
nec altiq missi xpi dei spūs
fabricata noua salutatiōe
portat. Nulli dubiū quīn om
ne verboz excellant altitudīne
utpote de melioribq discipu
lis sci spūs euoluta. quoz
āmutatiōe cōfestim erat
illud vnīj sacrīmēti. ubi et
homīb. diuinitus et cum mīb.
Huc inquit fortitudo dīm. gē
cia plena. Quid aut de
stephano. Stephanq pleng
grā et fortitudīne. Nonne
luminis etsi de pene libīb deu
teriq loquit. Sed licet lō
ge excellentior modus in vī
gmē p̄dicet. scīa tamen
tīn laudat in mrīo. habet
igit gratiam stephanq fabulatmo
ri gnīe qm reliqua mīm mī
titudo. pleng grā refer tur
scīuet et cumulatus. qd in
vo in scripturis canonicis sū
tibus inquisitor muenet. Ha
git igit gre fortitudo. infusio
spū libertatis ignotus animq
mi uoce veritatis erupit.
nec patit ullo pacto rigoze
iustīe subtrahi aliqū et di
mitti. Hic lozicatus grā
et hasta fortitudinis sapiet
in flendens. faciebat pdigia
et signa magna in populo.
Ille pt pdigia et signa facē
in quo gratia et fortitudo se
dem firmissimā statuerut.
Sic stephanq ad homicidā.
ad legis adulteroz. ad cru
cifixoz filij dei p̄cib. loq
tur genti pertinaci in egipto
pplo grauiq inquitate in de
serto. semini negīj in tra p
missionis. filijs scelestis
ni morte saluatoris. dura
cervicis et incircūcisi corde
et auribus. vos semp spū
sco restitistis. Hinc exorti
quida de synagoga. Synago
ga utiq sathane. et vndiq
conglobabant. vel ad cōtu
mendū. vel occidendū. facili
impietatis pietē vnī. squa
ma squame cōiungit. Sibilat
sibi sed petēs ad mucē. cō
uenīt in vnū adiuuq dnm.

et adiusus xpm eius. Vehit
nolut redit impietas pietati
veritati error: stultitia sa
pientie. spui scō psiepio. et
vanitas spūs humanam. sō
poterūt resistere sapiē et
spui qui loquebat. sō dyi
it. nō volebant. qd rōnabi
lui est et psonū sed nō pote
rant: ubi mēti male fucul
tas tollit. nō voluntas muta
tur. Predat quebāt aut ab
eo ai omn fiducia. fiduciali
ē agit nec mutat nec muta
mens impti-ta: q magis
iustaā quā vitā. fidē qm iusta:
sanguinē. mortē qm tacitm
tatem elegit. Concitetes ca
puit eum. adduxit in con
silui: et gaudent eū insi
sua retiacula reclusisse: si
fi-ustra iacit rethe ois oc
los pēnatox. Tuc vox libe
rior. et ex eox rodicibus
sermo exaguit veritatis.
totuq mrem rapit sibi spūs
dei: et ex eius ore sonoro
m organo modulat. Appa
ret ei una facies scripturarū:
et veteris misterii dispē
dia: in copendiosa redigit
brevitatē. Explicat promissi
ones et beneficia dei: mur
murationes et malefica ppli:
bona prestita. reddita mala
ad extremū diuum sanguis
expirat effusionē: refici
tarios spūs. duin cerruce.
tarunsos rorde et aurib⁹:
et sublimi voce homadas et
pditores appellat. sō veret
rouetraula congregata de sa
guib⁹: et mt mang qrecui
aciem eius deliberatore iusti
tia catumē veritatis astēn
dit. Disse tat rordib⁹. et st
dent dentib⁹ in eū: corpi
unt dolore. et ppe ē ut ptu
riant iniquitatē. cyn-ū q
nō revocant msueti nouī
tatē miracula: q luosa pthō
minis facies nō refrenat
insanos. Videbant inquit
facie eius tqi vultū angeli sā
tis mt illos. Quod ē lum
ne vultus dei insignit glo
riosus leuita. et vibrati sple
dore serenat: et rouer-be
rat oculi vri: et tm mudie
magnitudo visionis maies
tatē obeludit. Splendent in
dinorū voluūnt evolutiones
ubi nuencr-mt hoiem i ter
ris positū. vultū angelicū
induisse. et ai in veris lo
gibus uel ravo ul' nūq nue
ner-mt: obstupeant glorie
triphātis. Sequt. Cui aut
cēt pleng spū scō: intedēs
in celū vidit gloriā dei. et
cyn-ū dictu et torig supgis
sio creature: intedit i celū.
Vidit iam nō celos. sed ap
tos celos videt. gloriā dei.
ihesum stantē a dextris vir
tutis dei. Gaudet me hec

mtēcio. que de cordis puritate
refusa. vim fidei celis: et ad ip
sius diuinitatis consistoriū pe
netrat et attingit. Celi aperi
untur: gloria dei videt: ihesum
consurgat. stans nō solū a dex
tris dei. sed a dextris virtu
tis. Hanc mtēcionē fecerat
abiectio mūdi. contemptus su.
cordis mūdicie: dilectio dei pri
mi amor. veritatis defensio.
desiderium xpi. Retorquēda
cēnt hec omia ad cōmunes
fori sanctos moralitatis: nisi es
set excellētia miis cōmēdāda.
fidei oculi. subtilis visus. vi
sio gloriosa. Simulq; signā
tur recollige positione labor.
pleng ē spūs. et sic mēditi ī
celū: qr qui spū afflat. con
solatus trahet q. celestibq; m
pat et crūbs. Post hec ape
ruūt celi. nullaq; pualet obsti
nacio uel clausura: quā non
insuolet aut irrūpat: mens
illi sūme mēti affectant in
herens. Aperuūt sc celi
et puto q omēs celi. coniūq;
apcionē sequit visio glorie
dei. et videt dns deq; stās
a dextris virtutis dei: ne
patie mōr ee putet. Stat
cū stante. cū bellāte bellat
qr lapidat in lapidato. Ro
medioctus stupor inuoluit me:
utrū primitus flos mirm ocu
lis corporeis. an incorporeis
ista pspexerit. Grande qdē
miraculū. sed mentalis intuitu
stellātibus se immersit archa
nis: si mūdi cordis oculi cū
sollepnē inspexerūt visionē.
Q si corpalibq; certū ē hūc
omē hominū genq; disputa
te grē pūolasse: et pennis
fidei et virtutū meritoreo
incorporeis: et si nō cōpre
disse apprehendisse tū. Nichil
audeo temē diffinire. uel
ex abrupto precipitare sentē
ciam. cū similia sup hmoi
modi regulā me non lege
rim meminisse. Secutus tū
sequor aplm primo spm dei m
aplo: qui cū summa laborū li
bertate magis secure ambi
guitati. qm̄ periculose diffini
onem ista cōmittit. Siue ī
corpore sine extra corpus
nescio deus scit. Exclā
mant statim clamore hor
ribili. cōtinēt aures suas.
et eas obstruūt veritati:
impetū faciūt unanimit in
eum. facti amici in morte il
lius: et eiicientes eū extra ciui
tatē lapidabāt. Erat martir extra ciuitatē sanguinū.
in qua prius iustitia habita
uerat. nunc aut homicidū:
de qua dicat scīb: qm̄ vidi
iniquitatē et contradictio
nē in ciuitate. Hec ē ciui
tas quā die ac nocte circūi
dat iniquitas. et ceteri q
sequūt: ciuitas castellum

despectiue vocata. qd' cont
aplos et cont aplor dnm du
rissimis mselicitatis vectibg
munitu est. Extra portam
ciuitatis hui passus est do
mmq; extra eam lapidat
seruus: exiens ad eu extra
castra. et portans similitu
dne imperij eius. Depo
nut vestimeta martiris
ad pedes psecutoris: qui at
tactu sacrarii nestri et o
nationibg lapidadi faciat
couertebg. Et lapidabant
mquit stephanu inuocantē et
dicentē. Dne ihu accipe spm
meu. Curruit illi ad lapides:
et ille ad preces. Lapides
lapidē paciunt. sed lapidē
molliorē: de quo fluit oleu
caritatis: et tymitus reddi
t pietatis. Dne ne ihu mqt
ne statuas illis hoc pccm:
qr nesciut quid faciut. Pro
gat sepe spm suu. spm
utiq et scm: illu que sig
nant qui quodda signaculu
aplus in homine prepsit co
seruari. Vt integer mqt
ia et spus et corpg i die
dni sine querela seruet.
O qnta pietas: quibus af
fabus: et ardentissime caritatis
integritas. Rte imi flore
iste sibi preiedicat: in q
similitudo dni pendentis in
cruce uiabilibg formulis
est impressa. In ligno enim spi
ns lancea affixus et crucifix
us dissimulat illu vmeu dolo
rem et obliuisc mortis vicine. nouu introductum exem
plu: apit latitudine caritatis.
et apcior campo timos edi
te legis amplificat: iam no
solu amicis amicis. sed velut
nolint amicos pt' inimicis
pr mqt ignosce illis: qr nes
ciut quid faciut. Sco potuit
ee messias ore moriens. Un
de et inimicor necessitas: ad
amicoru numeru transiuit. Vide qm reo cursu et si no
equat: sequit tm i deptore.
Volat sagitta ymbre: et for
tissimis muudor manibus
loca vulneru dupliat. Sed
pacient patit coronatis m:
de corona nomis ad corona
regnis tis sereduis. Sic sat
assem armis. et mortis hora
ignorat: et vide qd deliber
at faciedu. Positis aut ge
nibus: exclamauit uoce mgna
na dicens. Dne ne statuas
illis hoc pccm: qr nescit qd
faciut. Clamat uoce mgna:
qr magna utiq caritate. Po
sitis genibg: qr vera et huius
simplicitate. Pro se oians
stat et erigit: qr lapidatibg
flectit genua. Quis audi
uit vnq talem: Et qs vi
dit huic silem: Plus dolet
psequeu pccm qm sua vul
nera: illor iniqtate. qm sua

"steplis

morte. ¶ Et cū hoc dixisset: obdormuit in dño. Felix sopnꝰ cū requie. requies cū voluptate. voluptas cū sanctitate: sanctitas cum securitate: securitas cū eternitate. Obdormuit magꝰ in dño. absorptus in claritatibus abissium: et mꝰ dei su brachia requiescens. Dedebat a dextris dei domino ihesu: sed primo martirum caput. ¶ Nec obstat quod illa eterne lingua augustini loquor de hoc mire sentit: que post morte septe mortuos asserit sensatisse. Eya nos qui leuitici ordinis pfulgetis. cantate huic tanti nouū: et tanto festiuitati festiuis vocibꝰ inclamate. Fortassis adest conciuetibꝰ: et suggerit de nobis dño suo. iudici vzo. ne statuas illis aliquid ad penā: que tibi deus bndicis in secula. Amē. S. in natali ino cent. De festiuitatibꝰ sci stephani et sci iohannis.

Benedicatur qui venit in nomine dñi: deus dns et illuxit nobis. Ondetur nomē glorie eius: qꝰ e semen. Neq; enim otiose venit qui ex maria natus est: sed copio se diffudit nomē et gratiam sanctitatibus. Sic mr-tir inde stephanus sanctus: inde johannes sanctus: inde sci et innocentes.

¶ Vetus pmde dispositione et plex ista sollepnitas. natale dñi connotat: ut nō mō intercontiguas sollepnitates deuocio continua psequeret: sed et fructus dñice natiuitatis ex inde nobis velut ex quadā prosecutione euidentius manifestat. Quicquid adite est in hijs tribus sollepnitatibꝰ triplicē quadā speciē sanctitatis: nec facile pt hec tria seorsum. quātū aliud in hominibꝰ posse arbitror meminisse. Ha bemus in beo stephano martirii exemplū et opus et voluntatē: habemus sola voluntatē in beo iohe: solus in beatis innocentibꝰ opus. Liberauit hij omnes alienē salutaribus: aut corpe simul et spū. aut spū. aut corpe solo. Caluitem quidem meruerūt beati aut dns iacobo et iohāni: nec dubiū quin de passionis calice loquēt. Demū ad petrū dicēt sequere me. audiēt eiusdē institutionē pnoscās passionis sue. conuersus ille vidit discipulū quē diligebat sequentē. ihs non tam gressu corpis. quā pnpte deuotionis affectu. Et bibit quidē ihoēs calicē salutaris: et secutus e dñm sicut petrus. et si nō omnino sicut petrus. Ne em sic mālit ut nō eadē passione corporea dñm sequerent. duum fiat consilij. sicut ipe aut sic eū volo manē donec veniam.

Ac si dicat. Vult quidē et ipse
sequi: sed ego sic eū volo ma
nere. Jam vēo de īnocētū
coronis quib dubitat. Ille q
xpō truncatos īfantes du
bitat mē mīēs coronari: q
regenerātos in xpō nō credit
mē adoptionis filios nume
rum. Alioqn qm vocuos sibi
pueros puer. ille qui nobis
natus ē. ppt̄ se patēt occidi.
qd vtiq; solo mutu potent p
hibē nisi melius eis aliquid
puderet: ut qdmodū te
neris īfantib tuē quidē cir-cū
cisio. nuī nēo baptisma sine
ullo ppe vsū sufficiat ad salu
tem: sic nichilomīg susceptū
pro eo mīū illis sufficēt ad
sanctitatē. Si queris apud
xpm eoū mētū ut coronā
rent: quere et apud hērodē
cīnā ut truncarēt. An for
te minor pietas xpi qm he
rodis impietas. ut ille qdē
potuerit innocios neca
re: xpe non potuerint ppt̄
se occisos coronare. Sic ig
stephanū martyrē apud hoī
nes: cuius voluntaria passio
euidēt̄ apparuit in eo nel
mayme. q in xpō mortis
articulo p̄ persequētib qm
p̄ xpō sollicitudinē gerēt
amplioē: vincētis in eo
sensū corporee passionis
intima compassione afferēt:
ut illoru magis scelera qm
sua vnem plangeret.

Sic iohānes apud angelos
mīs: quibus tanq; spiritalib
creaturis spiritalia deuotio
nis eius signa terrenis motu
erūt. Ceteri innocētes hī
sunt plane mīēs tui deus:
ut in quibus nec homo nec ā
gelus mētū nouerit: singu
laris tue prerogatiua gre eu
dentibus cōmendet. Ex ore
infantū et lactentiū perfecti
laudē. Gla in excelsis deo
angeli dicūt: et in tra pax
hominib bone voluntatis.
Magna quidē. sed audeo dicē
necdū p̄fecta laus: donec ve
niat qui dicat. Sinite paruulos
venire ad me. q. talium est
regnū celoru: et pax hoī
bus eadē sine voluntatis usu
in sacīnēto pietatis. Con
siderent hec qui de voluntate
et ope solent cōtentiosis disputa
tionib certare: conside
rent et aduertant neutrum
negligi oportere ubi nō vi
det̄ deesse facultas: perfec-
tum aūt utrūq; sine altero. u
bi tn facultas deest: eciam
nō mō salutē conferre pos
sit sed eadē sanctitatē. Sed
et hoc quoq; firmt̄ teneat:
possit prodesse quidē opus
sine voluntate. nō aūt con
voluntatē: ut unde saluāt̄
infantes. inde magis dapne
nt̄ facte antecedentes. Nichi
lominus sane in quibus dā
voluntas sine ope sufficiēs:

non aut cont voluntate opus.
Verbi causa. papie quib m bō
quidē voluntate. sed necdū ꝑ
fecta. necdū ydonea mīa
sustinē. Quis illi audeat ꝑ
hac impietione negare salute.
Forte em ꝑ terea nō firmt in
illā iustē temptacione venire:
ne deficiat et dampnet. Si
minus si in hac tam firma
voluntate induct in eā que
sup ipm ē temptacionē. nec
voluntas roborauit: quib illū
dubitet defuisse et negatu
rit et si in eo mox cōtigerit
eciā dampnādū. Quicūq; erū
buerit me coram hominbs: e
rubescā et ego eū aut dnō co
ram angelis dei. In ea igit
impia voluntate. in qua sal
uat ubi deest facultas opis:
nō iam posset saluari ꝑter
defectū opis nel opus defuis.
Idem vero et in ignorātia
posset accidē. Emulem ꝑ
in de caritatē et sectem bo
opa fres mei: nec infirmitatis
nec ignorātie pcā ullo mō
pensēdētes: magis aut
solliciti et timorati aganig
gnis benignissimo et lar
gissimo saluatori: qui hua
ne salutis occasiones tam
copiosa cautate pquirit:
ut in hys voluntate et op
in hys sine ope voluntate.
in hys eciā sine voluntate
opus salutis mueant letet:
qui vult oēs homēs saluos
fieri. et ad agnitionē su
uenire. Hec est em vita eterna
ut cognoscamq; patrem veru
deū. et que missit ihm xpm:
qui vnq cū eo verus est deq
sup omnia bndcūs in secula a.

Sermo de circūcisione et nominibus eius.

Octāp cōsummati
sunt dies octo ut
circūcidēt puer:
vocatū ē nomē
eius ihesus. Abrahā deus
modū accepturi: et michil
vnq; immoderatū illi placu
it equitati. Hinc fuit q nō
trimmo in pondē et mēsura
et mō condidit vniuersa: ꝑ
et ipū homīē ꝑtinq modū
ꝑscripsit: mandatū cōtulit
dicens. Ex omī ligno pa
dysi comedes: de ligno au
scientie bom et mali ne co
medas. Leuissimū plane
mādatū: et largi omo
mēsura. Sed trinsgressus ē ho
ꝑscriptū sibi modum: et cō
stitutum sibi trimmū ꝑter
gressus. Vn et auctor tenēs
ab eo fratrē suū deus. vix
tandē in diebus abrahē a
mici sui placabilis fieri
cupiens: rursū modū instī
tuit. ꝑmulgauit legē: sed
nō priori simile usq; quaq;.
Ea siquidē ad cautelā fue
rat: hec ad medelā. Ibi
phibitio fuit ne superfluitas
subtraheret: hic iam indicta
abstinentia est: ut sacramentū

medio que sūbmtuerat tollēt. Postremo illa quidē m arbore data ē. ne fructu eius vesceret. Hec m ꝑpria corpe: ut auo ꝑtus semdēt. Nec dubiū sāne quin ceteā quoz hūam corpis mēbra additamētū illud lenatham occuparet. venenū scilicet cōcupiscentie. modeāte atq; moderate illecebra voluptatis: ut gñalis queda abscisio omnibus nāīa videt. Ceteru qz singuloz abscisionē mēbroz hūane carnis frugilitas. et mfantibus etatis mf̄mitas nullateng sustinet: pius moderatumē supna dispōpuidit. ut in ea potissimum ꝑte cōcupiscētia castigaret: in qua vehemēteq; eam se unire cōstabat. et violētius malignari. ¶ In oīm sīg dem contrariū spū rebellione mēbroz. solū illud ~~adeo~~ usq; adeo cōtumax nūemit: ut contē oem voluntatis deliberationē. ad inhonestos et illicitos motus assiliat. Nam q hē arcuisse octaua fiebat die. spem cōmēdabat regm celestis: qd̄ videret ad ꝑmū mfleteq; dieru circulq; preferre quada cōtione speciē videt: hinc ē q octaua potissimū dies pq̄ sollēpnitates ꝑcipuas celebr: et in simone dm̄ ꝑme beatudim copulat octaua: ut celestis regm demū ꝑmissione. quodent nobis coronā saburet. ¶ Aperto sāne dū circūcidit puer qui natus est nobis. saluator vocat: qd̄ videlicet ex hoc iam ceperit opari salutem nrām: īmaculatū illū q̄ nobis sanguinē fundēs. Neq; em iam querē ē xp̄iānis. cur voluit xp̄us dns circūcidi: ꝑt hoc siquidē circūcisus est: ꝑt qd̄ natus: ꝑt qd̄ passus. Nichil horū ꝑt se: sed oīa ꝑt electos. Nec in ꝑno genitus: nec a ꝑno circūcisus: nec mortuus est ꝑno suo: magis aut ꝑt delicta nra. ¶

¶ Qd̄ vocatū ē mq̄t ab angelo: prius q̄ in vtero cōciperet. Vocatū plane nō impositū: nēpe hoc nomē ē ei ab eterno. A natura ꝑpria habet ut sit saluator: in natū est ei hoc nomē: nq̄ inditū ab humana ul̄ angelica creatū. ¶ Sed quid dicemq; q̄ egregius ille ꝑpha hūt xp̄m puerū multis noībus appellādū fore p̄dicēs. hoc vnū tacuisse videt: qd̄ nō solū ut p̄monuit ā gelq. verū eā ut testat elizabet in vocatū ē nomē eius. Exultauit ysaias ut videt hūt diem: et vidit et gauisus est. Demq; loquebat gratulabūdq; et laudans deū. Puer natus ē nobis et filius datus ē nobis: et ē sūb est ꝑncipatus sup humeru eius

et vocabit² nomē eius admi-
rabilis. consiliarius. deus. fortis.
pater futuri seculi: princeps
pacis. ¶ magna quidē nomi-
na sed ubi est nomē quod ē supe
omē nomē: nomē ihesu. in
qua omē genu flectat². ¶
Forte in ipis omnibus mucmes
unū illud mucmes: sed ex
pressum quodāmō et effusiū.
Nam et ipm est de quo sponsa in cantico amoris: oleum
mquit effusū nomē tuum. Ha
bes q. unū in ipis omnibus
appellationibus ihesū: nec omo
aut vocari posset. aut ee
saluator. si forte horū quippi
am defuisset. ¶ Quid quod nō
vere admirabile est singula su
mi expti: mutatione utiq
voluntatis mūi². Hoc nempe
est saluatoris me principiū:
cū incipimi respuē quod dili
gebami. dolere vñ letaba
mur. amplecti quod timebami:
sequi quod fugiebami: optā
re quod detrectabami. Admi-
rabilis plane qui per opat³
mirabilia: sed michi omni
et consiliarii sese exhibeat
nate ē in electione pme. et iu-
ste ordinatōe: ne forte sit
nobis absq; strenua zelus:
et voluntati bone prudētia
desit. ¶ Same opus ē ut
dei quoq; phemi in remis-
sione ~~priorū: q~~ ~~ner sme~~
~~te~~ videlicet priorū delictoꝝ:
q; ner sme hec salus nob
constare pt: et nemo pt
dimittē pter ipm solus deus.
¶ Veri ne id quidē sufficiat ad
salutē. nisi forte quoq; expia
mur in expugnādo impugnā-
tes nos: ne ab eis dē rursū
oriatur tempestas super nos: et fiat
nouissima mra deteriora pri-
oribus. Videt ne iam de
esse aliud saluatori. pla-
ne decet qd maximū est.
nisi et pri esset futuri seculi:
ut p eū seculis in immorta
litate resurgēmi: qui p pn-
tis seculi patrē geneam
ad mortē. ¶ Recq; hoc sa
tis. si nō etiā princeps pacis
patri nos reconciliaret.
cui traditurus est regnū: ne
forte sicut filii pditionis
utiq; nō salutis. resurrec
turi vidēm ad penā. ¶ Sup
plicabit² sane eis impiis:
ut merito saluator dicat:
etiā p multitudie saluādo
rū. Et pacis nō erit finis:
ut veri nouerīs ee salutē.
que nō possit timi defici.

De crucifixione dñi et ēplia testimoiis salutis

Dies quoq; cōsumati
sunt dies octo
ut circūcidet²
puer: vocatū
e nomē eius ihesū. Audi
mi pauca expressū ubi
magnū pietatis sacmētū.
Audiamus congruā lectionē de
libo abbreuiato: qd fecit do
mino suo trā. Abbrevia
tū est in carne: amplius

abbreuiat² susceptā ecā carnē circūcisione. ¶ Honoratus paulo mīng ab angelis dei filius. natūrā hūanā induit: sed tamē ne refugiēs ipm refugiēs remedium humanae corruptionis: plane multo honorat² ab eis. ¶ Habes hic magnū documentū fidei: habes et manifestū humilitatis exemplū. Ad quid enim tibi circūcisione cessaturg: qui pārem nō commisit nec tetigisti? Qd' ipe nō fecerit. etas ipa manifestat: q nō cōtrax erit multo certius probat prīs diuinitas: et integritas mīris. Gignus sacerdos es: quē nec supermē nec sine patre cōtigit nāsci: qui hēditatē in lege ē pocius q mādatū. Est ei tibi pr ab etno. sed deus est in quē pārem nō cadit? est et mr ex tpe sed virgo: nō parē potuit incorrupto corruptela. ¶ Sine hr ora circūcidit puer? aging sine macula: et si non egerit voluit tn circūcidi. Nec vestigiū quidē vllū in illis hīs: alligatur illis nō refugis. Non sic mpn nō sic: nō sic agit pīsticis elatoris hūane. Erubescimg illi circūcidi ligaturi: qui de illis obg mēdū et cā gloiam². Quē nemo pt arguē de pāto: ipe pārē in medio et vēcūdū pt et austerū. sine ulla necessitate suscepit: nec repulit alterū lapideū: in quo solo uetus illa rubigo. que erudēt nō fiut. Nos erōnt mūdi ad obscenitatē culpe erubescimg agē penitētiā: qd' extreme demētiae ē: male prom in illis. penis in remedia mundi. Qui parē non fecit. nō dedignat est se pārē reputari: nos et ee volumg: et nolumus estimari. Ita ne sano opus ē medicina: et nō male habētibus? Imo vero. Ita ne eget medicinā nō eger. sed medicus? ¶ Quis hom tāte sibi nō dicam gloriē. sed vel in noxiē conscius: equanimit² manū circūcidētis admittet? Xpūs nēo patient² que nō in piū exsoluebat: qui venēat purgatione facē nō suscipē delictorū. ¶ Sed dicas. Qd in suscipet puulus? Imo vō quid in suscipet hūilis et mansuet? Quid in obmutesceret coram circūcidente? qui coram tondēte obmutuit: coram crucifigente siluit? Quoqn nō illi erat difficile carnem suā integrā seruare ne scindē tiu: qui fecerat ne virginal' uterū porta in exitu sīo aperet². Non erat difficile puulo phibere ne carō illa circūcideret²: qn nec mortuo erat difficile custodire ne corriperet². ¶ Post q' g. cōsumati sunt dies octo ut circūcidēt puer: vocatū ē nome eius ihesus. magnū et mirabile sacmētū. Circūcidit² puer: et vocat²

nāpe

ihesus. Quid sibi vlt ista cōcep-
cio. Circūcisio magis saluādi
q̄m saluatorib ee videt: et
saluatorē magis circūcidē de-
cet q̄m circūcidi. Sed agnos-
ce mediatorē dei et hoīm: q̄
ab ipo nūtatus ē ordio duūb
humana sociat: ymaīm.
Nascit ex muliere: sed cui
feūditatis fructus sic accedat:
ut non decidat flos virginita-
tis. Pānis muolut: sed pan-
nis ipsi angelicis laudibg hono
rant. Abscondit in psepio:
sed prodit stella radiante de
celo. Sic circūcisio veitatē
susceptę humanitatis ꝙbat: et
nomē q̄d ē sup omē nomē
gloriā mdicat maestatis.
Circūcidit tg̃ verus abrahe
filius: ihesg vocat tg̃ filius
dei. Neq̄ em ad mistar po-
nūt molis iste ihesg nomē va-
cuū aut manē portat: non
est in eo magīm nobis vmbra
sed veitas. Celitus siquidem
nditū nomē elvāgelista tes-
tat: q̄d vocatū ē ab angelo
p̄usq̄ in utero concipet. Et
attende ubi ꝙfunditatē. Post-
q̄ natus est ihesg: vocat ab
hoīb q̄d vocatg ē ab ange-
lo. p̄usq̄ in vtero concipet.
Idem quippe et angelis sal-
uator et hoīb: sed hoīs
ab mātione: angelis ab mi
ro creature. Vocatū ē aut
nomē eig ihs. q̄d vocatū e
rat ab angelo. In ore g̃ duo-
rū ul trium testū stet omē ū-
bū: et ipm q̄d m pheta ab-
breuiatū. manifestius in elvā-
gelio legit caro fm. Fratres
mei: nos respiat hec pa-
bola. Xp̃s em nec angelico
egrit testimonio nec humano:
sed ut scptū ē omīa q̄ppe elabb.
Triplex pinde querendū nob
ꝑtie salutis testimoniū: ne for-
te videam assūpsisse nomē
dei muamū. Et nos em fres
tem circūcidi nāe est: et sic
nomē salutis accipe. Circūci
di sane nō hīa: sed spū et ve
ritate: circūcidi nō vno mē-
bro: sed toto corpe simul. Iuz
em magis in ea pte qua iu-
deis mandata est circūcisio
regni et additamētū leuiathā
q̄d a malo ē et amputari de-
bet: vnūsq̄ tū occupa: car-
nē. A plāta pedes usq̄ ad
vertice nō est in nobis sām-
tas: nec est alīq̄ ps que non
tabida sit hoc veneno. Ppt-
erea siquis adhuc in fi-
de et dilectiōe ꝑplus rōgi-nū
sibi mādatū exigue circūcisi-
oīs acceptū: sic ubi creuit
in virū ꝑfectionē. toto iubet
corpe baptizari: que tocg
est hoīs integra circūcisio.
Hic ē q̄ saluator nr. et
circūcidi octauo die: et post
annū tricesimū dignatus ē
crucifigi. ubi in penā totū
corpus distensum ē. Cuius
similitudīm in cortis cōplan-
tam et nos. ut scribit apls
nimirū q̄d nouissime tradi-
tū est obseruātes. Que ē
g̃. moralis circūcisio nra.
nisi qua cōmēdat apls ide.

victū mquiens et vestitū habentes. hijs cōtenti ſmus. Optime p̄fus circūcidit nos. et ſuperflua reſecat vmuſa: voluntaria hec pauperias. p̄me labor: regularis obſeruacio diſcipline. ¶ Ceterū m hac circūcisione. tplex nobis queritur ē ſalutis noſtre teſtimoniū: ab angelo maria et joſeph. Oportet mḡ ut aīa omīa nob magm conſilij angelus ſalutis nomē imponat. Oehme et ipſius quoq; congregacionis neceſſaria ē atteſtacio: q tāḡ mr ē ſingulorū. ipſe mḡ ū go tāḡ ea quā deſponsat apls vm vno: virginē castā exhibē xpō. Sed ne ipſe mīſter cōtempnēdus ē teſtimoniū: ei q mīſtrum queat ſaluatoris explū. Hic ē joſeph locū quidē optimēs ſponſi. re ac vera ſeruus et diſpenſator: quia ſane p̄ vocat: magis aut nutritius eſt. Sed dīo eadē manifeſtatus. Et ab hijs qui foris ſūt fīēs mei. et ab eo qui mitus eſt. habē oportet teſtimoniū bonū. Cuius em omnibus grata. nemī onerosa ē coniūcio: huic ſme dubio ꝓpria de ſalute vmuſa firmā congregacio atteſtat. Fruſtra plane ſuſp hijs duntaxat que ſunt in manifeſto. neq; ſimḡ ille firmā accuſator timhat iam: quē excuſat vmuſtas firmā. Habet et a plātis teſtimoniū ſiſſ et peanta ſeculariū vitē. et hui⁹ quoq; tpis negligēciaē. qm in multis offendimur omēs. miſſ forte ſanctores nos arbitrīn diſcipulo quē dilexit ihē. hūh eis et pura cōfeſſione iudicāda ſp exponit: et ipōrū ſatisfacē ſtudet arbitrio. Jam ne m hijs quidē peſſimm illius tmēda ē accuſacio: qm nō iudicabit dīs bis m idipm. ¶ Forte crimmae volet mīcacionē: et m ea ꝓfē caluḡnia ſtruē machymabit: m q̄ner firm ner ipſius prīs teſtimoniū ſatis efficax videat. Sciāt g ē. ut m hac ꝓte opitulet nobis teſtis mīnus: qui magis tor qm facē mitu et. A quo ſane et meipiēdū ē. ut nō ꝓfus quidq̄m cōcipiat m animo: qm ab eo nomē ſalutis acceperit. ¶ Vbi g m opus ꝓfeſſent manifeſtū: expedit iam exteriora quib; quoq; ſibi teſtāmia conſulere: ſicut aut a plūs. Prouidētes bona nō tantū cora deo: ſed eāt coram hoīb; Jēſmo de circūciōe dm̄ de octo diebus

In circūcisione dm̄ fratres habemḡ qd amemḡ et āmirem: habemḡ eāt qd imitem. Patet m ea magnū diuine dignacionis bnficiū. vnde gr̄ās agamḡ: latet aliquid clauſū. qd in nobis implē debeamḡ. ¶ Venit nāq; dominḡ ppt nos. nō ſolū redimēdos ſanguīs effuſione: ſed et docendos uerbis: et

exemplis mchilominq̃ mſtriē
dos. Sicut em̄ penitus erat m
utile viam ſcire ſi detinēm̄ m
carē: ita redmi nō ꝓdeſſet:
ſi vie fuiſſemq̃ ignari. ſꝛā q̃
ꝓpius muenret: ꝓpius reduc̄t
m carcerē retrudendos. Itaq̃
in maiore quidē etate ꝓcrē
cie et humilitatis. et ſup oīa
caritatis. retinēdiq̃ virtutū.
manifeſta dedit ſaluator ex
empla. m mſtica figuris
velatis. ¶ Sed ang̃m ad hꝰ
diſcutiēda veniamq̃: delec
tat aliquid ꝓpius de tanta
tam manifeſta dignatione
loqui. Habent angeli glo
riam ꝓpriā et ꝓfectā: ſed
nec nos ꝑfectā gloria. Vi
demq̃ gloria eius gloriā q̃
vmgenti a ꝓtē: gloriam
nīe et affectus ꝛē patris:
gloriā ꝓdētis ex corde
patris: et patria plane vi
ſeria exhibentis. Omēs em̄
ꝓcauerūt aut aplis: et e
gent gloria dei. Et alio lo
co: michi mq̃ abſit gloria
ri: niſi in cruce dñi nr̄i ihū
xpi. Quid em̄ nobis gloio
ſius: q̃m q̃ tanta eſt in aut
nos deus? Que ve illi ma
ior gla. q̃m tanta dignatio
et benignitas tanta: eo u
tiq̃ dulciſſima q̃ tam ꝓtu
ta: ſtam et ꝓ impijs mor
tuus eſt. ¶ Videtis q̃ritū
ſeat: et ꝓ qualibq̃. Pro
qualibq̃ ut nō ſuperbiamq̃:
quātū ne deſperemq̃. Ite
rea ut muemiam̄ non ſpm̄ hui
huiq̃ mūdi. ſed ſpm̄ qui ex deo
eſt: ut ſciatis que a deo dona
ta ſūt nobis. Solute obſcuro
ſicut equus et mulus: q̃
ſicut pū iumentū qd̄ aut. Ut
iumentū ſtus ſum apud te: et
ego ſemp̄ tecū. Talia em̄ iu
menta cognoſcūt poſſeſſorē
ſuū et ꝓſepe dñi ſui: mq̃
poſitū eſt eis ꝓſſimū feni:
ipē qui pamis eſt angelorū.
Ipē eſt em̄ pamis viuus de
quo viuē debuit homo: ſed
q̃ homo iumētū ſtus eſt,
et pamis ſtus fenū: ut uel
ſic viuat de eo. ¶ Et huiq̃
quidē mutationis ſacramentū
die natalis celebratū e. q̃n
vbiq̃ carō fenū eſt: cū ſit oīs
caro fenū. Ipo q̃ die nō
natus eſt ab angelis: et ha
bitu muentus ut homo. ¶
Hodie m̄abiq̃ aliquid au
dio. Iam nōnatus eſt mul
tomq̃ angelis: qui nō ſolū
formā hominis. ſed formā habz
ꝓcōris: et ſignit̄ uelud q̃
dam cauterio latinis. Quid
eſt em̄ circūciſio: niſi ſup
fluitatis et ꝓcī mdicū? In
te dñe ihū quid ē ſup fluū q̃d
circūcidat? Nōne tu verq̃
es deus de deo patre? hō
verus ſm̄e omi ꝓcō de vi
gine matre? Quid fatuis
circūcidētes eū? Putatis q̃
ſup eū cadē poſſit illa ſmā:
maſcula cuiꝰ ꝓpucij caro cir
cūciſa nō fuerit. ꝓbit aīa
illa de ꝓplo ſuo? Poteſt

obluſci p̄ filij vteri ſui: aut
non cognoſceret eū. niſi ſig
nū circūciſionis habēt. ¶ Ym
mo vero ſi quo modo poſſet
non agnoſcā filiū in quo ei
bene cōplacuit: ex hoc max
me ſigno potuit ignorare
eū. mūcta in eo circūciſione
quā p̄ceptū ipē prudenter
ob purgationē utiq; delicto
rū. ¶ Sed quid mirū ſi ca
put p membris accepit circū
cionē: quā tñ in ſcipō non
habuit naturā. ¶ Nonne et
in mēbris mīs ſepe pro vo
bis infirmitate: alteri ad
hibet cunctio. Dolet caput
et in brachio fit tortura:
dolent renes et fit in tybia.
Ita hodie p totius corporis
putredine: cauterium quodda
mſtyū eſt capiti. ¶ Denicq;
quid mirū ſi p nobis dignus
eſt circūcidi: p quibus dignus
eſt et mori. Totus ſiquidē
mihi datus: et totus in me
obvius expenſus eſt. Ego
enī audiens q̄ tñ ſit cum cir
cūcīſe filius magni regis: ce
pi altius gemere: et miſerabilis
exclamare dicens. Fili dei miſe
rere mei. At ille ſicut benignus
ſimul quaſi cū mquit ē fletus ire:
et ululatus quē audio. Et di
cit ei. Ipē eſt adam p̄ditor
ille. quē p̄ vē intrudi feci
in carcerē: donec cogitet ſibi
illū ſupplicīs ſuccurat interne.
Quid agēt cui natura boni
tas: cui ſpūs eſt miſeri ſp
et p̄ce. Deſcendit in carcerē:
venit ut educat vinctū de domo
carceris. ¶ Judei uēs nō inimi
cos odiſſe quos odierūt patrē: ex
ercent illud in filiū. Dñs et ipē
ait. Quia oderūt et me et pecz
meū. Quid g̃ fecerūt impij
quibus ipſius erat ecia ad vidē
dū. Hic eſt inquiūt heres:
venite occidamus eū. Cui g̃ or
tiderūt agnū dei: in ſuā quidē
p̄mciē. ſed in mīam ſalutē. Illi
em ſanguinē agni fuderūt: nos
accepimus et bibimus illū. Acce
pimus caliē ſalutaris: et calix
inebrians qm̃ p̄clarus eſt. ¶
Ecce vñ gīnis agnus. Sed ante
paucos dies celebratumq; aduē
tū eius in carcere hui⁹ mūdi.
id eſt die natalis: hodie uēs
celebramus. q̄ cathenas et vin
cula mea ſuſcepit. Hodie qui
peccā non fecit. ut reos abſol
uēret. innocuas manus coīi ca
thene inſeruit: hodie ſub le
ge ſubiit. qui legem dedit. Ho
diendū ē iam: quid in hac cir
cūcīſione nobis ſpeciale mo
strat agendū. Neq; eſt ſine cau
ſa in lege p̄ceptū. nec ſine cau
ſa in dño cōpletū eſt: ut in oc
tauo die fieret circūcīſio. Ex
quibus cognouit ſenſus dñi: aut
quibus conſiliarius eius fuit.
Aſſit mihi de ſideriis meis
aduocatus ſpūs. qui ſcrutat
alta dei: et edīſſerat nobis
ſacramētū ī ſaluo octauo die. Ne
ignoremus iam oportē hodieq;
nata demio: nam ſpūs hoc
ſcādo natus ē filius dei. In
p̄mis ſiquidē naſcim̃ omēs:
et nāe habemus renatū ī gīnē.

qđ'm baptiſmate quidē pcepit: ſed hēu totū pernit m ſeculari uita. Suē p̄mū miſerāte deo. virtus gr̄ātē m nobis opat ut m nouitate vite ambulem⁹. Ergo naſcat hō qm̄ ſol iuſticie ortus m aiō p̄ōrū illūinat te nebras horrendūq; dei iudicii addēs ium mēmb obtutibq; offert: ad terrorus vmaluū. breuē dierū ſum. et fīnē mētū. Iher plane veſpa ē. ad quā dēmorabi fletus: et naſcēt addi matutini letitiā: ut auditū faciat nobis miāz ſuā. Dic em̄ fit veſpe et mane: dies vnus. ¶ Eſt aut̄ dies iſta iuſticiaz reddens cuiq; qđ ſuū eſt: nobis miſeriā. miſēcordiā deo. In hac die puer naſcat: qm̄ ex hīſ que dixim⁹. ad amorē p̄mē. et odiū p̄ri ānimus exaitat. Sed p̄culoſū eſt ſi forte velit mē ſeculi turbas agē p̄mēz: ubi mmm̄ū alij venchatas p̄ſua ſcioibus. alij vndiq; exemplis peioribus ad p̄am allūāt: alij a dulatiōibq; m vanā gloriam. alij detractiōibq; m̄ impacāā ām̄ eius deiciāt. ¶ Videat iam naſcē ē prudēcie tradus: oīdat q̄ūtas et qm̄ importunas p̄ſertim m hac generatione oportūitates et occaſiones p̄ri offerat mūdus et mgerat: qm̄ debilis ſit ad illas hūanꝫ ānimꝫ. maxime qui p̄ri cōſuetudine ſit nutrit⁹. In hac q̄ die prudēcie eligat de p̄ſenti ſeculo negōi fugē: dicens cum ꝓpheta. Odiui eccām malignātiū: et cū impijs nō ſedebo. Sed nōdū ſufficiat hoc. fortē cū wlt eligē ſolitudinē: nō ſatis attendens ꝓpriā infirmitatē: et p̄culoſā diaboli luctā. Quid em̄ p̄culoſius qm̄ ſolū luctari contra antiquū hoſtē verſutiaz: a quo videat: et quē vidē nō poſſit: ¶ Itaq; iam fortitudīs diem habet neceſſariā: ut nouerit cuſtodiēdā ad dñi fortitudinē. et acrem multorū piter pugnātiū ee quereē dam: ubi tot ſint auxiliatores quot ſocij: et tales qui dirē poſſint cū apl̄o: q: nō ſumꝰ ignorantes aſtutias ei⁹. Congregatio em̄ em̄ pro fortitudine ſua terribilis eſt: ut ſtrorū acies ordinata. Ve aut̄ ſoli: q: ſi ceciderit non habet ſublevātē. Qđ ſi cui q̄ ex antiquis p̄ribq; grām hanc cōceſſam audiuimus: nō expedit temere ſe cōmittē hui⁹ p̄iculo. nec oportet temptare deū: ſicut mgr̄ mr̄ de anachoritis loquēs: qui nō conuerſionis mquit fiore nouicio. ſed mōſterij p̄bationē diutina. didicerūt ḡtra diabolū multoz ſolacio iam docti p̄ugire. ¶ Itaq; in hac fortitudinis die ad id qđ iam tepat. id eſt odiū ei eccleſiam malignātiū: etiā addit qđ ſequit. Lauabo inter innocētes manꝰ meas. Veriū cū eligat eē in cōgregatione multorū: nūq; eligat eē mgr̄. qui nōdū diſcipulꝰ fuit: et docē qđ didicit nūq;

quō aut̄ m se aut̄ m alīs motꝫ
nr̄ōbiles poterit temperare?
Remo cui nē sūa vnq̄ odio ha-
buit. Quō g̃ putatis si eam
mgr̄ fuit ste? quā facile si
bi aliq̄ eo amplius quo fam
liarius rondescendat? Illus
ait g̃ dies tempantie: ut q̄
rat quō temperēt et refre-
nare possīt mōtmētes mo-
tus voluptatis? bestiales mo-
tus cuiositatis: rerulosi mo
tus elationis sue. Eligat ab-
iectus esse m domo dei sui:
et subiectus ee mgr̄o sub
quo frangat eius volūtas?
et obiē freno cōuipiscentia
repmat: sitq; qd̄ aut ꝑph̄a.
Imposui stomacō hominē sup̄ ca-
pita mā. Nec dedignā dū
seruo qd̄ p̄ecessit m dño:
siquidē nō est seruus maior
dño suo. Ille em̄ cū iam cre-
uisset etate et sapiā et grā
apud deū et homīes? cum
duodecī annoz eet. et remā
sisset m ihrlm: mīetus a
būtā virgine et a joseph tu
us filius putabat: m medio
doctorū. audiens illos et mt̄
rogans. tm̄ descendit cū illis.
et erat subditus illis. Et tu
g̃ subditus esto ꝓpt̄ illū. Di
cam tibi m nr̄a obediētie via
alīqua fortassis dura et aspa
ortē ꝓnt: ut accipias mādā
ta p̄cepta nōmulla. que licet sa
lubria sint mmq tm̄ suauia
videant: Hec si molestē re-
pis fuistme. si duriuscule p̄
latū. si murmurauere m corde:
etiam si exterius impleas quod
iubet: non est hec virtus pa-
tientie. sed velamē malitie.
Recessē g̃ ut illuc̄esīt dies
patientie: ꝙ qua oīa dura
et aspa tacita amplectaris cō
scientia: te magis diuidētis.
et durius arguens. cui mm
rā displicent. que ad salutē
sunt: et m cogitatiōe tua sp̄
ptē mgr̄ quoad potes aduer-
sus temetipm̄ unicum: teq;
m oīb̄ causare: ipm̄ uero
magis excusare labozās.
Porro m hoc loco tuēdū tibi
arbitror a superbia. Magnū
ē em̄ oīo sic vincē semetipm.
Melior est aut salomō potēs
viro forti: et qui dñat̄ aīo
suo expugnatore urbiū. Con
sidem demq; qm̄ manifeste
ꝓpheta docuit necessariā ee
humilitatē post patiaz dicēs.
Verūptn̄ deo subiecta esto
ānima mea: qm̄ ab ipō patia mā.
Nōne videt̄ hic occasione pa
tientie: temptatiōnē sensisse
superbie? Hoc ē g̃ ut
illuīnet cor tuū radius hu
militatis. et declaret quid a te
sit. quid a deo? ut nō altū
sapias: qm̄ deus superbis resi
stit. humilib; aut dat gratiā.
Jam nēo aī m ipīs ductus
fucis exercitatus. roga dari
tibi lumē deuotionis. diem
seremissimū. et sabbatū mē
tis: in quo tuq; emēitus mi
les spretis laboribq; vmis.
vmas absq; labōe. dilatato
mīmiū corde. curres viam
mandatorū dei: ut qd̄o pus

cū amaritudine et wactione tui
spūs fatebat: de cetero tam ei
suma dulcedine pagas et delā
tione. Hanc in fallor grām pe
tebat qui ait. Remitte mihi
ut refrigerem. Ac si diat. Ne
usq; in labore et dolore isto
crucior: et morte affligor tota
die. Remitte mihi ut refrige
rer. ¶ Dicit ad hāc quidē
pfectionē pauca mi fallor pue
mut in hac uita. Secū em siqs
alqm videt hanc ipē cōtinuo
credat sibi natē magnē sino
uicus est: nec p prefatos
ascenderunt gradus. ¶ Duos
em duos pusillos rozde bladi
cijs talibus solet allicē: sed
nouerint qui cuiusmodi sunt.
grām hanc pstitui sibi non
datam: ut in die bonozū
mēozes sint malozū: et in
die malozū meozes sint bozū.
Longe aut qui experatatos
hūt sensus: deuocionis hui
felici tocuditate fruūt. Hz
multi tota uita ad hoc tendūt:
et nūq̄ ptingūt. Quibus
tū si pie et psenerāt tona
ti sunt: statim ut de corpoe
exeunt reddit qd in hac uita
dispensatorie est negatū:
illuc pducēte eos sola gratia
quo prius tendebant ipi cū
gratia: ut cōsumati in breui
expleant tpa multa. Illis vo
qui ad hanc deuocionis gradū
puenīūt vnū videt restare
videt pfectū: et omno timē
dū eis. a demonio meridiano.
Ipē em sathanas trāsfigurat
se in angelū lucis. Hoc gr̄a timē
dū ei qui tanta delectatione oīa
facit ne dū sequit affectionē cor
pus destruat p immoderatū ex
ercitationē: ac deinde nātē ha
beat nō sine magno spūalis ex
ercicij detimēto. cui ea debili
tatē corpis totū occupari. ¶
Ergo ne hec mētat qui aiam
illūinari nātē et luce disceatio
nis: queq̄ virtutū ē. et cō
summatio pfectionis. Hec mm
trī docet: ne quid nimis: atq̄
hec ē octaua dies in qua atq̄
adit puer: q̄ discretio vere
crucifixit: ut nō plus nec
minꝰ fiat. Nā qui nimius
ē fructū bōm opis abstindit.
non crucifixit: sicut qui tepi
dus ē. et minꝰ facit. ¶ In
hac gr̄a die nomē impositū
et nomē salutis: nec de eo
qui fit conformat dubitē dicē:
q̄ suā ipsiq̄ salutē optat. Vsq̄
ad hūc em diem pūt dicē an
geli qui nouūt secreta celestia:
sed ego nūc primū ei fiducia
le salutis nomē impono. Ut
vēo q̄ omnino vana ista aug
est in viris: hui discretionis
locū in nobis fides suppleat
vnctus obīē: ut nichil plus
nichil minꝰ: nichil aut qm
impatū sit faciatis. Dñm die
ephie dñm. de ūbis apli. appa
ruit benignitas et humanitas ē. ſm
tplicē apparationē.

APparuit benignitas et humanitas saluatoris nri dei. Grās deo
pq̄ sic habūdat cōsolatio

ura in ysaie peginatione: in hoc
erilio. in hac miseria. Dupet
hys naq; sepius nos admonere
curamus: ut nuq; mete existi
dat peginos esse: longe stos a
patria. pusillos hereditate.
Quisquis em desolatione non
nouit: nec consolatione agnos
cere pt. Quisquis consolatione
ignorat esse natam: superest ut
non habeat dei gratiam. Inde e
q; homines seculi negotijs et
flagitijs implicati dei miseri
am no sentiut: miaq; no
attendut. ¶ Vos quibq; no
frustra dem e. vacate et vi
dete. qm suauis e dns. et de
quibq; idem pphta. vn tute
mquit opm suoz annunciab
pho suo: vos mq; quos no
detinet occupatio seculais:
attendite quena sit consolatio
spualis. Vos qui no ignoratis exiliu. audite q de ce
lo venit auxiliu. ¶ Apparu
it em benignitas et humani
tas saluatoris nri dei.
Quis qm apparet humanitas:
latebat benignitas. Fuit de
et prius erat: na mia dm
ab eterno. Sed vi tanta vos
nosa potest: Dimittebat:
et non sentiebat: vn et a
multis no credebat. Multi
phane quippe multisq; moris
logbat dns in pphetis. Ego
inquens cogito cogitationes
pacis: et non afflictionis.
Sed quid respondebat ho
afflictione sentiens: pacem
nesciens: Quotiesq; dicatis
pax. pax. et no est pax.
Uter qd angeli pacis amare
debant dicentes. Dne quis cre
didit auditui nro: Sed nec cre
dant homines uoci uisui suo: qua
testimonia dei credibilia facta
sunt mihi. Ut em nec tur
batio quide lateat oculi: in
sole posuit tabernaculu suu.
Ecce pax no promissa sed missa:
non dilata sed data: no pphe
tata sed puntata. Ecce qui seculu
plenu mia sua deus pater
misit in terra: seculum mq;
in passione concidendu: ut
effundat qd in eo latet pcu
mm. Datu utiq; et si puu
sed plenu. Qualis siquidem
datus est nobis: sed in quo
habitat omis plenitudo diuini
tatis. Postq; em venit ple
nitudo temporis: venit et ple
nitudo diuinitatis. Venit em
in carne. ut uel sic oculis
exhibet: et appareto huic
itate benignitas agnoscet.
Ubi em dei innotescit
humanitas: iam benignitas
latere no potest. In quo et
magis commendare potest
benignitate sua: qui suscipi
endo carne mea: mecum mihi
no carne ade: id est quale
ille habuit an culpa. ¶ Qd
tantope declarat eius mi
sericordia: qui q pram susce
pit miseria. Quid ita pie
tate plenu: qui q dei ibi
ppe nos stim est fenu. Dne
quid est homo q reputas
eum: aut quid apponis er
ga eu cor tuu: Hinc atte

dat homo qñta cura eius sit deo: ut me sciat quid de eo cogitet: aut quid sentiat. Non interroges o homo ea que pateris. sed q passus est ille. Qñti te fecat ex ipis que passus est agnosce: ut appareat tibi benignitas eius et humanitate. Qñto enim minorem se fecat in humanitate: tanto maiorē exhibuit in bonitate. Et qñto pro me vilior: tanto mihi carior est. ¶ Apparuit inquit aplūs benignitas et humanitas saluatoris nri dei. ¶ magna plane et mam festa benignitas dei humanitas: et magnū benignitatis mōrū declarauit: qui humanitati addē dei nomē tribuit. Et q dem ad mariā missus gabriel angelus filiū altissimi loquit: sed nō nomiat deū. Undeus deus qui talem nobis de nobis ipis angelū dedit: ut nr ipē supplere t. qd ille nō dixit. Nam et ipē spm dei habuit: et eius spū locutus est. qd nobis nal de necessariū fuit. ¶ Quid enim sic instruit fidem. spem roborat. caritatē accendit: q nō humanitas dei? Sed angelo nro id reseruatū est: quod alij tacuerūt. Decet enim omēs omia dicē congruū erat: ut a diuersis diuersa collecē gratulem: et debitas singulis gratias referamus. ¶ Attamen vnū est in quo conuenit aplūs et angelus. qui de xpo nūtio loquūt: id est in nomē salvatoris. Ad mariā quidē tanq plenius edoctam p spm gabriel loquens indicat nomē solum: et vocabis inquiens nomē eius ihesum. Ad ioseph veniens angelus. nō solū nomē protulit. sed et causam eius mysterij edocuit dicens: et vocabis nomē eius ihm: ipe enim saluū faciet plm suū a peccatis eorū. Sed et pastoribus quoq annuciat gaudiū magnū: natū illis saluatorē xpm dnm. Simile aliquid paulo loquit. Apparuit benignitas et humanitas saluatoris nri dei. ¶ Bene dulce nomē nullo ex ipis tacuit: q hoc mihi maxime cessaturū fuit. Alioqn quid agerem audiens dnm venientē: fugiū quid nō fugerē sicut adam. qui a facie eius fugit: sed non effugit. Nōne despare audiēs q venit ille cuius legē sic pua ricatus sum. cuius pacta sic abusus sum. cuius bnficio tam ingratus inuentus sum? Que vero maior potest ee cōsolatio: q in dulci vocabulo. i nocē consolatorem? Preterea et ipe dicit. q nō venit ut iudicet mundū: sed ut saluet mundus p ipm. Jam confidēt accedo: iam sapho fiducialit. Quid em timeā? qui saluator venit in domū meā? Et soli peccatū? donatū erit q quid nidulserit ille: vtiq em licet ei qd velit facē. Deus qui iustificat: quis est qui codēpnet? Aut quis accusabit adu sus electos dei? ¶ Preterea nos gaudē oportet q in tra venit: nuc ad indulgētiā facilis erit. Dem q pusillus est: lenit placari pt. Quis em nesciat: q puer facile donat? Ecce si

non fuerit nobis p̄ mīmo: pos
sum⁹ reco⁹siliari p̄ īmmo. ℣ro
mīmo nēq; nō fm̄e pmā: sed q̄
mīmū q̄ddā sit mā ipā pmā.
Paupes sum⁹. parū dare pos
sum⁹: attamē reco⁹siliare pos
sum⁹ p̄ puo illo si volumus.
To tū q̄ dare possū. mīserā corpꝰ
istud est: illud si dedero satis
est. ℣i quo mīmꝰ: adde corpꝰ
p̄ūs quam illud de meo est:
et meū est. ℣nulꝰ em̄ natus
ē nobis: et filius datus est
nobis. De te dn̄ē supleo: q̄
mīmꝰ habeo in me. ¶ O dul
cissima reco⁹siliatio: o satisfac
tio suauissima. O bē reco⁹silia
tio facilis. sed putilis: satis
factio pua. sed nō p̄uipēdē
da. Etem̄ q̄ facilis mō: tū
difficilis erit postea. Et si
cut mō nemo ē qui reco⁹sili
ari nō possit: ita post pau
lulū nemo qui possit: q̄m
sicut benignitas apparuit
ulē oem̄ spem. ulē oem̄ estīa
tionē: ita simulē exspectare
possum⁹ iudicij districtionē.
Noli g. tō tepnē dei mām.
si non vis sentire iustitiā:
sed mām. sed indignationē.
sed emulationē. sed furorē.
Dn̄ē ne in furore tuo arguas
me: neq; in ira tua corripias
me. Ut em̄ sentīes q̄nta dist
rictio venīret: tantū illū p̄uenit. māsuetudo.
Et magnitudine mdulgētie:
magnitudinē ultionis attende.
Immē sus est em̄ deus et mfi
nitus in iustitia: sicut et in
mīa. ¶ Multus ad ignoscēdū:
multus ad ulciscendū. Sed
nīā quidē pruia sibi vendicat:
ut si voluem⁹ districtio nunc
mire nō possit in quē seuat.
Ppt̄ hoc em̄ benignitatē p̄ro
fauit: ut p̄ eam reco⁹siliatīs se
uentatē videam⁹ securi. Ppt̄ te
rra volut nō solū ad terīnꝰ
descendē. sed etiā mmoteste:
nō solū nasci. sed agnosci.
Demq; ppt̄ hanc agnitionē
dies ista celebris habet: et
insignis dies apparitio mīs. Ho
die em̄ magi ab oriēte vene
runt: ortū solē iustitie require
tes: eum de quo legit. Ecce
vir oriens nomen ei. Hodie
adorauerūt nouū virginis
ptū: sequētes nouū sydus
ductū. Nōne et hic nobis ē
magna consolatio: sicut in i.
de quo locuti sum⁹ epli ubi:
Ille dixit dicit: ista non voca
sed opa dicit. ¶ Quid facie
tis o magi: quid facitis. Lac
tentē puerū adoratis in pa
nīs vili: in vilibus pānis.
Ergo ne deus ē iste. Deus
certe in templo sco suo. deus
in celo sedes eius: et vos oīa
queritis in vili stabulo. in mutis
gremio. Quid facitis q̄ et
aurū offertis. Ergo rex
ē ipe. Et ubi aula regia: u
bi thron⁹. ubi curie regalis fre
quētia. Numquid aula est sta
bulū. thron⁹ p̄sepe: curie
regalis freq̄tia Joseph et
maria. Quo ita inspiētes
fi sunt vt sapiētes: ut ado
rent p̄vulū despicabilē. tā
sua etate. q̄m paupitate suoꝝ.

insipientes fi sunt ut fierent
sapientes: et pdocuit eos spō
qd postea pdicatut aplus: q
vult ee sapiens. stultus fiat
ut sapiens sit: et qz p sapi
entiā mūdus in sapientia sua
deū cognoscē non potuit.
placuit deo p stultitiā pdica
tionis salvos facē credentes.
Sonne timēdū erat fidēb. ne
scandalizarēt vtres isti: et il
los se crederet. cū tāta in
digna viderent. A regia ci
uitate ubi regē querēdū cō
iectabāt: ad bethleem villā
puellā dirigūt. Ingrediūt
stabulū: inveniūt involutū
pānis infantulū. Non illos fo
det stabulū. nō pānis offen
dit: nō scandalizant lactētis
infantia: pdiderūt. venerāt
ut regē. adorāt ut deū. Hz
p fecto qui illos adduxit ipē
et instruxit: et qui p stellā
foris admonuit: ipē in occulto
corda edocuit. ¶ Hec q. dñi
declaratio clarificauit hunc
diem: et magorū devotā
neratio devotā festat et ve
nerabilē. Nec sola hec appari
tio. sed altera quedā sicut a pa
tribus nris accepimus. hodie
celebrat: que et si longo p
tpe. tñ facta credit hoc ipo
die. Cū em iam triginta annos
exegisset in carne. qui sedm
humanitatē idem ipē est et
ām eius nō deficient: inter
populares turbas. ad baptis
mum iohis adiuvit. Venit
tñ vnus e pplo: qui solus e
rat sine pcō. Quis eū crederet
filiū dei: quis putaret dñm ma
iestatis. Valde quidē humi
liatus dñē: minus absconde
ris: sed johānē latē nō po
terus. Sonne ipē qui p matrē
nū uterū terrenū natiuū nō
dū natus agnouit. Sonne
ipē ē qui p utroscp matris
uteri parietes te agnouit:
et qz turbis clamāte voce nō
potuit saltim matris suā moti
exultatiōnis edocuit. Sunc
aut quid. Vidit eū johēs
aut elwāgelista venīte ad
se: et aut. Ecce agnus dei:
ecce qui tollit pcā mūdi. Ve
agnus: vē hūilis et māsue
tis. Ecce mquit agnus dei:
ecce qui tollit pcā mūdi. En
ipē qui purgatiōnē facturē de
lictoz. Ecce sentimā tuam
purgatur q aduēnt: et tunc
post hoc testimoniū baptiza
ri vult a iohāne. Tremuit ē.
Quid mirū. Quid mgis mirū
si tremuit homo. nec audet
attingē sēm dei vertē: ca
put adorādū angelis. tremē
dū potestatibus. tremen
dū pncipatibus. Baptizari
vis dñē ihū. Ut quid em:
aut quid tibi opus fuit bap
tismate. Sūquid sano opus
ē medicina: aut mundatio
mūdo. Unde tibi pcām: ut
baptisma sit necessariū. Sūqd
a patre. At patrē quidem
habes deum: et equalis
illi es: deus de deo. lumē de
lumine. Sām deū peccatū

tadē non posse quib⁹ nesciat. aut vō de mīe. Sā et mīg habes: sed vnigō est. Quod g. q̄cūm ex ea trahe potuit: que te sine mīquitate cō cepit. et salua integritate pe pit. Quā maculā habē pote rit agnꝰ sine macula. Ego inquit johānes a te debeo bap tizari: et tu venis ad me. ajagna vtrīq; humilitas: sed nulla cōparatio. Quō em non humiliaret homo. coram hūi deo. Sic mō inquit dnīs: sic em decet nos implē oem iustitiā. Acquiescit johānes et obediuit: baptizauit agnū dei: et aquas lauit. Nos ab luti sumꝰ non ille: q̄ nobis lauandis aque cognoscūtur ablute. Sed fortissīs mihi credis ihoīs testimonio. q̄ et ipē homo est: et potes hīe suspicī cognatus eius ē cui phibet testimoniū. Ecce testō mū manus johānis: testōm ī aduentīs colūbe. Nec incongrue ad indicandū ag nī dei venit colūba: quia nichil melius agno conuenit q̄m colūba. Nā agnꝰ in a inmalibꝰ: hoc colūba in a ubus est. Summa vtriusq; innocētia. summa mansuetudo: summa simplicitas. Quid em sic alienū ab oīm malicia. sicut agnus et colūba. Nō tē cuiq; nesciūt: ledē non nouerūt. Sed ne fortu to casu id euenisse cuiquā: ecce testōmū dei pris. Ecce deus maiestatis intonuit: dns sup aquas multas. Et vox pa tris audita est. Hic ē filius meus dilect⁹: in quo michi bene complacui. Vidē em hic ē. in quo non est q̄d pri displice at: q̄d oculos maiestatis eius offendat. Vnī et ipē aut. Om nes placita sunt ei facio semp. ipm inquit audite. Ecce dnē ihesū nil iam nūc loquē. Quo usq; silebis. quousq; dissimulas. Diu tacuisti. et valde diu: ut iam nūc loquēdi lectiā habeas a pre. Omī diu verbis et dei sapiā. qī misi mihi aliqs et in sipiens latebo in pplo. Omīn diu nobilis rex. et nec reh. fabri fi lium te patris appellari pateris et putari. Item lucas euāt. testat: cm adhuc filius joseph putabat. O humilitas vnctus xpi: qūtū confundis superbiam mē vanitatis. Parū aliquid scio ut magis scire michi videor: et iam silere nō possum. imprudent me et imprudent magnifi rens et ostentans: promptus ad loquēdū. velox ad docēdū. tardus ad audiendū. Et xpc cui tanto ore silebat. cui semp absconderat. nūquid mane gloriā metuebat. Quid ti mēt ab inani gloria. qui ē vera gloria patris. Vtiq; timebat: sed nō sibi. Nobis timebat ab illa: quibꝰ nouerit ee timendū. Nobis tacebat: nos instruebat. Tacebat ore. sed instruebat exē: et q̄d post ea docuit verbis iam clama bat exemplo: discite a me q̄ mitis sum et humilis corde. Sā

de infancia dñi parū aliquid audio: et tūc tam usq; ad hunc tristissimū ānū michi nuemo. Sūc uero tam latē nō pt; qui tā manifeste demonstrant a prē. Sā in pma apparitōe cū virgine mr̄e voluit apparē: q̄ vētādia quedā ni virginitatē significaret. ¶ Tertia quoq; apparitio eius in euāgelio inuenit: et hec michi hodie celebratur. Inuitatus enī ad nuptias domini. vino deficiente cōpas sūb eorū vētādie: aquā mutauit in vinū. Hoc etiā sicut aut euāta signorū eius fuit inuenit. Itaq; in pma apparitione hōmo verus innotuit: ubi mr̄ ubēa mrīb infāb apparuit. In scdā neō veritas dei filiū. prīb indicat testimū. In tēa vero vere ee deū mostrat: ad cuius imperiū natura mutat. Tot testimīs hodie cōfirmat fides mā: tot indicijs roborat spes mā: tot mēntibus inflāmat caritas mā. De epiphania domī

Tres apparitōes mmm dñi legimus: una quidē die. sed nō uno tpe facās. Et quidē mirabilis scdā: mirabilior tertia: sed pma apparitio mirabilius āmiranda. Aquā in aquarū mutatio: inuisibilis solēnis et colūbe pit ac patris uocis attestatio: sed illud mirabile magis q; a magis: scā q; deū agnoscat indicat adoratio: etiā indicat thuris oblatio. Nec solū deū. sed et regē agnoscit: quod designat in auro. Et in hijs nō latet eos magnū pietatis sacrāmētū: vñ et in unrā indicat mortuū. Adorāt magi et offerūt munera adhuc sugētī mrīb ubera. Sed ubi ē o magi: ubi est purpura regis huius? Siquid vides pānis istis: q̄d est inuolutus? Di rex ē. ppa dema eius ubi est? Sed uos eū vō videtis in dyademate quo coronauit eū mr̄ sua. in sacro mortalitatis: de quo resurgens ait. q2 cōscidisti sacculū meū: et circūdedisti me letitia. Egredimīni filie syon: et videte regē salomonē in dyademate quo coronauit eū mr̄ sua. ꝛc. Egredimini virtute angelice: in cole cuitatis supne. Este rex vr̄. sed in corona nra: in dyademate quo coronauit eū mr̄ sua. Sed hijs delicijs usq; modo carnalib: hanc hac hactenq; dulcedinē nō gustastis. Habetis sublimitatē eius: sed humilitatē ātea non vidistis. ¶ Egredimini igr. et videte regē salomonē in dyademate: quo coronauit eū mr̄ sua. Decipiti nō ē opq illis mā exhortatiōe: qm ipi sunt qui desiderāt in illū p̄spicere. Illis em quāto sublimiūs notior: tanto humilitas p̄fectior et amabilior est. Vñ licet nobis maior sit causa letitie: nobis em natus est et nobis datus est: tm ipi nos p̄cesserunt. ipi nos exhortant. Quat hō angelus qui gaudiū magnū

ewāgelizat pastoribus: et q̄
cū eo fuit est multitudo celestis
exercitus. ¶ Vobis g̃ dicimꝰ
filijs syon aīe secularēs. debi
les. delicate. filie et nō filij:
in quibus metuł ē fortitudi.
metuł virilis animi. Egredimī
filie syon. Egredimini de se
pulcris. ad intellectū mētis:
de seruitute carnalis cōcupie.
ad libertatē spūalis intelligētie.
Egredimī de tua vrā. et de
cognatōe vrā. et de domo
patris vr̄i: et videte regem
salomonē: alioquī nō erit
vobis tutū videre eū ecclesiaſ
tem. Idem em̄ qui salomō
id est pacificus in exilio est:
ecclesiastes id est contionator
erit in iudicio: erit pdica
id est dilatās dñi in regno:
in exilio mānsuetus et amā
bilis: in iudicio iustus et tribu
lis: in regno gloriosus et ad
mirabilis. Egredimini igit
et videte regē salomonem
in diademate: quo coronauit
eū mr̄ sua. Sed ubiq; rex est.
licet em̄ regnū eius nō sit
de hoc mūdo: tñ rex ē etiā
in hoc mūdo. Interrogatus
siquidē. ergo rex es tu: ego
inquit in hoc natus sum. et
in hoc veni in mūdū. ¶ Hic
g̃. rector ē mortuī: in iudi
cio discretor meritorū: in
regno distributor premiorꝫ.
Egredimini ergo filie syō
et videte eū in diademate
quo coronauit eū mr̄ sua: in co
rona paupertatis mr̄is: et in
corona misērie mr̄e. Dic ergo co
ronatus est et a nouerca sua. co
rona spinea corona misērie: co
ronatus a synagoga sua corona
iustitie: qm̄ exuerūt angeli et
tollent de regno eius oīa scan
dala: qm̄ veniet ad iudicium cū
seruoribus pfidi sui: cū pugna
bit p eo orbis terre contra
insensatos. Coronat eū et pr̄
corona glorie: sicut ait psalmis
ta. Gl̄a et honōe coronasti
eum. ¶ Videte eū filie syon. i
diademate. quo coronauit eum
mr̄ sua: susceptite coronā p
nobis pr̄ vos regis vr̄i: et vna
cū magis humilitate pr̄o adora
te: quorū fidei deuotio hodie
ꝓpositū exemplū. ¶ Cui em̄ cō
parabimus. et cui similes estima
bimus vnos istos? Si latronis
fidem. si centurionis cōfessio
nē cōsideremus: in eo supercelle
vident ista: q iam tunc mira
cula multa fecerat. iam tunc
pdicatus multus: a multis
fuerat et adoratus. Attn̄
cōsideremus quid dixerunt illi. cla
mabat latro de cruce: dñe
memēto mei dū veneris in
regnū tuū. Ergo ne p sup
plicium ille vadit ad regnū:
Quis mdicauit tibi. qm̄ oport
teat patri xp̄m: et sic intrō
in gloriā suam: Tu quoq;
centurio. unde ei nosti: Vi
dens q sic clamās expirasset:
vē inquit hic hō filius dei
erat. ignis rei: et oīm rāmi
nacōe digna. p̄ta nr̄a nos tro
go mittem̄ et videte. qm̄ oc
culta sit fides: qm̄ lingua

oculos habeat: diligentius con
sideret. ¶ Cognoscite deu filiū lac
tentē: ⁊ cognoscite in ligno pen
dentē: cognoscite morientē. Hic
quidē latro in patibulo: magi
in stabulo agnouit. Ille clauis
in ferri: iste pānis inuolutū. Cē
turio vero iuxta agnouit in morte:
iste dei virtutē in tenerā corpis
infirmitate. Ille sūmū spiritū
in exspiratōe: iste dei ifātē in
fantia cognouere. Hic quidē qd
quid illi sermonib⁹: iste muneribus
confitent. Latro regē. centurio dei
filiū sil' et hominē pnūciat: et
hi tā magorū mdicāt munera:
nisi q in thure nō tam deū filiū
monstrauere q nī deū. ¶ Obse
cremus q. b. ī. ꝑ. ut sit nobis tanta
caritas. quā nobis deus maies
tatis exhibuit: tanta humilitas.
quā suscepit: tanta benignitas.
que nobis ꝑ xpi humanitatē ap
paruit. Iam⁹ grīs redēpto
ri et mediatori nrō: ꝑ quem
nobis innotuit tam bona erga
nos voluntas dei pris. Hic quidē
tale iam nouum⁹ cupiam⁹: ut
nō immerito dicam⁹. sit cuiq⁹
nr qī in meritū. Profecto em tle
ē cor dei pris erga nos: quale
nobis expressit. qui de corde
eius pcessit. Sermo de ephīa

Necessarium dominis
nobis videt fīēs se
cundū certā solle
mnitatū cōsuetudinē:
etiā sollemnitatis hodierne
nobis exponē rationē. Inuidū
em̄ contra vitia loqui: et gen⁹
istud sermonis ꝑutile: sed die
bus ceteris videt oportunius
cōuenire. Festus aut et max
ime in ꝑcipuis sollemnitatibus
magis curanda q̄ sollemnitatis
sit immorandū videt: ut piter
et erudiat animos: et exhibet
affectus. Quō em celebratis
qd̄ necessariis: aut quō sciētis nr
annūciaret vobis? ¶ Vtinā
nō sit molestū hijs qui sunt
in lege periti: si parū doctis
morē gerimus. ut exigit tanta
tis. Credo em̄ ne ꝑnōb
quidē sub epulis cē fastidiō
sum: si mīmē eruditis tm̄ po
pularibus turbis grossiores
prius apposuerint cibos. Ita
vēo apponēt si finitis caritatis
instituti placuerint cib⁹. que
necessaria sūt nō satis intel
ligentibus: et si forte sibi
mīmē videant necessaria. Hec
aut fragmēta postmodum
recolligēt sibimetipis: si diligēt
recogitātes subtilioza que ꝑ
tamq̄ inūda animalia rūminauē
rint. que pari intelligibiles
animos ꝑe subtilitate effu
gerint. ¶ Sollemnitas g̃ ho
dierne diei: ab apparitione
nomē accepit. Epyphania
quippe apparitio ē̄st. Hodie
g̃ apparitio dn̄i celebrat: et
nō tm̄ una sed trina: siquidē
a ꝑtribus nris acceptum⁹. Ho
die em̄ ꝑmulus rex m̄ pau
cis a natiuitate diebus tm̄
actis: stella declarante ꝑ
nitis gentiū apparuit. Ho
die quoq⁹ cū iam xp̄ē fer me
in dispensatōe carnis egis
set annos. qui sedm̄ diuinā

tatē idem ꝑpē. et ām eius nō defi
cuit: mē populares turbas ab
sconditus ad iordanē baptizā
dus aduenit: sed dei patris
testīmo īmotuit. ℣ Hodie mihi
lomnq̄ cū discipulis suis vo
tus ad nuptias: defectēte vi
no signo āmimbuit fuie potēcie. a
quas in vīa mutauit. ℣ Hedde
lectat eā que in misteriū salua
toris fāi est appetitionē diligē
tius intueri: qm̄ et dilatissia
ē: et spectaculus nostrā hodie
celebrari. ℣ Hodie q. scīt audi
uimq̄ in euāgelica lectione: ma
gi ihēosolimā venerūt ab ori
ente. q̄ certo sane ab oriēte ve
nīt: qui solis iustitie nomī
nobis ortū annūciāt: qui leti
rumoribq̄ totū mūdū illuīnāt:
qui seculū vniuersū illustrīnt:
nisi ꝑ misteriū iudee. qz lucem
oderūt ad fulgorē noue claī
tatis obtenebrat: et caligī
tes oculi eius choruscāte ra
dio solis etīm multomagis ex
tenuāt. ℣ Venētes q. ab ori
ente magi: quid dixerūt au
diamq̄. Vbi ē qui natus est
rex iudeoꝝ: Cm̄ certa fides:
et nichil penitus hesitans.
Non quesierūt utrū natus sit:
sed fiducialit loquūt: et int
rogant sine dubitatiōe. ubi
sit qui natus ē rex iudeoꝝ.
Vocio audito noīe regis: rex
herodes successorē suspectatus
expauit. Nec mirū si turbat
herodes: sed q̄ ihrlm ciuitas
dei ꝑ visio patris cū herode
turbat: quis nō miret: ℣
Videte frēs q̄ītū nocet im
qua potestate: quo corrupt im

pīi subiectos quoq̄ sue cōsortī
impietati. q̄ iesu plane ciuitas
in qua regnat herodes: qm̄ he
rodiane sine dubio pauidus erit
malicie: et ad noīe salutis
ortū herodiana turba ade mo
uebit. ℣ Confido ego in dño. q
nē nos minime regnabit: erūa
si adesse contigit: qd et ꝑ
sui auertat deus. Nā et herō
diana malicia et babilonica
crudelitas est: nascentē velle
extinguere religionē. et allide
ꝑ vulos israhelis. ℣ Di quid ei
ad salutē ꝓfuīt. si quid reli
gionis ortū quicūq̄ resistat.
quicūq̄ repugnat: plane cum
egꝑcipis ꝑ vulos israhelitica ge
mina necare conat: imo cū
herode nascentē ꝑsequit salua
torē. ℣ Sed iam inchoatam
ꝑsequam historiā. Credo si qs
cōstans est huius rei studiosiq̄
caudebit de retro. et herodia
nū execrabit animū: ne filem
exitiū sorciat. Ergo querētibq̄
magis regē iudeoꝝ. et scīsci
tante a scribis herode. dnīce
nitiatus locū: ubi xp̄s ꝓphetā
nomē cruciatus edidit. Cuiq̄
recessissent magi et reliquis
sent iudeos: ecce stella quam
viderunt in oriēte antecedebat
eos. hinc manifeste datur in
telligi. qm̄ humānū flagitātes
consiliū. diuinū amisērunt
ducatū: et ꝺuersos ad extremū
documētū. signū celeste dese
ruit. Vñ et relicto herode:
cōtinuo gauisi sunt gaudio
magno valde. ℣ Stella ecce
antecedebat eos: usq̄ dum

venens staret sup̄. ubi erat puer
et mīstre dom̄ī. inuenerūt
pueri cū maria matre eius: et
p̄cidentes adorauerūt eū. Vñ
vobis hoc o aliengene. Sreq;
em̄ inuenim⁹ tantū fidē in isr̄l.
Hic uos non offendit vilis habi
tacio stabuli: non paupes fame
p̄sepij. Non paupis matris
p̄tia: nō lactentis infancia
scandalizat. ¶ Demq; aptis
thesauris suis aut euāgelista
optulerūt ei munera: aurū thꝰ
et mirrā. Si solū optulissent
aurū videri fortasse potērāt
paupiati mīris voluisse con
sulē: ut habēt mīmirū vñ pe
tulāt posset filiū educare. Sed
aut offerētes p̄ter aurū thꝰ
et mirrā: sine dubio spūalis
oblacois genus mīstuāt.
Aurū em̄ mē diuicias seculi vi
det̄ excellē: qđ p eius gram
oīb nob deuote obtulim⁹ sal
uatori: cū p eius noīe ex integ
delig⁹ substācia huius mūdi.
Jam vēo nātē ē ut qui p̄fē trē:
contēpsim⁹: flagrantiꝰ desideio
celestia requirim⁹. Hic em̄ offert
m⁹ et thurib odoramēta: quo
mīmirū ut m apocalipsi bti jo
leget̄ signāt̄ orōēs sanctōrū. Vñ
et pheta in psalmo. Dirigat̄
mquit orō mea: sicut incēsū i cō
spectu tuo. Hic et in loco legis
alio: qr celos penetrat orō iusti.
Orō inq̄ nō cuiuslibet. Sed iusti illa
qui auertit aurē suā ne audiat
legē: orō eius erit execrabilis.
Porro si iustus ē voluerit. et nō
dixerit aurē tuā a mādatis dñi
ne aufert et p̄cē suā a patre
tuo: nātē ē ut nō solū p̄ns
seculū cōtemnat: sed et carnem
p̄am castiget. et subiugat̄ seru
tuti. Nam qui dixit. misi quibꝰ
mīstrauerit omnibus que possidet.
nō pōt meus ēe discipul⁹: et a
libi. et si vis p̄fectus ēe. vade et
vende oīa que habes: et da
pauperib⁹. et veni sequē me:
idemp̄e in alio loco ait. Qui
vult venire post me. abneget
semetipm̄: et tollat crucē suam
et sequat̄ me. Qđ exponens
aplus. quemadm⁹ inquit fuit xp̄s
carnē suā crucifixerit cū vicīs
et cōcupiscencijs. ¶ Duas igr̄
alas habeat orō mā: cōtēptū
mūdi et affectionē carnis: ne
dubitū quin celos penetret: et
dirigat̄ sicut incensū in cōspectu
dei. Erat em̄ ītū sacrificiū et
acceptabilis oblacō mā: in qua
cū auro et thure fuit etiā mirra.
Que licet amara sit: tñ putil'
est. et conseruat corpus quod
mortuū est xp̄o p̄cem. ne defluē
ens in vicīū putrefiat. Hec
breuit̄ p imitanda magorū ob
lacione sunt dicta. ¶ Ceterū
qm̄ apparicionē hanc ēe dixim⁹:
quid in ea appareat dignū est
ut queam⁹. Vtiq; sedm̄ alia
plos apparuit benignitas et
humanitas saluatoris mī dei.
Erat em̄ in euāgelica lectione au
diuim⁹: qm̄ mīstrātes dom̄ī ma
gis. inuenerūt puerū cū maria
matre eius. In infantili cor
pore. qđ virgineo mater fouē
bat nigremo: quid nisi veri
tas suscepte carnis apparuit?
Quid in eo q̄ paululus cū mre
inuenit̄: nisi verus hō et ve
rus filius hoīm declarat̄

Jam vō et m scāda apparitione vide si nō manifeste vocis ꝑne testīmo dei filiꝰ approbat: cui nāq; aptꝰ fuit sup eum: et descendit spūs sāc corpali specie sicut colūba in illum: et vox ꝑtis audita est: hic ē filiꝰ meus dilāc in quo michi bñ complacui. Datis equidē manifestū est ex hoc ipso. satis euidens et indubitabile. q̄ mā dei filiꝰ nr̄ est deꝰ ēt: mā et filiꝰ hoīm hoiēs: et ipsoz quoq; fetus alāliū ex eodem cū eis grie ēt nemo qui dubitet. Verūptn̄ ut nullus sacrilego errori remaneat locus: qui in ꝑma apparitōe verus hō et filiꝰ hoīs declarat: in scāda verus michiloming dei filiꝰ: in tīa verus deus. et auctor nature ꝓbat: ad cuius nutū natura mutat: Sed q̄ dilectissimi xpiān ihesu dilīgimus. ut verū hoīem et ſmm̄ honorem⁹ ut dei filiū: adoremꝰ ut deū. Secure ergo credamꝰ in eū. secure ei credamus nosipōs fidēs mer: cui nec potestas deest saluādi nos. cum sit deus verus et dei filiꝰ: nec bona voluntas deest. cū sit tam vnꝰ ex nobis. verus hō et filiꝰ hoīs. Quid nāq; nobis erit memorabilius: ꝙ ꝓ quos fragilē similis nobis passibilis: ēt si desidentis sup hos apparitionibus aliquid ad edificationē mozis audire: istud attendite. q̄ ꝑmū oīm xp̄c apparet puer cū virgine mre: ut simplicitatē et vēaciā ante oīa querendā nobis doceat esse.

Iam et puerꝰ simplicitatis naturalis: et cognati virginibꝰ vēaciā ē. Omibꝰ g̊. nobis cōfessionis mr̄as. nulla magis vtilis est ngōa. q̄m simplicitatis huius: et gutis vēaciā. //

In scāda nēo apparitione veꝰ salvator ad aquas baptismi nō quidē lauādis: sed magis a patre testimoniū accepturꝰ. Hec fuit latēne deuotionis. in quibus nō mdulgētia pāris. sed bñplacitū queat dei patris cū descendit in nos spūs adoptionis filiorū: testimoniū ꝓhibens spūi mō q̄ simus filiꝰ dei: ut melliflua de celo vocem videam audire: qua vē deus ꝑ in nobis cōplacet sibi. Per parū distat mt̄ has latēnas deuotionis et ritus vtiq; iam vnitas: atq; eas quas ꝑmeua ritus mt̄ in fancie vagitus emisit: lacrimas vtiq; ꝑme et cōfessionis. Verūptn̄ longe amplius vtriusq; ꝓfluit alie quedā latēne: quibus et mfudit sapor vmi. Illas em̄ lacrimas vere m̄ vimi mutari dixerim. que frē cōpassionis affectū in feruore ꝓdeunt emeritatis: ꝙ qua et ad horā turpiq; memor ēt. sobria q̄dā ebrietate videris. De nomine octāi ephite et de circūcisōe et et baptismo et iubo dīm ad tolūtem

Populo dire terminis cultellus erat naciarum et lapideis cotidiq;. meito cultri lapidei debebāt:

qualibus a ihesu nauc fm̃ circũ
cisio mẽorat. Roster aũt ihesus
tamq̃ agnꝰ mansuetus oẽm ab
stulit ausẽitatẽ. ¶ Onẽ agnꝰ
eb cit lana et lacte vemens:
auser a me obsecro cultellum
istum. Durũ em̃ videt et cru
dele: puulo recens nato. cultrũ
lapideũ adhibere. Dur agit
mseitors duriaq̃ duris congrua
seruis. filys cõmutauit m mũ
suetudmẽ; ut rubigmẽ pcũ o
trigmalis quã vir cultellꝰ em
dẽ poterat. ex hoc iam cũ vnc
tione grẽ fatale lauet aqua.
¶ Nichil gꝝ nmrũ. si p duer
sitate tpm mutata sunt sa cm
menta: ut daret utriusq̃ quod
eis congruũ erat. Ipẽ vẽ
ppẽ vtriusq̃ suscepit: ut tam̃
lapis angularis vtriq̃ pieti
cũ ederet; ac si duarũ capitũ cor
rigarũ consuetudo connecte
ret: sicut et pascha figuratũ
ipẽ complent: et verũ pthꝰ
inchoauit. ¶ Sed et ꝓptẽa
volut circumcidi ut ostendẽt
auctorẽ se eẽ veteris legis. si
cut et ewangelij: qm̃ qui per
scpm aut. msi quis renatus fu
erit ex aqua et spũ sco. et cre
diderit: ipẽ idem p seruum
suũ prius dixerat. omis aĩma
rum ꝓpucij auo circũcisa non
fuerit: pibit de pplo suo. Qꝝ
si solũ baptisma suscepisset:
videri potent refugisse cir
cũcisionẽ: tamq̃ michil ad se p
tinẽte. Si ueo circũcidẽt et
non baptizaret: qm̃ in ꝑsna
dei posset baptizari cir cũ
cisione reiecta. Sue itaq̃ pꝰ
circũcisionẽ baptisma suscipi
ens. illud michi tenẽdũ tradidit:
qꝝ ultimo loco suscepit. Demq̃
cõmũitatis amatoz et cõmẽda
toz. qui habitare facit vnus mo
ros in domo: quo cõmũitatẽ
deserẽt. et alios scandalizarẽt.
Dic em̃ scandalizarẽt nidei in
dentes eum nõ circũcidi: sicut
hodie scandalizaret etia. si
infantẽ videt nõ baptizari.
Nec solũ cõmũitatis et vnita
tis bonũ cõmendare. sed et
hũilitatẽ voluit exhibẽ: ut hũa
nitatẽ vlneratoz suscipet: qui
solus erat absq̃ vlnere. Hic
em̃ dicat aplus. qui sit deꝰ filiꝰ
suus in mũdũ fm̃ ex muliere
fm̃ sub lege. Verũ ne quis
forte dicẽt. q̃ ai circũcisus est
parentes fecerũt. puulus em̃
erat: iam legitimi annoz ad bap
tisma ipẽ pcepit. Inclinat
sub baptiste mambꝰ caput tre
mẽdũ pfatibꝰ: pncipatibus
adorandũ. ¶ Quid mirũ si bap
tista contremuit? Quis uelp
sa cogitatione nõ contremisc.
O qm̃ altũ erat in mdiao capt
quod modo sic melmat: et ver
tex qui mõ tam hũilis videtur
qm̃ sublimis et excelsus tunc
apebit. Hme niquit modo:
sit em̃ decet nos implẽ oẽm iusti
tiam. Siquidẽ qui in plenitudie
tpis venit. et in quo habitat
omis plenitudo diuinitatis cor
palit: michil nouit nisi plenũ.
Nam legẽ non venit solue; si
implẽ. ¶ Est aũt ustricia q̃da
stricta et angusta ualde: ita
ut qm̃ cito pedẽ vertis. in pcũ
foueã cadas: nec ꝑponẽ se eꝰ
li nec equare ꝑposito. Huius

dissimo est reddē cuiq; qđ suū est. Altera latior est et amplior iusticia: nec equare se pari. nec mīori ponē. Dic. em̄ ḡnibus et ḡnis superbia est ꝓferre se equali. aut equare plato: ita magne humilitatis ē. mīori se exhibē equali: a equali mīori. a iacentia et plena iusticia ē: inferiorē exhibē etiā xp̄i mīori. Dic. em̄ sūma et mtoleabil superbia ē superiori se ponē: ita mīori se subdē sūma et plena iusticia ē. Qđ johēs aut. ego a te debeo baptizari. de prima fuit: qr superiori se subdidit. Qđ aut xp̄s fecit. de plē. iusticia fecit: sīqudē ille servulus sui se mamb; mediant. Videat nuē vnusq;sq; quē imitet: huē an eū qui extollit sup omē qđ credit deus aut colit. Studeam; et nos obsecro fīēs adimplē oem iusticiā: ipa em̄ est via p quā ad leticiā puenit. Nam letitia ꝓmiū est: iusticia uō meritū et materia. Sīā de ipa iusticia erit letitia mā. qui xp̄s apparebit ista mū. et nos cū ipo apparebim; in gla. qm̄ ipe ē qui fīs ē nobis a deo pā iusticia. Vtī uō qui eiā mē de iusticia letant. et exhilarant in cōscīēcijs sūis: sugentes mel de petra. oleūq; de saxo durissimo. Sīuē em̄ videt laboriosa iusticia. sed venet qui in suauitate et iocunditate sūe oēm laborē desidet. et habeat et amet et ꝓficiat. qm̄ finem ipa iusticia. Ve aut ipis qui pretergrediūt viam: qui rebelia iusticia. vanā et tm̄ sitoriā leticiā querūt. cū em̄ de tm̄ sitoriis querūt leticiā: non poterūt non tm̄ sire. tm̄ seūtibus ipis de quibus erūt. Siant em̄ lignis de fīnētibus lignis de flat: sic mūdus tm̄ sit et cōtpi sīēia eius: siant dubiū quin et leticiā ꝑ.

Sermo de evāgelica lectione ubi continetur mirabilium factū

In mptijs · sermo —

Ex lectione sci evāgelij ... Hodie fies audiuim; qr dns m̄ mut ad nupcias. fiam; g. qđ alibi monz: et studeam; siles fieri hominibus exspectantibus dnm suū qn̄ veniat a nupcijs. Sīā teneri tamen̄ in agris. et vendeti aliquid nel emēti in foro: non dimm; quid exspectās. Sed ei siles sunt exspectantibus. Et uō quē videm; stare an ianuā. vel sāre crebrius: sepius ad fenestras suspicē: michil mi vel si dicat: quid exspectas. Illi g. sūt siles exspectantibus: qui non surda aure audierūt. vadite et videte qm̄ ego sum deus. ¶ Venet dns exspectatibus eū in veritate: qualis erat qui dixit. exspectans exspectaui dnm. Venet tḡ reuertens a nupcijs mebatis. nel mebans vino ebrietatis: et imēor miquitatū suarū. Venet nō exspectantibus: tḡ reuertens a nupcijs. tamq; potens a crapulatus a vino: vē ebrius et imēor misericordiā suarū. Tuē em̄ gntū ad illos: obluuscetur

mnsē-i deus. Veniet mra et
mdignatiōe: tamq̄ furibūdus.
¶ Hec modo nō tam de pūtibq
nuptijs: qm̄ p earū oīonē dic-
tū fuit. Jam vēo sēq̄m vna cum
discipulis ad nupcias euntē dnm:
ut videntes qd̄ futurū ē pter-
tredamq̄ cū illis. Defuēte vīo:
dixit mr̄ ihū ad eū. Vīnū non
habent. Compassa ēm eōrū ve-
cūdie. sciat miserōrs: sciat be-
nignissima. Quid de fonte pi
etatis p̄cedēt nisi pietas? Sone
qui ponū in manu sua tenuerūt
dmndia die: reliqua diei pte po-
mi seruabit odorem. Qñtū g̃
vīsēa illa vīrtus pietatis affectat:
in quibus quōē mēsibq̄ requēt?
Nam et mētē implent qm̄ ven
trē. Et cū p̄cessit ex vīēo: ab aīo
nō recessit. ¶ Quinor fortasse
et austerior videri posset res
ponsū dñi: sed noūerat ille cui
loquēbat: et quibus loquēbat illa non
ignorauit. Demq̄ ut sciās quō
responsū npm accepat. aut qñ
tū de filij benignitate psūpse-
rit: aut mīstris. Qd̄cūq̄ p̄cepe-
rit nobis. facite. Erant aut ibi la
pidee ydrie sex posite. ¶ Has
nuē ydrias purificādis veris
iudeis nō hīnt sed fīm nāe hēmq̄
exponē: uel magis apposītas
demonstrāe. Quia ēm nōdū
puenit eōrā ad pfectam purifi
cationē: qñ sibi eam xp̄c exhibe
bit glōsa nō hīntē maculā aut
rugam aut aliquid hūusmodi:
multis interim purificationibq̄
opus habet: quatenus sciat habū
dant p̄cā. habūdet et indulgē
cia: sciat multiplicat misera-
tio et mīa: nisi q nō sciat debe
tū. ita et donū. Grā ēm non
solū p̄cā lauat: sed meliora donat.
¶ Dex q. ydrie posite sūt ihūs
qui post bāptismū in p̄cā labū
tis: de hīs ēm loqm̄: q̄ de hīs
sum. Exuimq̄ tūnicam veterem:
sed lyeu pedes mōs: sed per
mignauiq̄ eos dicit q̄ quod
alius mīquauerat alius: sic m
quinatos a nobis. lauari opq
ē et a nobis. Aliena lauit aq̄:
quos culpa mīquinauerat alīena.
Per tū sit aliena dixerī. ut
negem mīm: aliogn nō mqui
narer. sed aliena ē. q̄ m adam
omēs nesciētes p̄cauimq̄: mīm.
q̄ et si m alio. nos tū p̄cau
mus: et nob iusto dei iudicio m
putabat: licet occulto. ¶ Veniē
tū ut iam nō sit qd̄ causeris o
homo: contīn mobedīē cā ade.
dat tibi obiā xp̄i: ut sīgūs
venīdatus eb. gratis etiā redi
maris. Di nesciens m adam
periisti: nesciens vīus fieris
in xp̄o. Nescisti qñ ad lignū
vetūs vetus adam tetendit
manū noxiam: nescisti michilo
minq̄ qñ in lignū salutē feren
minoxiam manū xp̄c extendit.
A p̄mo hoīe m te manauit ma
cula qua mīquinatus eb: a xp̄o
late aqua qua mīdatus eb
Fuē iam mīquinatus culpa ap̄a.
ppria michilominq̄ aqua mīm
dabeis: ab illo tū et p illū.
qui solus ē purgatione fra
ens p̄cōrū. ¶ Prima igit ydria
p̄ma purgatio in cōpunctione ē.
de qua legim̄q̄. Qñ m q̄ūq̄
hora ingemuerit p̄cōr: oīm mi
quitatū eius nō recordabor.
Dedā ueo confessio ē. Qua

Quid mihi inimici: si pi
etate exhibet in ecclesia
pietatis &c.

siquidē in confessione lauāt. Tertia largitas elemosinarū. Hanc habes in euāgelio. Date elemosinā et oīa munda sunt vobis. Quarta remissio iniuriarū: secūm quorantes dicimus. Dimitte nob debita nra: sicut et nos dimittimus debitoribus nris. Quinta ē afflictio corpis. Vii et oramus: ut mūdi p abstinētiā deo animas glorificem. Hexta ē obediētia preceptorū: sicut audierūt discipuli. qd vtinā audiāt mea in me et nos: Vos mundi estis ppter sermonē quē locutus sum vobis. Immundi sūt qui nō credunt sicut hii qbus dicit. Sermo meus non capit in vobis: sed in auditu auris obedierunt ei. ¶ Hec sunt p dne sex posite in purgatione nrā: que vacue sunt et plene vento: si pro mea gloria obseruāt. Aqua replent si timore dei custodiāt: qm timor dñi fons vite. Aqua timor dñi ē: et si minus sapida. sed optime refrigerans aiam noxiis desiderijs estuantē. Aqua est q iacula inimici ignea possit extinguere. Nam nec istud dissonat. q aqua semp yma petit: et timor ad yma cogitationē deducat. et in insciorum animas irruit: atq horrenda loca pauida mente collustrat: unde illud. Vadā ad portas inferi. ¶ Hec diuina virtute aqua mutat in vinū: qm ppria cupiditas fortis mittit timorē. Dicit aut lapis dne: nō tam ppter duritiā qm ppter stabilitatē. capientes singule metretas binas uel ternas. Que metrete duplex timor: ne forte trudim gehennā: ne forte ab etna uita contingat excludi. Hec qua de futuro contingēti sunt ista. et blandiri sibi anima pt dicens. Postea aliquandiu in voluptatibus tuis vivemus. agens primam: nec ista iam curabit q. nec pitia q in illa: bonū est adhiberi et terrū: qui vtiq spiritalibus notus est: eo vtilior quo de pnti ē. Timet enim qui nouerūt spiritalē cibū: ne qm forte finudent eo. Cibo si quidē fortis egent qui manum seruit ad fortia. Vnde de paleis egypti: qui deseruiūt in operibus luti et lateris: nobis fortioribus ē necessarius: qm nobis gradibus restat via: ut ambulemq in fortitudine tibi illius. Cibus ē est panis angelor: panis vinus. panis cotidianus. Hic ē de quo plane nobis promissū est: q centuplū accipiemq i hoc seculo. Sicut enim mercenarijs et cibus cotidianq datur in opere. et merces seruat in fine: sic dns vitā etnā in fine reddet: et mercedem centuplū repromittit et exhibet. Quod q- minus si timet: ne pdat hanc gratiam: q iam consecutus est eam. Hec est metreta tertia. qua sub distinctione signat possunt. eos q nō oīm sit: q nec cibis centuplū ē promissū. sed solis qui oīa reliquerūt. De mundo agit bonū

Operibus dñi fides et timus sed pacem alias exterior cōsideratio pascat: et qui magis exercitatos hnt sensus. solidiore mitus cibū inuenūt et suauiore: tm adipe medullaq; frumenti. ¶ Sūt enim et exteriora speciē delectabilia: et interiora

virtute multo delectabiliora: qui
admodū ipe quidē extrinsecus specio
sus erat forma p filios hoim. in
terius aūt tamq̄ emendatior lucis
etne: etiā pris supereminēs vlti
bus angelorū. Apparebat em so
ris homo sine culpa: ruge sine
pcō: aginq̄ sine macula. Cum
specioso pedes annūciātis pa
cem. annūciātis bona: sed multo
specioſus et pcōſus caput eius
qm caput xpi deus. Delectabil
aspectus hoīs in quē patrem no
cadit: et bti oculi qui videbūt:
sed multomagis bti mundo cor
de. qm ipi deū videbūt. ¶ De
migr cū puenisset ad nucleū:
testā iam licet decorā valde.
nō reputabat aplius dicens.
Et si cognouimus aliquē inquit
xpm secm carnē: sed nūc iam
non nouimus. Nimirū qr dns
ipe pdixerat. caro nō pdest
quidquā: spūs est qui vuificat.
Sed licet est sapia. qua loqr
paulus mr perfectos. nō inter
eos quibus legimus ab eo dm.
Nichil arbitratus sum me scire
inter vos. nisi ihm xpm et hunc
crucifixū. Totus sanus ē. tot
salubris est. totus delectabilis:
totus demq̄ sedm sponse vo
cem desiderabil. Sicut aut
m eo ostensū est: sic et in opi
bus eius repies. Nam scripturis
pā tamq̄ a foris considerata decora est valde: sed si
quis fregerit nucē intus inue
niet qđ iocundius sit: et multo
amplius delectabile. Non sic cp.
patres veteris testamēti repe
ēb. Nam in opibus eorū decora
et delectabilis est significatio
mystica: ipa tn si p se cōside
rent. inuenīet aliquā immundā: ut sūt filia iacob. adulterū dauid.
et multa similia. Vinosa quidē
sūt fercula: sed vasa nō adeo
pciosa. Et fortasse pter dem
est. tenebrosa aqua in nubibus
aereis: quā tenebrose nubes
ille fuerūt: et subiectū ē de do
mio. p fulgore in cōspectu eius
nubes trāsierūt. Credo iam ad
uertistis: ad quid hec dicē velim.
Audistis em hodie miraculū sōm
ni nuptiis. miraculi utiq̄ signor
dm: cuius et hystoria satis est
admirabil: et significatio am
plius delectabilis. Magnū em
diuine maiestatis iudicium fiat
ad nutū dm aquā in vinū con
uerti: sed est alia multo me
lior mutatio dextere excelsi:
quā in ista prefigurauit. Omnes
em nos ad spiritales nuptias
vocati sumus: in quibus utiq̄ spō
sus ē xps dns. Vnde canimus in
psalmo. Et ipe tanq̄ sponsus
procedens de thalamo suo. Spō
sa vēo nostri sumus. si nos
videat intredibile: et omnes su
mus vna sponsa: et anime si
gulorū qui singule sponse. Dz
qm hec tenere potest singu
lis mīa de deo suo: qui eo affici
nos diligat: quo diligit sponsa
a sponso: exultū em ē hec
sponsa sponso suo inferiorē ge
nere: inferiorē specie: inferiorē
dignitate. Attamē ppter ethyo
pissā istā de longinquo filius
etiā regis adiemt: et ut sibi
desponsaret illā. etiā moyses
illa nō timuit. Moyses quidē
ethyopissā duxit vxorē: sed
nō potuit ethyopissē mutare

colore. Xpc uero qui adam aut ignobilem adhuc et fedam: gloriosissimam sibi exhibebit ecclam: non habentem maculam neq; rugam. Murmuret aliu. murmuret et maria: non noua sed vetus: non mr dm. sed soror moysi. Non mihi maria: illa enim solliciti si quid forte desit in nuptiis. Vos aut ut dignum est murmurationibus sacrdotib. murmurate synagoga: toto affectu in gratiarum actione versam. Vae enim tibi o hierusalem: vae tibi hoc: Vae tibi tam mestabile fine: ut eius sponsa in celis ce. in qua desiderant angeli ppriare: Vae tibi hoc. ut ipse sit sponsus tuus. cuius pulchritudine sol et luna mirant: ad cuius nutu vmusa mutant: Qd rebues dno p eo qd retribuit t: ut sis socia mese. socia regis. socia de mensa thalami: ut mit ducat te rex in cubiculu suu. Vide iam quid de deo tuo sentias: vide quid de eo psumas: vide quibus bracchiis victrice amplexibus redamadus et aplectendus sit: qui tanti te estimauit: imo qui tanti te fecit: De late enim suo te formauit. quido p te obdormiuit in cruce: et ob hoc sompnu mortis excepit. Exue te a deo pre exiuit. et patre synagogu reliquit: ut adherens ei unus cu eo spus efficiaris. Et tu g audi filia et vide. et considera quanta sit erga te dignatio dei tui: et obliuiscere ppm tuu. et domu patris tui. Deserre carnales affectus. seculares mores dedisce: abstine a pessimis vicijs: consuetudines noxias obliuiscere. Quid enim putas: Nonne stat angelo dm qui secat te mediam: si forte qd aut pre altin admiserus amatore: Iam enim desponsata es illi: iam impatu pran diu celebrat: nam cena quide in celo et in aula etna patuit. Verumptu minquid ibi vinu deficiet: Absit. Inebriabim ibi ab ubertate domus dei: et torrente voluptatis eius potabi mi: Datu est p festo illius nuptijs flumen vini: vini inqu qd letificat cor siquide fluius impetus letificat ciuitate dei. Quid aut gnis nobis restat via: prandiu siquide accepimus hic: sed no in tanta copia. qn plenitudo et sanctus tene te seruet etne. Hic g nonuq vnu defiat: gnu s deuocionib: et feruor caritatis. Quocies mi mare e fies post lacrimosas q primomas vias exorare mee me: ut suggerent suo benigissimo filio. qm vinu no habeatis: Et ipa dicto nob tam si pie a nobis pulsata fuerit: non deerit nectaris ine: qm misericors et mr me est. Nam si co passa e vequidie illoru. a q bus fugat myrra: multoma gis co pacier nobis: si pie fuerint inuocata. placent ei nuptie mee: et ptmet ad ea multoamplius illis: immiti de cuius uteo tuq e thalamo suo celestis sponsus prosilit. Sed q no moueat q m nuptijs illis rndit dns benignissime ac sapientissime mr. sue dicens. quid michi et tibi e mulier: Quid tibi et illi e dne: Nonne qd filio et mri: Quid ad illa ptineas queris: cu tu sis bene datis fratribus vetus eiq imitari

lati. Sone ipā est que saluo pu
dore concepit. et fne cū ipa
one te peperit. Sone ipā ē mi
nus uteo nouē mēsibus morati
es. cunis uirgineis uberibus
lactatus es. cum qua tam diode
cim annoū spāb dei filiū dei sē
dissti. et eras subditus illi. Sē
q. dne quid molestus es illi di
cens. quid mihi et tibi. aglīa
poem modū. Sed manifeste ia
video. q nō uelut mdignās a
confimdē volens uirginis ma
tris tenerā uēcūdiā dicens.
dicens. quid mihi et tibi. ei
uēmetibi ad te nuē mīs pcep
tu mīstris michil cūctatus fuci
as qd illa suggesserat. Ut q
q. frēs. ut quid sit mīdeat
pnis. Utiq; pt nos. ut con
uersos ad dīm tam nō sollici
tet cū naui cum pentū. et
necessitudines ille. nō impedi
ant exercitiū spuale. Cūm du
eni de mūdo sumus. debitoes
nos constat ee pntibus. Et post
qm reliquimus nos fines pos. mul
tomagis ab eoū sollicitudine
liberi sumus. Un et legimus
frem quēdam hēmo rouersāte.
cui ad eū cū natis fi augustus
gra aduēta asset. respondisse
ut adiret alterū fratrem. cui ille
utiq; tam obisset. q mātē illo
et dicente qz mortuus esset.
sepulchro mortuū ee respōdit.
Optime q. nos docuit dns.
ne sollicite sumus sup ppinquis
carnibus nre. plusq religio post
ulat. qm ipe matri et tali ma
tri respondit. quid mihi et
tibi est mulier. Sic et in alio
loco cū suggereret ei quidam
qm foris staret cū fratribus do
mini quereres ei loq. respondit.
Que ē mr mea. et qui sūt fres
mei. Ubi nō sunt qui tam cū
lute et manifeste sup cunctis pro
pinquis suis solent ee sollicti
ac si adhuc uiuerent pri cui ea
Sed uideamus iam qd sequit.
Erant aut ibi ydrie sex po site. secm purificationē
iudeoū. Uel ex hoc potes
manifestius aduerte nō plei
tudinē. sed ppationē mysterii
rei ee. ubi nimirū adhuc opus
ē purificatione. Desponsa
tionis q. nuptie iste sunt.
nō copulationis. Absit em
illis in nuptiis fore basa pu
rificationis. qui glosā sibi
xpc ecclām exhibebit nō hui
usmodi maculā nec rugā. aut
aliquid huiusmodi. Ubi em
non est macula. ibi purifica
tio erit necessaria. Nunc utiq;
laudi tempus est. nuc pu
rificatione patet ee necessariam.
qui mundus a sorde. nec
insans cuius est vita unius di
ei sup terrā. Quę ablut spō
sa. nuc purificat. ut in celes
tibus illis nuptiis sponso suo
sine omī macula presentet
Quecunq; q. sex ydrias. quibus
ablutio fiet. et iudeos id ē
confitē cū purificatio fiat
sā. si diligentius q. patrum nō
hēmus. nos ipos seducimus.
et ueritas in nobis nō est. q
sola liberat. sola saluat. sola
lauat. Qz si cōfiteamur pec
mā. nō decerit uerus iudex
purificationis ydrie. qui fide
lis est deus. qui dimittit no
bis pcā. et emundet nos ab
omī iniquitate. Ego quidē
sex ydrias. sex observationes ab

arbitror ee quas ad purificanda confitencium corda sancti patres instituere: et omnibus illas non fallor hic potemq; mucrones prima siquidem pudica commendatio est castitatis: que dilui quidquid ante luxuria inquinauit. Sed ad ueritatem reuocemur: ut quod maculauerat crapula. mutet abstinencia mundet. Ut segnicie ueternus et otiositate que immunda et amme. multas contemnus sordes: contra dei famam in fidore uitus alienum non moueat. ppter hoc quoque tercia pudica apponit: ut sordes ille in labore manuum diluant. Dic et per sepnolencia tenebrasq; noctium et tenebrarum opera multum deliquimq; ideoque quarta pudica vigiliarum obseruancia ponit: ut nocte surgentes ad confitendum deo. non bonas noctes pretextu temporis redimamq;. Jam ueto de lingua que nescit qui multum inquinauit nos per uaniloquia et mendacia: per detractiones et adulationes. per iniqua maluace et uerba actiuae. per hoc omnibus nocua est pudica quinta: silencium studium custos religionis: et in quo est fortitudo mea. Decima quoque pudica disciplinae: qua non mihi arbitro. sed alieno uictimq; ut delegat quidquid indiscipline uuendo deliquimq;. Lapidea fuit hec. dura fuit hec. sed nec habemq; in ipso lauacri: nisi forte uolumq; per sedulitates nimias aeque a deo libellum repudii. Attamen ego qui dicit lapidea. non solum duricia. sed multo melius solidius per intelligi: quam non lauant hec nisi firma stabilitate permanserint. Ut ergo dicebat ministros. Implete pudicias aqua. Quid sibi uult istud dicet: ammistra sint sollicite de uim penuria: et tu dicas. implete pudicias aqua: Illi de poculis cogitant: et tu precepis ut uasa purificationis impleant: Dic ergo sic suspirauit iacob ad rachel amplexus: ua a pre suppont. Sorobis fides qui ministri sumus et serui uri. per xpm nos preparemur implere pudicias aqua: quoniam deest unum. ac si dicat. Illi deuocione desiderant. unum requirit. feruore flagitat: sed non duum uent hora mea: implete pudicias aqua. Que enim aqua sapie salutaris. et si non adeo suauis: nisi fons uite et metus sapiencie timor dni: Dicat ergo ministris. Implete pudicias aqua. Inanitate metus: et spu timoris non tam uasa quam corda replete: per ut ad ueritate quemadmodum uiciadi sint a timore: ut dicant et pri. A timore tuo domine primum: et per uulnera ipsum saluatoris. Sed quo impletur pudicie. predixerat enim euangelista: impletes singule metretas binas uel ternas. Que sunt duo metrete: que trina. Utraque duplex timor. cois et notus omnibus: ac tercius quidem mihi cois et mihi notus. Primus timor est ne crucier in gehenna. Secundus. ne excluser a uisione dei. per quem timorem uestimenta nubis gloria. Tercius

replet aiam omn̄ sollicitudie timdā. ne forte desēt a gra. Et quidē oniḇ timor dn̄i sicut aqua extinguit ignē. sic extinguit petr̄ tonitruū sentēcā: sed ib maxime cū ad oem tentationē statū occurrat. ne forte totū tingat amittē quīm: ut sibi derelictus homo labat² totidie de malo in pelus: de pculo in pculū culpā: quales vtiq multos videmꝰ cū in sordibꝰ sint sordescētes adhuc. Nam adūsus timorē istū nō est vn blandiat² aūa: sue de mōre forte q̄ntitate pcī. sue de emendatione fiūa². Talibꝰ em blādimētis: impedit³ aliq̄tenꝰ duo q̄ma q̄ma timorib. Q Ꝑ cepit g̃ dn̄s: ut hac aquā y duab impleamꝰ. Dut em aliq̄n vas vacue et plene vento: si quis tñ ad eo insanꝫ ē. ut ī eo p vanitatis studiū ille q̄s pdixemꝰ obseruāc merce de pretia vacuet²: ut sint fatue vgines. in quarū vasis oleū non habet². Stultū aut qd⁹ penus est plene quidē sc̄. sed plene veneno: qd⁹ est immūdia. murm²: timor cum mi et detractio. Ꝑterea ne forte subintrent ista dū vnū dee. iubem² implē p duas aquas: ut obseruet² mādata dn̄i in timore. Hec tūc mutat² in vnū: cū timor expellit² a cruitate. et implent² oia feruore spūs et tota deuotōe.

"nol"

Sermo de cōuersiōe sc̄i pauli et q̄d ex hac lectōe discim⁹ tollit

Cripto quidē dilapsi in cōuersio doctoꝝ genaū. ab vniuersitate gentiū festiuus hodie gaudijs celebrat². multos em ab hac radice ramos pdisse videmꝰ. Confusus paulus: confusionib ministeriis ē vniuso mūdo. Et multos quidē olim in carne adhuc. sed non secūm carnē ambulāb. pdicationis officio conuūtit ad dn̄m. Fuit itaq; in ipso febrens vncs et apud ipm²: ne adhuc qdē cessat ab hoīm conuersione: dico aut. exemplo. oratione. doctrina. Q Ꝑterea denīq; conuersiones eius mēoria frequētat². q et pā memorātibꝰ vtilis inuenīat². In hac em mēoria et pāz spem venie cōcepit. ut puocet² ad primā². et qui iam penitet pfecte conuersiones incipit formā. Quis despereret ultra p magnitudinē cruciabet ciuniās²: quicquid saulū audiat adhuc spīrāte minarū et cedis in discipulos dn̄i. subito fit vas electiōis. Quis diffat iam inquietatis pondē. pressus. assurgē ad studia meliora non valeo: qn̄ in ipso itinē quo sanguinē flantis ypocāmū. dn̄i to to pectore vnq efflabat pse cutor crudelissimꝰ. in fidelissimū repente mutatus est p dilatore? Q Magnifice sicdē in hac vna conuersiōe. et mē magnitudo. et efficacia gr̄e cōmendat². Subito aut lucis cū circulsit eū lux de celo. O vbē mestimabil' diuine dignatiōis pietatis. Illustrat celesti fulgore vel ārōris: intus adhuc lumīs inarpatē

Qui necdū mfiendi potestat:
diuina sāltē cruīfundit clam
tate. Et vox sāi est. Luas et
vocīb testimoma credibilia fac
ta sūt mimīb: nec dubitare
est de veritate. que sese mge
rit vtriusq; oculoz fget
auriū fenestras. Sic mmuru
sit in iordane quoīp sup cap
dīn et colūba apparuit. et vox
sonuit. sic et in mōte qñ trāsfi
guratus ē coza discipulis cla
ritatis visa est: et vox mchylo
tmq; prīs audita. Saule saul
le quid me psequeīs. Vere
deprehēsus ē st Paulg. nō
est dissimulādi locus: non ē
fraudis vlla negādi. In ma
nibus sūt epistole crudelis
sime legacoīb: auctoritatis
exemplīe. ptātis tmque. Q
me psequeris mquit. Anno
psequebat xpm. qui xpi mē
bra trucidabat in terris.
Aut ubi psecuti sūt xpm.
qui sactissimū illud corpus
crucis affixere patibulo. et
nō psequebat eū. qui adhū
sūb corpus eius. qđ ē eccīa.
ē em corpus eius eccīa ipsa.
odio furebat mquo. Demq;
si pro eū sanguinē dedit m
pcīū emmarū. nō tibi videt
grauē ab eo sustinē psecu
tionē. qui sugge stioē malig
na. exemplo pmaoso. scan
dali occasioē. auertit ab eo
āmas quas redemit. qm
a nudeo qui sanguinē illū
fudit. ¶ Agno sāte dilec
tissim et expauescāte con
sorcia eoz. qui salutē mpe
dūt ammarū. Horendū
pemtus sacrilegū. qđ et ipor
videt exedē facmq. qui domo
maiestatis sacrilegas manus
inecerūt. Videbat iam ces
sasse psecutionis tempa. sed
ut pala sēm ē. nūq; deest psē
cutio xpiano: sed neq; xpisto.
Et nūc qđ gratius ē xpm psē
quīt. qui ab eo vtiq; xpiam
dicīt. Amici tui deus et pri
mi: adiuīte te appropiquauerūt
et steterūt. Conuenisse videt
cont te vnitas qui xpiani.
a mimo usq; ad mitermū: a
planta pedis usq; ad vertice
nō est sanitas vlla. Egressa ē
iniquitas a semetipa iudicib;
vicinis tuis: qui vident regē
ppm tuū. Non ē iam dicet
populg sic sacerdos: qz nec sa
cerdos ut sacerdos. Heu heu do
mine deus. qz ipi sunt in psē
cutioē tua prīm. qui vident
in ecclīa tua prīma tui dilectē:
qz rē principatū. Arcem syon oc
cupauerūt. apprehenderunt
munitiones: et vnitatem dei
cepe libere et pacifice tradut
in medio ciuitatē. ciuitatem eoz
conuersacois: plebis tue miseā
bilis subuisio ē. Atq; vtinā
sola hec pte nocerent. cet
forte qui dnica pmonitis et
pmunitis ex hortatioē darent
darent operam. ipozū nō ex
pla imitari: sed obseruare
precepta. Que aut data sunt
sacra gradus in occasionem
tum pius lucri: et questui estimāt
pietatē. Copiosissime siqdē
inuenīt pietatis inuenīt
in suis pcipienda vino accipienda
aquā tum: sed hec apud eos

turā mōz. et de aīmarū salute
nouissima cogitatio est. Inuero
saluatoz aīmarū grauioz ulla
potest cē psecutio. ¶ Img
agunt et deteri sont xpiāi: mul-
tiq; sunt nris tpibq; exceptī. que-
rito tū et trudehoīe eam cē
set psecutionē. p acceptis bn-
ficijs: et grauioē sentit q;
p tale qđ p eis sustinet aīm
nistris: licet alioq; multi
sint ecclē xpiāoz salutē. multi
phanie multisq; modis. et va
ijs occasionibq; agē videant.
Hec videt xps et silet: hc
saluator patit et dissimulat.
Ita quoq; et nos dissimule
nate est: et fileamq; interi: mag
imeq; de platis quib; magnis
ecclesiarū. Sit nimirū sic pla
cet et ipsis ut euadat nra hu
na iudicia: veniatq; forte el
gue iudicū hijs qui psunt:
et potent patiat tormenta
potentes. ¶ Quocirca dilec
tissimi ne quis forte sit et in
nobis dm psecutor: q; nam
festa docuit ratio. impedire
salutem. cē psequi saluatorē.
Quas ego de salute aīe mee
fiducias agere possum: qui
michi ppmat detractionib; sine
venenū. Merito detractores
deo odibiles describit: tamq;
psecutores. Quid et ib q; exē
plo suo ad remissius agendū
cetēos puocat: aut singula
ritate turbat. aut mōstat
curiositate. aut impatiā sua.
et murmuratōe molestat: aut
quotidiq; nō contristat spm
dei qui in eis est. Quando aliquis
unū de minimis istis credētibq
in eū: nōne et hic manifeste p
sequit xpm. ¶ Et q; psecutoū
et nomē et crimē sit temp p
cul a nobis: obsecro uos dilec
tissimi benignos semp et mites
ex hibeam; nos multū supplī
cantes in oī patiā: et ad id
qđ melius et pfectius cē alterū
trū puocantes. Quis em ser-
uus sufficiat sibi putat nō psequi
dnm: sed nec obsequi dnō.
Qua habitatq; cē grām: si ut nō
resistat. sed nec assistat quidē.
Deniq; si quis adeo pusillani-
mis est ut satis sibi reputet
nec psecutorē cē nec coadiutō
rem dei: audiat quid ipe loqt.
Qui nō ē mecū contra me est:
et qui nō colligit mecū dispgit.
Saule saule: quid me psequis.
Et ille. Quis es dne: Ego me
fecto dat intelligi: q; vere ec-
clīe fusa illi erat claritas. non
infusa. Audiebat paulq dm
vocē. sed facie dm nō videbat:
qm eruditebat ad fidem: et
ut ipe postea docuit. fides
ex auditu. Quis es inquit
Ignoti em psequebat: et i
eo conscientiis est mīam: qua
ignorans in meritudinē hoīs
erat. Discite ex hoc fres in su
iudicē deū nō mō quid fiat sed
et quo aīo fiat considerare: et
cruciate demerib; ne quis pua
reputet qđlibet pua facienter
delinquē cotidiat. Nemo di
cat in corde suo leuia sūt ista
non curo corrigē: nō est mg
mi si in hijs mancā q emali
bus minimisq; pcīs. Hec est
em dilectissimi impietas:
hec blasphemia in spm sem:

blasphemia irremissibilis. Paulo quidē blasphemie fiunt. sed non in spm scm: qr ignorans fecit in incredulitate. Non in spm scm dixit blasphemiā: et ideo consecutus ē miam. Quis es dne? Et dns ad eū. Ego sum ihesus nazarenus quē tu psequeris: ego salvator quem psequendo pcutis. Ego sum de quo in lege tua legis pdem. qđ nefas impletū: qr nazarenus vocabit. Et ille. Dne quid me vis facē? Per plane fres pfē confessionis est fōr. Pauli mquit cor meū deus patū cor meū. Patus sū et non sum turbatus: ut custodiā mandata tua. Dne? quid me vis facē? O vbū breue: sed plenū devotiōe. sed vnū. sed efficax. sed dignū oīm acceptione. Cū pauci meminīt in hac pfē obedientie forma: q suā tm abiecerūt voluntatē. ut ne ipm quidē cor spūū habeāt: ut nō qđ ipi. sed qđ dns velut oīm hora requirit: discretes sīm tm missiōe. Dne? quid me vis facē? Et illud samuelis. Loquere dne: qr audit servus tuus. Sed heu plures hēmg evāgelici illius rei. qm nom apli imitatores. Quid vis aut dns ad rem illū. ut faciā tibi? Quāta ē mia tua dne: quāta ē dignatio tua. Dic me dns servū queit ut eius faciat voluntatē? Vē rebus? qr nō cōsiderant. nō expauit: ideo nō exclamant. Absit hō dne: tu magis dic. quid me facē velis. Dic em decet? sic oīno dignū est: nō mea a te. sed a me tua queri et fieri voluntatē. Videte fres: quia vē nōia erat hoc in loco cōuersio. Dic pfecto sic multorū usq hodie pusillanimitas et puerilitas exigit. ut ab eis quēri oporteat: quid vis ut faciā tibi: nō ipi quement. dne quid me vis facē. Considerare hāc habz in mysteq et beatus ypi. quid sibi ppi velint: nō ipi considerant q sit voluntas preceptoris. Non ē eorū obedientia plēa: nō in omibg patuit obsequiū: nō pomia sequi quę posuerūt ei qui nō sua. sed patris vel mea facē voluntatē. Discernūt et diiudicant eligētes in quibus obediāt imperanti: imo in qbg preceptore suū ipōrū obedire hāc sit voluntati. Huiusmodi utiq et si tolerari se videāt: ac rōnde sentiri. ac more germanis mitis fiē? profiteant obsecro. pudeatq semp paucilos meminisse: ne qui forte audiant. quid ultra debui nobis facē et nō feci? et abutētibus patiā et benignitate plāti. fiat tandē multitudo exhibite misericordiis. simulq iuste damnationis. Dne? qđ me vis facē? At dns ad illū. Surge et ingredere civitatē: ibi dicet tibi quid te oporteat facē. O sapiā: sicut vē vnus sapientū dispones. Cui cui tu loqueris. emendendū de voluntate tua mentis ad horam? ut sōnalis mutet cōmedet? vitiatas: et doctus ypocrisis discat et ipe secūm datū sibi gratiam horibg subvenire. Ingredere civitatē. Videte fres: nō sine dīno cōsilio sem

cē: ut hanc ciuitatē dñs virtutū
ingrediēm diuinā disce volūtatē.
Plane qui te salubriat terrent et
cōuertit cor tuū ad desiderādā
volūtatē suā: ipse tibi dicit: Sur
ge et ingredē ciuitatē. Sed an
di qm̄ manifeste in hijs que se
quunt. volūtaria simplicitas.
et expiana cōmendet. māsue
tudo. Aptus oculus nichil vi
debat: ad manū aūt trahe
bat ab hijs qui comitabāt cū
felix ceritas est: qua male
quōdā illuūatū in piarū aīaē.
tuīdē in cōuersione oculi sa
lubriter exercuit. Hanc p tri
duo paulus sine cibo manet.
psistens in ōrone: ad eos max
ime pertinet. qui nouit seculo
abrenūiātes. necdū in celesti
consolatōe respirant. Sustī
neant gē et xpi dīm in om
pacīcia: orent sine intinssio
ne: querētes. petentes. pul
santes. qr exaudiet eos pr
celestis in tpe opportuno. Ro
oblīuscet in finem: veniet
et non tardabit. Si triduo
sustinuerit cū nō habens qd
manducet: confide qr misē
ricors et miserator dīs ie
iunū te nō dimittet. Exinde
iubet anania manū imponē
saulo: sed tamq̄ bñ eruditq.
nō continuo acquiescit. Vide
si non eadē paulq ipē doctrā
hanc deinde tradidit discipl̄o:
nemm̄ inquies cito manū im
posueris. Vidit aut dīs virū
in tribulatē. et imponēte sibi ma
nus: ut visū recipiat. Fideli
paulq hoc ai vidisset: non
cōtinuo illuūatq ē. Rogq nō
exspectauit ananye manū: qr
venturū eū forte m sōpnis pre
uidit. Hec dico qr vereor ne
quis forte sit miter vos q solo
sese sōpno presumat illū
natū ee: nec iam cōmunt
pacat ad manū trahi: sed ductu
sese p fiteat alienū. Cui n.
diuinis ministrōis tam inuti
lis est. cui necdū credita dis
pensatio. cui necdū p̄cepti
est. ut uideat et p uideat
hijs qui ap tos oculos hītos
nichil vident: quis hoc p̄
sume temptat. nisi qui me
ditat mania. et qui sōpnia
vana sectat? Caueamq ab
hoc uicio frēs semp qd in no
bis est abiecti elegamq ee.
et ad manū thi: māsuetudi
nē et humilitatē discentes a
xpo dño: cui ē honor et gla
m̄ seculoz. Amen. Sermo
secundus de conuersione sci pauli et
egregia māsuetudine

Quis est hodie
paulus: imo saulus cōuersus est
in paulū. Dicēdē frīs ē tamq̄ euā
gelicus ille paulus: de quo
dīs aut. Vasi cōfusi ficētis et
efficacem sicut paulq iste: nō
intrabitis in regnū ~~in regnū~~
celoz. Forte em̄ sepīm dice
bat. Semmi-ū ipe magnq dīs
et laudabilis mīnis: ipse p
aulus qui datus est nobis.
Nec tamē magnq inter m.
sed paulus exhibet: ut se
ipm̄ faciat gratū et efficax
necessarie putantib⁹ exēplū.

Ad ꝓmulū ꝙ. ſit confuſio tua. ut diſcas ꝓmulus eē: tu quoq; cū conuerſeib ꝓmulus ſias. E mueo audi qm euidenť ipſū tibi m quo conſtituat fōmā cōuerſiomb ꝓmulū manifeſtat: ſignāter ea que ſunt ꝓmuli m ſepō mntanda ꝓponens. Diſcite mḡt a me q̄ mtus ſū et hūlis corde. Gemma puritas: hūlitas et māſuetudo. Et illa mteioz. et iſta exteioz ꝓuitas: vtraq; tñ nō ꝓua ē virtus. Sempe qm̄ ꝓmulus ille tam magnq vnī magiſterū ꝓfitet: Hodie ꝙ. conſubē paulq: hodie deſit eē ſaulq. Hodie fras ē hūlis et mitis corde. Obat oīb cōfeſſio cordis hūliationē dū clamat: dnē. quid me vis fr̄ē. Magis aūt ꝓbat ipā collata gratie magnitudo: que nimirū tam multa miſi mb tñ hūli data non fuit. Ceterū māſuetudo qm̄ exterioz quedā ut diximo ꝓuitas et ob hoc manifeſtioz eſt: ꝓbat nobis m confuſiōe hāc cōmendat. Irpleti quidem velut ariete manſuetudo mā pulſat: verboz iniurijs. dapnīs rerū: corpis leſione. In hīs tbus oīb exhibito patiēcie: oīb exercitacōe māſuetudinis. Obatā illa ē virtus: quā michil horū videt cōmutē potuiſſe. Cōſideare libet q̄ admodū paulus ſup hīs oībus m ipſa ſtatī ſua cōuſiōe tēptatus. Vē iam paulus mūctus ſt ni hāc ꝓte: vere mtis et ꝓticiens. Saule ſaule: quid me p̄ſequeris. Dur̄ū eſt tibi cōtra ſtimulū calcitre. Dur̄ū equidē ibi. verbū increpatoriū: plenū cōminacōe. Hanc q̄ ad oīpus ꝓtinuit: concuſſus et ꝓſtratus in terrā. Ananie et damno quoq; ꝓbatus eſt. Et valide. Diqudē ꝓm ei lumē adeptū oculoz: et aptus ut dēm eſt oculis michil videbat. Exp tū eſt m hīs tbus et exercitatu patīā job: quē m hāc virtute opmatiſſimū exemplar deo dedit. Ded vē hoc mduſtrie relinq̄nq; veſtigandū. Duffic. mouīe fōmā ve cōuerſionis. magna exꝓte m hac māſuetudine cōſtituta: ut pudeat eos qui cōuerſi eē debuerunt. uel in eoꝝm leſione. in dāpnis rerū: uel q̄ magis indigne in uerboꝝ iniurijs nuemiri puersos. pentus et aduersos.

Sermo p̄m purificacione bē mar̄ virḡis de ꝓpria mia de verbis ysaie Suſcepimus deus miam tuam.

Hodie tēpli dñm. in templū dom. virgo mr̄ duxit: Joſeph quoq; ſi ſat dno no ſuū. ſed eius filiū dilem̄ i quo ei bñ cō placuit. Ignoſat iuſtus quem exſpectabat: anna quoq; vidua cō fitet. Ab hīs quatuor ꝓmo hodierna ꝓceſſio celebrata ē: que poſtmodū exultacōe vniuerſe terre m oīm loco et ab omni gente celebraret. Ret ſane mirū ſi tut ꝓua fiut: qm

quidē pulus erat qui suscipiebat.
Nullum ibi locū pōtor habuit:
omīb iusti. omīb sēc. omīb fuere
pfēc. Sed nūquid hoc tantum
saluabis dne? Crescat torpus.
crescat et miseratio: homēs et
iumēta saluabis dne: cū multi
plicueris miam tuā deus. In
secūda iam pcessione precur
tube. tube sequūt: nec vir
go portat sed agellus. Femine
itaq; dedignat: ne ipsos qui
computruerūt tp̄ iumēta in
sterc̄ore suo. Non dedignat
mḡ. sed si aplia vestimēta
non desint? si doctina eorū.
si morū iustitia. si obia. si ca
ritas cooperiat multitudinē
pēcōrū: ex hoc tam pressionib
suę gloriā nō cōsebit mdig
nos. a pagis ncō et pām que
tam pucis collata videt mi
sericordiā: nobis quoq; ab ip
so muenire est reseruatum.
Quid n reseruaret posteis:
qua prognant antiquis? Da
uid rex et pheta exultauit
ut vidēt diem ei: vidit
et gauisus est. Noēi si nō
vident: vn psallebat? Sus
cepim deus miam tuā
in medio templi tui? Susce
pit hanc miam dn̄s. Simeon. Sus
cepit symeon. Suscepim et
nos: et quotiēs sūt pōdia
ti ad uitā. Siquidē xp̄c hesi
et hodie et mētiū. In medio ē
templi mīa ē. nō in angulo
aut diuerso: qua nō est p
sonarū acceptio apud deū.
In coī positū ē. offert oibus:
et nemo illuc expers misi qui
retinuit. Dirūāt atque tue so
lus dne deus: mdiloquiis
tame sons tuus tibi ꝑpius est:
et non bibit alienus ex ea. Qui
tuus est nō videbit mortē do
nec videat xp̄m dm̄: et se
cum dimittat in pace. Qui
ni dimittat in pace? qui xp̄m
dm̄ habet in pectore? ipse ē
em pax mā: qui p fidem hi
tat in cordibus nris. Tu quo
hmc exibis aia mea? que
duc itineris ihm ignorās?
Ignorātia em dei quida hūt.
Vn hoc? Semper qr luc veūt
in mūdū: et dilexerūt homēs
magis tenebras qm̄ luce. Et
luc in tenebris lucet:
et tenebre ea non comphē
derūt. Ac si dicat. Et in pla
teis dirūāt atque: et alieno
nō bibit ex eis. Et mā in me
dio templi est: nec tm̄ acce
dūt quoru manet etna dam
natio. Sed uis vm̄ scat o mi
seri que uob nesciis? ut mo
rientes anteq̄ videātis xp̄m
dm̄ nō in pace dimittam̄:
sed pocius rapiam̄ a fugie
tibus ꝑpatis ad estam. Sus
cepim deus miam tuā: in
medio templi tui. Longe est
hec gemitū actio. a uoce illa
gemētis: dne in celo mā tua.
et veritas tua usq; ad nubes.
Quid ea? Videt ne tibi in
medio fuisse mia? ea apud
solos eligenas xp̄c habēt?
At ubi sane xp̄c memoratus
est xp̄c paulo mmo ab agelis.
minusq; dei et homm mediator?
at uelud lapis angularis
pacificauit p sanguinē suū
que in celis sunt. et que sup

terrā: ex hoc tam plane ſuſce
pmq deus mām tuā. m medio
templi tui. Eramq em et nos nā
filij ire: ſed cōſcauit ſumq mag-
nuq ire filij ei: et quā mām cō
ſcauit. ſempe filij ignōrātie.
ignauie. captiuitatib: et cōſcau
it ſumq ſapiam. virtutē. redēp
cionē. Ignorātia mulcet nos
ſeducte exercuēat nos: mol
liacs vīi abſtineti et illecti
a ppa cōtinentia eneruauc
nt nos: malicia diaboli ex
positos iuſte a deo captiua
uerut nos. Hic gō. naſcim vi
miſſi. pmū quidē vie ētatis
habitaculi prorſus ignari:
dem de mbecilles et ignaui:
ut et ſi nota eēt nobis via uī
te. ppa trī ppednem et detinē
nē mercā. Postremo captī
ui ſub peſſimo crudeliſſimoq
tyrānō: ut licet prudētes dēq
ātq robuſti: ipā trī miſere ſer-
uitutis oppīmēt cōdicione. Ru-
quid nō mā et mſēcatione
multa. opus hab et trīta mi
ſeria. Aut certe ſi nā ſalua
ti ſumq ab hac triplici tra
ppm. qui fuis ē nobis ſa
pīcia a deo prē. et iuſtica.
et ſanctificatio. et redēpcio:
quita nobis vigilācia opus
eſt dilectiſſimi. ne forte qdo
ab ſit. imuenāt nouiſſima
nīa peyora priorib. ſi de
nuo cōtingat. nam merito
utpote qui nō natum iam ſi
ppria volūtate filij tre ſumq.
Implectam itaq mag. quā i
medio templi ſuſcepimq: et
cū btā āna nō dimouebim a
templo. Templū em dei ſcm ē
qd ē ſtis nob: aut aplus. Pe
eſt hec mā: ppe ē uerbū in oe
mō. et m corde mo. Denq m
cordibus nris p fidem habitat
ypc. Hoc templū eligib. et hec
ſedes eius: miſi forte ex edit
nobis. qui cū iuſti ſedes ſapie
tie eſt. Qdo q. fregit ymo
et ſemp āmonc capio fres meos
obſecro et nuc: nō ambulem
m cmīne. ne diſpliceam deo.
Non ſimq amica huq ſeculi: ne
dei cōſtituam inimica. Reſiſt
tamq quoq diabolo. et fugiet
a nobis: ut libere iam ambule
mq m ſpū. et m celo ſit cōuſa
cio nra. Siquidē et corpus qd et eneruat
cor. ipit aggrauat et effemat
cuam: et terrena inhitaq ſe
ſum multa cogitante deprimit:
ut ad celeſtia nō aſſurgat. Vn
et ſapia huq mūdi. ſtultica ē
apud deū: et a maligno q ſupa
tur. ei et ſeruus addicit. Do
to m corde ſuſcapit nā: m cor
de hitat ypc: m corde loqt
pacem m plebe ſua: et ſup
eos ſuos. et m eos qui cōuer-tū
tur ad cor. Sīmo de pūificacōe
bte vgīis Et de ordīe et mo pcessionis

Oſacius redēptor
mūdi qui tam copio
ſe puēnit nob m
bndictionib dulce
dinis: ſacīmētis infancie ſue.
gaudia nra multiplicab. Cele
bratis ſiquidē paulo ante. na
tiuitate. circūciſione. apparici
one eius feſtis: hodie nobis
oblacionis ppīus dies illuxit.
Hodie nāq ſiſtit creatori ſuo
tus terre ſubl mnis: hodie pla
cabilis et deo placēs hoſtia

virgineis manibus offert in templo. Portat a parentibus: a sacerdotibus expectat. Offerunt Joseph et Maria sacrificium matutinum: Symeon et Anna suscipiunt. Ibi ipsis quatuor celebrata processio est: que per quatuor orbis climata collectum hodie gaudiis adimplendum renovat. ¶ Quam igitur festivam hodie et nos ipsi preter veterum consuetudinem collectum tantum actum simus processionem: non mutile arbitror modum ipsius et ordinem diligentius intuendum. Processimus simul hinc et hinc. candelabra habentes in manibus. ipsaque succensa: nec quoquam igne: sed qui prius in ecclesia sacerdotali benedictione fuerant consecrati. Adjuvat futurum sit in processione nostra novissimum primum et primum novissimum: et cantabimus in viis domini: quia magna est gloria domini. // Merito sane hinc et hinc procedimus: sicuti ob commendationem sinceritatis et societatis inter missos a salvatore discipulos evangelia sacra testantur. Turbat processionem si quibus solutarius medendi curat: nec sibi soli nocet: sed etiam ceteris est molestus. Hi sunt qui segregant semetipsos. animales spiritum non habentes: nec solliciti servare unitatem spiritus in vinculo pacis. ¶ Jam vero sicut non est bonum hominem esse solum: sic nec conspectui domini vacuum apparere licitum. Qui enim negligunt otiosi tantis ipsius quos nemo conduxit: qui iam conducti sunt si otiosi mercedem fuerint quid merentur? Si deus quippe sine operibus mortua est. Ipsa denique opera nostra in feriore agenda sunt et in desiderio cordis: ut sint lucerne ardentes in manibus nostris. Unoquin timendum est ne forte tepidos nos evomere incipiat: qui in evangelio loquitur dicens. Si ne venem mittet in terram: et quid volo nisi ut ardeat? Hoc plane sacer et benedictus ignis. que per sanctificationem et mysterium mundi: et cui benedixit in ecclesia: sicut scriptum est in ecclesiis benedicite deo domino. // Habet etiam adversarium nequitia potestatem sub diurnorum operum emulatore. habet magnum ignem suum et pestilentem ignem concupiscentie carnalis. ignem mundie et ambitionis: quem salvator in nobis non accendit sed extinguere venit. Dei quippe si quibus hunc alienum ignem in divinum presumpserint offerre sacrificium: erit si presens habeat rationem: morietur in iniquitate sua. ¶ Porro sicut hec que de societate vite et sincerna dilectione. de operibus bonis. et feriore sancto dicta sunt. humilitatis virtus maxima maxime nata est: ut honore prevenamus invicem. nec nos pares: sed et nostros uxores sibi quisque putet. Que minimum humilitatis perfectio est: et iustitie plenitudo. Et quem hilarem datorem diligit deus. et fructus caritatis qui dei est in spiritu sancto: tantum ut dicam est in viis domini: quia magna est gloria domini.

Cantemꝰ dñō canticū nouū: qꝛ
mirabilia fecit. ¶ In quibꝰ oībꝰ
si quis forte ꝑfecte dissimulat
et profitēri de virtute in vir-
tute: nouit quisq; hymnū hōi ē.
in statione. nō in ꝓgressione se
cē. ymo néo et in regressione
ne: qm in via vite nō ꝓgre
di regredi est: cū nichil ad
huc in eodē statu ꝑmaneat.
Dozo ꝓfectus mr̄ meos con
fitat. ut sepius deuisse meme
mim: ut nūq; arbitrem nos
apprehendisse: sed semp extē
dam in anteiora. et tonēm
incessant in meliꝰ: et in
ꝑfm nrm diuine mie obtutibꝰ
iugiter exponam. ¶ Sno viii

Purificatiōne supra
vbē vnigenit hodie
celebram: que se
cūdū legē moysi
sūt ē trī sactis a
natiuitate dñi ysi. diebus. In
lege em̄ sēptum erat. ut mu-
lier que suscepto semīe pe-
perisset filiū immūda ēet sep
tem diebus: octauo circūci
deret puerū. Deinde ablue
ōni et pūficatiōni intenta.
abstinēt ab ingressu templi
triginta tribus diebus: quibus
expletis offerret filiū domi
no munerib. ¶ Sed quis
nō admirat in tpō sentētie hꝰ
mei: libertā nrem dñi ab
hoc ꝓcepto. Putabam qꝛ
dictum moysēs mulieri que
peperisset filiū immūdā ēe nō
timuerit sup nrem dñi blas
phemie crimē meruisse: et
idcirco ꝑinsit. suscepto semi-
ne hoīs ꝑfectū ꝑuidisset
sine semine virginē: que nātas
erat de susceptō semine fieri mē
cionē. // Datet itaq; q̄ lex ista
matrē dñi non meludit quā nō
suscepto semine filiū peperit: sicut
pdēm fuerat ꝓ hyema. qꝛ no
uū facet dñs sup terrā. Que
rib qd nouū: q̄ulier mquit cir
cūdabit virū. Non ab alterō vi
ro virū susciꝑet. nō humana
lege cōcipiet hoīem: sed mi
visca intacta et integra virū
claudet: ita sane ut mīte et
eyeūte dñō ingē alui ꝑhetā por
ta orientalis clausa iugit ꝑse
ueret. Putas q̄ nō potuit mo
uere cū ingē eius et dicē: quid
mihi est opus purificatione.
Cur abstinea ab ingressu tē
pli: cuiꝰ uterus nescius vi
ri. templū sanctū et spūs sancti.
Cur nō ingrediar templū: qua
ꝑ ipm dominū templi: Nichil
in hoc conceptu michi in par-
tu inpurū fuit: michi illibatū
michi purificandū: nimirū
cum proles ista sōs puritā
tis sit. et purgatiōne sacē ve-
nerit delictorū. Quid in me
legalis purificet mādatorum
obseruatio: que purissima
facta sum nō ꝑ partū imaculato.
Vē o vtā virgo vē nō habes
causam: nec tibi opus est pū
ficatione. Sed nīquid filio tuo
opus erit circūcisione. Esto
mē mulier tēi vna carū: nā
et filius tuus sine ē in numēo
puerorū. Circūdi volui: et
mīe multo magis vehi offeri
ri. Offer filiū virgo sacrata.
et hīdem fructū ventris tui
dñō repsenta: offer ad nrām
oīm reconciliatiōnē: hostiam
sanctam deo placentē. Omnino

acceptabit deus p̄ oblatione
nostrā. et p̄cipuissimā hostiā:
de qua ipse ait. Hic est filius
meus dilectus: in quo mihi
bñ complacui. Sed oblatio is
ta frēs satis defuncta videt:
vbi tantū sistat dñō. redimet
suis: et illuc reportat. Ve
met enī. ñi templo offeret: nec
mēbra ēius meis: sed ei
cruentate. inter brachia cruēt.
Demet enī non redimet alienos
sed redimet alios sanguine ppō:
quia redemptione eius missit de
us p̄ populo suo. Illud erit
sacrificium vespertinū: istud est
matutinū. Istud quidē et iudi
dis: sed illud plenius. Iste
enī typ natiuitatis: illud ia
m plenitudinē etatis. De vtro
tamē potes accipe. qd̄ ipse
ti pd̄ixit: oblatus est quia
ipse voluit. Nam et modo
oblatus est. non q̄ eius hya
buit: non q̄ sub legis edic
to fuit: sed q̄ voluit. Et m
m cruce michi olim oblatus
est. non q̄ iudeis p̄ualuit:
nō q̄ ipse meruit: sed q̄ vo
luit. ¶ Voluntarie sacrificium
bo tibi dñe: q̄ voluntarie ob
latus es pro mea salute: nō
p̄ necessitate. Sed quid nos
frēs offeremꝰ aut quid ret
buemꝰ illi: p omnibꝰ que re
tribuit nobis. Ille p nobis
obtulit hostiā preciosiorē q̄
habuit: immmolauit qua p̄ciosior
ee non potuit. Et nos ergo
quaꝰ qd̄ possimꝰ: optimū
qd̄ hominꝰ offerētes illi:
qd̄ simꝰ utiq̄ nosmetipsi.
Ipe semp optulit: tu quib
es qui te offerre cupis etc.
¶ Quib michi tribuat: ut
oblationē meam dignet̄ mare
tus tanta sustipe. Duo immu
ta habeo dñe corpus et animā
meā: vtrumq̄ hec tibi p̄sentē pos
sim in sacrificiū laudis offerre.
Bonum enī michi. longeq̄ glo
riosius atq̄ utilius est: ut ti
bi magis offeram. qm̄ deseruī
michiipsi. Nam ad meipsum a
nima mea cōturbat̄: in te
vēo exultabit spūs meus. Si
tibi vēacit̄ offerenti. frēs: mo
rituro dñō. iudeus mortuas
hostias offerebat: sed ita nul
lius ego dicat dñs. nolo mor
tem p̄cātis. sed magis ut cō
uiuat̄ et viuat. Non vult do
minꝰ mortē meā: et nō libe
ter offero illi vitā meā. Hec
est ei placabil' hostia: hostia deo
placens: hostia viua. // Dñs
in oblatione illa tres fuisse
legit̄: et in hac quoq̄ tria
michi olim ab dño requirit̄.
Fuit in ea oblatione joseph
sponsus marie dñi: cuius filius
putabat̄ fuit et ipse virgo
inuiolatus: et puer thesus qui offe
rebat̄. Sit igit̄ in oblatione mea
constantia virilis: sit ei cō
tinentia matris: sit cōscientia
hūilis. Sit mihi in proposito p
seuerandi animꝰ virilis: sit
in continentia castitatis virgi
nalis: sit in conscientia simplici
tatis et hūilitatis puerilis. Sc̄o
quarto de pudicitia et dormiēdi
cordis affectionibus

Adorna thalamū
tuū syon. et sus
cipe regē xp̄m:
quē virgo conce
pit: virgo peperit:

virgo post partū quē genuit adorauit. ¶ Ad nos fiēs. ad nos hoc loquit̄ spūs scūs. qui sumꝰ syon. qui stamꝰ sp̄ealantes: qui die ac nocte eleuamꝰ oculos nros ad dñm deū nrm: donec misēat nr̄i. ¶ Adorneꝰ igit̄ thalamū mrm: et suscipiatꝰ regem xp̄m. Ecce fiēs xp̄s ni pra veniens. et a suis repulsus: nō habet ubi caput reclinet. Pre foribꝰ mrīs mē matūa bracha vagiens: p̄ sp̄m scm̄ queres hospicū dicens. Adorna thalamū tuū syon. ¶ Emūdemꝰ igit̄ thalamū mrm pr̄uis expellendo que oculos xp̄i mūndo offendē p̄nt. et sic demū adornemꝰ ea misericordia in quibus delect̄ et gaudet. Que sūt aut fōrsitan aliquis vīr: que oculos xp̄i offendē p̄nt: Cui dicimꝰ. Nichil ita oculos eius offendit sic superbia: que angelū de celo. et hominē expulit de paradiso: q̄ est pncipiū omnis p̄ti. Cruā hortat nos spūs scūs ut tante diēi. Cruid superbis terra et cinis: Et alibi. Omnis caro fenū. Exsiccatū est fenū: et flos eius decidit. Videamꝰ nūc quid sit superbia sit. Angelū de celo: et hominē expulit de paradiso. Hoc ē to hoc oculos xp̄i offendit que pulcherrimū opus eius in celo et in paradiso fedauit: q̄ sit de angelo dyaboli: et de homine nup creato et iusto p̄fidi. Que sicut ē p̄ncipiū p̄mū et maximū: sic est oīm regina et mr̄ viciorū. ¶ Videndū ē igit̄ et sollicite consideradū ut eam mens mā ei totū ple sua excludat: ut thalamꝰ mundatus et ornatus xp̄m regē qui fōres pulsat suscipiat. Cui toti mīi ple sua: septē seruet p̄nap aliꝰ vicijs. Que sunt hec: inanis gloria. mudialis. tristicia. auaricia. ventris ingluuies. luxuria. Hec sunt filie superbie que mrem suā sequūt: que hospicū q̄cūq; intuentibꝰ fetidū reddūt. ¶ Sed que nobis cū istis cōmunio: Quis cōsensꝰ templo dei cū ydolis: Nulla nobis deo agentiꝰ grās cū eis sordentibus: quas exuētes veteres hominē cū actibꝰ suis. gladio vē confessionis et penitēcie enecauimꝰ. Nichil igit̄ in nobis ultra possit superbia: que de arcta gelo diaboli. et de p̄mo homine sēat nr̄pū: et creatori suo rebellem. Nichil habeat in nobis vana gloria: q̄ a die conuersionis mē in cruce dñi nr̄i ihū xp̄i cepimꝰ gloriari cū aplo dicentes. Michi aut absit gloriari nisi in cruce dñi nr̄i ihū xp̄i: p̄ quē mihi mundus crucifixꝰ ē: et ego mundo. Gla itaq; mea sit crux xp̄i quā portamꝰ: et testimoniū conscientie p̄ cruce xp̄i purgate. De quo aplus ait. gloria mea hec ē testimoniū cōscientie nostre. In qua conscientia gloriari: de domo dei ē deo grās agere. Ad quod nos hortat aplus dicēs. Qui gloriat̄ in dño gloriet̄. id ē in dño de puritate conscientie gloriet̄. Non em qui seipm commendat ille p̄batus est: sed quē deus cōmendat. Ceterū qui in se gloriat̄ et qui sibi placet stulto homini placet. Q̄

m alio noīe gloriat: aut laudē
m mente ab ore alterius exspec
tat: mercēdē opm recipit: ac
oleo pānus vngit caput suū.
Iudith ꝑphetā sibi dicentē. qa
ledictus homo. qui ponit spem
suā in homīe. Et in die iudicij
ei dixerunt. dnē dnē apī nobis
aut. Amē amē dico vobis: nescio
vos. Hec vana gloria filia est
superbie: que in quocūq; fuerit
inobediente ſcīat. ¶ Cum sum
post confessionē mihi ille in no
bis habeat mundia: ꝑ quā mors
intrauit in orbē terrarū. Diabolo
em mundit homīa sensu vnde
corruēat: et ꝑpt hoc tempta
uit et in anima occidit. Hec ē
illa que nō magnos sed puos
semꝑ torquet: dicente scō job.
Puulū occidit mundia. In eo ei
ꝑ aliquis alterū mundēt: mō
dum se ondit ei cui mundet. Sc
diabolo mundit ꝓmo homīe:
sic esau jacob: et cayn abel.
Hec mundia ꝓpulū occidit:
qz nisi miserōz cēt. de bono
alterius non doleret. ¶ Hac
peste nullo mozit: nisi qui tep
tena hec appetit: que tota nō
venit pluribo. Unde si qua
desiderat. illi mundet. qui pēc
tis ea accepit: illius ptē ha
bendo similitudinē ei restituit.
Hinc ꝓpulū occidit mundia:
qz dum ꝑpt adipisci qd alij in
undet: in odiū mundie ruam
cadit. ¶ Rursū fres post
cōfessionē mīm in nō habeat
in nobis locū: qz dns in evā
gelio grandā dicat ad gehen
ne puteū dicens. Qui raca
fri suo: reus erit iudicio. Qꝫ
dixerit fatua. hoc est nos
indignationib ꝓ nīa emsent:
reus erit consilio: in quo tracta
tur qua pena ē multandus. Qꝫ
dixerit fatue: hoc est tale qđ
fecerit aut verbo aut verbere
ut mē fres despiciat: reus erit
gehenne ignis nisi resipuerit.
Hec est mia que stultoz oculos
excaecauit: sapiēcū oculos nō
nūq; turbat: dicente ꝓ salmista.
Turbatus ē ꝓ ira oculus meus.
et de ira stultū: job ait. Virū
stultū interfiat iracūdia. ¶ Tres
duas mas videmꝰ quarū altera
nonnūq; ꝓturbat oculū: alteram
excaecauit. Altera venit ex im
patiētia: altera ex zelo rectu
dinis. Altera venit ex vitio:
altera ex virtute. De altera q
venit ex virtute ꝓb. aut. Fa
cilimum et notate peccare. Qui
dicit. Crudeles estote in via
um. milites in furem: cōsidē
tes vosmetipos ne et nos tep
temꝰ. De altera que venit
ex vitio aut explus. Vol nō
occidat sup mundiā vrām:
id est ꝓpē qui est sol iustitie
mentem vestrā insurgentē nō
deserat: qui cū in nūq; ha
bitat. Ira que venit ex zelo
rectitudinis debemꝰ insta pus
nis ercubo. et post exercitu
ꝓmoriū: que melior ē risu:
qz ꝑ tristitiā vultus corrigit
ꝓximi. Que debet in subdē
tionem. ne sit immodēata: sed
in vltione pēe tempꝰ et modū
consideret. Hec sapientes mit
dum turbat. Ira ꝑ quā stul
tos occidit: dū in irruens et in
tumeliā lingua relapsat. ¶
Rursū fres ꝑ cōuersionē
nitem. mumedus ē thala
mꝰ cordis nri ne tristitia re

dicns mtrocat: illā dico que
morte opat: que de amissio
ne rerū temporalū venit. ℣ Hec
ē illa que prauas cogitationes
generat. murmuros ī mōchū
reddit: que fastidū parit:
et tenere aliquē deū cū vxōe
loth retro respicere compellit.
Hinc dolore nāq; nō pt amit
tē: qđ ai mordmato amore
possedit. ℣ Hanc itaq; fugi
ēs que morte opat: excludā
mꝰ: et intermittam⁹ eam que
venit de mēoria pāz. et
de pegrinatōe mūi: diamꝰq;
cū psalmista. ℣ Heu michi q²
incolatus meus prolongatus ē:
habitauī cū habitātibꝰ cedar:
multū incola fuit anima mā.
℣ Hec est tristicia que vitam
opat: de qua aut aplus. Qui
tristeb: semp aut gaudētes.
℣ Hec est illa de qua dns ad
discipulos dicit. Tristicia vra
vertet ī gaudiū. Altera pait
morte: quā parit anima in
corē. ℣ Cum fuerit fletus post cō
uersionē mām munianꝰ thya
lamū nrm ne auaricia q̄ est
radix oīm malorū rediens ī
troeat: nosq; ab vinis dei
cultum abstinhat: ydolorū
cultores faciat. De qua interro
gari fr aut aplus ad discipu
los suos. Mortificate mēbra
vra que sunt sup terrā: fornicationē. īmundiciā. libidinē.
concupiscentiā malā: et auari
ciā que est ydolorū seruitus.
Propter quā venit ydolatrie cō
pant. Et merito. Quia sic
bus deo ydolatria nititur auf
re gloriā. ne solus habeat
nomen de cunctis: ita auaricia ni
hil res se extendit: ut solus usurpet que deus omnipotens ī usu
plurimorū fecit. Vtinaq; deo mi
mica: qua negat deo que sunt dei.
℣ Est et auaricia non solū con
gregande pecunie aut conseruā
de: sed ambitio plationis: ai
mirit homo hominē pecē. ℣ Hec ut
verū dicā etiā paupes. q̄ sepe
omnia q̄ ypo reliquerint sua ī
tantū venit: ut contubernijs et fīs
et oppositu suū nō tm velint: sz
etiam studeant fratrib⁹ et cōser-
uis pecē. Vnde si abbas aut pōr
exui voto non consenserint:
murmurat. obloquit: eosq; aut m
uidos aut sibi malivolos qui
se nō puchut clamat. ℣ Hec ē
auaricia que mēoriā mandato
rū dei turbat dicente pb dno.
Inclina cor meū ī testimonia tua:
et nō ī auariciā. Que pro
dicionis ē mr: que iudā dei dis
cipulū primū ad mādatorū dei
oblitionē. de oblitione ad pdi
tionē: de pditione tradit
ad laqueū. Cum fuerit fletus pe
nitentie mām munianꝰ thya
lamū cordis ne gula rediens
ītroeat: que et adam īnocē
tie veste: et esau primauit p²
mogenti dignitate. ℣ Hec ē
illa pestis. que pres nros inde
serto ingratos dei bñficijs fecit:
que compulit eos murmurare
et dicē. Vtinā mortui essemꝰ
in egipto: qñ sedebamꝰ sup
ollas carnium et comedebamꝰ
allia repe et pepones. ℣ Hec
ē illa funesta pestis que eos
ad blasphemiā duxit. qñ non
est alia ultra post istam: cum
dicebant. comedamꝰ et bibaꝰ.
cras enī moriem: id ē in fluto.
Qui dicerent. ℣ Hoc solū hominꝰ

ꝺ̃ co medtmꝝ: mchil m futuꝝ pꝝ
hanc utā nos habitatoꝝ ſpem ꝝ.
¶ Hanc peſtem aī homiē pe
rituꝝ pnunciat ꝙplus dicens.
Eſta ventꝝ et ventꝝ e ſcīb: deꝝ
hunc et hanc deſtruet. ¶ Hec
peſtis tripſita eſt: qꝝ aut ante
hoīa canonicā comedē aut
illud qꝺ licet: aut plus qꝺ nāē
eſt ſcāt comedē: et aut nis gu
rum m conceptionē mitut ſā
tē. De qua nāſāt mepta letitia.
ſicut de ꝙdā iſmelita dicit. Sedit
plus manducāe et bibē: et ſur
rexerūt ludē. ¶ Deursū fiēs
poſt conuſionē mām mundanꝝ
thalamū cordis mī. ne luxuꝝa
redieno mtroitū muemat: que
peſtilencia redieno ē peior qꝺ
ante fuerāt. Rugꝝ em ſola re
dit: ſed ſcāt dns aut mi euā
gelio. aſſumit ſeptē ſpūs ne
quiores ſe. et mgreſſi habitāt
ibi: et fiūt nouiſſima hoīm
illius peiora priorib. ¶ Hec ē
peſtis illa que corpꝝ xpi dmē
brat: que de mēbris xpi ſcāt
membra dyaboli. Nam qui ad
heret alicui pſonē cuſcūbidi
bus explendē: vnū corpus fit
cum illa pſona: et fit mēbrū
diaboli tuꝝ et illa mēbrū eſt
p cōiunctionē malorū oīm.
¶ Hec eſt illa peſtis que ignē
miſernalē m corpus hūanū at
tendit ut vegetū ſit et robuſ
tū ad libidinē explendā: et
que igm illi mextm gubli ma
teriā ſemp appomt et vnes
mimſtrat: ut de ſuo ſemp ha
beat vnde ſine fine ſemp ar
deat. De ipſis duobus igmbꝝ
luxurie et gehenne habemus
auctoritatē ſcripture. De igne
luxurie aut. Dones eos ut di
banū igniū m tpe ultus tuꝝ
hoc eſt iudicij: ut intus ardeant
ſicut chibanus exterius m conſūē
cta. Dns in mi ſua conturbabit
eos dicens. Diſcedite a me o pā
rſ inquitus. Et deuorabit eos
igniꝝ extremꝝ mſernalis: que
ardendrūt p luxurie fēda opa.
Dicꝝ fiēs ſumma curi et ſum
mū ſtudiū ipſis que ni talibus ſē
de talibꝝ euadē et fugē: nobꝝ
vēo qui p gr̄ām dei euaſimꝝ et
veterē exuimꝝ hoīem qui ſumꝝ et
ſpon. ſit ſūmū ſtudiū thalamū
mm munire et adornare et
xpm ſuſcipe regē: ſicut pcepit
hec ſcīptura quā recitauimꝝ. Ad
orna thalamū tuū ſpon. Quid
eſt ornare thalamū tuū: Dn tu
tes congregare: quibus et pau
mentū et paretes quaſi coro
nis et floribus tocꝝ domꝝ ador
net. Omꝝ ornatus thalam nrī
qui ſit mꝝ ſpon. ſit timor que
mtuī ſapiencie: id eſt pximꝝ
gradibus p que aſcendit ad ſapi
enciā. De quo timōe aut ſcīpt
Beatus homo qui ſemp ē pauidꝝ
Et pb aut. Seruite dño in
timore. et exultate ei cū tremo
re: ut timor auferat ſecuritatē
noxiam: et exultatio mortifēm
triſticiā. Hic timor generat
humilitatē que eſt pcoſiſſimꝝ
ornatus thalami ſpon: que
magis placuit xpō cui in thala
mū virgineū ingredē dicē
beatus maria. Quia reſpexit hu
militatē ancille ſue: ecce em
ex hoc beatā me dicent omēs
generacōes. Hec mōdi humilitas
eſt ornatus ſpon id eſt pauper
xpi: de quibus ipe dicit. Beati
pauperes: qm ipoꝝ ē regnū ce

Omēs adulterātes: quaſi clibanꝝ
ſuccēſꝝ a coquēte. De igne gehenne aut.

lozū. Hec quō timoz dm̄ p̄mus
gradus assensionis. et p̄mus
ornatus thalami syon: alius
ornatus generat. humilitatē salu
et voluntariā paupertatē. Ador
na g̃ thalamū tuum syon: ti
more dm̄. Secundus ornat⁹
thalami syon: et secundus gr̃ad
ad sapientiā. est pietas. De
qua dicit septuā. Misere mihi
deus secundum magnam misericordiam
tuā placens deo. Et alibi. Du
p̄ quē requiescet spūs meus:
nisi sup̄ humilem et quietū: et
timentē sermones meos. Fir
ma onera portat: magis elig
quelibz tpalia p̄ celestibz bona: qua
ci fidē lite contendē. Que pro
fecto pietas aliud nō est nisi
deū colē: et p̄ cultū dei deo pla
cē. Hec in nobis generat mā
suetudinē. Quartus ornatus tha
lami syon: que filios dei nos
facit dicente dño. Beati mites:
qm̄ ipi possidebūt. Hec quo
pietas secundus ornatus thalami
syon. et secundus gradus assensio
nis aliū gradū de se generat
mansuetudinē: que nos filios
dei effiat. Adorna igit thala
mū tuū syon pietate. Tertius
ornatus thalami syon. tertius
gradus assensionis est scia:
que hominē sui cognitionē pre
bet: ut scians homo neq; minora
neq; plus q̃ debet de se pre
sumat. Quorū alterū scilicet
de se minus p̄sumēdo in mala
facit precipitē: alterū sapi
se nō cognoscē facit ad quelibz
opa torpentē. Ad hanc scian
dam spūs sanctus multat etiaz
in sanctis. Si ignoras te o
pulchra mulieres: abi post
vestigia fluctuū pastorū et ca
pellas tuas: et pasce hedos tuos:
hoc est carnales et inanes cogitationes.
Per penā p̄bet nobis fiduciam
vincendi omēs temptationes
p̄ veram fidem: dicente dño omni
potenti. Si potes credere: oia
possibilia sunt credenti: p̄ dei
scilicet gratiam et liberū arbitriū.
Videmus iam quō scia tertius
ornatus thalami syon. et tertius
gradus assensionis alium in nob
ornatum generat: religiosum sci
licet luctum: qui consolationem
a dño in futuro met. Per scia
enim parat in nobis dolorē
et luctū peregrinationis: ut vi
dendo mala exilii que patim
ur luctu desideremus patriā
in qua peregrinam audiamusq;
a domino nobis dici. Beati qui
lugent: quoniam ipi consolabunt.
Quartus ornatus thalami
syon. est fortitudo: que cōue
nit laborantibus p̄ veris bonis
acquirendis. Per hec que munit
thalamū syon. ut non extol
lat p̄speris: nō firmigat ad
nec. fit: que lingua nimis p̄te
et blandiētē hijs ibis confu
dit dicens. Dne libera animam
meā a labijs iniquis: et a lin
gua dolosa. Per hec illa que
semp̄ de die in diem robustior
esuriem et sitim iustitie in
thalamo syon attendit: scilicet
eam audire a dño. Beati qui
esuriunt et sitiunt iustitiā: qm̄
ipi saturabunt. Adorna igit
thalamū tuū syon. fortitudine.
Quintus ornatus thalami
syon est consilium: quo homo in
firmitates suas requirit. suū
posse et suū non posse inues
tigat: et ex sua infirmitate

alios considerat: alius pat et mi scit sicut et vult deum sibi mi serere. Alius dimittat debita sicut sibi vult dimitti a deo: metq audire. Beati mundi corde: qm ipi deum videbunt. Adorna thalamu tuu syon. consilio. Decimus ornatus thalami syon est intellectus qui mentem hominis supra hec mundana rapit: omissq corporeis substantiis intellectuali intuitu transiens nouas substantias figit: uolens uidere et progredi et prius audit a dno. Ascende huc: non enim videbit me homo et vivet. Hic intellectus tangit ipsis qui a deo audiu purgatu habent. De quibus dicit. Beati mundo corde: qm ipi deum videbunt. Adorna igit thalamu tuu syon intellectu. Decimus ornatus thalami syon est sapia: que contemplat ipsis qui intellectualibus oculis eterna contemplat: quoru conuersatio in celis est. qui cupiut dissolui et esse cu xpo: in quoru psona dicebat apls. Michi vivere xps est: et mori lucru. Et dicebat. Volo xpm magnificare volo vivere tm: et xpo esse pmitte mortis mee. Et post paucu ait. Coarctor aute duobus. desiderium habens dissolui et esse cu xpo multo melius: manere aute in carne propter vos. Ecce quid faciat vera sapientia: omnes rebelles motus corporis ita subiugat: ut nulla ultra pugnam in carne sentiat. Do mihi fortitudinem ut eius crucifixu imitet. exilia libenter patiat: probra non audiat: dampna non sentiat: auferenti tunica dimittat et pallium: patienti ad

una maxilla prebet et alteram: auditis a domino. Beati pacifici quoniam filii dei vocabunt. Undecimus ornatus thalami syon: istis nos adornemq qui sumus syon. et rege xpm suscipiamus: que virgo concepit virgo peperit: virgo post partu quadragesima hoc est hodierna die. in templo dei presentant. In lege nanq preceptu erat: ut mulier que suscepto semine peperisset masculu. quadragesimo purgata die templi tui filio offeret: deferens hostias scdm precepta agnum annicultu immaculatu: et par turturu aut duos pullos columbaru. Si aut non haberet agnum: duos pullos columbe offerret. Hec omnia beata maria non ex necessitate: sed ex humilitate implebant. Abstinuit ab intrositu templi quadraginta diebus non nate habens purgatu: que sine omni delectatione salutis virginitatis sigillo de spu sancto concepit. Optulit hostia non pro peccato sicut alie mulieres. sed pro humilitate. ostendens etiam ni hoc q filius dei ihus xpus non solue venerat lege sed implere. Et ecce symeon grandeuus qui acceperat in somnis non visurum se morte nisi videret xpm dni: ut eum susciperet quem exspectabat: et accepit eum in ulnas suas hoc est in brachia sua amplexatus est illum: qui appendit a tribus digitis molam terre: qui oia implet: omnia complectit: in brachia portat dicens. Nunc dimittis servum tuum dne. Cupio dissolui et esse cu xpo multo melius exspectans et optans in misterio exspec

re: qui mter- te et hūanū genꝰ
factuꝰ est pacem. ℣ Vidē-
runt oculi mei salutare tuum:
filiū tuū quem desideraui: deq;
ipsum de spū sancto acepi-
lumē ad revelationē gentiū ēt
de quo ayt ysaias. Populꝰ
gentiū qui ambulabat in te
nebris vidit lucē magnā: qz
cū plenitudo gentiū intuer-it:
tuē omēs israel salvus fiet.
Audite frēs. audite quid offt
maria: quid symeon suscepit.
Vm genitū dei. deo pri cosub-
stancialē et coetnū. ubū im pn
cipio: et ut utilitatē cōsolati
onē cudiamq et nrām: illum
offert virgo. quē deus abrahe
promisit dicens. In semē tuo
hoc est in christo: benedicent
omēs gentes. Et quē david
prmisit dicens. de fructu vē
tris tui ponā sup sedē tuā.
Hic est quē virgo offert.
prāchatū gaudiū. desidē-
riū pphetaruꝫ. gentiū exspta
cio: vidē eoꝝ qui eū receperint
salvatoꝝ: ruine angelorꝫ repa
ratio. Talis est quē virgo offert
deo: ymo multo maiorē q̄ lin
gua hominū aut angelorum
possit dicē. ¶ Et cū sit tanta
ac talis qualē et quātū scripe
nouit. non sufficit virgo nr
pm solū offerre: sed hostiā
quā lex precepit p eo obtulit
ob humilitatē scilicet exēplū:
ut nos doceat quō et nos debe
amq eū offerre. ¶ Duos tur-
tures aut duos pullos colū
be pro eo obtulit. Coluba
frēs simpler est animal:
felle caret. nostro non ledit:
ni cruentis petrarū mdifi
cat: alienos pullos nutrit: nuꝫ
fluenta manet. ut visa vmbra ac
cipitris fugat: melioza gramina
eligit. gemitū p cantu reddit: gre
gatim volat: alis se defendit:
visum recupat. Et nos frēs
cū ante altare steterimq. ut dei fi
lii deo offeramq: cū eo et p eo
par turturū. cū statute corpis et
nre offeramq. et duos pullos re
liquarū. pro cantu gementes: re
pcctionē gemmā p desiderio
prē celestis et de confidēcia de
nre miserie habentes. Coluba
felle caret: et nos nr caream:
que peccare nos facit. Nostro
non ledamq: sed pcussi in vna
maxillā alā pbeamq. In cui
mb petrarū mdificemq: in si
de plagarū xpi refugiū habea
mq. Alienos pullos nutriamq:
de filiis diaboli verbo pdicatio
onis facientes filios dei. Iuxta
fluā maneamq: id est ucrtā quē
mortalitatis fugiū sedentes:
vmbrā accipitris hoc est pauq
sunt umbra diaboli malorum
rumas considerātes. ab eius vn
gulis fugiamq. ¶ Melioza gra
mina eligamq: id est meliores se
tentias in scripturis sanctis. Gre
gatim volemq: vno consensu
in bono. in congregatione sub
pastore viventes. Alis noui et
veteris testamēti contra inimi
cos dei nos defendamq: uel
duobus preceptis caritatis. dei
videlicet amore et proxi-
mi. Visū recuperemq: de bono ac
tionis. ad bonū semp intē-
dētes contēplationis. ¶ Frēs
tm tales oportet nos esse cū
corpis xpi consecremq: cū con
secutū māducantes sacrificii
mq: cū nobis idem corpus in
salutē corpis et aīe proficiat
mq. Tales etiā nos oportet

ēe. cū sācrū sācmētū de mamb9
m·ib9 acceptib9: scientes q̄ qui cor
pus xp̄i indigne accipit: et sā
guine eius indigne bibit: iudi
ciū sibi maducat et bibit. Ver
qua de causa talis inuenit: qui m
se hec oīa habeat: et diligat
illū qui bonū habet qd̄m se nō
habet: et in illo hz qd̄m se nō
videt. Nec em credē debem9
q̄ solū sacerdotū p̄dicte vir tutes
sint necessarie: quasi solus ō
secret qui sacrificat corp9 xp̄i.
Non solus sacrificat. non solꝰ
consecrat: sed totus conuentꝰ
fideliū qui astat: cū illo cōsecrat:
cū illo sacrificat. Nec solus lig
nū fabricat facit domū: sed alius
vngias. alius ligna. alius tri
bes et tecta componit. Debet
itaq; astantes habē de suo. sic
et sacerdos fidem firmā: ōz
nem puā: deuotionē puam.
Sciendū q̄ nemo astantiū
sine firma fide ēe debet: cē
terīs uēo virtutes quas supra
diximꝰ. et si oīs non habet:
diligat illū qui habet qd̄m se
non inuenit: et in illo habet
qd̄m se nondū videt. Sicut
petrus in ihōe virginitatis
habet meritū: sic iohānes in
petro martirij habet p̄miū.
Sciendū q̄ corpi xp̄i quē
maria hodie in templo p̄sen
tauit: quem symeon in vlnis
suis susceptit: tria debemꝰ:
dignitatē. reuerentiā. et fruc
tum. Dignitatē: ut ei dei
filiū. deū de deo. omipotētē
creatorē oīm: iudicē viuorū et
mortuorū credamꝰ. Dignitatē
ut credamꝰ nos statim ei de
corpe exeuntꝰ. ab eo sicut a
iudice p̄cepturos sicut gessimꝰ:
siue bonū siue malū. Ille naq;
quem maria in templo p̄sentauit.
quem symeon susceptit: quē in
manibus consecrātes. in deum
laudamꝰ: benedicimꝰ. magnificamꝰ:
vobis porrigimꝰ manducandū:
ille familiaris mr. iudex nr est.
Cauteamꝰ ergo ab eo separari per
iudiciū post mortē: cui simꝰ
tm familiares in uita. Diligamꝰ
ei itaq; in corde ei tractumꝰ:
diligamꝰ ei ei consecūꝰ. Oīa
ad te venturꝰ post mortē.
an tuū tribunal iudicandi asta
bimꝰ: qui nobis ita familiaꝝ
ēe dignatus in uita: q̄ a nob
tractatib9. consecūib9. manducatib9:
nolit nobis aliquē ēe in morte:
sed p̄ce nobis in die mala. cō
firmāt demones qui nos tur
bauerūt: destruet fortitudinem
illoꝝ in virtute tua: qui nō ē
qui pugnet p̄ro nobis nisi tu
deus et familiaris mr. Nec
est dignitas: quā ei debemus.
Debemꝰ ei reuerentiā: manifestā
re scilicet nosmetipos. et si
quidꝰ corpi pollutū sedis co
gitationibꝰ. aut mala voluntate:
ab eius contactu ut ab igne.
et nos et alios arceamꝰ. Ig
nis em consumēs est: adque
indignꝰ non debet accedere: ne
interius consumat: et in re ō
pbū sensū trudat. Exeuntꝰ
extra castra sicut moyses p̄
cepit qui nocturno pollutus est
somno: hoc est qui p negli
gentiā istius obscure uite. et
que tota ut somnꝰ p̄terijt: et
nemit usq; ad pollutas cogita
tiones. Exeat ex castris. hoc
est dū in hoc statu est. iudicet
se indignū societate fideliū cō
municandi hoc sacro corpore.

lauetq; vestmēta sua ꝑ scam con
fessionē: et post sub o cansum hō
e post temptacoms calore et
ardorē iam mortuū letus ꝓdeat.
et tū alijs fidelibꝫ cōtet. Hec
reuēcia quā debem⁹ corpi xpi:
quē virgo maria hodierna die
pītuit in templo: quē symeo
letus int brachia recepit. Debeq
eaꝫ fructū sūcie: intelligē se
luet quē fructū accipim⁹. si eū
digne comedim⁹. Audite frēs:
non me sed ep̄m dicentē. Calix
bñdictoms cui bñdicim⁹:
nōne cōicacio sanguīs xpi est.
Calix id est cōmūicacio calicis:
facit nos habē quadā cōione
cū xpō. Et panis que frāgim⁹:
nōne ptcipacio corpis dñi ē.
Ac si dicat. Panis que frāgi
m⁹ facit nos vnū corpus sub xpō
capite: qm̄ sicut vnus panis ex
multis granis conficit: q̄ post
eū in corpus xpi. et ꝑ fidem
et ꝑ scā verba. que xpc suos
docuit cōuiuiū: sic diuisi ptici
pātes hoc corpe in vnitate fidei
spei et caritatis. vnū corpus cū
xpō fiūt: ad xpm̄ scilicet in p⁹
morte ventuꝝ: et cū xpō sic
cū capite suo sine fine regna
turi: quē virgo concepit. virgo
peperit. virgo hodierna die
in templo ꝓtuuit. Qui cū pre
et spū scō vivit et regnat ꝑ
omia scula sculoꝝ amen.

Sēcia libri de ode.

Vi ult in patē dimit
ti conet esse symeō:
qui audiens tristicia
ut ꝓpetat: ut q̄ hor
tendū q̄ triste sit made in ma
ng dñi intenta mēte ꝑsciuet:
fit cuius ihc in hns cōuīsacione
in celis. Dit ui stus. ne male
viuēdo ꝑeat: sit timorat⁹ sua
ne de iustitia temē ꝑsumat.
Exspectet xpm̄ qui est cōsola
cio fideliū: non quemat cū ves
pm denarū: vemat in sepulc̄
ymit et exempla sanctoꝝ pue
rorū. Accipiat in manibꝫ ubi
dei. id est compleat operibus:
gestet puerū in vlnis: cāplec
tat eū cum brachijs fidei et
spei et caritatis. Gaudebitq;
de xpō. adepto crucifixi cōsorcio:
capiat indesinēt mori seculo.
et vivē deo. Tue tandē dimit
tit in pace: ut non videat
mortem: qui morte ꝑdidit et
vitam inuenit. Sc̄m septuagesiā

Magna mihi cō
solacio frēs mei
est in verbo illo
dñi: qui ex deo
est verba dei
audiri. Plūa em̄ nos habent
auditus: qr ex deo estis. Ne
ignoro q̄ in alio loco dicat scīp
tum. Ex ipō. et ꝑ ipm̄. et in
ipō sunt omīa: sed multo alit
ter. sunt ex eo. qui secm̄ bti
Johānis euāgeliū. nō ex volū
tate carnis nati sunt. sed ex
deo. Unde et inuenes ab eo
dem Johe in epla sua scriptū.
Omīs qui ex deo natus est
nō peccat: sed generacio ce
lestis conseruat illū. Nō pec
cat inqt id est ꝑ quam nō per
manet in pcō: qr conseruat
illū virtus ut ꝑ ne nō possit
ea que sibi nō pt celestis ge
nēacio. Sine nō peccat id ē
timdē ē ac si nō peccet: q̄ eo
sibi cauet q̄ non imputat ei pec
Generacio em̄ celestis eciam
in hac ꝑte conseruat illum.
Sed generacionē istam

quis enarrabit. Quis pt dicē. ego de electis sum. ego de predestinatis ad uitā. ego de nūo filiorū. Quis mḡ potest. reclamāte mmrū septum. nescit homo si sit digno amore an odio. Certitudinē utrāq; nō hīemḡ. sed spes fiducia consolat nos. ne dubitatiōib hūg impietate ventus cruciem. Vter. hoc data sunt signa quedā et mdicia manifesta salutis. ut indubitabile sit eū esse de nūo electorū. in quo ea signa ꝑmanserint. Vter hoc mḡ quos prescriuit deq et ꝑdestinauit conformes fieri ymaginis filij sui. ut qbg certitudinē negat causa sollicitudinis. uel fiducia ꝓficiat gratū consolationib. Hoc ē em unde semp sollicati in timore et tremore humiliem nāre ē sub potenti manu dei. qm quales sumḡ nosse possumḡ uel erimus. quales aut futuri sumḡ id nosse ventus nob impossibile. Itaq; qui stat uideat ne cadat. et in ea forma que salutis mdictū est. et argumētis predestinatiōis ꝓficiat atq; ꝓficiat. // Porro inter ea que fiduciā prestant et materiā spei. unū id maxime ē. de quo nūc cepimus loqui. qui ex deo est uerba dei audit. Nonnullos em sic interdū audientes mmeret. ac si michi ad eos ꝓtineat que dicūt. non mtrīc cor sicut. non discutē mores suos. nō cogitare ne forte qd̄ audiunt dictū sit ꝑ eos. Ea quib aut si sermo dei unus et efficax. qui suos et nos eq

qui loquit arbitrio ferit quoru ꝑ volueri. si mḡ manifeste dū sub illa unica pressit. quibg sese illi senauit obligatos. dissimulat et aūtū omnios cordis aut qualibz admiscāre palleat vitia. et sēnauit miseri sepos. In hys g̃ salutis signa nō video. magis aut vereor. ne forte ꝓpterea non audiūt. nō audiunt verbi dei. qr nō sūt ex deo.

In nobis fres grīs deū ne memo aures audiēdi. mmrū cū m emendatione vite sue mores apparat fructus uerbi. Et etiā mē loquēdi fateor. nōnūq; ego sēnato seruore studij veritatem quito habuerim sugitus. tanto amplius repletur uberā unctus spūs sancti. et tanto copiosius dat qd̄ ꝓmat. hauritus. Vterea sepius loquor uobis etiā ꝓpter infirmitatē ordinis mei. scio em quib dixerit. si qd̄ sup erogaueri. cum rediero reddā tibi. // In medio septuagesime fres hodie celebrat. cuius nomē in vmissa etiā satis celebre habet. Jam ueō dicto uob tam. qr plurimū in hoc nobis cōpatior infirmitati. et cōmouet it me spūs meus. sustinuimus mmrū ad priam illā. ubi nec tui mei est nec mē sum. nec pōdus. Quādiu em in pondere et mensura et nūo. vmissa corpis et alie bona recipio. Quāti em mercēnarij in domo ꝓtris mei habundāt panibz. ego aūt hic fame pereo. Iam de corpalibus ad adam dicē. et pueniit usq; ad me. In sudore vultus tui. uescēris pane tuo. Sed et ai laboraui. panis dat michi in pondere. potus

m mensura: pulmētū m nuō. et de corpall quidē sic. Quid uēo de spūalib⁹: Utiq; pusq; comeda suspiro: atq; p tēma cū suspiriis uēo et fleuēo. uel fragmentū exiguū merear de celesti cōuiuio: etiā tūc intellig edam de imitib⁹ que cadēt de mensa dnōrū. ¶ O ihrusalē ciuitas magni regis. qui ex a dipe frumēti satiat te. et tūc fluus impetus letificat: ni te nec ponds utiq; nec mēsura: sed sacietas ē et affluētia sūma. Sed nec habes numerū: quippe cuius p tempora eis in ipsū. Ego uēo qui totius sū m ūersitudie et nuō: qui ue mā ad unā illā quā requiro: Cū satiabor apparēte gloria tua dnē: cū mebriabor ab ubertate dōmꝰ tue: et torrē te uoluptatis tue cū potib⁹ me: Dut em nūc stillicidia tam exigua stillātia sicp tirā: ut nēc possim gluture salua mea. ¶ Dic oīno sic mterīm frēs: q̄ omā mō dent⁹ m pondē et nuō et mēsura: sz bemet dies qui sicut oīa cēsatura. Sā de nuō quidē legimꝰ: qm sapie illius nō ē nuis. Et m alio loco apud eūdē pheta. Delationes m dextera tua usq; in finē. Audi etiā p aplm pondus sme pondē. Siq; modū mgt et m sublimitate etnū pondꝰ glorie. Audi pondus etnū: sed attēde q̄ pmisceat siq; modū. Dic et tristū audio mēsura sme mēsura p mittētē. ¶ Mensura mgt tō fertur magnitudo et sicp effluētē. ¶ Sed qm uemēt istū: p fecto m fine septuage sime: qd est tempus captiuitatis mē. Dic em legimꝰ q̄ captiua babilonis filii israel termini acceperūt annoꝝ lxx̄: quibꝰ trānsactis redierūt in sua: cū instauratio templi et ciuitas redificata. Ut uēo captiuitas mea frēs qm finem que tot annis ab imitio mūdi utiq; protendit: Qm labe abnīa seruitute ista: qm restaurabit ihrlm ciuitas sancta: Utiq; copleta hac septuagesima. que q denario et septenario constat: ppt decem māndata que accepimꝰ: et septē impedimēta quibꝰ a mādatorū obedientia retardam. ¶ Dri mū em impedimētū nostrū et occupatio grauis. ipsa ē necessitas huius miserie corporis: qd diu mō sopmi. mō tubii. mō neste. reliqua similia q̄ sūt: hec aut dubiū quin frequēt impediat nos ab exercitio spūali. ¶ Secūdo loco impediunt mala cordis: ut ē lenitas. suspitio. impatiētie atq; mundie motus. laudis appetitus. et similia: que cotidie experimur in nobis. ¶ Terrenū et tertiū impedimētū accipe q̄spectatem huius seculi et aduersitatem. Dicit em corpus qd corrūpit aggrauat animā: sic deprimit etiā terrena habitatio sensū multa cogitantē. Utiq; p q̄ tuae quasi a laqo tēptationib⁹: et quere arma iustitie a dextris et a sinistris. ¶ Quartū impedimētū q̄ ualidissimū et periculosissimū ignorātia nostra est. Inmultis em oīno incertū habemus quid agē debeamus: ita ut quid oremus sicut oportet

nescianq. ¶ Dextū impedimētū est aduersarius mr: qui tanq̄ leo rugiens circuit quēs quē deuoret. ¶ Atq; vltima in festis tribulationibq̄ libeatur: ut uel in septima non tangēt nos malū: nec applicabit nob̄ plaga falsis fictibq̄. Vltima solū nrā pugnarent nos malignis spūb̄ cū suggestionibq̄ suis: et michi nocerent hoīes pricosis exēplis. psuasionibq̄ importunis. sermonibq̄ adulationis. uel detractionibus: atq; alijs mille modis. ¶ Videtis certe q̄m necessariū sit. ut aduersus hec septē plagas impedim: septiformē sc̄i spūs auxiliū sibi queram. Pro his enī septē quibq̄ ab obseruatia decalogi retundam me: in luctu p̄me septuagesime p̄nīb̄ agit. Vñ et retinemq̄ mitrā alleluya sollēpne: et hiāne tñ gressionis hystoria misterijs ab exordio texam.

In septuagesiā de duplici sopore sermo

Misit dñs sopore in adā: misit et in sepm: sub mmurū sedus adam: sed est distantia forte nō pua. Ille enī soporatus videt pre extasi ecstaticis: ypnis misteriis assūt: ut in illis sopore mmiserit veritas. in hac caritas: cū vtriq; sit dñs. Nec enī ihōes euāgelista. Deus caritas est. et ipe dñs. Ego sū via veritas et vita. ¶ Dame sopore xpi sibi caritatis fuisse nemo dubitat: uel nominis ecclie xpiane. Siquidē caritabat ut leo. nō victus plane sed victor: p̄tate ꝓpria ponēs aiam: sepulcrū mortis excipiens ꝓpria voluntate. ¶ Ceteri qualis et ille

fuisse

sopor dicendus est uel credēdus: quē misit dñs in adam. in quo sine sensu omo doloris. in mulieris edificādā costa sublata: de latere dormētis: respicit q̄dē nō misi immutabilis veritatis intuitu. et abisso diuine sapiencie corporeis exercendis sensibus obdormisse videt: q̄ ex eius ribis uel magis comisit pt. Pendens mmm-ri mysterium quo abisset: dū tāq̄ ebrius de cella vinaria bemēs. et eructās illud magnū sacramētū: q̄ tanto post in xpo et ecclia aplius cōmendauit. Hoc nūc mḡ ob ex ossibus meis: et ꝑ hoc homo p̄ter et matrem relinquet. et adhēbit vxori sue: et erūt duo in carne vna. An tibi penitus obdormisse videt: qui in hanc usq; ętatis eruditus: et nō magis dicē potuisse. ego dormio. et cor meū vigilat. Verū quidē sine p̄iudicio dixerim: si cui forte aliter usu fuerit: magis si quid aliud in scripturis inuenit. Neq; tñmen ambitiosū fuisse sopore. aut minus similē sopori quos nec cōtemplationis extasis. nec mysteriorum assertq. sed infirmitatis defectus immittit: quos nec vetus. nec nouitas parit. Grauē siquidē iugū sup filios adam. nō autem p̄cipio sup adam: sed nouellam sup filios eius. Quid nō grauem sentis: quibus et vnde labor est. et q̄d pauci vident ad uerbū. sentire penitus nemo. ipe quoq; sensu alienatus usq; in nouissimū onerī ādeo ut neq

ut sustineri: nisi alterna requie foueam? Quod nisi labor et dolor et afflictio spūs ex omnibus que sub sole sunt. qui et illud ei grauissimū est quo potissimū defraudari: vegetando salubret et sensificando carnibus. Primum qđ sit ei dulce tonsortiū. tristē diuortiū. manifestat: diu nec tandē auelli pt: cū corrupto ipa corpus. penitus nisi solenibus est vegetanti. Denenō simplicat corpus. sed corpus qđ corripit aggrauat aiam: ut minime ab hoc grauamine pīmpenētis cito noceis extitisse: donec corpus adhuc gerēt incorruptū. Primū in libertate posuit eum deus: ut intē sima et infima versans. et in illa exredēt sine difficultate: et ad hec sine illecebra aut mutate descendēt: illa penetrās naturali vinacitate et puritate mētis: hec autoritate diuidimus presidentis. Demq̄ adducta sē aīa ad adam ut videt qđ vouaret ea: nō em alio q̄ cuiositate ductus est ut illa videt. Non sic in nobis libera in cio: sed vndiq̄ ea luctādi est. Hic em et ab infimis visco quoda captiua tenet: et a summis indigna repellit: ut neq̄ ab hijs sine dolore possit auelli: nec ad illa sine magno gemitu uel uno queat admitti. Hinc nempe vidit qui querit aiaz meā: ut clamare nec sit. Infelix ego homo: quis me liberabit de corpore mortis huius? Unde pius? tomeda suspno: qr regni celoru vim patit: et violenti rapiūt illud. Ridiculo mihi tū et illic vnitas: et hic teneda diuisio est. Sicut et aīa sopositus est in cōtemplatione: et aīalia nomina impositione discreuit. Dic mihi tu sit et abrahā in sacrificio quidē nō volatilia. sed animalia legit diuisisse: et martha erga multa turbat: cū vnu sit necessariū. Necessariū plane vni et maxime necessariū: qui hijs pb optima que nō auferet. Cessabit diuisio cū venerit pleitudo: et erit totius ciuitatis ꝑticipatio indiuisa. Interi spūs sapiente nō mō vnitas. sed et multiplex est: intelligi quidē vnitate solidans. sed sub iudicio exteiora distinguens. Utrisq̄ tibi in primitiua ecia cōmendat: qui multitudiē credentiū erat cor vnū et aīa vna. ne volatilia scinderet: diuidebat aute singulis qui cuiq̄ opi erat: ut animalia sentiret. Sentit ecia in nobis trina vnitas animoz: vnita sint corda. diligēdo vnū: queredo vnū. adherēdo vni. et idipm inuicē senacēdo. Dic mihi exteriora ipa diuisio et euadit periculū. et scandalū non meruit: diu videret et si ꝑuersa cuiq̄ tolerātia. ꝑuersa quoq̄ nō nūq̄ in terrenis agendis sententia: sed et interdū diuisa sint donatiuū: nec mēbra oīa eidem actui videt habē: unitas tū interior. et vna animitas ipam quoq̄ multiplicitate colligit et cōstringat. amittatis glutino et vinculo pacis.

Sic
Si in capite eius quo debeam vngi et caput meum et faciē meam

Die dilectissimi sacri quadragesime tempora mihi videmur tempus imitare xpiane. Non nobis est singulis hec obseruatio: una omnium est fides quicunq; in eande conuenimus vnitate. Quid mihi cū sit xpi et omnium xpianorum? Quid mihi caput sum membra sequatur? Si bona suscepimus ab hoc capite: mala autem quę non sustinemus? In tristitia tristia voluimus? et in leticia leticiis? Dulcia est indignos nos capitis huius participatione plangi. Ome enim quod patitur ille: pro nobis est. Quod si in opere salutis mee ei collaborare precepit: in quo demeritis nostris debitores nos illi exhibemus? Non est magnum si iungimur ad xpm: qui sessurus est ad mensam patris ad xpm. Non est magnum si copulatur membrum capiti: ad quod et glorificandum est. Felix membrum quod huic adhesit capiti primum: et sequitur illum quocunq; ierit. Aliquin si forte abscisum diuisumq; contigerit: protinus statim nare est spiritu vite. Quicunq; enim capiti nocere non cohibet: unde ei iam sensus aut motus? Nec sane decerit qui exponi tam obscura petet: ut ne tunc si quid est absq; capite. Germinabit rursus radix amaritudinis: venenatum caput terre pullulabit. Illud michi caput quod in eo contriuerat antiquus mulier. Fortis: mitescit. Dico autem quia per eam regenerati est in spem vite: que natura filiis tue misericordie edidicit.

Videbit quidem si fuerit qui revelatos habet oculos cordis. et spiritalis intuebit horrendum monstrum. corpus hominis: capit aut demonis habens. Non saluat aut: sed erunt sine dubio. nouissima hominis illius peiora prioribus: cui vtpote illud caput quod prius fuerat amputatum: non absq; septem nequioribus se reuocat. Quos non solum tremissat auditus: Tollens membra xpi: sibi membra demonum: Absistas a corpore saluatoris: sathane miser morsu labores. Sit paula nobis semper execranda xpi cōmutatio fiet. Quicunq; ergo adhere tibi bonum est. o caput glorioseum. et benedictum in seculum: in quo et angeli prospicere concupiscunt. Sequar te quocunq; ieris. Si transieris per ignem non auellar a te: nec timebo mala quoniam tu mecum es. Tu dolores meos portas. et pro me doles: tu prius tristis pro anguistia passionis foramen: ut latius pro beas sequentibus membris ingressum. Quis nos separabit a caritate xpi? xpus enim est: per quam corpus per nexus et unctionis crescit. Hoc gluten mihi bonum cuius memor ysaias. Hoc per quam bonum est et quam iocundum habitare fratres in vnum. Hoc vnguentum quod descendit a capite in barbam: descendit et in oram vestimenti: ut ne minima quidem fimbria careret sacra vnctione. In capite pleniudo gratie de qua accepimus omnes: in capite vnusquisq; membrorum: in capite mechanicis fontibus pectoris diuine: in capite affluentia tota spiritalis

vngiēti: sicut sēptū est. Vnxit te deus deus tuus oleo letitie: pre ptīcipibꝫ tuis. ¶ Ipse tamē qd tam copiose pr vnxerit caput: manifestat quod non verebat. Calumniat quidē discipuli: sed rndet p ea veritas: qr bonū opus fit opa tm. Demꝫ et nobis hodie quid pcipit in euāgelio? Cū mgt cū ieunaueris: vnge caput tuū et caput tuū. ¶ Finis dignitas. Ipse dñs sīp eū. eo q vnxerit eū: et mēlo mmꝫ tm euāgelizās pauperibus aut vnge caput tuū. Complacet sibi pr in filio: et dum vox sonat m ethē: descendit spūs m columba. Diuersis fidē qr baptismo christi crisma defuerit? ¶ Nec dñs spūs sīp ipsum: et vnctū ab eo quis dubitet? Hic est filius meus dilectus: in quo bene cōplacui. Hec plane spūalibus vngēti singularia est. Vnxit deus filiū p participibꝫ suis: in quo pre ceteris singulariter cōplacet sibi. Pr em diligit filiū. affectu utiq diuino: et merito omni creature. Vnxit inq pre participibꝫ suis: cumulans super eū vnctōe sanctificata. hēmanitatis. māsuetudīs. suauitatis: habitudīs: replēs eū visceribꝫ misericordie et misericordiis. Vnctū demꝫ missit ad nos: quē nobis exhibuit plenū gre et pietatis.

Sic a patre vnctū ē caput nrm: et mēlo mmꝫ postulat vngi a nobis. Cū ieunaueris inquit: vnge caput tuū. Et ne aquā petat a simulo-

fons mdefluens? Petit sine dubio: aut certe repetit magis. Ad fontē em vn exeunt fluuia reuertūt: ut iterū fluant. Sed vbi ut mmꝫ habens qd de rat repetit tristis: sed ne tibi pereat quidꝫ ad eū referre voluerit. Siquidē cetā fluuiis aqua si stare reperit: et ipa caput reflet: et mundatione facta sicut emēs repellet? Dic plane sic gmurū cessat decursibus. ubi recursibus no fuerit? nec mō michi auget? gratuito: sed qd accepat ei uertit? in pmiae. Fidelis aut m modicis: tenet? digne mine amphore. ¶ Unge g caput tuū: refundens m eū qui sīp te est. quidꝫ in te ē deuotionis. quidꝫ delāmonis. ꝑꝫ affectionis. Unge caput tuū: ut si qua m te ē grā refect? adipiscī. nec tuā quemq gloriā sed ipsius. Unguit em christus: q bonus eius odor est m omni loco. ¶ Memēto fame a diuersis ypocritis pressisse sermonē hui. Solute fieri sicut ypocrite tiste. Non cimodā nobis mterdixit tristitiā: sed que in facie est rorā hominibꝫ. Absqui ror sapiētis ubi tristatur? et paulat quoꝫ discipulos contristasse non piget: p eo q tristati sunt ad salutē. Nō est talis tristitia ypocrita ni: nō m rorde sed in facie est. Exterminat em faciem suam. ¶ Nota pmde q no dixerit nolite ee sicut ypocrite tristes: sed nolite fieri. hoc est fingi. Dic quippe vulgo dicit? Tristē se facit. aut magnificat se: et qui

te beatificat. ni errore te mdu-
cat: et similia que simulacrois
fiūt non veritatis. ¶ Tu aut cū
ieunaueris unge caput tu-
um: et faciē tuā lauā. Exter-
minat illi faciē suā: tu aute
lauare nūeris. Est aut facies
que in faciē cōuersa no
fidelis seruus xpi lauat. ne
qd offendiculū prebeat mtu
enti: ypocrita magis exter-
minat: dū singularia magis
et mutata sectat. Sed nec
caput unguit. aug affectio elō
gat a xpo. et uanis fauoribq
delectat. unguit ponus semet
ipm: ut appiā singularia opi-
mons respiciat. Aut certe q
mam sectū est nō ee caput
ypocrite ypm. nec suum tn
qualecūq caput unge pt:
cuiq mens nō appue testimo
nium: sed adulationibq de mulcet. Date nobis aunt
fatue uirgines. de oleo uro.
Cui hoc. Quia m uasis suis
oleū non habent. Sed nō e
prudentiū. huiusmoi oleū
dare. Qd em sibi fieri no
luit: qn xpi sanat abis. In
di uēs pphetā cui merita et
occulta sapiētie sue reuela-
uerat deus. Oleū inquit pau
peribus nō impinguet caput
meū. Emunt oleū istud ypo
crite: sicut dns aut. Amen
dico uobis receperunt mercē
dem suā. ¶ Exterminat em
faciēs suas: ut appareant ie
unātes. Videt q uanū ser-
mone ypocritas et singula-
ritatis notat: et arguit va-
nitatis. Vide etiā q pau-
as et uerā deo suadet bona:
et uerā hoībus prouidere.
Unge caput tuū. et faciē tuam
lauā. Hoc ē. sit te ut reprehēsi
bile forīs exhibe. ut diuinā tibi
conciliare studeas gratiā: et nō
oculos humanos. non pruā queas
gloriā: sed auctoris. ¶ Ut tuae
et alio mō lota facies conscientia
pura: et unctū caput intelligi
mens deuota. Qd si id pbas
adhuc duplex uetus qd unuere
solent appete ieunātes: hec duo
uerba ablutionis et unctionis
dicta uident. Alius em ieunat
studio uanitatis. et hinc dicit:
faciē tuā lauā: alius ieunat
cū impatientia et murmure: et
hinc opus est ut caput unguat.
¶ Est aut caput istud mens
interior: que tūc unguit in le
uimo cū spiritualis delectat
in eo An nēo tibi nouū uidet:
ut dicamq caput tuū unguie
uimo. Ego plus dico: etiā im
pinguat. Quis nō legisti qd
scriptū ē. ut alat eos in fame.
Est q ieunāt corporib. captus
unctio: et aurib media. refec
tio cordis. Quid mi dicerī
unctionē: que et medēt ulne
ribus. et exasperatis cōscien
cias lenit. Emat igit ypocrita
ieunio suo oleū piōrib: ego
meū interiī nō uendo ieiun
ium: et ipm michi oleū est qd
unguit. Unge inquit caput
tuū: ne quid forte murmuris
aut impatientie subeat. Non
solū aut. sed et gloriāte in
fabula age: sicut aut aplus.
Gloriare inq: sed absq omī
studio uanitatis: ut sit etiā
facies munda ab oleo pōrib.

¶ In capite ieunii quō de
uti debamq ad dñm.

Conuertimī ad me ī toto

corde vestro. m ieiunio et fle
tu et planctu: et scindite cor
da vestra et nō vestimēta
vra: ayt dnūs omnipotens. Cō
sibi volt dilectissimi: qđ pci
pit dnūs vt conuertam ad eū:
Vbiq; em est. eaq; omia replz:
et mlto lōgius cōplectit vni
uersa. Quo me vertā: ut
conuertar ad te dnē deus meus.
Si ascendēo in celū tu illuc es:
si descendēo in infernū ades.
Quid tu iubes quo conuertā
ad te: Supra eni me sunt: ad
dexteram an ad sinistrā: Cō
silium istud fres mei: secretū
ē: qđ solū credat animabus. aps
tis regni dei ē. aplis reue
latū in aure: nā turbis mlta
dicat absq; parabola. Nisi conuer
si fuēritis inquit et efficiamī
sicut pulg iste: non intrabitis
in regnū celoz. Agnosco pla
ne: quo uelit ut conuertā
Ad pulsū cōtri nata ē: ut dis
cam⁹ ab ipō. qz mitis est et
humilis corde. Ad hoc siquidē
pulg datus ē nobis. Dane
idem et magno est: sed in
auctate dni exi et dicit. Ex
ulta et lauda habitatio syō:
qz magno in medio tui sanc
tus ist. Quid tu inflaris oho
mo: quid extolleris sine cau
sa: Quid altū sapis. et ocu
lo tuo omē sublime vident:
qđ tibi non cedet in bonū:
Sublimis quidē dns: sed no
ta apponit tibi. laudabilis
magnitudo illius: nō etiam
mutabilis. Elevata ē magni
ficētia illius: et nō pote
ris ad eā. Nec si tetigeris.
apprehendes. Laetet inquit hō
ad cor altū: et exaltabit deus.
excelsus singulariter: sed humi
lia respicit: et alta alongē cog
nosc. Humiliare: et assidebis tu.
Hoc plane lex pietatis: et sup
ter. hanc legem sustinua te dnē.
Si forte sublimitatis est ista
positio. et illuc iter. quo ondet
salutare dei: quāta faciunt hoī
nes. ut exaltentur. Quāmcrude
liter. mutuē se sternerēt. mutuē
contemnent: qui impudenter re
pent: manibusq; et pedibus
tonantē in altū: ut impone
rent sese homines sup capitā
alterna. Et certe qui contēdit
sup gredi. primos. multis in
uent difficultates: multos
habebit emulos. multos pati
et contradictores: ascenden
tes quidē ex aduso. Nichil
vēo facilius est volenti: qui
humiliare semetipm. Hoc ver
bū ē dilectissimi qđ omo nos
reddit inexcusabiles: ut ne te
nue quidem nobis velamen
pretendē liceat. Sed ia
ad hui⁹ pusilli. ad mansueti
dinis et humilitatis nigri: in
quo nā mō conuerti nate sit
videamq;. Conuertimini inquit
ad me in toto corde vestro.
fres si diuisset conuertimini
nichil addens: esset fortasi
tan nobis libere respondere
fas est iam: aliud ppone mā
datū. Quē aut spūalis ut au
dio cōfessiones nos admoniz.
que nō una die pficiat: vtiā
hei mihi omnia ista quadegim⁹
in hoc corpore. valeat con
summari. Corpis nāq; con
uersio si sola fuerit: erit illa
forma siquidē conuersionis ē.

non veritas: vacua virtute. ge-
rens spem pietatis. ¶ Quiser hō
qui totus p̄gens mea que sōb
sunt. et signaru mteiorū sioz⁹:
putans se aliquid eē cū nichil
sit: ipē se seducat. Diaut ag⁹
effusis sup̄ ps m p̄sona ūi
nus mōi: et dispsa sunt oīa
ossa mea. Et alius quidē pphe
tā. Comederūt mḡt alienige-
nes: et ignorant. Exte
riorē quippe sup̄fiē mtuens.
salua sibi oīa suspicat⁹: nō
sentiens verme oīa intus: qui
mterna corrodit. ¶ Manet to
tus. uestis necdū mutata ē:
ieunior regula custodit⁹: sa-
tiatus p̄sallit⁹ horis: sed cor lō
ge est a me dicat dns. Atten
de sollert⁹ quid diligas. quid
metuas. vñ gaudeas aut q̄
tristeris⁹: et sub habitu reli
giosi aīm secularē: sub pā
nis confusiois. mucines cor
pusti. Totū em cor hoīs m
tres quatuor affluōb ē: et
de eis accipiēdū puto qd dici-
ut in toto corde tuo cōfitear
ad deū. ¶ Conitat⁹ p̄mde a
mor tuus⁹: ut nichil oīno di
ligas nisi ip̄m: aut ter-teppt
ip̄m. Conitat⁹ eaq̄ tibi tuis
ad ip̄m⁹: q̄ puersi ē tibi oīs
quo metus aliquid p̄ter eū: aut
non p̄pter eū. Sit et gaudi
um tuū et tristitia. eque cō
uert⁹ ad ip̄m. Hoc aut ita
fiat⁹: si nō misi secūdū eū dole
as. aut leteris. Quid em peri
sti magis. q̄m letari ī male
factis⁹: et in rebus pessimis
exultare. ¶ Sed et ea que
secūdū eū nē est tristitia
morte operat⁹. Si p̄ tuo. sue
p̄prio p̄to doleas. bene facis:
et hec tristitia est ad salutē.
Di gaudeas ad mūdā gīē: hoc
gaudiū sēm est: et securi gau-
dii m sp̄u sco. Debes et mdlec-
tione xp̄i. firmis cōgaudē p̄sp̄
tatibus⁹: adiūctubusq̄ condo
lere: sicut scptū est. Gaude
re cū gaudētibus: flere cū flen
tibus. Verū ne ipā quidē est
pueredēda corporalis cōfusio:
q̄ spūtualis hui⁹ āmtulum
no fuit⁹ eē non puū. Inde est
q̄ in hoc loco dns ait dixiss
in toto corde⁹: addidit p̄timg-
mi ieunio⁹: qd⁹ utiq̄ corpis ē.
¶ Volo tñ admonitos esse fra
tres meos. observādū illud nō
ab esatis tm⁹: sed ab oīb⁹q̄ il-
lecebris cum mis. et vmūsa
corpis voluptate: p̄mo neo
ieuniādū est longe amplius
a vitiis. q̄m a cibis. Sed ē
pānis a quo nos ieunare no
lo. ne forte defiaatis⁹ in via⁹:
et si ne satis⁹: pane dico lac
marū. Sequit⁹ em. In ieu
nio et fletu et planctu. Ex
git em planctū a nobis. con
uersationis p̄terito p̄mia: ex
igit fletū. desiderū future
beatudinis. Facte sūt mihi
lacrime mee panes. aut pphe
tā: dū dicit⁹ mihi ubi est
deus tuus. Pauru em plan⁹
ḡ⁹ iuste nouitas. que nec
dū beteā plangit⁹: necdū
plangit admissa pcōi: nec
dū plāgit tpe amissū. Di
nō planḡis⁹ plane nō sen-
tis aīe vlneā. cū spēcie lesi
onē: sed nec futuru satis gau
dia cōcipisti⁹. si nō cotidie
postulas ea cū lacrimis⁹: m

mis tibi nota sunt: si nō remi
it consolari anima tua. donec
veniant. ¶ Addit deinde. pphe
tia. Et scindite corda vra: et
non vestimēta vra. Quibus
verbis manifeste pōr ille po
pulus alle iudeor. et diuine
cordis: et vane superstitionis
arguit. Crebra siquidē apud
eos scissio vestiū: sed nō cor
diū esse solebat. Qui enī scin
dent corda lapidea? quem nō
poterunt circūcidere? Scindi
te mq corda vra: et nō ve sti
mēta vra. Quis enī in nob
est cuius voluntas circa vnū
aliquid solet obstinatior inue
niri? Scindat cor gladio spūs.
qd est uerbū dei: scindat istud:
et in multas festimet minu
as dissipet. Absq nō est co
uerti ad dīm. in toto corde:
nisi scisso corde. Donec enim
vna illa accipias in ilyrlin. q
est participatio eius in idipm:
multa tibi interim pcipuit:
et si in vno offendere. factus es
omn reus. Ipius dni multiplex
apt sapiēcia. nec sequi potes
multiplicē: sine multiplici
scissione. Audi deniq hominē
que secm cor suū inueneat
deus. Patiū inquit cor meū
deus: patiū cor meū. Patiū
et ad audiēda. patiū ad pspa:
patiū ad humilia. patiū ad sub
limia: patiū ad vniuersa quiq
pcepit. Vis pastore omniū
fieri? vis rege constitui po
pulorū? Patiū cor meū deus:
patiū cor meū. Quibus ut da
tur fidelibus? in gressibus et e
gressibus. et psens ad impe
riū regis? Et dicebat de
psalmo

Coagulatū est sicut lac
cor eorū: ego uero lege tua me
ditatus sum. Inde em cordis du
ricia. inde animi obstinatio: q
meditant quibus non lege dīn: sz
ppria voluntate. // Scindamq
itaq dilectissimi corda nra dilec
tissimi: quatenq pinde integrū
vestimēti seruemq. Vestes ei
ne: virtutes sunt. Bona uestis
cunctis: bona uestis obia est.
Beatus qui custodit vestimēta
sua ut non ambulet nudus. De
inq bta quoru tecta sunt pcta:
et cuius opt multitudinem
pcatoru. Scindamq corda. sicut
pdem est. ut sua vestimenta
integra conseruemq: qpiadmo
dū conseruata e tuta salua
cordis. Sed modo seruat integ
gram uestem scissio cordis: sz
et talare eā facit et polymitā:
quale a seo pria archa iacob ac
cepit filius qui p ceteris amā
bat. Hmoi nempe vn tutū
pseuerantia. hmoi conseruan
dus pulchre discolor vnitas:
hmoi illa est gloria filie regis
in fimbriis aureis. circūdate
te varietatibq. ¶ Ut tū et
alit sua scissio cordis intelli
gi. Ut si quid prauū fecit.
scindat ad confessionē: si du
rū ad compassionē. Quid in
scindat illius? ut sanies ef
fluat? Quid mi scindat cor.
ut uulneribq affluat pietatis?
Utilis prorsus utriq scissio:
ut nec clausa latent peccā
ria in corde. nec indigeāt pe
nno claudamq uulnera mea:
ut et pri mam consequam
a dno nro ihū xpo: qui est
sup omnia benedictus i scla Amē

Sm̄ in ceruice de ūsu
fiat uoluntas tua
fiat voluntas tua.

sicut in celo et in terra. Voluntas
dñi fiēt. que prius angelos cre
auit facientes eosdem: postmo
dū in eis facta beauit. Siquit
em ubi qđ erat in principio. am
nē sapiens dicat et bene dica
factū cuncto: sic voluntas illa eter
na in angelo facta est: cui an
gelica omnino absoluit volun
tate. Quid ni dicat facta in an
gelo: cū angelus facta est: hec
em suma illius felicitatis: hic
voluptatis celestis torrens. q
diuina voluntati nre facta est
etiā angelorū: ut quadmodū
placet deo vniuersitas creaturā
tionis huius: sic et ipi in omnib
delectent. Hoc igit orabam
ut sicut in celestibus facta est
creaturis. fiat etiam in terris:
ut sicut angelus sic et homo ad
herens vni cū eo spūs sit. ¶
O dū heu me quot obstacula se
parant! quot phibent impe
dimēta! obiat se malua amic
diam! obiat infirmitas: ob
iciat cōpiscentia. et ignoran
tia mea. ¶ Inest em nobis
a natura. magis ab extinctio
ne nature. affectio quedā pes
sima. et ybido nocendi: ut in
extinguibilis inuenat in mi
seris animabus nris. malā
die delectatio. Quid ueo lon
gius a voluntate diuina: pla
ne chaos magnū int nos et
illā firmatū est in hac pte
ut semp eū delectet. p̄stare
beneficia et ingratis: nobis
contra suggerent affectio cru
delissima et inuisis velle
nocere. Hinc oīs rudis anima
tudinis germinat. Hinc
inuidie. hinc detractiones. hic
dissensiones pullulat: hic sil
ue sant immanitate. At hec qđē
germina virulenta phibi pt nec
est falce iustitie. qua indelicet ex
torqueamq a nobis ne cui faca
mus qđ nolumq nobis fieri: si
que volumq ut faciant nobis
homines. et nos eis eadē faci
amq. Inuidiam tui aut extirpa
re a cordibus nris omo no po
terit malicia: donec in mundo
fuerimq qui. positus est in ma
ligno. Conetur quidē serpens
caput: sed experiri est fregit
calcaneo eius nfidiante. // De
cido loco nra quoq corruptibi
huius infirmitate corpis prędim:
ne voluntas mea diuine valeat
cohere. Nobis quidē qđ molesti
sentimq. non pt non displi
cere: et fregit in hijs voluntas
mea a diuina dissidet voluntate:
cui ne penitus aduerset: fortitudo
est nobis necia: que se
cūda spes est virtutis. Sed
sola impedit afflictio corpis.
impedit et cōcupiscentia. et qua
multiplicabq et inexplebilibq
distrahim desideriis Qui nā
poterit infructuosa. et angu
lis plena voluntas ei vmis: que
rectissima ē et commodis in
distorta: Heu me dnē deus.
q vndiq michi bella! vndiq
pricula: vndiq impedimenta.
Quacūq me vertā multa seuri
tas: et que mulcent. que mo
lestant timeo: et esuries et
refectio. et requies. militat
contra me. Diuicias et pau
pertates ne dederis michi orat
sapiens: mimirū q utrobiq
laqueus. utrobiq pericul.
Q si repimit temperantia con
cupiscentia. Hoc quippe in hu
iusmodi remediū est: erit q
dē et vno iam nō milla. sed
plena nō erit. Hinc eta

¶ et somnq et uigilie et labor

plus de se fatet. Ego aut mente
tonsenao legi dei: carne aute
legi pcti. Ex pte q̄ cohibet: et
ex pte diffidet: donec veniat
q̄d pfm̄ est: et q̄d ex pte e
uacuet. ¶ Quarta est ignora
naq: quā et pām nobis plu
mū obēe nō ignoratis. Quo ei
pacto voluntē p̄ma sequar: u
bi ignoro eam. Cognosco aut
tm ex pte: et necdū sicut cog
nitus sum. ℔terea queda
sūt nobis cum omi desiderio
meremēta prudentie: ut ma
gis ac magis nota fiant no
bis voluntē suā: ut sciamq
quid acceptū sit ei om̄ tpe. H̄c
in tutū cōsummaao vniōnem
illā tam felicē tam desidem
bilē cōsūmabit: ut sit nobis
cū deo vna voluntas: et qāiq
ei placent. placeant sil et nob:
nitq hoc nobis erit ut de an
gelis sūpdem ē ōmo pfecta io
cūditas. ¶ Oramq aut ut ad
veniat regnū dri: quo inde
licet nobis plena sit de regni
pītate securitas. ¶ Q aute
petimq ut sanctificet nomē
eius: omnino sicp nos in eius
notiaā pgē concipiscimus.
Ubi mirari nobis in nobis.
et felix securitas. et securi felix
felicitas: in eū qui sicp
nos est totū iam spūs uehe
mēcia rapiem. Sanctificet
nomē tuum. sc̄ōnē eius. glo
ria eius. Et illa q̄ nō sanctifi
cet in di sancta gloria eiq.
ai in sanctitate glorificat a
nobis: sicut et voluntē que
cūa est in nobis fieri postu
lamq. ¶ hoc q̄ p̄mū fieri pe
timq q̄d maxime ē: ut nobis
gloriē eius manifestet sancti
tas illibata. ¶ Exinde q̄d ad
nos spectat optamq: et regni
pītatem ppt sequitate: et vo lu
tatis eius in nobis pfectionē ppt
locupletate. ¶ Sed q̄ necdū illa
pfectione gaudentes. non sine
magno labore diuine possimq
obtemperare voluntati: hinc est
panis cotidianus. ¶ Deinde q̄
liberantes ab ea. et delinquē
tes. hoc est derelinquentes eam:
nāq̄ p̄ indulgentia supplicamq
dicentes. Dimitte nobis debi
ta nra: ē. ac ne forte in eade
recidamq. post acceptā veni
am pcōrū grandis a nobis
idempe est. ne inducat nos
in temptacionē: sed magis e
ducat nos. et liberet a malo.

Incipit de ieunio.

Rogo vos dilectissimi
tota deuocione susci
pite quadragesimale ieunium: q̄d nō
sola abstinencia cōmendat: sed
multomagis sanctitas. Nā si de
note usq̄ mane ieunandum: ut
q̄ sancto hoc tpe ieunandū
nobis est multo deuotius.
Di quid enim addit ad solutū ab
stinencie modū: nisi q̄ nō val
de indignū. est sit nobis oneri si
sit. q̄d ecclā portat vniuersa
nobiscū: Hactenq usq̄ ad no
nā ieunauimq soli: nūc usq̄
ad vesperam ieunabit nobis
cū pater omnipotens: reges et
pncipes. clerus cū populo:
nobiles et ignobiles: simul
in vnū duces et paup. Hoc
ideo dixerim fres. ne quis
forte turbet a pusillanimi
tate spūs: et ieunium pīs
mōdi deuocione susciat:
dū se fortasse memineri
priorib ieuniis pondus satis
difficile tollerasse. Hoc ei

nō hoc

gñtū pt laborat aduersalg mt
ut holocaustū mīm deuocionis
pm̄ guedme vacuet: ut etiam
mg acceptū sit deo. et conscie
cia mā in spīritu gaudio exhi
laret: sicq; de pusillanimitate mmq
tolerācie. cīa consecrāe pusil
lanimitas geniet. Cuq; astu
cias non ignorātes: toti ob
secro aduersus eā sollicitudīe
vigilemq. Et qz hilarē datorē
diligit deus. et hīa quoq; con
scientia mā ampliori eymde
fiducia sibleuat: ut deuoci
ora sint mā ieunia: sollici
te nobis totius ecclē exhona
exempla. Sed quid de hīs
loquor quos habemq in hac
ieuniorū cōseruatōe consor
tes: quasi nō mō excellētio
res habeamq in ea duces y
mo et sectatores. Nūc de
uocione sūt repiedū nobis ē
gdo a sancto moyse tp̄e here
ditariō iure tradit: cui spe
cialī p̄ceteis ppletis progra
tua facte ad facē dnō loque
bat. Quinto seruore ē aplec
tendit: gdo helyas ille cōmē
dat igneo curru raptus i celū.
Ecce enī qm̄ multū mihā a di
ebus illis genēalis condicio
mortis nuasit: helyas tm̄
usq; adhuc conseruāte dnō
manq; eius euasit. Jam neō
si cōmendāt ieunia pnīs moy
sēs et helyas. qīnus magīm
tm̄ conseruu mī: qūtū cōmē
dat ihesus xp̄s dominq; mq̄ illud
et xp̄s diebus totidem
ieunauit. Qualis ille est nō
dum mōchus. sed christianq;
qui mmq; deuote ieunia sus
pit gdo et tradidit ipe christq.
Demq; tanto deuotius y mi
tandū ē nobis dilectissimi
christi ieunātis exemplum:
qūto tercius est ppt nos eū ieu
nasse: non ppt sepm. Jeune
mq; go trm̄ et deuote ieunemq
sancto hoc quadragesime tpe:
ita sane ut nouemq quadrage
sima mīm nō solos quadragīn
tā habē dies cōtinuāda enim
nobis est quadragesima cīctis
diebus mīsere hūq iute: dū
p auxiliū gr̄ē que m quatuor
euangelijs cōmēdat nāe est
decalogū legis implē. Erunt
plane qui pauca ssimos dies s
tos ad pēnitēcia sufficē ere
dūt: cū totū iuste hūq tēpq
constet ad michil aliud cō sti
tutū. Queīte dnm cyt ppha
nō solū quadragīnta diebus sed
dū inuenīri potest: inuocate
eum dū ppe est. Neq; enī tūc
erit mutādi tempq; qn̄ ne
mīm ppe mq; erit deus: sed
alijs q̄ndē presens: alijs nō
mīmē valde remotus. In
terim sane ex eo q̄ ppe mq; di
mam festū est p nondū ha
bet: et cū habeāt et inuenīri
facile pt. Quis tibi iudet ppe
mq; fuisse et. qui mādit m la
trones. Utiq; qui fecit cōeo
mām. Ego quia toto hoc tpe
mē ppe mq; est queīte dnm
trm̄ dū inuenīri pt: inuoca
te eū dū ppe est. Verūq
tm̄ pnīa quadragesima mano
ri nobis est seruore queīdq;
que non solū parīs. sed et
sacīmētū est totius tpis hūq.
Potēa si forte diebus reteis
studia vīa aliqūtenq intepue
rint: dignū est ut nūc m fer
uore spūs recalescant. Qdo
si gula sola peccauit: sola q̄
ieunet: et sufficiat. Si neō p̄
cauerūt et membra reteris
cur non ieunēt et ipsa: Je

iunct g. oculus qui depredatus
est aiam: ieiunet auris. ieiu-
net lingua. ieiunet manus: ie-
iunet et caro ipa. Ieiunet oculo
a curiosis inspectibo. et omni
petulancia: ut bene humiliatus
coarceat in pia: qui male lib-
vagabat in culpa. Ieiunet au-
ris nequiter pruriens a fabu
lis et rumoribo: et quicq o
nosa sint: et ad salute mine
ptinetia. Ieiunet lingua a
detractione. et multiloquio.
ab mutuis. vanis. utq sanis
ubus uerbis: interdu quoq
ob grauitate silencij. et ab ip
sis que videri poterunt ncia.
Ieiunet manus ab onosis sig
nis: et ab oibus oibo que
non sunt imputa. Sed et
multo magis anima ipa ieiuna
a vicijs et pria voluntate sua.
Etem sine ieiunio hoc. celeb
a dno reputabit: sicut scptu e
Quia in diebus ieiuniox vrox
inuenit voluntates vestre.

Incipit de eo qd septu e sufficiate ie
iunii. vocate cetum

Quia ieiunium quadra
gesimalis tempus
aduenit: qd totu
deuotione susceptu
mones auctate vestra: dignu
reor aliquatenus exponere: quo
fructu. et qualiter oportet
ieiunare. Omnia quidem
fideles p eo q ab ipsis quoq lici
tis abstinemus: ea nobis q
prius cmissimus illicita condo
nat. Quid neo est cedere
cmissa: nisi ieiunio breui ie-
iunia redimi sempterna. Ce-
lestia quoq meremur ubi ter
rena quibus vnusq abundat: consolacio
nulla. terminus nullus: ubi gut-
tam aque dulcis postulat: et ac-
cipe non met. Bonu est g. et sa-
lutare ieiunium quo redimit etna
supplicia: diu redimit hoc mo
pcepta. Non solu aut abolitio
est pcorum. sed exturpatio viti
orum: no solu optimet vema. sed
et met gram: non solu delet
pcta pterita que cmissimus: sed
et repellit futura q cmittere
poteamus. Quam unu adhuc
dno facile capiatis: sepius in
fallor erepti. Ieiunium orom de-
uocionem et fiduciam donat.
Et vide qadmodu sibi miscet
et ieiunium et oratio sorient:
sicut scriptu est. Frater adiu
uans fratrem: ambo celebra
bit. Oratio vi tute impetrat
ieiunandi: et ieiunium gratiam
pmet orandi. Ieiunium orone
roborat: oro sanctificat ieiu
nium: et dno representat. Qd
em nobis ieiunium prodeerit:
si relinquat in terra qd absit.
Dubleuet g. ieiunium pena q
dam oroms. Verum huic ne
forte imq sufficiat alterum
quoq nce est sociare. Oratio
iusti ayt scptum: penetrat
celos. Dmt g. ieiunio mo
ut facile celos penetret ale
due: oroms sibi adiuuet atq iusti
cie. Justicia neo que est. mise
que tuiq reddit qd suu est.
Roh g. quasi solu attendere
deu: debitor es eciam platis
et filijs tuis: ner vult deus
ut putpendas. quos ipe quoq
inime puepedit. Recq em
sine cautela ayt apostolus. Pe
uidete bona non tm cora
deo: sed eciam cora hominibus
Diebas fortasse: sufficiat

michi: si tantū deus approbat
qđ ago? que michi de humano ar
bitrio? Sed certus sū q̄ ei
mīme placet. qđq; ai scandalo
filiorū eius. et contra voluntā
tem ipsius fecerīt: cui obedire
te tū eius oportebat vicario.
¶ Sanctificate inquit ieuniū:
vocate cetū. Quid est cetū vo
care? Vnitatē seruare pacem
diligere: fiat in tale amare. Iu
bus ille phariseus ieunia ha
buit: ieunia sanctificauit: qui
mimi et ieunant bis in
sabbato. et grās egit deo? Sed
no vocauit cetū dicens. non
sum sicut ceteri hoīm: ideoq;
ala vna intens ieuniū eius.
non q̄uenit ad celū. ¶ Vos
q̄ te in lauate manq; vestimē
ta sanguie p̄phārū? et omnes
solliciti estote. ut alas duas
habeat ieuniū vrm. sancti
monia saluet et pace: sine
qua nemo videbit deū. " Sā
ctificate ieuniū: ut pinna mise
ratio. et deuota oīo illud diume
offerit maiestati. Vocate ce
tum: ut congruat vnitati.
Laudate dīm in tympano et
chorō: ut concordes sit mortifica
tio carnis. ¶ Dorro q̄ et de
ieunio et de iustitia aliquid
dicenda: dignū est ut de oīone
quoq; pauca loquam? Quet
em quāto efficatior est si fi
at ut debet: tanto assiduus
impedīm et ab aditu sancto sol
licitū em gignit impedit?
oratio a pusillanimitate spūs: et
timore immoderato. Hoc autē
tunc solet fieri cū sic cogitat
homo apud semetipm indignitatem: ut
nō conuertat oculos ad diuina
benignitatē. Abyssus em ab
yssum inuocat: et abyssus lu
nosa abyssū tenebrosā: abys
sus me. abyssum miserere. Pro
fundū nāq; cor hoīs et inscr
sērutabile. ¶ Sed si magna ē
iniquitas mea: multo maior ē
dne pietas tua. Ideoq; cū ad
memetipm turbata fuerit aīa
mea. meor sum multitudinis
mee tue. et respiro in cea? et
cū nitroiero in potentias tuas:
uolo meorari iustitie tue solq.
Verūptū sicut periculū ē si fuerit
oīo inimica timida? sic in con
traria pte nō minq; sino et
maius periculū est: si forte fu
erit temeraria. De hijs qui
sic orant? audi quid loquat?
ad pphetā dns. Clama ne
cesses: quasi tuba exalta uo
cem tuā. Quasi tuba inquit:
qr in spū nehemēti intenti
di sunt temerarij. Ne ceci
de die in diem q̄rūt: qr sep
cōs nōdū mueuerūt. Sed hoc
dico ut p̄ceptis aliquē oīo
di fiducia: sed uolo eos ora
re tū gentē que pacem fecit.
non iustitiā. Orent p indul
gentia p̄ceptoz suoz in animo
contrito et spū humilitatis: q̄d
modū publicanq; ille. Deus
inquit p̄icius esto michi pec
catori. Temeritatē dico? qn ib,
in cuiq; cōscia pacem adhuc a
uersū aliquod regnat: ambu
lat in magnis et mirabilibus
sup se: nimiq; solliciti p pri
uilegio anime sue. ¶ Tepidū pri
uilū est. si sit oīo tepida? et
nō ex viua affectione p̄cedēs.
Timida quidē oīo celū non
penetrat? qr restringit animi
timor immoderatus: ut oīo non
dicā ascendē. sed nec p̄cedē
q̄eat. Tepida nēo in affectu
languescat et deficat: eo q̄ nō

habeat vigorē. Nam tempa
ria ascendit. sed resilit. resi
lit enī et non tantū optimet gra
tiā: sed mētē offensam. Queue
to fidelib. et humilib et seruēb
ds fuerit: celū sine dubio
penetrabit. Unde certū est:
q̄ vana redire nō possit.

Item de eplia mōdo
orandi sermo.

Multis qua p nob̄
sollicitus sum fres
mea cogit ut loqr̄
uobis: et tangēte ea multo
sepius loquerer: nisi tā mul
tis occupationib̄ impedirer.
Nec mirū si sollicitū fiā p nob̄:
cū memētō mi memetipm̄ mate
riā multā. et occasionē solli
citudinis. Quotīes em̄ ip̄
am miseriā. et multimoda
attendo pericula: haut dubi
um quin ad meipm̄ cōturbet
anima mea. Nec mīor mea sol
licitudo est pro singulis
quibusq; vr̄m: si tū dilexe
nob tanq̄ meipm̄. Nouit ip
se qui scrutat corda: quoti
enī in corde meo. q̄re sollī
citudinem ponēdat sollicitudo
vr̄a. Nec mirū si multa mi
est sollicitudo. et timor mg
nus cōturbat me sup̄ oib̄
nobis: quos uideo in tanta
miseria. et in tantis cōstitu
tos ei periculis. Ipi em̄ ut
manifestū est. gestamq; lag
um mīm nobis ubiq; q̄ra
ti circūferimus mīmeti. Cur
nem hanc loquor de pecca
to mala. in peccato nullā
corruptā mīmis ipa origie:
sed multo amplius prauā
consuetudine vitiatā. Hinc ē
q̄ tam acriter aduersus spm̄ cō
cupiscat caro. q̄ assidue murmu
rat: et impatiens est disciplie:
q̄ illicita suggerit. q̄ nec ratio
ni obtemperat: nec mihi bet ul
lo timore. Huc accedit. hac
aduersat. hac ruit ad impugnā
dos nos callidissimq; sol-pens:
cui nullū aliud desiderii est.
nullū studiū. nullū negociū: q̄
effundē sanguine animarū.
Hic est qui ingerit machinat
malū. qui desideria cor-mīa
instigat: qui cogitationes ig
nē naturalē quodāmō uene
natis suggestionib̄ sufflat:
illicitos motus inflammat. pa
ratas occasiones parat: et mille
nocēdi artib̄ corda hom̄ tēp
tare nō cessat. Hic ē q̄ ma
nus mīas p̄ro cingulo alli
gat: et ut dicat. baculo mō
nos redit: ut cito que data
est nobis in adiutoriū: in ru
inā nobis et in laqueū fiat.
Sed quid p̄dest meditasse
pericula: si nulla cōsolatio ni
si adhibeat remedia. Grā
de quidē periculū et grauis
luctā aduersus domesticū hos
tem: maxime cū nos aduene
simq;. et ille cuncta: ille suam
inhabitet regionē: nos exu
les simq; et peregrini. Magis
nū quoq; differimē aduersi
diabolice fraudis astutiā.
tam crebros imo cōtinuos ha
bere cōflictus: quē nec ui
dē quidē possimq;: et quē
minus astutia secat tā natura
subtilis. qm̄ longa experientia
maluit eius. Detrectā m
nobis ē si vincī voluimus:
et nemo mīm in hoc certa
mine decertet inuitus. Sub

te est o homo appetitus tuus: et
tu dominaris illius. Potest in
micus suscitare temptationis
motū: sed in te est si volueris
dare uel negare consensū. In
tua facultate est: si uolueris in
mmat tuū fidē seruū tuū: ut
omnia tibi cooperent in bonū. Et
te em inflammat mmmq; desi
derū tibi: ventilat aut impa
tientie cogitationes ingerit ira
exacerbat libidinis motū: tu solū
mō ne consentias: et quotiēs
restiteris sic: toties coronaberis. Veruptū negare nō pos
sum fres. molesta sūt hec et
periculosa: sed est et in ipso cer
tamine si uirtute resistim⁹: pia
queda tranquillitas de cōscientia
bona. Credo eaā si cogitationes
istas q̄ cito in nobis admittim⁹.
nō patim⁹ memoriam. sed in
spū nehemētie animq; admissis il
lab excutim⁹: q̄n mmmq; con
fusus abscedet: nec tam libe
ter illuc reuertet. Sed quid su
mus nos. aut que est nostra
fortitudo: ut tam multis tēp
tationib⁹ resistere valeam⁹. ¶
Hoc erat certe qd̄ quēbat
deus. hoc erat qd̄ qd̄ nos p
duce fata gerebat ut videntes
defectū nrm. et q̄ nō ē nobis
auxiliū aliud: ad eius imagīn
tota humilitate curramus. ¶
Poteris rogo nos fres. ut
semp ad manū habeatis tu
tissimū orationis refugiū: de qua
etiā paulo ante memini me
fine sermonis ee locutū. Ve
ruptū quotiēs de oratione loq̄r
uerba quedā humane cogita
tionis audio michi videor in
corde vro: que et ab alijs fie
q̄ter audiui: et nonnūq̄ experti
sum uel in memetipso. ¶ Quid
em est q̄ liceat mihi ab oratione esse
mus: vbi vnq̄ experti videt ali
quis mm. quib⁹ sit orationis sic fruc
tus: Dicut ad orationē accedim⁹.
sic et redire videm: nemo no
bis rndet ubi. nemo quidq̄ do
nat: sed laborasse videm⁹ magis
simus. Sed quid dicat in euāgelio
dns: Rogate in dilē sēm fāci
em: sed iustū iudicū iudicate.
Qd̄o ē aut iustū iudicū. nisi iu
dicū fidei: q̄m iustus ex fide
viuit: Ergo iudicū fidei sequi
et nō experimētū tuū: q̄m fides
quidē bona est: sed et experimē
tū fallax. Que est q̄ veritas
fidei: nisi quod promittit ipse fi
lius dei: Quicquid inquit oran
tes petitis: credite q̄ accipie
tis: et fiet vobis. Semo mm
fres impedīat orationē suā:
dico em vobis: q̄ ipē ad que
ram⁹ nō impedit eam. Post
q̄ egressa fit ab ore mō: ipe
scribi eam iubet in libro suo.
Et vnū e duobus indubitate spe
rare possum⁹: q̄m aut dabit
qd̄o petim⁹: aut qd̄o nouit no
bis esse vtilius. ¶ Rogem qd̄
oremus sicut oportet nescim⁹:
sed in set ille spiritus ignorātia
mea: et orationē benigne suscī
piens. quod nobis aut omo
non est utile. aut nō tam ad
dam nate ē mmme tribuit: o
ratio tua infructuosa nō erit:
ita sane si fideliter qd̄o mone
mur a pb: id est si delectem
in dño. Aut em sanis dauid.
Delectare in dño: et dabit
petitiones cordis tui. Sed
hinc o pphetā q̄ tam absolu
te mones delectari in dño:
ac si ad manū sit huiusmodi
delectio: Delectationē abi
scopm. quietis. et retegit que

m terra sint nouim q̃: deus at
quã delectacõnẽ habet ut m eo
delectẽt: frẽs mei seculares
hoc dicẽ pnt: nos nõ potestis.
Quis em̃ vrm est: qui nõ sepe
optus sit cõ sacie bone delãcõnẽ: et qui nõ gustauerit
saporẽ cõstitutis. huiusmõi cõstitutis? Non ẽ hec delectio
tibi neq; votus aut sibi cuius
libet rei: delectacõ tm̃ est. et ma
ior omnibus illis. Quanta em̃ ẽ
et nõ carnalis delectacõ: et
cui m̃ hijs delectam̃: plane
delaim̃ in dño. Sed fortasse
se causant multa q̃ affirm̃ hanc
delectabilẽ et dulcorẽ sup̃ mel
et fauũ intimus experiant: mi
mirũ q̃ temptacionib; interi
exercent: multoq; vmbris
agit. si virtutes nõ q̃ delectacione qua experiant: sed q̃ vir-
tutibus ipsis. et q̃ solo bene
placito dei. tota intencõe. et
si nõ tota affectione sectant.
¶ Nec dubiũ quin optime
compleat quicquid sm̃oi est
ppete admonicione qua dicat
delectare in dño: qm̃ nõ de
affectu loquit: sed de exercitacõ.
Affectus em̃ ille est beatitudinis:
exercitatio nõ virtutis. Delec-
tare inquit in dño. Ad hoc te
de. ad hoc tonare. ut in dño
delectemur: et dabit tibi pe
tiones cordis tui. Sed con
sidera q̃ petiones cordis
dixerit: quas approbat u
dicio cõis. ¶ Nec habes vn
cunctis: sed vnde magis to
to affectu in gemitu actione ver-
sentes. ¶ Quicquid tanta sitis
te cum est deus tuus: ut quotidie
ignorans quemq; q̃dm tibi mu
tile est. nõ te audiat sup̃ hoc:
sed mutet illud vtilium dono.
Dic et pr̃ carnalibus paulo quieti
panẽ libenter porrigit: quieti
cultellũ quẽ nõ necessariũ pu
tat nõ consentit: sed magis
ipse panẽ et quẽ edendũ frã
git. uel ab aliquo ministrorũ fra
gi precipit ut ille nichil habe
at pauli. nichil laboris. Cor
ro petiones cordis in tribus
credo consistere: nec uideo quid
pter illa electus quisq; sibi de
beat postulare. Duo quidẽ hec
tpis sunt. id est bona corpis
et bona aie: tertiũ néo est
bitudo utercq; Nec mirẽris
q̃ bona corpis a deo dixerim
ẽ querenda: qm̃ eius sint
corpalia oia sicut et spualia
bona. Ab eo g̃. petendũ et spe
randũ nobis: vñ possimus mei
seruacõ sustentari. // Verum
tm̃ q̃ necessitatibus animẽ b
mundũ nobis e et fideq; eius.
et fiducie: id a q̃ optime
da gratia dei. atq; virtutibus.
Dic et q̃ uita etna tota preta
te et toto nobis orandũ est
desiderio: ubi mmm̃ri et cor
pis et aie plena et perfecta ẽ
beatitudo. ¶ In hijs g̃. tribus
ut cordis petiones sint: tria
nobis sunt obseruanda. Sanitas
et ni prima quidẽ superfluitas:
et in secunda impunitas: et cla
ritas mentis subrepe solet i tela-
tionibus. cum em̃ temporalia que ri
solent ad uoluptatẽ: nõ ad
ostentationẽ. ¶ Sed etiã
utrũ etnã fortassis aliqui nõ
in humilitate querit: sed tpi
fiducia suorũ meritor. ¶ Nec
hoc dico quin acepta gratia
fiduciã donet orandi: sed non
oportet ut in ea cõstituat ipse:

quā fiduciā impetrēdi. Hoc solū
conferūt hec pmissa dona: ut
ab ea mā que tribuit hoc sperē
t ecā amplioza. Dit g. oīo
que p tpa ubq est. cura solas
mūtatēs restricta: sit oīo que
p vrtutibq aīe est. ab omī mu
tante aliena. et cura solū
beneplacitū dei intenta: sit ea
que sit p utra etna in omī mu
tabilitate presumēs de sola ut
digne est misericordia. In manus
quādōcūmē de peregrino et
mortuo et transfige

Obsecrēmq nos tpa ad
uenas et pegrinos:
abstinēa carnalibq
desideriis que militāt aduer
sus aiam. Scimus qui se pnti
seculo neq; aduenas et pegri
nos exhibent: imaculatos se
custodientes ab eo. Neq; em ha
bemq hic manentē locū: sed
futurū inquirimq. Abstinea
mq g. nos a carnalibq deside
riis que militāt aduersus aiam
tpa aduene et pegrini. De
regimq siquidē via regia in
cedit. nō declinat ad dexterā
neq; ad sinistrā: et si forte
turgentes uiderit nō attendit:
si nubentes. aut chorōs ducē
tes. aut aliud q̄libet facientes.
michi omnino transit. q; pegri
nus est: et nō pmittit ad eū
de talibus. Ad patriā aspirat.
ad patriā tendit: uictū
et uestitū hmōi nō uult alios
nouisse. Deus plane. qui suū
sic agnoscit. sic deplorat mo
lestiā: dicens dño. Cū adue
na ego sum apud te et pegri:
sicut omēs patres mei. Quā
uis hoc qualēcūq: sed fortasse q
dā aliquis aliqui est. Semper
grimq et si nō admittat alie
nas: aliqn forte delectat uidē q
sunt: aut audire ab aliis aut
ipē narrare que uiderit. Hmōi
et hmoīsmōi et si nō penitus re
manet uel detinet tn et retar
dat: dū mmq meōr pie. mi
nori cupiat desiderio. Quam
et tantoper pt in hmōi desiderio
ut iam non solū remoretur et
mmq cito uenat: sed et re
manēs ex toto. nec tarde q̄
dem puenat. Quis igit
est magis alienq ab actibq
seculi: q̄m pegrinq? Profecto
quibus dicat aplus. Quorum
emī estis: et nutrit uxā absq
dubio est cui ipō in deo. De
regimq mmri pt finale oc
casione uiatici plusq̄ oporteat et detineri querēdo: et
peregrinari portando. quo
rumdā. si desit cui ipā sepul
turā: non sentit. Hic uitupe
rantes ut laudātes: sic du
lantes audit ut detinhētes:
imo uēo nec audit. q; mortu
us est. Omo felix mors
que sic imaculatū seruat:
imo penitus alienū faciat ab
hoc seculo. Sed nāe cui qui
non uiuit mse: uiuat cristo
mihi. Hoc est em q̄d dicat
aplus. Uiuo aut iam nō ego:
uiuit uēo mihi me cristus. Ac
si diceret. Id alia quide oīa mor
tuus sum: nō sentio. nō attē
do. nō curo: si qua uēo sunt
xpi: licet me uiuū inuenīt
et patiū. Sed si nō aliud pos
sum. saltem cōsentio: et pla
cet q̄d ad eius honorē fieri
uideo: displicent que aliter
fiūt. Magnū omo gradus:
at fortasse poterit aliquid
adhuc superius inueniri. In

quo igit quemq; ⁊ in quo puitas
miſi m eo de quo nūc loquebā
m: qui raptus eſt uſq; ad ter-
ciū celū: Quis em plebet ter-
ciū celū dicē: ſi quē grandiū ſup
iſtos poterūs mueniē: Audi
igit ipſum de tanta altitudie
non ſe gloriāte: ſed dicēte.
abſ. Michi aūt gloriari: niſi in cru
ce dñi nr̄i ihū xpi: p quē michi
mūdus crucifixus eſt: et e
go mūdo. Non ſolū inquit mor-
tuus mūdo. ſed et crucifixus:
qđ ē ignoīoſū genꝰ mortis:
ego illi pit et ipe michi. Oīa
que mundꝰ amat crucē m ſt:
delicias armis. honores. di
uicie. vane hoīm laudes. Q
uēo mūdus reputat crucē.
illis affixus ſum. illis adhereo:
illa toto amplector affectu.
An nō maior iſte ē ſecundo et
primo gdu: Pegnꝰ ſi prudēs
eſt non obliuiſcat ſue pegri-
nacionis: licet cū labore ptīn
ſit: et nq magnope ſeculariꝫ
impliat: mortuus eque bla
da lingꝫ ſeculi. ſicut aſpa ſpī
nt. Qui uēo raptus eſt uſq;
ad tercū celū. crucē illic eſt
omē cū mūdus inhereat: et
hīs adhereat que mūdo crux
ē videnē. Quis in hīs uer-
bis aplī illud quaſi nō mō ſtrue
pt intelligi. crucifixū ei mū
dū reputatōe. ipm uēo mū
dū crucifixū cōpaſſioe. Cru
cifixū em videbat mūdū
obligatōibꝰ uicioꝝ: et ipſe
crucifigebat ei p cōpaſſiōb
affim. Penſemꝰ ſingulꝰ in
quo gradu quiſq; ſit poſitus:
et ſtudeamꝰ p fidē de die ī
diem: qn de virtute in vir-
tutē. Videbit deus deoꝝ ī ſyon
Jayme uēo in hoc ſancto tēpe
in omī obſecro puritate cōuerſaī
ſtudeamꝰ: ubi et tertius et bre
uis dieꝝ nūs poſitus eſt: ne
deſpet hūana fragilitas. Q ſi
diceret nobis. omī hoc ſolliciti eſ
te oīno ad cuſtodiēda puita
tē uīe cōuerſatiōis: quis non
deſperaret: Nūc aūt monem b
nū dieꝝ nūa. oēs alioꝝ tpm
negligentias emendare: ut uel
ſit guſtemꝰ dulcedinē pfecte omī
puritatis: et ꝺ dem tepꝰ hoc
ni cōuſatōe nra ſce hīu ꝑdza
geſime veſtigia clara reſplen
deant. Conem igit fres ſan
hor tēpꝰ totū deuocōe ſuſcipe
et nūc magis arma ſpiritualia
repare. Nūc em generalꝰ ꝺdā
tor⁹ orbis exercitu cōtrā im
micat ſaluator cōgredit. Beti
qui ſub tali duce ſtrenue milita
uerint. Toto ſiquidē āno do
meſticꝰ regis ſummi militat.
et aſſidue eſt in bellorū pericu
lis: ſemel aut et certo tempe
imperij grauꝰ cōtra
gatione exercet. Fratres uēo
qui domeſtici meruerūt dei ee:
quibus dicat aplus. Jam nō
eſtis hoſpites et aduene: ſed
eſtis ciues ſanctorū et domeſti
ci dei. Quod ꝺ factum ſunt.
qui toto āno pugnare ſuſcepe
runt: qn et ipſi rudes et va
cantes prius. ſpūalia arma
arripuit: Utiq; ſoluto aplo
ſollicite opus eſt inſiſte pug
ne: ut magna queda victo
ria regi mō ad gloriam:
nobis proficiat ad ſalutē.

Incipit pfacio bti bnhardi abbatis sup psalmū Qui habitat

Considēs laborem vrm frēs. non sine multo mīscōrdie affectu. cuius consolacōnē quā exhibere possim. et cotidianis occurrit. sed ea nō. pdest quidq; magis et obesse plurimū potest. Diquidē modica semētis detractio. nō modicū necessitatē detimētū. et si pma tūica minuat. mīscōrdione trudelu. paulati gemis corona vītā priuat. Quid tm agimus. vbi pphete formulā. Diquidē mors in olla est. et mortifera tm tota die. in iumentis multis. in laboribus frequēt. in ui. gilijs sup modū. pē ea que intrifectis sunt. contracto cordis. et multitudo temptacionū. mortificarum. sed qpt eā qui mortuus est pro nobis. Q. si habūdat tribulatio vītā p eo. habūdabit cōsolacio vītā p eū. ut in eo delectet aīa. que in alijs renuit cōsolari. Apud ipm nāq; ipa quo q; tribulatio. magna quedā consolacio potest inuenire. Rone em cet. tū est. sup ures humanas. ult naturā. contra consuetudinē ee. q sustinetibus. Alius q; portat ista. alle sine dubio qui portat oīa iubo virtutis sue. Rone ex hoc iam suo ipius gladio mūcius punit. et magnitudo tribulacōis de qua temptare solebat. ps ia magis temptacionis magnitudine euacuat. tp certissimū diuine presencie argumentū. Quid em timendū nobis. si dñs est nobis qui portat oīa. Dns defensor vite mee. a quo trepidabo. Rā et si cam bulauerō in medio vmbre mortis nō timebo mala. qm tu mecū es. Quid est q totū molem terre sustinet. et vniuersis orbis cui nimitat. Rā si est aliquid qd sustinet ceteris ipm quoq; a quo sustinet. Nō mouent nisi verbū virtutis. omnia portans. Verbo em dñi celi firmati sūt. et spū oris eius omnis virtus eorū. Ut terea ut nobis in iubo dñi fit consolacio. maxie ipis diebus quibus sicut omnibus dignū est aliqteng maior est labor vt. ut confido. nō erit inutile tractare nobis sūi aliquid de scripturis sanctis. qd et vīm aliqui rogauerūt. Vñ et ea gen dq est nobis psalmus ipe de quo temptacionis occasione minime assumpsit. ut inde cōfirmet arma malig. ni: vñ sibi occasionē usurpare p sumpsit. Volūtea nolo vos ignorare fratres. qm multi sepe imitatores sunt minimi qui aliq; de scripturis sanctis aliquid nō sancte assumpant. et detinet veritatem dei in mendacio. sicut solent quiq; nonulli. Cauete hoc dilectissimi. qz prorsus diabolicū est. et de pte eius se pbant. qui id faciūt. in suam ppriā pniciē. salutaria scripta peruerte molientes. Sed nō mō plus in oratione sufficiat edo breuit tetigisse.

ram de ipso quē elegimq; ꝓ salmo: aliqua ꝓ stante dño disserē et explanare temptemq; Explicat ꝑfa incipiūt sermones bti bern. sup ꝑm. Qui habitat ꝑ pri

QUi habitat in adiutorio altissimi: in protectione dei celi cōmorabit. Quis sit diuinum inhabitator adiutoriū: ꝙ nō intuentes illud melius ꝑt agnosci. Tria siquidē eorū tepiēs gñā. Omnīno spantiū: aliud desperantiū: tertiū firmiter sperantiū. Neq; em hītat in adiutorio dei. qui non possunt deū adiutorē suū: sed confidit in virtute sua. et in multitudie diuitiarū suarū. Duobus nāq; ē adpphete cōsiliū dicentib. Querite dñm diuinum ꝓ. et viuet aīa ūra. Et sola turba queres emulat in malignātib; pacē ꝓtorū uidens: et elongat ab adiutorio dei: qđ sibi ad hec nīm nō reputat. Sed quid nobis de hīs que sōrib sint uidiare. Timeo frēs: ne forte sint ecīa in nobis. qui nō habitent in adiutorio altissimi: sed cōfidant in virtute sua. et in multitudie diuitiarū suarū. forte em feruore hīnt aliqui potentes in vigilijs. in ieuniis in labore. et ceteris huiusmōi: aut ecīa multorū ut sibi uidet diuitias meitor longo tpe acquisierūt. et hīs confidētes remissiores sūt in timore dei: fiale iamq; adormitātes. et cum sitates q dā ꝓmiscua securitate declinat: murmurāt. detrahūt. diuidentq;. Qui ꝓfecto si habitarent in adiutorio dei. attenderent utiq; sibi: et timerēt offendē. quē sibi cognoscēt adhuc tam nīm ee. Tanto siquidē ꝑ plus timē deū. et magis sollicīti ee debuerūt: quīto maiora eius munera ꝓpint. Recipem que habem⁹ ab eo. seruare aut tenē possum⁹ sine eo. Fuit uēs qđ nō sine dolore loqm̄. et uidem⁹: sunt aliq; qui in conuersiōne mea sūt satis timorati et sollicīti. donec in ieiūi aliqđ cōsolatiōis acceperint: et eīi multo magis desiderare debuerūt. iuxta illud. qui edunt me adhuc esurient: et qui bibunt me adhuc sitient: meipsum sic agē. ac si dicat. Ut quid ei seruiem⁹ nisi qui iam hīem⁹ qđ daturus est. O si scires qui petit tē qđ habes: et hoc ipm qui cito ꝓdis. si nō seruauerit ille qui dedit. Duo ei duo sunt que ualde sollicitos et subiectos deo nos reddē pnt. ut nō simus de hīs qui ꝓpterea nō habitant in adiutorio altissimi. qz nō reputant illud sibi nīm ee: et hīs sunt qui nō sperant in deo. Aut aut aliī qui et desperant. hīs videlicet qui cōsidentes in bellicositate ꝓpria deficiūt et obruūt a pusillanimitate spūs. habitantes in tumultu sua: et cura infirmitate ꝓpria spūm tē ti: ut omnia que patiūt cursim enumerare pati sint. Ubi em intendentib; ubi murmuriū valet. In adiutorio aut dei nō habitantē neq; nouerūt illud: ꝙ nec assimilē ualeāt aliqn cogitent illud. Aut aut aliī qui sperant qđē

m dñō sed frustrā: q̄ sic de eq
mā sibīpīs blandiūt: ut a p̄
ctis suis nō emendēt. Vana
est oīo spes ista: et ḡr cō
fundit eos q̄ caritas desit.
Cōt hos ꝓpheta: maledois
mquit: qui peccat in spe. Et mḡt
alibi. Beneplacitū est dñō su
p timentes eū: et in eis qui spe
rant sup mīa eius. Dicturus
qui speraūt: signāt p̄ius sit su
per timētes eū. Fr̄a est fiḋē
speret qui cōtemptū suū gr̄iā a
se repellit: et spem suā prō hoz
suis euacuat. Nullus q̄ tri-uū
habitat in adiutorio altissimi.
Primi em habitat in meritis
suis: secūdus in pēnis: ter
cius in vicijs. Immūda habi
tacula terrent: anxia secūdi: stul
ta et periculosa primi. Cō
em secūdus. qm̄ habitare in
domo uxi adiuit inchoata:
cōsūmasse te putas: At tū cō
summauerit hō: tuē incipit.
Demiḡ ruinosa ē oīo ḡr ha
bitacio: et que sustentam̄
magis opus habeat et fidei
rī qm̄ inhabitari. Cōcutit
p̄ns frigibus est et tuet̄.
Vile ē nāe est q̄ḋ fidat
in ipsa. Quis em sup fri
gile fundamētū stabile cre
dat edificiū. Periculosa igit
eorū habitacio q̄ in meritis
suis sp̄ant: periculosa. quia
ruinosa. Eorū nē oīo qui con
fidēcione. p̄re infirmita
tis desp̄acione deiecit: ha
bitacio est anxia. et eos in
tormētis durtim̄ habitare.
Qm̄ diu em et penas sus
tinent in quibus nocte et die
conterit: et eis quoḋ nō
nondū sentiūt. amplius ter
ant: ut nō sufficiat diei ma
licia sua: sed oppm̄ut lps q̄
que forta ssē nimiq̄ exigent.
Que tormēta quis mīs̄rius
intolerabilia p̄t cogitare:
presertim q̄ tanto labore p̄
mitt: et celestis pauis non
sustentat edulio. Hij sunt
qui in adiutorio altissimi nō
habitant: qua desp̄ant. Pau
res aut idcirco nō querut: q̄
nequaq̄ sibi illud necessm̄ sentiū
unt. Extrema nāe ꝓtera lō
ge sunt: q̄ eo mō querunt
auxiliū dei. quo optimē non
p̄nt. Soli em in adutorio
habitant altissimi. qui id solū
optimē desiderant. id solum
amittē trepidant: sedula cu
ra illud. et solliciti cogitande
dei sanctē: que ē utiq̄ pietas
cultus dei. Beatus plane
qui sic habitat in adiutorio al
tissimi: q̄ in p̄tectione dei cel
i cōmorabitur. Quid ei no
cere poterit quidq̄m eorū que
sub celo sunt. quē deus cel
i p̄tegē et conser-uāe voluerit
Horrō sub celo sunt aeree po
testates: sub celo p̄ncipes seculi
huius: et cetera aduersa
p̄m cōcipiscens. Optime igit
dicit est. in p̄tectione dei cel
i: ut nichil eorū que sub celo
sunt timē possit quis q̄ p̄tec
tionē eius habē meruerit.
Duo ita dicit sit. ut aduersa
q̄ete oīo pendeat. Qui ha
bitat in adiuto. altissimi in p̄tec. dei
cel cōmorabit. Dicet dñō su
sceptor meus es: et sit q̄ḋ di
in p̄tectione dei cel cōmorabi.
expositis precedētibus p̄ti
q̄ habitat in adiuto. altissimi:

aut magis addē videat. ut non
solū adiutoriū ad opandū bo
nū: sed ꝓtectionē huiusmodi lu
bentius a malo. docear esse
querēdā. Ut ueō diligēt' attē
de. q̄ in ꝓtectiōe dicit: nō ti
mēbis. Angelus timētiū eius
exultat: ego ut timeam possim
in ꝓtectione eius morari. Ille
bitis ni timēdā: ego ut timā in
protectione sim securus. // Dei
cebimquit. Licet enī ubiq; esse
nō dubitet: sic tn in celo ē:
ut ad eius compassionē nec
videat cē in terris. Inter q̄d
oantes dicimus. Pr nr. qui
es in celis. Sicut enī anima
quelibet in toto sit corpe. ex
cellentius tn et singulariꝰ
est in capite ubi sunt omēs
sensus: nā in ceteris omnibus
mēbris. uix unū exceret. so
lū tactū. Unde quātū
ad eū modū quo in capite ē:
cetera mēbra uidet' quodā
mō nō tam inhabitare q̄ regē.
Ita si piam illā cogitem⁹. qua
beati angeli ꝓfruūt: videri
possimus. uix aliquā dei pro
tectionē. et nomē habere.
felix tn dīa: que uel hanc
ꝓtectionē meret. Dicet dño
susceptor meus es tu. Ve
rū id quidē sermoni alteri
reseruemus. Sermo secundus

QUi habitat in adiu
torio altissimi. apte
ꝓphetā dicet domino
susceptor meus es
tu: et refugium meū deus
meus sperabo eū. Dicet
in gratiarū actione. confitens
dño et miā eius: sup duplī
adiutorio eius. Omīb enī
qui adhuc in adiutorio hu
bitat non in regno. et fiducie
opus habet fugē: et inteidū
cadit. Fugē mq; dū in hoc cor
pe sumus a facie temptationū
ꝓsequentiū oportet. Qz si nunq;
celeret fugimus. aliqn ut nos
solet impellim et euertim:
sed dns suscipit nos. Ipe itaq; re
fugiū est. ut nemente cū sterco
ribus boum. pigrum lapida
torē impigri fugiamus: et eua
de possimus sedam mmis lapi
datione. ipse quoq; susceptor
est. ut etiā cū cadimus non
collidamur: q̄m ipse suppont ma
nū suam. Cum q; tempta
tionis impetū sentimus: cogi
tatione. tentum fugiamus ad
ipm: et humiliter postulemus auxi
lium. Qz si forte pcumpane
rit nob. ut sit aliqn cū tar
dius ip oporteat ad eū cōfugi
mus: sollicati simus ut manus
dñi suscipiat nos. Omēs enī
cadē aliqn nāe ē dū in hoc se
culo detinēt: sed alij colliduū
t: alij non: q̄ dns suppōit ma
nū suam. Sed quo eos dis
cernere potimus: ut segregem⁹
uerba dñi exemplū agnos ab
edis. iustos ab iniustis. Nā
et iustis sepies cadit in die.
Uerū hoc interest mīe eoꝝ
casibus: q̄ iustus suscipit a do
mino. ideoq; resurgit fortior.
Iniustus aute cū ceciderit.
nō adiciet ut resurgat: imo
neō aut in pudore nouū.
aut in impudētiā cadit. Aut
em excusat q̄ fecit: et hic
est pudor addūcens penam:
aut fit ei finis mētibus. et
iam nō timet deū. nec homi
nes reuerent: p̄dicatiq; pena

sim̄ ut sodoma. Justus nēo sup̄ manū dn̄i tradit⁹: et mro quo dām̄o etiā ipm et pām manus tuā cooperuit. Grmm enim qui diligentibus deū. oīa cooperant in bonū. Sone cooperant nobis ille casus in bonū: vnde et humiliores efficimur et multo reb⁹. Sone dns cadentē illū suscepit: qui ab humilitate sus cepit. Impulsus euersus sum vt caderē: sed dns mihi fuit. Fortitudo mea et laus mea dns: et factus est mihi in salutē. Vox exultationis et salutis in tabernaculis iustorum. Dextera dni fecit virtutē. Dextera dni exaltauit me. Non moriar sed viuam: et narrabo opera dni. Castigans castigauit me dns: et morti non tradidit me. Aperite mihi portas iustitie. Introibo in eas: confitebor dno. Hec porta dni: iusti intrabunt in eā. Confitebor tibi quoniam exaudisti me: et factus es mihi in salutē. Lapidem quem reprobauerūt edificantes: hic factus est in caput anguli. A dno factum est istud: et est mirabile in oculis nr̄is. Hec est dies quam fecit dns: exultemus et letemur in ea. O dne saluum me fac. O dne bene prosperare. Benedictus qui venit in nomine dni. Benedixim⁹ vob⁹ de domo dni. Deus dns et illuxit nob⁹. Constituite diem solemnem in condensis: usq; ad cornu altaris. Deus meus es tu: et confitebor tibi. Deus meus es tu: et exaltabo te

qz bestia ebˢ: cui venāde lagi
ppant. Sed qui sint venatōes
iste: Venatores utiqz pessimi
et nequissimi: callidissimi et c
deiissimi. Venatores qui tenu
nō sonāt ut nō audiant: sed
sagittent in occultis imagilabi
ipī sūt rōres tenebarū hanu
astutissimi uersucia. et neqtia
dyaboli finitis: itaut sic
ēst ante uenatorē bestia. sic ad
eorū compationē. sit quilibet
astutissimꝰ hom. ptei eos dū
tract: qui tu aplō nō ignorat
cogitatiōes eorū: quibꝰ in dei
sapia datū ē finitos deplhe
dē malignorū. ¶ Obsecro uos
nouelle plantatiōes dei. uos
qui nōdum habetis exercitā
tos sensus ad discretionē boi
et mali: nolite sequi qrdis
vri iudicii: nolite habitare
in sensu vro: ne nos tpī rude
adhuc. uersutus ille venator
decipiat. Nam siluestribus
illis et ōmo bestialibꝰ bestijs
secularēs homes loquor. ap
tos satis expandit laqueos:
utpote quos finale tripēdos
esse nō dubitat. uobis aūt q
tpī prudētiores cerui. ser-pē
tes nequitis. et de fidēatis ad
fontē vitē: subtiliores occul
tat laqueos. et callidiora finu
dis sue argumēta conquirit.
Vn obsecro uos humiliatī
sub potēti manu dei. et pas
toris vri: et arquestite con
silijs eorū. qui melius nouūt
venatoris illius versutias: e
docti diutino longi tpis exer-ci
tio: et crebris experimētis. tū
in se ꝑ in alijs multis. ¶ Vi
dete qz tā uenatores et besti
as nouimꝰ: quisnā sit laqueꝰ
iste quē credi ēst. Stolo ergo
admuemre ex me: nec dubiū a
liquid tendere nobis. Ostēdat
nobis aplius laqueū istū: ipse
em venator illorū nō ignorat
cogitatiōes. Dic mihi nobis bte
paule. quis sit laqueus iste dy
aboli. a quo se libentiꝰ fidelis
aia gratulat. Qui uolūtmqut
diuites fieri in hoc seculo: in
cidūt in temptatiōes et in la
queū diaboli. Ergo ne laqueus
diaboli diuite sint huius seculi:
Heu qꝰ paucos inuenimꝰ qui
ab hoc laqueo liberari exultēt:
qꝰ multos qui dolent qꝰ pariꝰ
sibi videnᵗ irretiti: et adhuc
ꝗtiꝰ ptit ipī se inuolue et in
tricare laborāt. Vos qui re
liquistis omnia et secuti estis
non timēte ubi caput suū recli
naret filiꝰ hominis: exultate
et dicite Cui ipe liberauit me
de laqueo venatoriū. Confite
mini illi toto corde. tota aīma
tota uirtute: et ex ipis medul
lis cordis qtis agite ei dicētes.
Qui ipe libe. me. de laqueo.
¶ Et ut noueritis qm̄ magni
ni sit bñficiū hoc. et sciatis
que a deo donata sint nobis:
audite qd̄ sequit. Et a ibo
aspeo. O homo nel magis
bestia. laqueū nō timebas.
time nel malleū. Iuerbo m
quit aspo. Qd̄ est hoc ubi:
nisi illud insaciabile gehenne.
asser. asser. paute dilacera
cito interfice: uelocit spolia
detrahe. Quid ē uerbū aspm:
nisi tollat impius ne uideat
gloriā dei. Quo exultant
venatores capta bestia et
clamant. tolle tolle. infige
ueribus. in cru-cifige. et
male bullienti tibi impone le
bētis. ¶ Verbū aspm sint

qđ ꝓtulit dom̃g exaſpans plus
iudeoꝝ: tolle tolle. crucifige eū.
Cū̃ horribile ubiq; qm̃ aſpm̃ qm̃
qm̃ crudele. Vę dentes eoꝝ ar-
ma et ſagitte: et lingua eoꝝ
gladius acutus. Hoc uerbū aſ-
pm̃ tu fuiſtimuſti dn̄e. Cur. nō
ut nos libęres a ũbo aſpo?
Dic iam tue pietatis ut non ſiſ-
tmeam̃g nos: qđ tu dignatꝰ
es ſuſtinę ꝓ nobis. Jndęt ho-
mines ſeculares. aī eis ſuade
mꝰ ꝓmam agę: et dicit. Cu-
rus est hic ſer-mo. Semper
hoc eſt qđ in euāgelio legim̃.
Loquebat dn̄s de ꝓma ꝑſa.
ſed in figura: tāq; hys quibus
non erat datū nosse miſteri-
um regni dei. Cūq; audirent
dicentem. Niſi manducaueritis
carnē filij hoīs et bibęritis
eius sanguinē non habebitis
uitā. dixit. Dura est hic ſer-mo:
et abierūt retrorſū. Quid at
est manducare eius carnē. et
bibę eius sanguinē? nſi cō-
tra paſſionē eius at eam
cōtēp-tationē ꝓnitari qm̃ geſ-
sit in carne? Hūc et hoc deſig-
nat ihūs illud altius ſar-
mētū ubi dn̄i corpus accipi-
mꝰ: ut ſicut inest illa pars
forma in nos intime. ſic none-
rimꝰ ꝑ eam ꝑ quā in nos ha-
buit cōmiſcationē. ipm̃ intę-
rim nos: ad habitandū ꝑ fidē
in cordibus nr̄is. Cui em̃ iuſti
tia ingredit: ille ingredit qui
factus est nobis a deo patie
ntia. Sed et qui manet
in caritate in deo manet: et
deus in eo. Sed tū adhuc
dicit nobis multi: dura est
hic ſermo. Ergo ne dimittę hoc
mometimeū hoc et leue tibula
cionis? qđ ſicut modū in ſublimi-
tate etiā ꝓpondus gloriæ operatur
in nobis? Durū est leuiſſimo
et breuiſſimo labore truncari
illos et tormētis redimi? quem-
libus tamen finat nullus cōm̃g
ſufficiat cogitare. Durū nobis
videt cui dicit. Agite ꝓnam. Ge-
mitus? ſed auditum eſtis alicui
aſpm̃ ibi. ſermonē durū. audi-
tionē malā: ite maledicti in
ignē etnū. Jta dico nobis: hoc
durū timere? hoc durū repro-
bare: et mucronibus q̄ uigil dn̄
ſuaue est. et omnibus eius leue.
Dum ſepo ſuaue illud credę nō
dū poteſtis: uel hoc nō ignora-
tis qm̃ huic cōparatione ſua
iuſſimus est. Vos aut fiebat mi-
nos permati qm̃ quoꝝ oculos
fructus iacit retiꝰ? nos qui di-
uicias huius ſeculi pensatis reli-
quiſtis quid timeatis a ũbo aſ-
po? qm̃ iam libęnti eſtis a la-
queo? Felix tu ydithum ꝓ quo
ꝑſalm̃ quidā inſcripti ſunt:
qui tm̃ ſimiſti laqueū. ut omo
longe fieres a uerbo aſpero
Quibus em̃ dicet. ite ma-
ledicti in ignē etnū. eſurui
et non dediſtis mihi manducare? quibus mꝰ dicet. miſi
hys qui ſuam habuere hmūs
mūdi? Sęcūq; nō ualde exhi
larant ad uerbū hoc corda
vrā? et ſpiritali iocunditate
replent. Sęcūq; non ꝓnoſcere
diuitias pacientię uestrę. the
ſaurus ſeculi? Siquidē ꝑſęcu
que libent nos a ũbo aſpo.
Quo nāq; a nobis exigat deꝰ?
qđ ꝑ ipsius amore ꝑferri est?
et tm̃ hoc erā fructus: et de
labore manuū vrārū cruſtis

alit et uestit: ut michil desit.
Igite gl. grīās: et exultate et dī-
ate. qm ipe liberauit me de laqo
uentiū: et a uibo aspero. Exulta
te mq; sed adhuc mterim cū tre
more. letos nos ee uolo: sed nō
dū securos. Gaudetes m spū
scō: sed tm pauetes adhuc et m
uetes a peccato. Quid em
nobis ulo pauendū e? Vmī ulti-
q; idq; grauissimū: pcm inde-
pcm apostasie. Bene em sm
est. ut pēnas ampotis sinit co
lumbe: et volaretis ad requiē
dū: nam m tm nō emt requiēs:
sed labor et dolor et affrictio spūs.
Quid gl. timendū est sic uolāti:
nsi ne forte cadauer aut sile
aliquid uideat m tm. quid desi-
dero timetis. uideat a venā
toribus illis pessimis. et patris
laqueis capiat: et smt nouis-
simq; eius pegma pozbq. Hoc
mq; oio timendū est: ne quis
corde solo. aut etiā corpe ad
nomtū recidat. Legimq; emm
de filys israel: q; corde redie-
runt m egptū sed corpe mansi-
runt. clausit post eos tmlos fugā
mare phibebat. Hoc e quod
uehemēt singulis quibusq; ti
mendū e: ne qs forte cateq; deū
offendat ut manifeste abscidat
et euomat ab eo: aut si pu-
dor neget apostasiā corpis.
tepor spūs paulati mgerit apos
tasiā cordis: ut uideamur m hīs
ti religiōib. cor secularē gerat.
et q̄q; secularib; cōsolacōib
mueme potuerim amplectat.
Recte em sumq; nos apli sanc-
tores: qui eis verebat. ne forte
eis alys pdicasset. spē rebus
efficeret. Sed id tam diu ti
mendū est. donec laqus cōtri-
tus sit: donec corpus istud
aīa deposuerit. Sed et ipsum
corpus laqueus quida est. vn
et oculus aiam legit. de pdā.
Ymmne gl. decet hoiez esse
securū qui secū portat laqueū
suū? Imo uideo bonū est magis
habitare m adutorio altissimi
ut q eū possit laqueus euitare.

Sermo quartus

Capitibus suis obūbrabit
tibi. Confitebi huīlit
et deuote grās referi-
mo mmerito amphora bīficā
pmittit. Sed qui fidelis mue-
nit m modico. mre cōstituit
sup multa. sicut ego iso accepi
endis mdigniq est. qui de accep-
tis fuerit mgnatus. Itaq; deuo-
te tibi grārū actiom. rēdet spūs:
non id solū mquietis futuret: sz
et simpulis suis obūbrabit tibi.
Credo m hīs simpulis gēmā
pmissionē dm intelligēdā: sz
uite eius que nūc e pīt et fu-
ture. Dū em solū pmittet rēg-
nū. et m itinē deesset viati
cū: omo rogaret hoiem et
rēderet. magnū quide qd pro
mittit: sed pmedi illud nul-
la facultas dat. Ptēa qui post
hoc seculū uitā pmisit etnā. ip-
se etiā hoc seculo dandū centuplū
pmisit. Quid em iam egenū sanctū hīs
e homo? Pfecto obstructi e
os loquēdi mgna. Quod plq
afferret ad temptandū mmmq;
nisi q; longi e futurū uita nra?
Et si grandis restat tibi via
cui hoc timeam? cui forte ci
bus dat. ne deficiē possit in ia?
Helye utiq; cibus allatus est
ab angelo. quo nullus m hmā
na conuersatione uitor mueit
saliret pamb et aqua: tām
tri m eo fortitudo collata est.
ut quadragīta diebus ābulās

non fatigaret: neq; esurriret. Vis
tibi hunc cibū ab angelis mīstr
ari: egrū valde si non vis. Qr
si cibū huc desidēs: et angelū
mīsteria. pō superba sed hui
li magis ambitione requiris:
audi quō septū sit de dño: qr
temptāte dyabolo et suadēte
ut de lapidibus fieret panes:
respōdit et dixit. Scriptū est
Non in solo
pane vivit homo: sed in oī
bo qđ procedit de ore dei. De
mī temptationibus sūptis. et
temptatore fugato: accesserūt
angeli et mīstrabāt ei. Et tu
q̄. si unū habē mīsteriū angelo
rū: fuge cōsolationes seculi: et
temptationibus resiste dyabolo.
Pōnuat consolari aiā tua alīs:
si unus de celi milicia deliūri.
Cum esuis cuncte suadet ad pa
nē: Attu populus audi dicentē
Scriptū est Non in solo pane vivit homo.
Cui⁹ em tanta varietate distin
xerūt. ut modo cibū. mō potū.
mō uestē aut lectū. nisi q̄ sola
corpis necessaria sustentatione
requirūt: quum unus id est ver
bo dei potest hec oīa inuenire:
q̄ana ē em oēm saporē hūt.
et odorib delitatione: requies
est vera et firmissima. suauis et
salubris. iocunda et sancta. Hec
ē promissio unte pātib. Scriptū
Pro
missiones futuras quis explo
ret: Hi ex spūsancto ministrū leti
cia et tanta letitia ut omē qđ
desiderat in hoc seculo et non
valeat comparari: ipm qđ ex
spectat quid erit: Oculus non
vidit deus absq; te: que para
sti diligētibus te. Sub hūc
igit scripturis: quatuor nob
beneficia conferūt. Sub hūc
em absconditur: sub hūc abi
cuntur insidiatores et inimicorum
ptegm. qui sunt aeree potestates:
sub hūc umbraculi salubre refri
gerant nos. et repellut mmm so
lis feruorē: sub hūc quoq; almā
et fontem. Aut em ppheta in a
no psalmo. Cum absconderit me
in tabernaculo suo in die ma
lorū: id est dum adhuc dies ma
li sunt. et in terra aliena sumq
que data est in manu impiorū: i
qua nō est regnū patris: nec
deus patris regnat in ea. Scīa
si regnat: quid ē qđ oramus
dicentes. adueniat regnū tuū.
Scīe ē igit absconde interim
si quid habemus boni: qm the
saurus regis celorū qui inuenit
homo abscondit. Pōt qđ etiā
corrupte in claustris et in sil
uis absconditur. Et si scire inul
tis q̄ntū in hac abscōsione lucre
mur: credo nullū hic ee. qui si
quartā ptē eorū que facit in
seculo actutum. non adora
ret ut sanctus: nō reputaret
ut angelus: nec aut totidie
tpi negligens arguet et mere
bat. Diui ne hoc lucrū duri
tis: q̄ nō reputatis sanctū
tepi fines: In nō timetis: ne
forte hic uli mercede recepta.
in futuro mercede nō habeatis:
Necessaria ē igit hec abscōsio:
nō solū an oculos alioru: sed
etiā multo magis ante terpm.
Hoc em habet ulla dīma sen
tentia. Cum feceritis oīa que
pcepta sunt nobis. dicite seruī
utiles sumq: qđ debuimus fa
cere fecimq. Ve em nobis si nō
fecissemq. Et hec ē utiq; mi
ma virtus. et summa seculis:
qui et pie viuis. et tm plus at
tendis que desunt tibi qm q̄
obtinuisse videris: oblitus
que retro sunt: et extendis

te m anteiora. Her igit est ab
sconsio. quā sub scapulis dñi pstn
ri dicamq; : qualis forsitā sint
obumbratio illa que marie sctē
a spū scō : ad celandū iudei
cet tam mōphēsibile sacmētū.
De ptectione quoq; idē ipe
phēta ait. Obumbrasti sup
me in die belli. Dicit
em̄ videns venīētē antiqtē
m̄ expādit alas suas. ut pul
li subeant. et habeant tutū
refugiū : sic nobis pat̄n. et
quodāmō dilatato sinu. ex tē
sa ē sūma illa et ineffabilis
pietās dei nostri : vñ et sup
dixit. qm̄ refugiū meū es tu.
Jam nō sub rēb; quoq; sm
plis. et umbraculū salubre
et ptectionē habemq;. Dicit
em̄ sol iste corporeus licet bo
nus sit et valde necessar̄ : tñ
et feruor eius si tēp̄ate nō
no fuerit infirmo capiti. et
splendor eius infirmis aut
nocet : nec ē culpa sed
infirmitatis : sic etiā sol iu
stitie est. Vñ et dicit. Scio
mmuī cē iustus. Sō q; iusti
cia bona non sit : sed q; dū
adhuc infirm sumq;. oportet
ipsam nobis bonā gm̄ tempa
ri : ne forte elationis aut indi
screcionis uicio m̄cēmq;. Cōd
em̄ est q; incessant orātes et
supplicātes nō possimq; ad eā
quā desideramq; gratie habitū
dānā puenire : Putatis qua
quatris aut mopis fris ē deq;
impotēs aut mexorabil̄ : Ib
sit hoc procul absit : sed p
se cognouit figmētū mm̄ : et
scapulis suis obumbrat nob.
Non tñ ppēa a petitione cessā
dū est : q; et si nō dat ad sa
nctitatē. dat ad sustentationē :
et si cruet nobis a feruore
mimo : tñ fouet nos tūi mr calo
re suo. Hoc em̄ est q̄rtū quod
dixim̄q; sub scapulis eius nob
p̄testm̄ : ut tūi pulli in calore
nr̄m corpis foueam̄. ne foīs
vagantes moriam̄. refugiese
te mmm̄ tutitate que dixim̄ [l. non]
dit̄ m nobis. nisi p̄ spm̄ qui
dat̄ nobis. Sub hmōi igit̄ pe
nis eius scutū spabis : ut ui
deat de exhibitione pncii
muneris. firma sit exspctatio
futurorū.

Sermo quintus

Scuto circūdabit te ve
ritas eius. Vigilate
et orate : ut nō in tre
tis in temptationē. Et quis
hoc dixit scīs : et tpē scīs.
Dñs em̄ est ibi ista in stante
iam passione sua. Et attendite
qm̄ tpē quidē erat passurus
et non discipli : nec tñ p̄ se di
cebat orandū. sed p̄ illis. Vñ
ad petrū ayt. Ecce sathanas
expetiuit nos ut cribraret
sicut triticū : ego aut rogaui
p̄ te ut non deficiat fides tua :
et tu aliq̄n conuersus cōfirma
fres tuos. Si tm illis oporte
bat timere in passione dñi :
q̄nti nobis timēdū est fres
in passione mā. Vigilate p̄
mde et orate ut non intretis
in temptationē : qm̄ undiq;
circūdati estis temptationibus :
vñ et legit. q; temptatio ē
vita hoīs sup terrā. Itaq;
si tot tēptationib; plena est
vita nra. ut nō imerito tota
ipa temptatio debeat appella
ri : pugili circūspectione opa
est et orationē. ne mducam̄
in ea. Vñ est et illud in orōe
dnica. Et ne nos mducas in
temptationē. Quia q; sic cir
cūdatus es temptationibus.

scuto circūdabit te veritas eius: ut q̄admodū undiq; bella. ita et undiq; sint p̄sidia. In quo et oī no illud manifestū est. spūale scutū ee oportere: qđ circūdáe pt. Veritas aut circūdat. q̄ verax qui p̄mittit: et sic exhi bet ut p̄mittit. Fidelis deus ant aplūs: qui nō patiet nos tēp tari sup id qđ potestis. Sed in egritie fame scuto cōpat gīa diuine p̄tectionis. qđ in sapio ri pte implīt et latīt est. ut mput hūmōsp̄ custodiat: m mfeiori uēo strictius. ut nmq oneret: maxime q̄ ginalōes sint tibie. nec tam facile vīnc rent. sed nec adeo periculosum sit illis m ptib; vlneāri. Dic ōmo sic ep̄e militib; ad mfeio m tuenda id ē carnē. magnā ut ita dicerm strictitate atq; penuriā rerū tp̄aliū donat? nc vult eas illarū multitudiē pre gravari: sed ut uictū et uestitū habentes. q̄admodū aplūs aut hūs cōtenti sīmq. In sapioribus ues amphore latitudīe. et ha bundātia grē spūalis. Hic ei habes. Primū quēte regnū dei et iustīa eius et hec oīa adi cient nobis. De uictu utiq; at uest titu dixerat. non debē ee sollici tos. Fām et hec ipa nobis pī nr celestis benignissima pietā te ministrat. ad duplicē scientiā misit: ne uel ōmo credēmus infantiā. si ista negaret. et sic desperaremq; et illorū minia sol licitudo spūalibus exercitiis fieret detimētū. Dmo hūs em neq; viuē neq; deo seruire est. Cete rū q̄nto strictius: tanto melius. Iuxta scuto circūdabit te veritas eius: nō timebis a timore noc turno. a sagitta volante in die a negocio ambulāte in tenebris: ab incursu et demonio meridiano. Hec sunt quatuor temptationes quibus undiq; circūdati nrē hē mus circūdari ea scuto dīne: ut sit nobis a dextris et a sinistris ante et retro. Hoc em p̄monitos nos ee uolo. nemmē sup tem abstī temptatiōe victurū: ut cui forte aliqua. alterū securū ersp̄et. aut forte nō securis. sed pauidus magis: et sic pe rat ab ea libeari ut nūgi sibi m corpe mortis huius. libertatē p̄stām seu requiē audeat polli ceri. Cuia in re cōsiderāda no bis est tam benigna erga nos diuine pietatis dispensatio: ut quibusdā nos temptatiōibus pacat ducibus oīparari. ne forte periculosiores oīrīt: ab ali quibus uēo actibus libeāt: ut pos sīmq in alios quos nobis utiliores p̄mendet fore exerceri. Ve rū cōsiderāndū nobis est sed nō mō que sint iste quatuor q̄b hic posit. Credo em q̄ et hoc ordine quo hic nūmerāt. ponit eos qui cōuertūt insurgūt: et velut principes sint oīm tēptā tionū.

Semo sanus

Solet in diuinis scīptis aduersitas designari p̄ noctem. et sīmq; q̄ adūsis eos qui cōitūt. p̄m ee certamē de molestiis corpis cōsueuit. Cuius em hactenus mdomita. mstigari et in seruitutē redigi neq; equanimit patit: sed adhuc meliorem p̄dite libertatis actibus cōtingit adiūsis spūm: marmeq; in hūs pemis in quibus estis nos cotidie morientes imo uero morte affrī toto die: que et sicp̄ vivet sunt. et ultīa nati

† et sensus

† tollit

rum. et contra cōsuetudinē viaz.
Quid igit mirū. si turbant ista
maxime eos qui nec dū cōsue-
uerūt. nec dū satis in pmptu
hnt recurrē ad orōnē. refuge
ad meditacōēs scās: ut sic te-
leuet ponds diei et estus. Ne-
cessariū plane nobis int ipsa
mē cōsiationes nrā. suadē
dns: ut nō timeamus a timore
nocturno. Hūi aut dr nō timebis
a timore noctūno. et nō dr a nor
te: qr nō ipa afflictio tēptnr
est: sed magis timor ipsius.
Nam et oēs laboramus. cū tn
nō omēs inde temptem: et
qui temptāt multomagis futuē
pene. qm pūtis dolore ledūt.
Quia gr timor ipe temptatio
est: congrue dictū est ei qui
cōfidat suo dō. qr a tēptā-
tione hac nō timebit. Forte
impugnabit. forte temptabit.
forte timebit nocte: sed nō ei
iste timor nocebit. magis aut
si nō fuerit dnātus. huc et ima
ginatus erit: et emūdabit si
nit sēptū est: qr territi pun-
gubit. Camus ē iste timor:
sed ut exanimet. nō ut exuat
veritas fiant. Noctūnus plane
et tenebrosus timor: sed fan
le huic indutus veritatis exipe-
mt. Ingerit em oculis cordis
nr quide pm que fecimus: ut
quadmodū de se pheta ait. e-
tia nos in flagella pati sumus
anūciātes iniquitate nrām.
et cogitātes qr pcō nr: nr
nec etia simplicia que merui
ut in eor cōpatione que cir-
dimus mnesa. que patim de-
brias reputemus: nr quoq;
celestia pmia ad que tendimus
crebro videret meditātes. q-
ma nō sunt condigne passiones
huius tpis ad futurā gloriā que
revelabit in nobis: nec etia
ea que qr nobis pstat xpc: ut
crebro cōsiderantes quata sustī
mus illa maiestas p imitabilis
seruis. exhibeamus nō sustinē
pua p nobis. Sed forte pua
huc veritas pser tam mul
tiplex et usq; qq mrīdās: nō
mō repelle. sed etia expellere
huc timorē penitus. Hoc p
cessit: ut filius lucis et diei ho
neste ambules. Time sagitta
uolat. uolat penetrat. Si
dico tibi nō uolat vulnus infligit:
tuto mfert. Summa sagitta hr
vana gloria ē Hanc est vnde
pugnet hec pusillanimes et
remissos: qui feriēdo ceē
vident ipi paueāt. ipi sibi
caueāt et in hac pte: michi qq
soliciti adhuc non desinā in
expugnabile scuti veritatis.
Quid em aliud tam gtinū vul
neri. Per sancta hoc opponēda
sagitte secreta illa et quoda
modo intima veritatis exigimus:
semetipam noueit apa de se te-
neat veitatē. Difficile prorsus
mi fallor hō uerbis laudātiū ho
minē in uita sua. adduci poteit
altū sape: si sese intus ad huius
veritatis sollicita cōsideatione
discutiat. Pone em si pria cogi-
tet, condicionē dictum est sibi:
quid superbis terra et cinis: Hanc
ne si pria cōsidet corruptio
nē. fateat nisi ē. qui non ē bo
nū in eo: Videt si forte aliquid
habē videt: nō muenet puto qd
rideat aplō dicēti. quid habes
qd non accepisti: et ubi qui
stat videat ne cadat. Postreo
si fidelit cōpunctus. facile illi eit
adūtē qr nec ei deest inhibe
possit omnino ei. qui ei vigili

mnibus vent ad se: et oīb⁹ iustificias suas tp̄ pāni mēstruate reputari. Eadē quoq; veritas et elib michilomq; opponēda est tp̄ tacombq; que sequit: Sep̄ em̄ uel sit tessat hostis antiquus: sed ad extidiū forte conuitat argumēta. firma plaut utroq; late turrim: non ē qđ uel a sinistris puellāitate timeus uel a dextris eam hūanis tō cute laudibus: m utiq; iā multione finistrata attemptat. Sed si vnibq; inquit dcite negō: forte decipe possim alīq; ingemo pditorib⁹. Quis putas erit hic pditor? Plane nepiditas tridij iniquitatis: ambitio subtile malū. secretū vnius. p estus occulta. dolī artifex: mī. y pocrisis. luxurie parens. uanoꝝ origo. crimiū fomes. uir tutū enervo: timea sanctis. exercitij torpor: ex remedijs morbos creans. geneēs ex medicina languorē. Contēpsit vanā gloriam apt qm̄ vana est: forte solidius aliquid affectaret. forte honores. forte diuicias. Quitos hoc negocij pambulās in tenebris. tridi ferit in tenebris ertiores: ne este spolias nupcialī et virtutū exercitia fructu pietatis euacuās. Quitos hec pestis nequit supplātatos. turpit qđ decent: ut cet⁹ q̄q; quos latuit occultus effossor. subitā ex pauescentē ad ruinā. Quid nēo hui⁹ vel mē sonet aliud. qm̄ mētis alienatio: et oblīuio veritatis? Aut quid misi veritus pdēdi hui⁹ ne segat pditorē: et negociū arguit tenebrarū? Summū hec est que dicit. Qđ pdest homi si mūdū vniūsū lucret: se aute pdat: suiq; detrimētū faciat? Et item. Potes aut potent⁹ tormēta pacier? Hec est que sedula suggestiōe reducat in mētē. qm̄ sit in ambitu frivola consolatio: grue iudicium: usus breuis. finis ignotus. Hucusq; temptationes dñi. Quib⁹ immanius nō p̄sicp̄sit asserere. Illa em̄ de ignorātia est: nec dubitabat sapientissimus qui sic modebat respōsiones suas. ut nullo vnq̄ posset deprehendē qđ q̄rebat. Prima siquidē temptatione esurienti suadebat de lapidibus panē fieri: sed ille nec posse necio posse irndēs: alium aliū p̄tendit dicens. Non in solo pane viuit homo: et cetera. Secūda uēo temptatiōe p̄cipitiū suadebat: p̄mittens q̄ nō ledet si filius dei eet: et sic videns eū oīs multitus laudaret et mg̃ firmaret eū: et nec ē senet nō ē⁹ irndit. Tercia de ambitione fuit: qm̄ oia regna mūdi p̄ misit. si cadens adorares eum. Videsne q̄ ambitiōis ma. adoratio dyaboli est: qua videlicet ad honores et gloriā mūdi pue mēdū. sub ille adoratoubꝫ pollicet? Quarta ut dyi temptatione apud eū absimul: cui mmm tātū eet exercitus prudētia ex īnsione. Quid aut adisus alios fugat: quos videt oīmodis dilige iusticā. et odisse iniquitatē? Quid misi ut iniquitatē palliet. virtutis pma gme? Quos em̄ pfī boni noluit amatores. malū eis sub spē bom. nō mediocrib⁹. sed p̄fecti p̄suadē conat⁹: ut tuto sentiat qui magnopē diligit bonū: et facile qui curat in currit. Hoc g⁹ est demonū nō modo diurnū. sed etā meridianū. An nō hoc timuit maria: qm̄ ad nouā angeli salutationē ex pauit? An nō hoc

insinuabat aplus cum diet. non
em ignoraing cogitacoib eoꝝ
ipe em angelus sathane trāsfi-
gurat se in angelū lucis. In
nō deing hoc ipm metuebant
discipuli: qui videntes dnm sup
mare ambulāte. clamauerūt
putātes fantasma ee. Et inde
qm bn congruit q ipse nigha
fusse dicat: qn cont temptacī
one ipsi vigilasse discipuli p
hibent. Ser neo in re manifestissa
mo arbitror opus ee eloquio:
q videlicet sola sit veritas. que
palliatū detegit falsitate. Quā
tior hab temptacoes etiā in
ipsis statu eccie. haut facile
diligens scrutator inuenet.
Some em timor nocturn exer-
cebat nouellā adhuc eccie plā
tacionē: qui omes qui ordinem
seruos dei. arbitrabat obsequiū
se prestare deo. Deinde pse cu
tione cessante et die reddita
turbaut eā gentiles et afflixit
sagitta volans: qui exierūt ab
qui de ecclesia inflati spū erro
ribus sue. mamis et uolatilib
gloze repidi: et uolentes sibi
facē nomē. linguas suas mag
nificādo: diuersa dogmata
fabricauerūt. Ut nūc quidē pax
a pagānis: pax ab hereticis. fi
non ē pax a falsis fratribus. ut
ipsi in gentē dnē ihū. sed
nō magnificasti letitiā: qm
multi uocati. pauci uō electi.
Omes xpiam. et omes fere que
sua sunt querūt: non que ihū
xpi. Ipa quoq ecclesiastice
dignitatis officia in turpem
questū. et tenebrosū negotiatiōis
fere: nec in hijs animarū
salus. sed luxus queritur diuici
arū. Propter hec tondent. dpt
hec fregit tot ecclesias: mos
sas celebrant: psalmos decātāt.
Ip episcopatibq et archydiaconā
tibus imprudent hodie decertat:
ut ecclesiarū redditus in spectaculis
et vanitatibus vanis dispensent.
Hinc est iam ut teneleat hō pri
filius pditionis. nō mō diuersi
demoniū sed meridianū. qdo
nō solū trāsfigurat in angelū lu
cis: sed extollit sup omne qd dr
deus. aut qdo colit. Similiter in
sidiat troadelius calcaneo nris
eccie: a qua caput suū dolet es
se contrītū. Hinc plane grauissimq
erit mensis. Sed ab hoc quoq
eccam eloquiū liberabit. dpter
eos breuiatos dies: et demoniū
meridianū desertos illustracōe
adventus sui. Et hec quidē dicta
sint de temptacionibus istis. Sa
in sermone quodā sup cantica
canticoꝝ memini me tractasse sex his
similia: cū meridiana hanc demo
nij meus maduisset. ex anxietate
scilicet meridiana amicitiā spō
si: que sibi sponsū petit meridiē.

Sermo septimus

Spe
uentes fres: ne deficiamus
in tribulacōe pīnti q in ex
spectatione simus delectabi-
lium gaudiorū. Spes enī vana no
bis est hec exspectatio: aut dubia
spes iudet mentia nimirū eccie
promissionibus veritatis. Deinde
cui ex preceptione primitie mu
neris. firma est exspectatio futu
roꝝ: et pīntis gratie virtutibus m
nis credibilit attestat. Felici
tate promisse gloze sine dubio
securum. Sempe dns virtutū
ipe rex gloze: et in primis qs
eumde votis vocamus premi
ptiemus gloze. premia poteris
gre: cui et in psalmo cantamus.
qm mam et veritatē dilexit dns.
gram et glam dabit dns. In
tribulacōe sustineat in hoc seculo
pietas collectacione: et pse cu

cionē qm̄ habet equanimit' patiat'.
Quid ni tolet oīa que ad oīa
valet'. p̄missionē habens tute eq
que nūc est et future'. Repug
net fortit impugnāti: q̄ et re
pugnāti ꝓpugnator aderit inde
fessis: et tūphāti nō deerit
largissim̄ remunerator. Sauto
mquit tm̄ nūdabit te bēitas eig.
Necessaria plane misp̄abilis
ꝓtectio veritatis. nō modo inte
rim in carne degenti. sed et p̄g
modū exeūti: et mīc quidē ob
periculosos conflictus. huc uero
ob mōstruosos ortus spūum
malignoꝝ. Semper et scissi
mā illā gloriosi martiris aiam
voluit patrī mundi nocē bestia
et cruenta: sciens q̄ modicū
tam tp̄e habēt: totū q̄ sēc missā
mā malignē infatigabilis. non
est veritatē assistē ei quoq
in quo michil habebat. Immo
nēc ad ipm̄ etiā regē gloriē
antedē imprudentissima temeritas
illa p̄sumpsit: sicut ip̄e testat'.
Venit enī p̄nceps mūdi hui⁹:
et in me non habet quicq̄m.
Felix aiā que sic inter tēpt
tationū iacula sancto repulsit
veritatis: ut mī p̄sus vene
natū in se roalescē passā. oīo
non confundat'. cilloquet' in
mīcis suis in portis: michil in
me simile sic repiet. Felix q̄
sic cruciat' cupiens veritatis.
ut introitū quoq et exitum
eius custodiat': exitū utiq ab
hac uita. et introitū in futu
ram: quo videlicet nec moh
at' a tergo. nec a facie mali
quippiā inimicus intentet. Dig
dem oīo opus est illic custode
opus est ducē fideli': opus est
consolatore magno q̄ horri
biles illas uisiones: nō immq
qui hic aditore et ꝓpugnato
re cont' innumerabiles temptationes.
Glorificate utiq dilassim̄. et por
tate inter nos xp̄m in corpore vīo
ōng delectabile. suaue ponduꝰ. sar
cina salutare. aiā si. p̄me aliq̄n
forte uidet': eciā si medii latera
tundit': eciā flagellat' remalatin
tē: eciā si quis in thalamo et fre
no maxillas constringit et cohere
cet oīo felinat'. Esto ut inimici q̄
saluatorē portas: sed nō pemici
inimici'. Homo cū in honore eet
nō intellexit': cōparatus ē iumen
tis insipientibus: et similis factus ē
illis. Quid enī tantopere uel plā
gis q̄rela uel arguit in homine
similitudinē inimicoꝝ': p̄sertī
cū in altolow de se loqui et dice
deo. non sine quadā cōiugtula
tione uidet'. ut inimici sicus si
apud te et ego semp̄ tecū'. Pu
to ymmo nō puto. sed scio simi
litudinē alicui inimicoꝝ homi
cōmendari': sed plane nō eā q̄
in nō intelligēdo. et in insipiēte
qm̄ pacere ymitatiōe cōsistat.
Necq enī sicut ensensitis similit' si
ne plangētis quidē videt' vox
si dixisset. Homo cū sub dei one
eet. nō remalatinuit': ut inimi
ci sicus est apud eū. Quis nō
illi inimico pluimū inuidet. q̄
in hui⁹ tergo ad cōmēdatione
insalubris māsuetudis sue dis
cus est sedē saluator': si cui alicui
tam p̄fusi onerīs gestatōe in
telligentia quoq tam singulais
habuisset honoris'. Ut inimici
igit' esto. minime tū inimici:
pacet' quidē sinistrēs omi.
sed honorē intelligēs': sapiet'
et delectabilit' cogitans. tam ipsi
oneris qualitatē: q̄m ꝓpria uitu
tatē. Magnus ille ignatius. dis
cipulus quē diligebat ihesus auditor
martir m̄. cuius p̄fosis rebus
mū ditatus ē pauperibus: manā
quidē in plurib⁹ epl̄is quas ad
eam scribit xp̄ifera consalutat.
Egregius plane titulo dignus

tatib: et cōmendacio honorib mensi. Sempe cu seruire xpō est gestare ihc̄ non onerosū: sed ornatu. Cetm nū ei de quo nūc loquebam² salutatoib a fello uerēdū illatenq̄ debat²: ne forte sibilla talis fin-cma desiē² posset in via². Ju uēo timēdus ei aut leporū morsus. aut mptorū ortus²: uel pcipitiū seu piculū aliquod sub tanto pside metuēdū: Sehz qui sic tuleit xpm: ut a seō sodalū in ciuitatē sanctā mētur induci. Sed ē oīo qđ timeat ne uel in via quodlibz offendiculū uel repulsam in tamia patiat². Illi nempe iumēto via pabat fideles ppli. huic angeli: qm̄ angelis suis mandauit de te ut custodiāt te in oībus uijs tuis: ne forte offendas ad lapidē pedem pedē tuū. Sed nō sūt hec pomp̄ada mō: seruet magis ipa scīptuie exposicionis ordiē sequenda ē. Cadent mḡt a latere tuo mille. et decē milia a dextris tuis: ad te aut nō appzopīquabit. Hec em̄ ui sub hodie nobis tractādus est: nō ignozatis. In pcedenti sane capīlo qđ nouissime tractabat². dictū est si recolitis: qđ eadmodū a quatuoz quibusdā maymis equidem grauissimis qđ temptacionibz huius uite. p tectū liberet petentis²: videlicet a timore nocturno. a sagitta volāte in die. a negocio p ambulātē in tenebris: ab incursu et demonio meridiano. Qđ g². sequit². cadet a latere tuo mille et decem: sute² magis uite arbitrūr assignādū. Unde et p̄ncipio sermonis hui ut maiusculis adhuc in fallor² sen tenne² aplice²: qua indelebis valet ad omnā pietatē: uite quoq; eiq̄ que nūc est et future p̄missionē habē cōmēdat. Audite g². et audite in letīa cordis vri: q̄ ad future uite p̄missionē et p̄sēn exspectatione p̄tinē videt². Ubi est ihesu magr̄ uester: sit et cor vrm. Et quidē studiose audistis p̄sona nō sum memor²: sed studio suus decet futura audire. Nam et pseudo ꝓphēta balaam dicto. re colite qui hystorias nostis²: et ipe iam imminēte ruinoz optabat mortē: et nouissima sua horis sibi fieri p̄cabat². Tantus est pietatis fructus. tante iustitie merces: ut ne ab ipis q̄dem nō desiderari queat impijs et iniustis. Unde tū oblectat animū sion: salutes babilonis. Suspendēda pinde organa apud eos² lamentādū magis fuit fluuia babilonis: si forte persuaderi eis possit ut plangant. Hic plane michi cantādū est ubi non deerit qui totis alarmite spūs saltent ad noctē psalterij. ad tantū sion: et uel emēdicata quadā sacri desiderij. ad ea. gestiat p̄uolare dicentes. Quis dabit michi pēnas sicut columbe²: et uolabo et requiescā²? Quid em̄ aliud exultare qm̄ ex sepso saltare est²? Unde sapit hypocrisis q̄ medio adhuc pictauie² in mari²: iactat² undis. agit² fluctibus: q̄ nihil fructuosius sit qđ de remotis et ipe iam desperati tranquillitate seu amentate hetoriis nūciat². Sed nec ad eiusmodi p̄tinet aiam qđ hodie nob̄ p̄posit̄ est: neq; em̄ talis quippiā adhuc meret² audire. Cadet a latere tuo mille: et decē milia a dextris tuis. Ne memētote cui hec sua sit p̄missio²: nēpe ei q̄ habitat in adiutorio altissimi: in protectione dei celi cōmorat². Audiat igit̄ is qui salutis portum cogitatione et auditate iam p̄pinquat². qui p̄iectum uelut hō dā anchoza spei sue. tire illi desideabili mentis sibi. mhesisse uidet². cūctis diebus quibus nō mutant. exspectās donec ueniat immutatio sua. Perpetua fame

et certissima ꝑpinquano portus hꝫ
hec ꝓa m qua positi estis exitus
ꝑacto est: vocauerit vt videret iu-
stificationis ꝫ dnice. In hijs nepe
duobus. fidelis quedā constituta
est cōnexio: velut cuiusda etm
tatis ad etmitatē id est magnifi-
cationis ad ꝓdestinationē: qua
rū equidē finis ꝓdestinatio nullo
est precisa principio: sic et mag-
nificatio michi nullo vmq̄ fine
claudēda. Ne nēo eam quia dulcis
q̄ gemme huius etmitatis media
connexionē. cē putes mē admue-
rionis. aplm audi: si nō eande ē
manifestus ipē cōmēdat. Quos
em ꝑscient et ꝑdestinauit cōformes
fieri ymaginis filij sui. Quid
putas: aut quo ordine magnifi-
cabit: Siquidē que a deo sunt:
ordinata sunt. Nūa ꝑdestinatione ad magnificationē saltu q̄da
ꝓcumes repentino: Puide tibi
mediū pontē: aut magis ingre
dē tam ꝓatū. Quos predestinā
uit ihc. hos et vocauit: quos
auit vocauit. hos et iustificauit:
et quos iustificauit. illos et mag-
nificauit. Iter via equidē non
bona videt nōnullis hominib.
sed et bona est: michil sine ea
fine timēdū. Non tibi sint vie
huius suspecta nouissima: ꝑge
cecum: tanto viuidius. quāto cer-
tius ea iam ꝓpinquare vident.
Semper teneb media: quo no
uissima nō ꝓpinquarit. Agite
inquit ꝓnēs: appropiquabit em
regnū celorū. Sed regnū ni
queb celorū vim patit: et vi
olenti rapuit illud. Nulla michi
ad hoc. nisi p medios hostiū
cuneos patet accessus: in iti
nere medio sunt gigantes: in
nere nolitant: obsident tui itū.
obseruāt tui seūtes. Attn fiducia
ait age ne timeas. eo magis fuit.
multi sūt: sed cadent a latere tuo
mille. et decem mlia a dextris
tuis. Cadent vndiq̄ nūq̄ tibi
demceps impetuū nocitum: patri
est. non appropiquatum. Equidē
videbit pater et mirabit. Sed a la-
te venet: p videbit ꝓiecta
te mā dei tui. Eade michi omq̄
mā et subsequat: et mercedē
videbit tuā. qdo sirp memin
mus. et exitū tuū custodiens.
Aliqn quis m illo tam terribili
spūalū nequicianū occursu. huiā
m posset consiste sensus: qdo nō
intolerabili comouet horore:
Quid putatis frēs: si uel vm
alicui e tam multis ꝓcipibq
tenebraruū. in medio mī mu
ere. et in tota feritate sua ar
tenebrosi enormitate corpis ap
pare licet: quis illi posset uel
corpis sensus sustinere uel oculis:
Deinqp ait hos paucos ipi sci
tis. vnū quenda ex nobis. et
punc dormitē. et postea exci
tabi. tam ignit fantasia noc
na turbatē ꝓmissa ē: ut vix
die illa rōnis cōpos potuerit
ee securus. Erat omis ilos piter
expauisus: ait territus ille ē
rubilē mmis exclamasset mo
tem. Erubescendū sane q usq
adeo fides m nobis uel dormi
entibq ui̇a fuerit obdormisse:
sed ad mam sine dubio sine
admonitione: ut tota solhatu
die memineimq. adiuti quos
nobis sit collucturo: neq̄ sit
aut ignorare hostilis mundi
horore. aut ꝓtectrom diuine
mmemam ingrati. Extremi
tissimo siquidē ꝓpe crucia
tu hinoris. ni tm ꝓrupit mali
na mmeteata finore: hinc ꝑ
fertur diebus suis. acrius se
se indignans vā deuotione tor
quere. Eodē sane tribesceris
insane zelo. sed liberā amplio
exercitibq suis adest: nō mi
a latere tuo. Sequi cū uel omne
iam furore. qui vt vim faciat:

uel a tergo repe tuŏ ut decipiat
ymittat. Sed ner uŏ iter quidē
de cetō scandalū ponet tibi: ad
te em nō approp̄iabit. Sō mō
nō attingit ut feriat: sed ner
acedet ut terreat. Puto em id
vēbaris: ne te forsitan ḡuib ad
illas tam mōstruosas effigies.
larualiū tantū multitudinē faci-
erit horror muadet. Sed egre
gius tibi pactus et efficaciss
adest consolator: ipe mmm
de quo legisti. Coram illo pauidet
ethiopes: et mmm eius tim
mgent. Plane ad mchilū de
ducet m rōspū eius malignū:
sic timētes se gloriabit. Pn
te te dnē ihū. q̄ mūtitudo nō uat
hostes: imo non mruāt sed
mant. Confluāt undiq: si
ut fluāt et peant a rōspū di.
q̄admodū fluit cera a facie
ignis. Quid em metuā defica
entes. quid tremētes paueā:
quid p̄erear cadentes: Et si
ambulauero in medio umbre mor
tis nō timebo mala: diuino tu
mecū sis dnē deus meus. Ju
quidē ptinq̄ aspiabit dies.
et meridiabūt umbre: tndet
hmr et inde p̄cipes tenebr
rū. Quos em nunc quoq
dū mt malignas eoū occul
tiss suggestiones. p fidem ad
huc non p speciem ambulamq.
fides tn victoriosa triumphat:
quo nō facilius spa iam time
ntibus. cū suis illis tenebrosis fer
rugineisq ymaginibus exsuf
flabit. Ser tuseris forte
de numero: uel ipam saltē
multitudinē ueritis. q̄ eme
to sane q ad unū saluatoris
impiū ab obsesso et diu iam
possesso unus hois corpe de
monū legio tota discessit: et
ne ipos quidē ausa e. mfi
ab eo ussa totmḡe portos. Qñ
tomagis cadent undiq quotq
fuerint ipō duce. cū ingenti am
minatiōe dicentes. Que e ista
que ascendit sicut aurora rōsur-
gens. pulchra ut luna. electa ut
sol. terribilis ut castrorū acies
ordinata: Intrepidq itaq et
cito ꝓtanda: magis aut gaudete
labūdq et laudans. oculis tuis
considerabis: ner sane iam ul
impugnatione sustinebis. ul
furoē pauebis: sed magis ret
tuatione p̄mii videbis. Et quidē
vident sufficere hodie posse que
dā sunt: sed adhuc same aliqs
ut nonulla ambitior exspecta
one suspendi. Monet em studi
osiores quosq m fallor. quidnā
sibi uelit. q a dextris quidē de
cē milia: a sinistris uero mille
phibet cadere casuros. Nam latus
sane quo simplicat dicit: non
nisi sinistrū hoc loco hic accipi
puto: p̄sertim q dextri q̄dē
incōtinḡenti quo designet ex
nomine. Et quidē nō sine ter
ri cōne mysterij a sinistris mlti
tos: sed multo plures a dextris
casuros p̄dixisse videt. Se fōr
te quis tam ebes fuit et mi
sulsus. ut in eo q dicit mille et
decem milia. certū exprim pu
tet numeri tyrannidē: et nō
magis simphabūdātē compari
onē. Nos em nō sic diuinas
scripturas accipimq: sed neq ec
clesia dei. Cadent g a sinistris
quidē mille. a dextris decem
milia: q videlicet habūdātio
ri malignitate. et velut copio
siore manu dextris insistere
putabit: dextrumq latus appe
tet cōsuesse. Cdo quidē si
magnū illud eme corpus consi
derare libet. facile satis adi
tum longe acrius impugna
ri spūales unos ipiq eme qñ

carnales: que immūi duo eius latem dextri ſiſtruſq; ut puto nō inconuenienter accipiūg. Igit hō ſane ſp ſuba nudioſaq; mali cia: p̄fectos quoſq; vehemē ter pulſans iuxt illud. Peccā ces elatū. Et item. Ihſorbebit flu uiū. et nō mirabit: et habet fiduciā q̄ et influat iordanis in os eius. Igit mīm. et ſi nō ſine certa diuum diſpēſa tione coſilij: qui quidē nec impſectos ſup id qd̄ pōt ſe re temptare p̄mittit. faciens nī temptatione p̄fectū: et p̄ fectioribus. nō modo gloriosio res. ſed numeroſiores pat ex hoſte triūphos. Cōtra ig elector ecclā pit coronabit. qd̄ utriq; p̄ſe ſm legitime certauerit: vtriq; immūi corru. tam potenti interim ventilab immūtos: ut paulo poſt ma niſeſtius cadē videant a late eius mille. et decē milia a dextris ei.

Dic immūi olim tam quidē dauid p̄fectior vtute, probata. nō dū nec ꝑfecta in ſide repro batione ſaulis. canebat in cho ro dicētes. Percuſſit ſaul mille: et dauid decem milia. Hmōi ad ſingulos magis placet hō referri: nō nobis deeſt. nec hac quidē pte ſpūalis intel ligētie via. dūmō p̄uia ſiē hoc experiencia conſulatis. Vō ge ſiquidē ampliori ſollicitudi ne et calliditate multiplica. ps adiuſa vincere in nobis dextrā ſatagit qm̄ ſiniſtrā: nec tam corpib p̄ſēs qm̄ cordis laborat auferre ſubſtantiā. Vt triūp immūi p̄ſpicuitate humano generi mundi noſcat: utriq; eos felicitate ſmudare vōten dit. et celeſti videlicet et terrena: ſed longe amplioriore celi qm̄ p̄ninguedine terre. An uēo incongrue hec diuerſa latēa duo. quibus immūi duplicē hoīs ſubſtanciā conſtat immūti: nos iudicante. Nam q ſpūalia q̄dē attribuimq; bona dextē. ſiniſtre uēo carnalia minime p̄fuiſſe ueteri arguēdi: p̄ſertim a nobis quibus ſemp ſtudioſ eſt nec dex tram alicui ſiniſtrā. nec ſiniſtrā dextram reputare. Nec uēo abū dem ſapia pbat: qm̄ ut ſi niſtra diuicie et gloria. in dex tram aut ſit longitudinis ute: ſam et hoc ſane nullateng ex pedit ignorare: qua nā nobis bellicōſus inſtet p̄mus hoſtis multitudo. Illuc nēpe ſtu dioſius repugnādi. ubi grauor uiget numerus: ubi totis bellis mi net pondus: ubi colluctari omb rnato vnitas conſiſtit. Vn nobis tota pat aut victis ig nominioſa captiuitas: aut vi rentibus triūphalis gloria. Demq; p̄t hoc quidē nō ad m ſipientia nobis. Hendēdi libere adiuſaio uidem latus expoſi iſſe ſiniſtrū: ut dextrā p̄mde tota ſollicitudie conſerentib. Hec immūi cōmēdatio expō et ypiamb oīmbus mittendi ſerpentis p̄udētia eſt: ut ꝑ put ſolū toto ſimile ſuit ex poſito corpore tueat. Hec bene phyſica hoc cōſiliū ſapi entib. ut oīm ſtudio ſeruet tur: qz ex hō iuta p̄dit. Hſ demq; gr̄ā et mā dei m ſeruos eius. et reſpāib m electos illig: ut interim eoꝝ ſiniſtrā q̄dē uelut diſſimulas: dextē ſēp ſtudioſius p̄tector aſſiſtat. Hic est qd̄ de hoc hō p̄pheta teſtat: Prudebā dñm in conſpectu meo ſemp: qm̄ a dextris eſt m ne cōmoueat. Quid nō et illig manū dextrā. et ſolā eum tenuiſſe putas: cuig totū in

ſicultate ꝓpt̃ et in carne h̃ere
paſſus. quicꝙd libere in ſub eſt
in mente. veriꝑtis monet animã
eius ſeruare. Vtinã ni ſemp a
dextris ſis ihũ bone. vtinam
ſemp teneas manũ dextere meã
am. Hoc em̃ et certus ſum. qm̃
nulla nocebat aduſitas: ſi nul
la dnet̃ iniquitas. Tondeat in
terim et tundat ſeruitus latus:
pulſet munus. uellicet obꝓbrũ:
libens illud expono. dũ a te au
diar: dũmo ꝑſeuerꝫ ꝓtecto mea
ſub manu dextera mea. Forte
em̃ mille qui a ſiniſtris taſu
ri ſunt. homines magis ſũt in
telligẽdi qm̃ demones. Hũ mun
ꝺ nobis nõ niſi ob tpalia que
libet aduſant. et tñ ſitoꝛia bõꝝ
que quidẽ aut nos habẽ. iudi
oſa malignitate ſuſpiciet: aũt
cupiditate muſta ſeſe potius
doleant nõ habẽ. Forte em̃ mi
di huic conat auferre ſubſtã
cã: forte fauoꝛẽ hom̃: forte
tpm̃ corpm̃ ultã. Oſpi ad hec
ſeuire humana ꝓſcriꝓo ꝓt: aiẽ
em̃ non hnt ꝓtãtẽ quid faciãt.
Sã demones quidẽ ſupna no
bis et etna potius inuidẽ
noſcũt: nõ tñ ut ſibi reddat
qd̃ irrepabiliter amiſerũt: ſed ne
illud pauꝑ de puluere ſuſceptus at
tedat: vñ ipi in gla conditi ꝓre
pabiliter ceciderũt. indignat et
liuore tabeſcũt obſtinatis malig
nitatibus. hũanã optime frugalitatẽ:
qd̃ tetime ipa nõ meruit. Sed
et ſi qñ forte tpalia cuiq dapna
inferre conãt. aut ꝗtulant in
ferre. hec eoꝝ tota molitio ẽ:
ut iactum extioꝝ uel eidẽ ipi
uel altei omiſſio ſit intẽta. Hic
e regione homines. quoties ea
fiũdẽ nobis. aut quolibz modo
efficẽ nitũt. unde dextera nm̃ le
dat: nõ hoc quidẽ ꝓncipaliter
agẽ. ſed tpale aliquod tumul
tuentur. uel ſibi ſaluet uel no
bis. uel alteri forte cupiã aut de
timẽtiã aut emolimẽtiã eripe
re ſeu rapere ſeu ꝓpulſare uelle vi
dent. Niſi forte eatenꝰ quib m
demonẽ tñ ſcit ex homine: ut
optime nullo modo poſſit. qm̃ libet
ſibi immanſſimi horꝛoꝛis etna
dapnatione multare. Quid
nos miſeri dormitamꝰ a ſpi
tuali ſtudio: quos tam multi
plicat inſectat nequicia ſpiritã
lis: Et pudor eſt dicẽ: et ſi
le ꝓhibet nos doloꝛ. Quitos
em̃ inuenire ẽ fideles. ex hijs ꝙ
qui in religioſo habitu. et ꝓ
poſito degũt ꝓfeſſos: quos
terribiliter illa ꝓphete ſmõ. nõ pre
hendiſſe uidet: ſi obliuiſcat fide
tui ihũ. obliuiom det dextera
mea. Sempe ſiniſtri cuſtodie
lateris. tota ſollicitudie incubã
tes. tollent admodũ: ſed ſa
pientia huius ſeculi. cui abre
nũciaſſe debuerũt: ea quoꝝ
multiplomꝰ qm̃ reuelat nitꝝ et
ſanguis: quibus uiꝝ aptius
nobiliſſe atque ſcire debẽt.
Videas demqꝫ eos tam au
de huius rapture ꝓmptos: tñ
ſeculariter ſollicitos: utilitatibꝰ
adgaudẽ: ad terrenarũ dapna
uel minima facultatũ tam pſil
lanimiter turbari tam tumultuo
ſiter hijs de rebus: diſcurrere
tam impudenter: tam irreligioſe
ſecularibus ſeſe ipſũ negotijs
ac ſi hec eet eoꝝ tota poſſeſſio.
hec unica ſubſtantia. Itemq
ſane agricola pauꝑem excolit fi
dũ: ſed forte cui forte nulla ꝑ
ꝓior ſit ꝓuiſio ue poſſeſſio.
Muliercula pauꝑ in ſinu ſuo me
dicus abſcondit: qd̃ in ſacel
lis ſuis ſolũt hoc metallũ genus
erugine. Et quid ita extreme
huic paupertati etiã de ꝓpria ma
le ꝓdigus laboꝛis membris:

est et alia tibi possessio: sed forte remota. Ermis: nil tam ppe nos: qm̃ qd' intra nos est. At forte nō quidem longius posita. sed mutile ee causans: ut hic tibi qre dam magis sufficiēcia putes. Falleris: ibi magis muenias: ymo nō muenies nisi ibi. An ueo estimas. q uel opam tuā nō exigat: uel mihi q respondeat opanti? In terte in tuto credis esse loca tam: nec nulla demeps sollicitudine tui stodis egere? Quodhic horū sapias: sato q desipias vehemēter. Ibi em et maxime que seminaueris homo: hec et metes. ~~Qui ueo in bndōmbus seminaueit. de bndōmbus et metet~~ Sed et qui parce semīat. parce et metet. Qui ueo in bndōmbus seminaueit. de bndōmbus et metet: ut faciat unū triginta. unū sexagīta. unū centū. Habes aut thesaurū istū in basis fictilibus: si tm ad hūc habes. Puto em iam amisisti: puto iam sublatus. Puto ia comederūt ahem robur tuū. et ignorasti: nec potes thesauro tuo cor apponere: quippe qui thesaurū ipsū nō habeas. Ah oqui queso te, si tam folliatus eb. si nec mīma spēs: si tū prudens seminas paleas tuas: et horreū tuū custodire me meto. Ymmo ueo nō exponas thesaurū tuū: qui sic meabas sterquilinio tuo. Forte em illū tibi inuidet multe: sed istum obsident dece milia: nec mīmo sūt habīdates a stulta et crudelitate qm̄ ueo. Vide te illuc oculos fidei: forte em iam ptm̄ perūt aditus: forte iam libere diripuīt omīa: forte ia spolia ipa distribuūt. Quid sinistro lateri tam male studiosū obseruator inhieres: nisi q iam tibi nō m late ee. sed m facie sinistra uident. q her pudeas m cospectu tuo sp: et qui tangit her. nō late tetigisse putet. sed pupillā oculi tui? Cetm iam nunc tibi pude quisqs ex dextri negligens. sinistri lateris cultor: ne cū hedis loca aspnias ni sinistra qua elegisti. Ipm ubi est fres: nō in ceto expauistis. At tame nō mmo nāe est: qm̄ pace. Et quidem dns meus ihesus post retia mestimabilis sue erga me bnficia pietatis. etia dextrū sibi pte me passus est latus fodi: qd uidelicet nō nisi de dextera michi ppmare uellet: nō nisi in dextera loca pare refugi. Vtinā ergo talis ee merear columba. que in foramie petre habitet: et in foramie lateris dextri. Considera tm hoc uulnus cum pe nō sensisse: neq em illud expe uoluit. nisi tam oportuit in morte: ut moneat te qūidu uius. in hoc semp lateris ui gilare custodia? Sed et mortuam censeri aiam eam oportet: que quide ymmo sa in sensibilitate dissimulet in dextera sibi uulnus infligi. Ageto quide in sinistro late positū ee dm hominis: q affectio eius ppria sit semp et pcliuis in tra. Ser sane ignorabat hoc. qui mi seabiit mgemiscens. adhesit mquit pauimeto aia mea: uiuifica me secdm uiā tuā. Sed ne ib quide in hoc nos pondē rondiacis thiame. et quidē cordis in mane uolebat: qui sic mones loquebat. Leuem cor da mū et manibus ad deū. Plane id suadebat: ut de sinistro late erigeret ad dextrū. Dam lais milia fres. in sinistro tm late chpoi portat: nō mmo tem si mt eos uolumq deputem

quos huic seculo constat militare
nō xpō. Nemo inquit militans deo
implicat se negotiis secularibus:
hoc ē scutū applicat: nō tam si
nistre quā dextre. Utrīq fiet. utrīq
nobis latus tegendū est: si me
militibus. Scuto inquit circumdabit te
veritas eius. Et apostolus ipe. Pu
ma inquit ut sine a dextris et
a sinistris. Cetum xpm audi us
tatā: forte nō eadem utiq latei
forma p̄scribit. Sepe hinc idē
mādat: nō nos inermes pos defen
dētes tamē: sed date locū ire.
Inde ueō p̄cepit. Subite locū date
diabolo. Et iterum. Resistite dia
bolo: et fugiet a uobis. Audi ad
huc quō tegas latus utriq. P
audētes bona aut idem apls: ni
tamen tecta deo. sed etiā tecta hoibus.
Hec est enim uoluntas dei. ut bñ
facientes. nō modo tabescētē malig
norū demonū inuidiā. uersutiā
obmutescere faciatis imprudēti
i hoīm ignorātiā. Scutiq tibi mi
etiā nobis est hec protectio nāta:
aut semp ab utroq late hostile
agmen insistabit. Erat qui non
modo nō insistabit: sed nec stabit
quidē. Cadent a latere tuo mille:
et decē milia a dextris tuis.
Diquidē ne humana malitia iam
tūc habebit quid faciat: nec
demonū multa plus uelimus: q
totidē uermiū agmina ul' musca
rū. Haut aliter denīq mutabim
eos. qm filius israel tūs in sodiam
mari rubro. undiq sui egypti
os mortuos: sed et totus curru
tuū in profundū ire cernebat:
ut et nos longe tū securius &
delectabilius cantemq dño. q' glo
se honorificatq sit: equū piter
et ascensorē deiectēs in abissū.

Breuius quidē Sermo uid
nobis aliqn dilectissim log
tem. si crebrius id liceat:
qd et nos credimq nonnūq ad
ute potuisse. Cetum quotiēs ipa
die p̄ocupāte malitia. plumbq
forte diebus. molestissimū sustī
nuimq a bra consolatiōe. et ex
hortatiōe silētiū. nemine utī
tror oportē minuri sed tpe ipm
redimē cupietibq nobis. si sermo
tuor. medii p̄tractū indeat.
Hoc sane nobis actū sit breui
phemo: ut hesterni p̄t hodi
ernisq sermonib. illius quidē
plenitas. huiq uēo breuitas ex
tensa apud nos habeat. Ve
tor siquidē inq gentū forte
nonnullis. uel illa fuisse. uel
istam forte: aut magis utriusq
qm altum. Scuto inquit circum
dabit te veritas eius. nō time
bis a timore nocturno: a sagit
ta uolāte in die: a negotio
perambulāte in tenebris: ab i
cursu et demonio meridiano.
Cadent a latere tuo mille. et
decē milia a dextris tuis:
ad te aut nō appropiabit. Ur
inq in p̄decētibus sermonib
qd digestum ē veritas ipa ergo
nos: quēadmodū scilicet fidelē
animam interim quidē a temptati
onibus. postmodū a difficultati
bus tueat. Que tū utiq b
uus quidē in alio psalmo. idē
iste pphetā cōmendat. in te in
quit eripiar a temptatiōe. et
in deo meo trāsgrediar murū:
qd ipe inuitū duce. ne hui q
dieī offendiculū. nec egredi
entib hinc obstaculū patet. In
alto q̄ crebra crepido: in altō
plena et secum libēanō desig
nat. Nam in hoc sane tno
qd adiungit. ueruptū oculis
tuis tōsideabis: etiā felicita
tis nō modice p̄missionē at
tritor cōtemeri. Cadent inq
a latere tuo mille. et decē mi
lia a dextris tuis: ad te aut

nō appropīquabit: ueruptī o
culis tuis cōsidembis. Jta ḡo
dnē: itī fiat. Cadent illi et nō
tuda ego: paueāt illi et nō pa
ueā ego: cōfundāt illi et nō
cōfundar ego. Quidē siquidē
pauēs hoc loco nerbis. et aīme tu
īmortalitis cōmēdat: et ꝓpīg
quoq; fides astruit corporee
resurrēcōis. Sepe nentibus
illis. futurū sim ipē qui udeā:
et ne isti quoq; quibq eoī nō
uissimā mtueat: retributionē o
culi defuturi. Sed eq; em simpli
cit' oculis. sed oculis aut tuis
cōsidēabis: istis utiq; qui nō
languēt ꝑ mopia et deficūt:
dū spās mdeī tuī. Et uere
fidēs deficūt oculi. dū spāmq.
Qd' em udet quis quod spat.
Spes mquit quē udet: non
est spes. Jpis q' iam tuē cō
sidēabis oculis. quos mō q
dem nec leuare audes ad te
lū: ipis plane qui tociēs in
terim fluūt lacrimis: ac cre
bris cōpūctionibz attenūt. Sc
em nonos tibi mstauādos
putes: sed tuos utiq; restau
rādos. Quid tī de oculo dy
erm': et si mīnutissima em
nētissima tī. excellētissimaq;
hūam corpis portione. repo
sita ē m sinu mō btā spes. ex
pmissiōe utiq; beatis. nec
tapillū quidē de capite pitu
rim: forte tī ideo signat
visio ꝓmittit oculoī. qd' hō
quidē sūmū mtim aīe deside
rī mdeat: ut bona udeat.
Credo mq̄t udē bona dī in
terra uiuēciū. Jupmas ni
mīrū corpis siu fenestris si
pne apīri desideāt ueritat:
ꝑ spēm magis ambulāe ges
tiens. qm ꝑ fidem. Dame fi
des ex auditu: nō ex visu. de
mq; substancia est spanda
rū rerū: argumētū nō apparētiū.
Et m fide ergo sicut et m spe de
fiat oculis: aurib ꝓfiat sola. do
mīna deus aperuit mihi aurē
aut ꝓphetā: sed qīq eiā oculū
reuelabit. Erit q̄n iam nō dice
t': audi filia et uide. et inclina au
tem tuā: sed leua oculos tuos et
contēplare. Quid': plane io cū
ditatem et exultacōnē: quam
thesaurizat' sīq; te deus tuus.
Quid': plane nō ea mō q̄ mīteri
quidē et si nō udē adhuc. et
audire tī et credē poteb. Ue
rī eiā q̄ sicut non udit oīs
sic nec auris audiuit': nec in
cor hoīs astendit': qd' ꝑparauit
deus diligētibz se. Semitā tā
tū capiet oculi resurrēcōis: q̄n
tū nec auditus. nec aīm ipē
mūt capiat. Ob hanc demq; tā
vehemēte aīe cōcupiam. udē
di sitiet qd' audit et credit:
aliū q̄ eu dētissimū fute ꝑ
tonē resurrēcōis. nouū. ꝑuia
mētione fecisse arbitror ocu
lorū. Jam sū aut. Circūdabor
pelle mea: et in carne mea
udebo deū salutarē meū:
quē visurus sim egoipe et nō
alius: et oculi mei cōspāni
sunt. Et adiect. Jreposita est
hec spes mea in sinu meo. Fo
rte tī cōsidendū attenauis q̄
ant oculi mei: sicut et in psal'
oculis mq̄t tuis cōsidēabis.
Siquid em mei oculi nuī ēe
uident': plane nō mei. Sō
nūq̄ sane tūsi sunt finisse mei:
qd' ipi quoq; ad eam ptine
nosent' q̄m male seruatum
acepi patre substācie porcio
nē. Sempe nelont' ꝑ fugam
est: unius cruis dissipati
oīa
o cripiant me bra lex pec': li
bē mtint mors ꝑ fenestras
meas: cuiq; nimirū finis em
seruus eiā egoipe. q̄ iser

equidem seruus: non sane homo
seruus sed immundo peccori et reno
so. Neq; enim mercenaria saltē plane
conditione famulaban- sed ser-
uili. Si fortē mercedē quis da-
re putet cui et tribus negat: et
alibi ipā quoq; esurie pmi-
sisse. Cupieti siquidē porco
rū siliquas. nemo dabat: ut
porcis iuuerē: nec cōuiuerē
porcis. Demq; nūquid meus
tuē oculi erāt: qñ deprdabat
aiām moā: Qua quidē nāli
tate deinde coactus sum bñfi
cii reputare in manu media-
toris: ut qd omo nō potem:
ipe sibi illud ab hostib; tyrānis
de vendicaret. Condeate atte
ctus dilectissimi. et aīa dūtate.
in qua nam euasissetis pīate
phanomis intoleabile iugū:
ut iam mēbra vra nō sint ar-
ma iniquitatis ad iniquitatē:
nec regnet ultra in mortali
bus corpibus vris. Non est hō
opis vestri fines. Dextera dñi
fecit virtutē: solus hoc pt:
qui mihi oia non pt. Ne de-
seruis manq; mihi exhibeā: sed
iam tam salubriter qñ vocauit
confitear: q dñs fecit hec oia.
Demq; nemo sibi dubitet omo
dis ee tribuēdū. ne forte donec
adhuc dies mali sint. et nul
la usq; securitas homi: suam
hāc possessionē de manu tam
pij tamq; prudi tutoris pusilla
nis pmissaq; mihi libertatē
retrahe uelle psumat. Qui enī
emulat pīm p te emulat: ne
mo credere sed prudere est: qd
sibi totū iubet manē subsisti
re. ne pereat tibi. Demq; ut
ad magnā illā siamq; tuitio-
nē pueneris. cuiq; fines posuit
pater. ubi nullus iam hostis
timeat me sub: nō mō reddet
te tibi: sed dabit insuper et seipm.
Interim sane a voluptatibus tuis
auerte. et deo dicata membra
nulla tibi temeritate usurpes:
sciens q pretiti sanctificata. nō
absq; grauissacrilegio in vsus
vanitatis. curiositatis. volup
tatis. aut eiusmodi secularis
operis assumāt: Nescitis aut a
postolq; corpa vra templū
sunt spūs sancti. quē habetis
a deo: et non estis vri: Et ite
corpus inquit non formicarū.
Sed cui: Siquid tibi: plane
sit tibi liberū: sed si eripe illud
aut ereptū saltē demergas a
formicariis impetu. vendi-
te quibus vtribus potes. Quod si
forte non potes. immo quia
vē nō potes: sit corpus non
formicarū sed dñi seruatq;
interim sanctificatū. ne cor
ruptum denuo pedes ser-
uire contigat. Humani dico aut aplī:
qui infirmitatē carnis vre. Sic
aut exhibuistis mēbra vra ser-
uire iniquitati ad iniquitatē:
ita nūc exhibete membra vra
seruire iustitie in sanctificatio
nem. Verū ad quidē qui in
firmitatē: ut ipe quoq; primi
tetū neo ex resurrectione in
virtute. qd in infirmitate fie
ret seruitutis. nulla iam erit
nāturis seruiēdi: ubi et secu
tus libera fiet. et secum lib
tas. Quid mi multo magis red
dat eum sibi: Quid mi potq
libertate donet fidelē seruū.
magnq illo pīfamiliās: qui
quidē sup oīa bona sua co
stituet eum: Jam tuē ergo
oculis tuis confidēabis: si
tui fidelit agnoueris interim
eius ee non tuos. Nam et
pt eam qua diximus. uoti uti
q tam necessarij rōnē. quo
minus membra ipā que tibi
a pīo tyranno vendicare oī
no non possēs. quoniam abre

nunciāb voluptatibus. diuino
cultu mancipasti: nūquid uel
mō tua ee uident. in quibus ad
huc ḡua lex. et si nō regnat. hi
tant tri. in quibus pena pmi. se
cūdus equidē hostis tuus. non
mō manet sed pualet. et hbe
dinat. Tu ne tuū diuersis cor
pus. qd mortuū est ppt pcm.
aut aiam ee qd aiam agrgm
uare non cessat. Plane si qb
suū illud dice cepit. nō aliud cō
uenet diuisse uidebit. qm omq
suū. qm custodiē suū. Absquin
quo nā mō. tuos diuersis oculos.
quos sane mtermixtus nō nubi
culens sopng ompat. fumus
turbat. exiguus pulnis sau
ciat. noxius humor obnubilat.
dolor acerbus excruciat. ul
tpā demū nouissima mors ex
timat. At tuē plane tui erit.
qñ ista oia nō erunt. ut uere
iam tuis omnib; cōsidēare sit:
quibus mmmtū p libitū deinceps
uacabis ad oia. tam libē qm se
cure. Neq em auertendi de
tetēa erunt oculi. ne uideāt
uanitatē. q purissimā uideāt
ueritatē. multo mmq mālent
mors p fenestras. q ipā qlibz
mmmta nouissima destruat.
Anueō times eos. tanta ple
nitudiē luis. ubi sm̄ma iusti
tie sm̄ma sōles fulgeāt. ah
qñ fore caligantibus. timē
dū id plane: si nō pōs quoq;
oculos. finit retēa huiam cor
pis mēbra resurrectio glori
fiauit. et retributione pmi
rū uidebis. Hoc plane eis
grue tormētū: et magnus
quidā malorū cumulq erit.
forte em qdāq; solatiū uidēt.
eorū quos tam inhumane im
pugnauerit. in tormētis suis
uel cōsciam latere: uel pōs
salte decimare posse a ppriis.
Veriptū et si illis ex hac nūa
consideratione. imensū quodda
miserie pondus accedit: nobis
que nūtis erit. que utilitas que
voluptas. Quidem nō tā re
ligiosū. ymo quid tam inhu
manū. et execrabile uidēt. q
crudore qñ tubet mmnerq. qñ
tubet mquorū pasce uelle
oculos. et oblectare aspectus
supplicijs mseroū. Attamen
sicut uidebit pijs et mseret:
deinibus fremet et tabescet.
Pijs em bndā uoluit. qñ
regnū etnū. qñ maledā in
eternū igne dicant etnū:
quo uidebit acerbius doleant.
videntes quid amiserit: sic
iusti uidebit et letabit. con
siderātes quid euaserit. In
illa gr tanta separatione quem
admodū hedis agnorū iusio.
grauissimi luctus omissio fit:
sic elabi e regione cōsidēa
cō reproborū. mēsa quedam
materia gratiarū actionis et
laudis. Vbi em iusti tam mg
nifice gratis agent. nisi cum
illa mexcogitabili felicitate
qua pfruūt. ipam quoq; re
tributionē reminerēt pmor.
a quibus sola quidē mia redep
toris ereptos sese fidelissie
et deuotissie recolāt. Vbi
vō impij tanto etiam furore
tabescent. nisi in regnū
summe btitudinis eorā sese in
disserent a nos introduci. et tue
demū in illos sese fētores. in
illos horrores. in illos etiam in
cendij cruciatus. in illas dem
q̄ inortalis mortis miserias.
gemerent ee deputatos. Ibi
inquit erit fletus et stridor
dentiū. Fletus quide ob igne
qui nō extinguit: stridor ob
bestie qui non mouit. Plane
fletus ex dolore: stridor den

cū ex furore. Fletus nempe
tormentor nmanitas: stridor
dentiū vehemēcia rpa tu
besentib mundie. et obstina
ta negligentias extorquebit.
Sta g̃ retributionē pcorū vide
bis: ne videat ignarus tāti
pculi. negantis aliqñ libēa
ter posse fieri videantib. Non
solū aūt. sed et securitas p sm
ipsor erit. visa retributio pnō
rū: quo videat nec humana
nā aliqñ. nec dyabolica ūlt
verā malicā possit: qui m
murū cadentib a latē sno
mille. et decem milibus a dex
tris suis. nō mō cadē eos vide
rit. sed et vidē in gehenna
Putas em time ndum nō po
terunt. et cū illidiore cunctis
animātibus serpēte habē sus
pectū. pīsertim seducte mu
lieris quōdā in paradyso non
meores? nisi em cū toto corpe
sno iam traditū ultricibus flam
mis. et mt̃ se et eā. magnū
plane iam chaos firmatū eē
conspicient? Terrā quoq; hȳ
menelomn̄ pcorū tibi cōsidēa
no ipa pstabit: ut ex cōpara
one deformitatis eorū emine
tius gloriosius q̃ resplendeas.
Dic mihi sibi mutē collata
contraria. sine quide vtriq; vi
dent̄ sustepisse augmentū
aliquod qualitatis? ut albū
nigro si confeas: et hoc cū
didius et illud tetrius appare
bit. Sed audi terrus sup hoc
testimū. pphetā sermonē
letabit̄ iustus cū viderit vin
dictā. Vt quid ita? q̃ manus
suas lauabit in sanguine pcō
rū. Plane nō inquinabit in
sanguine. sed lauabit: ut vi
lle crudelius magis. inde mi

dor videat̄ ipē? bñ ille plus
cōfidet: inde ipse pulchrius elu
cescat. Nullū forte ex his tibi
nausis. humanus refugere vel mō
mutemat̄ affectus? sed nō qpt̃
aliquo horū sapiā in eorū vide
bit meritu: qd̃ tñ sm aliqua
dubitanāe factum est. Nempe
ipā pdiat: que mentiri ōmo
non pt. Nuda nostris et ren
nudis: extendi manū meā
et nō fuit qui aspiceret. Et pq
pauca. Ego quoq; in meritu
vrō videbo: et subsannabo
eū nobis qd̃ timebatis adue
nerit̄: cum irruerit repēti
na calamitas: et interitus
q̃si tempestas ingruerit. Qd
g̃. in nisipiēcia mētis. sapiē
tiā credimus placituri? nisi iusti
simā suam dispositione. et in
trephensibilē ordinē rerū?
Dane quod sapiē tuē placebit:
sapiētibus quoq; nāe est pla
cear vnusquisq. Non tibi durū
videat̄ forte qd̃ dicat. oculis
tuis cōsidēabis: qñ et videb
in eorū meritu. Nō q̃ velut
quadā immanitate crudelita
tis. in pā tibi ultione cōpla
ceat: sed q̃ modus ipē pul
cherrimus ordinacionis diuē
ultrix qñ credi possit. iusti
cie zelatorē. et amatorē eq̃
tatis oblectet. Ubi optime
omnia cōstituta. et suū cuiq;
restisse locū. primo in suū que
q̃ restisse. plenius et p sanctos
illustrante veritate cognoscēs:
quid nō oīa considēare. et in
omnibus omnium modēatorē mag
nificare libebit? Vulchre ei
no petrus apls. filiū pditio
nis in locū suū abisse testatus
est. q̃ ni aere crepuerit medius.
aereariū collega potestatis?

utpote quē veri dei. et uer pit
hoīb⁹ qui de celo uent opatuꝝ
salutē in medio terre: hui⁹ mq
pdītorē nec celi recipet nec ter
ra sustinēt. Itaq; ōnibus tuis
cōsideabis: et retributionem
pmiī uidebis. Primo quidē
ob tuā euasionē: sēd ob omē
modā securitatē: tertio quoq;
ob rēpationē. quīto ob ipsius
iustice ꝑsam emulationem.
Erit iam tuī nō mīe sed iudicij
tpūs: nec ulla ōmo credenda ē
ergā impios futura illic mise
ricordia: ubi nulla est spanda cor
rectio. Quid erit humanē ī
firmitatis ista mollities: qua
tū interī meritis. protege utut
ad salutē: amplissimo quodā
velut expanse sagene sinu.
et bonos et malos colligens
pisces. id est affīs iormidos
pit⁹ et modestos. Verū hoc
quidē in mari. Deus in littore
solos eliget bonos: sic uidelic
et gaudens cū gaudētibus.
ut ex hoc iam cū flentibus
flere non possis. Alioquī q⁹
mō in nobis iudicabit hui⁹
modi⁹: nisi hui⁹ rei cē af
fectus obliti. introducti⁹q; fu
erimus in cellā vinariā. sēm
cui qui dixit. introibo in po
tentias dīne: dne memorabor
iustice tue solius. Re mō qui
dē ꝑmittimur cōsiderare ꝑso
nam pauperis. aut misereri ei
in iudicio: sed nī molestus: ni
si tolerenda eiusmodi pietā
tis affectus. et equitatis est
dictanda sententia. Antiqua
gis ubi nulla animi collucta⁹.
ubi nulla poterit subesse mo
lestia: oportet impleri quod
dictū est. Assidentes sunt iuncti
petre iudices eorū. Assidē
tes plane in affectu iustice. et
petre soliditatē: cui iuncti sunt
imitatores. Iuncti inquit petre: q⁹
ꝑfecto solā ut sequerēt. cetera oīa
reliquerūt. Sempe hoc ē. quod
mīrogati petro. quid nā accep
turi essent. petrus ipā indit. Cui
sederint filius hoīs. in sede ma
iestatis sue: sedebitis et uos su
per sedes duodecim. iudicantes duo
decim tribus israel. Hoc quoq;
ꝓpheta ꝓmittas ait. Dns ad iu
dicium ueniet: cui semp ꝓphe
sui. Tu ne putes flexibile quip
piam in omēdū in iudicijs iusti
tijs petre? Qui adhēret deo a
postolo ait. Unus spūs est: et
qui petre unit: lapis unus.
Id qd̄ sane nō īmerito ꝓpheta
suspirans. michi adhere deo
bonum est. Itaq; ab sorte sunt
iuncti petre iudices eorū. O
humanitatis gratum. o hono
ris culmen! o fiducie ꝓuilegi
um: o ꝓrogatiuā ꝑfecte securi
tatis. Quid enī tam pauendū.
quid tam plenū anxietatis.
et uehementissīe sollicitudinis
ex cogitari pōt. qm̄ iudicandi
astare illi tam terrifico tribu
nali. et meritā adhuc sub tā
districto iudice exspectare sen
tenciā. Hoc credidit est ante apls.
made in manu dei uiuentis.
Iudicem interī fieb⁹: et ter
ribilē illā exspectatione. ꝑti
cipeamq; declinare iudicio.
Non iudicabit deus bis in
ipm. Dane ut quoq;da ꝓmā.
sic et quoq;da studia bona
manifesti sunt ꝓcedentia ad iu
dicium: ut illi quidē nō exspan
tes sententiā. ꝓprio statim pō
dere culpe. in tartarum deferāt:
isti uero e regione patris sibi
sedes totis libentē spūs. sine
ulla cunctatione consecendant.

felix pauptas voluntaria relin
quencia omia: et sequencia te do
mine ihu. felix plane: que tam
seauos primo tam glorioso fu
erat in illo singulari singore
elemetorū: in illo tremēdo ex
amine meritorū: in illo tanto dis
crimine iudiciū. Jam nēo audi
amq quid ad tantas promissiones
deuotn et fideles respondeat
aia: ne forte aut diffide aut
seals qm oporteat fidē habeat.
Qm tu es inquit dne spes mea.
Quid tam sobrie: quid tā pie
potēat dici: Jed nec aliud
huic libo videt posse tōnēi
entius irrideri: qm qd sequt.
Altissimū posuisti refugiū
tuū. Cetm ignoscite nobis
fres: hodie quoq promisse eri
am timos beatitatis paulo
minq excessisse videm

Sermo nonus

Hodie aliquid audia
mq de promissionē prib.
de exspectatione filioū: de
fine huiq mē peregrinatiōis:
de mercede laboris. de fructu
captiuitatis. Et quidē dum
omo captiuitatis: nō mō illa
tōis. quā ex ipa iam rōdinōe
gnis tolerāmq hūanā: sed hc
quoq qua voluntates mortifi
care ppias. etiā pdē ppias
in hoc mūdo aias festinates:
in hos tam rigide rōpedes
disciplīne. in huic tam grīs
penitētie carcere dedimq nos
metipos. quis enda seruitq
plane: sed si tractm. sed si nō
spontanea videt: Huic uero
qua voluntarie sacrificiū
deo: nec mgent alia nisi p
ipam voluntatē uolentia vo
luntate: pfō aliqd ē in nūsa.
Illud puto ee aliquid: quo
mq aliqd ee nō pt. An nēo
plangēdū videt qui habz magnū
qūbet laborioſū: qd ipter
eū fiat: Et si magnitudo ipa
laboris. interdū forte rōpassi
onē extorqueat: sed multoma
gis causē considēatio exigit rō
gratulationē. Quid q bona oīa
nō mā ppt eū constat fieri. si
q eū: Deus em est qui opat
in nobis. et nelle et pficere:
q bona uolūtate. Ipse igit
actor. ipe remunerator oīs.
ipe remuneratio tota: ut sit
mi illud bonū. cuiq minimū
tam pua est simplicitas mi
serpo. duplex quodāmō in no
bis videat causa bonor: et
effectiua subiect et finalis.
Vni igit dilectissimi. q in hijs
oībq tam multis laborib
vris nō mō subsistimus: sed
etiā sepatus ppt eū qui dilex
it nos: An non nēo q erum:
Et manifeste. Dicit em ha
būdat q xpo tribulationes
mē ut aplis aut: itm habun
dant et cōsolationes mē per
xpm. Vsitatus sermo. com
munis sermo ppt deū: sed
plane ubi nō uacue diat:
Profundissimq sermo. Crebro
sonat in ore hoīm: etiā a qbus
corde longe ee pbat. Omes
sibi ppt deū presumi postu
lant: ppt deū flagitant sibi
subueniri: Facile quoq ea ipa
petūt ppt deū. que tū non
sunt secm deū: et id fieri
sibi aliqs obsecrat ppt deū.
qd nō desideat ppt deū: q
magis cont deū. Cetm vnus
plane et efficax sermo: ubi
non pfunctorie. nō usurpa
torie. nō uelut quoda loquē
di usu. uel arte psuadendi.

sed ex p̄ingruedine ut dignitē
deuotionib⁹. et puram amm mtē
tione p̄cedit. Sempe et mūdꝫ
trāsit et rōcupiscētia eius: nō
satis utilit̄ posita. aut stabilita
firmitē nel cōdente eo. p̄ quo
facta sunt indebit̄. Vbi em cū
ipā definet⁹: quō nō oīa quoq;
que ei debant̄ imēa pariter
euanuabūt⁹. q̄ p̄ tēa demq; et
qui in carne seminat. solā me
tē hnt̄ e carne corruptionē⁹: q̄
indeliret qb⁹ caro semī. et gla
eius tāq̄ flos fem̄: et ubi semī
arueit. flozē quoq; michi oīmq
cadē nāe est. Dolus qui est.
causa est mdestiēb⁹: nec flos
fem̄. sed ibī dīn manēb⁹ ret̄
nū. Deinq; celū et tin̄ inquit
tāq̄ sibī: uba aut mea nō tāq̄
sibī. Prudent̄ dilassim. et
utilit̄ electis p̄ter uerba
labioꝝ eius custodire uias du
as: illic femīnates. ubi nec
ūma quidē uī pozās semīs
ualeat depne. Sane qui pce
semat: non quidē nō metet.
sed pane metet. Semper qui
metit. mercedē accipit. et sē
mq; quib⁹ p̄misit. nec eī quidē
qui p̄ nomē suo calicē aque
frigide dederit sitienti. mer
cede p̄pria carituri. Sūquid
tū in qua mēsura mensus fu
erit sibi quoq; nō remetiet⁹:
Aut in retributiōe equabit⁹ er⁹
qui nō aquā porrigens. sed
sanguine fundēs. p̄matū si
bi bibeit calicē saluatoris⁹:
Non est hic calix aque frigi
de. sed calix inebrians q̄ pre
claruſ⁹ calix uini mer⁹: et
quidē plenus mixto. Dolus
em̄ meū habuit uinū dīs
meus ihē: qui solus p̄ste mū
dus. et semp erā p̄ facere
mūdū de īmūdo rōceptū semē.
Dolus plane meū habuit ui
nū: qui mmuri et sēm diuin
tatē sapiā est ubiq; attingēs
p̄pt̄ mundiciā suā. et melius
quinatū meritū meā⁹: et sēm
dīn humanitatē p̄cm non fecit.
nec inuētꝫ est dolus in ore ei.
Dolus non debito condiciōis gus
tauit mortē: sed sue būplā
to uoluntatis⁹: sane non ob
p̄priam utilitatē: bonoꝝ em̄
meoꝝ non egens⁹: sed nec tāq̄
retribuēs nobis grām p̄ grām.
qui non alit̄ pro amatis mor
tuus est⁹: nisi pro acquirēdis.
ndeliret ut amicos faceret ex
inimicis. Cū em̄ adhuc inimi
ci essemq; reconciliati sumꝰ deo
p̄ sanguinē filij sui. Aut po
tius p̄ iam amatis⁹! et si nōdū
quidem amatis⁹: sed tū iam
amatis. In hoc em̄ est grā.
non q̄ nos dilexeimq deū:
sed q̄ ipe prior dilexit nos.
Vis nosse q̄m longe prior: Ih̄
deus deus et p̄r dīn mr̄ ihū
xp̄i aut aplus: qui bndixit nos
in omi bndiciōe spūali in ce
lestibus in xp̄o⁹: sicut elegit
nos in ipo⁹ ante mūdi cōstitu
onē⁹: et post gratificauit nos
in quit in dilco filio suo. Quō
g⁹ non dilā tam tuā in illo⁹!
qui elā in illo⁹: Quō nō et
gratis⁹! in quo gratificati sumꝰ:
Hic g⁹ xp̄s sēm tp̄s quidē pro
impijs mortuus est: sēm
p̄destinationē aut p̄ fribus
et amicis. In hijs g⁹ omīb⁹
meritū est uinū eius: equidē
et solus⁹! uti ne quispia rete
rorū p̄sumē audeat. nō ee
qd̄ sibi p̄pheticū illud aptet:
Vinū tuum mixtū aqua. Pri
mū q̄ nemo intim mundus
a sorde⁹! nec gloriari possit

ōmo castū se habē tor: dem̄ q̄
mortis debitū soluat q̄ñq; nāc
est. tūc q̄ ponentes p̄ xpo aī-
mas. hoc sibi rōpendio uitū
mereant etnā: sed et uc eis
si ipq erubescēt testiōiū:
q̄rto q̄ p̄rogate sibi et ḡtis
exhibite tante dilāōm. mpa-
rem mimꝰ exiguāq; repēdāt.
Attū ne hoc mxtū. qui sine
mxtum est dēdignat: adeo
ut fiducia aut apostolq dicat
impleie se que desint pas-
siōnū xpi in rōpōe suo. Hic
g̃ licet elāb p̄t omnib; vnq;
idemq; denarijs uite reddē
dus etne. et in xpa tū sint
differt stella a stella in claita-
te. et alia claitas solis. alia
claitas lune. alia claritas
stellarū: sic erit et resurrec
tio mortuoū: et q̄nus do
mus vna. duise tū in ea st̄
māsiones: ut videlicet q̄ntū
quidē ad etnitatē et sufficī
enciā. et qui parū nō mino
rē. et qui multū nō habū
det: q̄ntū ad emnētū néo
et discretionē meitoū vnq;
quisq; capiat sdm̄ suū labo
rem: ne quid oīo pereat qd̄
in xpo sit semiatū. Hec at
dicta sint frib: ut illius tū
spūalis responsi qd̄ hodie no
bis cōsiderādū est q̄ū com
mendet. Quū tu es dnē spes
mea. Quicq; agendū. quid
quid deliberādū. q̄dq̄d tole
rādū quidq̄d optandū: tu
es dnē spes mea. Hec vna
michi oīm p̄missionū causa:
hec tota ratio ex spūalibꝰ
mee. p̄tendat alter meitū:
sistime se iactet pondꝰ diei
et estus. ieunijs bis in sab-
bato dicat. postremo nō ēē sic
cetōs hōm gloriet: mihi aut
adhēre deo bonū ē: ponē in dnō
deo spem meā. Expectent in ah
ib alq: forte hiem saā hrārū.
hic in asticia scāh. ille in alia
qualibet vanitate confidat: pp
ter te oīa dēlicta fec. ut
sterilia arbitror: q̄m tu es
dnē spes mea. Expect q̄ vlt
mi meito diuitarū: ego néo
ne xpā quidē nisi abste uictui
nāia spero: nimirū fidēs ubo
tuo in quo abiecti oīa. Quinte
p̄mū regnū dei et iustitia eiq;
et hec oīa adiacent nobis. Se
po tibi derelictus ē pauper:
orphano tu eis adiutor. Si
michi p̄ma p̄mittūt: p̄ te ob
tinēda spabo. Si insurgūt
aduīsū me p̄lia. si seuiat mū
dus. si fremat maligq;: si
xpā mea aduīsus spm̄ cōcipis
cat: in te spabo. Fidēs hoc sa
pe. ex fide huic est: nec alq
ex sentētia dicē p̄t. q̄m tu es
dnē spes mea. nisi tu mtus
sit p̄suasū a spū: ut q̄dmo
dū monet apl̄s. iactat cogi
tatū suū in dnō. sciens q̄ eius
dem tribulis sit ab xpo: ut etiā illē
quoq; petrū apl̄m. Dem̄ solli
citudinē vrām p̄iectes in eū:
xpō em̄ cura est de nobis. Ut
quid em̄ si hec sapiamꝰ. ut q̄
cūctaq; abiecē oīa spes mi
seros. vanas. mutles. sed ue
rāas: et huic vni tam soli
de. tam p̄fectē. tam vtē spei.
toti deuotione aīm. toto fer
uore spūs inhēre. Si quid illi
mpossibile. si quid uel difficī
le est. quere aliud in quo spes:
sed ubo oīa p̄t. Quid facili
us dicti: Attū ne hūanis
dictū intelligas uolo. Si dei
ueniat saluare nos: cōtinuo h

beam. Hi manifestare placuit: uita in uolūtate eius est. Hi p̄ma etna largiri: licet ei quod uult facere. An ne tu tam de salute te non dubitas? sed ipa tibi est suspecta uoluntas? Plane et uoluntatis testimonia credibilia fra sunt mihi. Maiore hac dilatione nemo habet: ut animā suā ponat quis p animas suis. Demq; qui in se sperati desit illa maiestas? que tam studiose monet in se sperari? Plane nō delinquit sperantes in se. Adiuuabit eos ait: et liberabit eos? et saluabit eos: et eruet eos a peccatoribus. Quare? Quibus meritis? Iudi qd sequit? Quia speauerūt in eo. Dulcis causa? atti efficax? attime irrefragabilis. Stupuit hec est iustitia? sed que ex fide? non ex lege. De quacūq; inquit tribulatōe clamauerint ad me: exaudiā eos. Care numera tribulationes seruī multitudinē caruī: consolationes eius letificauerūt animam tuā? dūmō non ad alia cōuitaris. dūmō clames ad eū. dūmō in eū speres: nec quicquā aliqd nec terreat. sed altissimū ponas refugiū tuū. Quis sperauit in eo et confusus est? facilius est celū et terrā trāsire: q̄m ibi eius euacuari. Altissimū inquit posuisti refugiū tuū? non accedet ad te malum: et flagellum non appropinquabit tabernaculo tuo. Angelis suis mandauit de te: ut custodiant te in omnibus uijs tuis. In manibus portabunt te: ne forte offendas ad lapidem pedem tuum. Super aspidem et basiliscum ambulabis: et conculcabis leonem et draconem. Quoniam in me speranit liberabo eum: protegam eum quoniam cognouit nomen meum. Inuocabit me et ego exaudiam eum: cum ipso sum in tribulatione eripiam eum et glorificabo eum. Longitudine dierum replebo eum: et ostendam illi salutare meum. Quoniam ipse liberauit me de laqueo uenantium et a uerbo aspero. Scapulis suis obumbrabit tibi: et sub pennis eius sperabis. Scuto circumdabit te ueritas eius: non timebis a timore nocturno. A sagitta uolante in die: a negotio perambulante in tenebris. A ruina et demonio meridiano. Cadent a latere tuo mille: et decem milia a dextris tuis. Ad te autem non appropinquabit. Verumtamen oculis tuis considerabis: et retributionem peccatorum uidebis. Quoniam tu es domine spes mea. Altissimum posuisti refugium tuum. Non accedet ad te malum: et flagellum non appropinquabit tabernaculo tuo. Quoniam angelis suis mandauit de te: ut custodiant te in omnibus uijs tuis. In manibus portabunt te: ne forte offendas ad lapidem pedem tuum. Super aspidem et basiliscum ambulabis: et conculcabis leonem et draconem. Quoniam in me speranit liberabo eum: protegam eum quoniam cognouit nomen meum. Inuocabit me et ego exaudiam eum: cum ipso sum in tribulatione eripiam eum et glorificabo eum. Longitudine dierum replebo eum: et ostendam illi salutare meum. Quoniam ipse liberauit me de laqueo uenantium et a uerbo aspero. Scapulis suis obumbrabit tibi: et sub pennis eius sperabis. Scuto circumdabit te ueritas eius: non timebis a timore nocturno. A sagitta uolante in die: a negotio perambulante in tenebris. A ruina et demonio meridiano. Cadent a latere tuo mille: et decem milia a dextris tuis. Ad te autem non appropinquabit. Verumtamen oculis tuis considerabis: et retributionem peccatorum uidebis. Quoniam tu es domine spes mea. Altissimum posuisti refugium tuum. Non accedet ad te malum: et flagellum non appropinquabit tabernaculo tuo. Quoniam angelis suis mandauit de te: ut custodiant te in omnibus uijs tuis. In manibus portabunt te: ne forte offendas ad lapidem pedem tuum. Super aspidem et basiliscum ambulabis: et conculcabis leonem et draconem. Quoniam in me speranit liberabo eum: protegam eum quoniam cognouit nomen meum. Inuocabit me et ego exaudiam eum: cum ipso sum in tribulatione eripiam eum et glorificabo eum. Longitudine dierum replebo eum: et ostendam illi salutare meum. Quoniam ipse liberauit me de laqueo uenantium et a uerbo aspero. Scapulis suis obumbrabit tibi: et sub pennis eius sperabis. Scuto circumdabit te ueritas eius: non timebis a timore nocturno. A sagitta uolante in die: a negotio perambulante in tenebris. A ruina et demonio meridiano. Cadent a latere tuo mille: et decem milia a dextris tuis. Ad te autem non appropinquabit. Verumtamen oculis tuis considerabis: et retributionem peccatorum uidebis. Quoniam tu es domine spes mea.

m celo: et a te quid uolui sup terram? Deus cordis mei: et pars mea deus in etnum. Pulchre nobis utriusq; pandit hodie ne-bis. Sic enim pphete lectio comen-dauit. Bonus est dns sperantibus in te: aie quaerenti te. Ubi sa-ne et pam numeri discretio-ne prudenter adite: q sperantes quide in eo plurimi dixerint. q hoc indecat comune multorum: quaerente neo ei singularit. q si-gularis sit putandus. singula ris gre. singularis pfectio mis: no mo ml spare. misi ab eo: sed ml quere misi eu. Q si bonus illis: quanto magis is ti. Sic ito q pinde quaerenti illu aie rndet. Altissimu posuis ti refugiu. Sepe enim sit deu sinens alia. aut ei petro ei in tyreno mote face tabernacu lu. aut ei maria dem ne ps ei tange uult in terra: sed pla ne clamat. Fuge dilecte mi: as similare capree hinnuloq; cer-oru. sup montes bethel. Au diuit eam dicente. Si dilige tis me gaudetis utiq; q ua do ad patrem: q pr maior me est. Audiuit dicente. Noli me tange: nodu enim ascendi ad patrem meu. Et celestis iam no ignara consilij. clamat ram a plo. Et si cognouimus xpm secm carne: sed tam nec iam no nouimus. Sup montes in quit bethel. Sup oem uidelicet principatu et potate. sup an gelos et archangelos. cherubin quoq; et seraphin. Nec ei alia sunt montes dom dei qs sonat bethel: plane in dexte ra pris. ubi iam no sit pat maior eo. in dextera altissimi. coaltissimi comprehende com prehensus. Licet enim est ista etna freb. ut prem cognoscamus uerum deum: sed et que nos ihm xpm. verum michaelem et omnia ei eo deu sup oia bn dictum in secula Amen Sermo

Et mm est. decimus nec noua uobis. sed no tu oio sententia. in pri pijs quibusq; ptibus fidei me: quid non sit. qm quid sit. et scire posse facilius. et pau losius ignorare. Idem sane etia spei. non mediocriter tribui posse uidet. Longe ei facilius mens humana. tatoq; expta malorum. quibus sit re ritum. qm in quibus profectu m reprehendit. Nempe ger mana fidei. spesq; cognatio est: ut qdo illa futura credat. licet sibi uidear spare futu ra. Sic ito q pinde aplius fide spe mandata rerum substantia ee diffinuit: q videlicet no cre dita nec spare. non plus qm sup mane pmgere possit. Dic. em fides. Data sunt magna et mexcogitabilia bona a do fidelibus suis: dixit spes. michi illa seruat: nam tria quide cetus auro michi ad illa ait. Cetm ut iam mem m. difficile oio aut etia im possibile e illorum qualitate inuestigare bonoz: misi cui forte intra illud apli. que oculus non uidit. nec auris audiuit. nec in cor hoies ascenderunt. que pparauit deus diligetibus se. reuelauerit spe p spm. Dum q tubet pfectus in carne adhuc defens mortis. misi em esset hec que dam nutrix dicerem imp fra

pfiō. non dicēt aplūs. quotiēs p
fecti sumꝰ. idipm sentiamꝰ: idip
sum pfecto qđ pmsent. nō qđ
iam acceperi. et iam pfectus sim:
etiā paulus pe nōdē est fateat.
qz nūc cognosco ex pte: et tūc.
videmꝰ nūc p speculū in enigte:
tūc aūt facie ad faciē. Qđ si
hoī interim nosāt capabilius:
pia sane et puida maledicēdi ā
plus cōmendat. Pzūm em afflic
tozū est. ut molestius exīm. si
mā reputēt felicitatē. et timere
miseria pfectā bītudinē ar
bitrēt. Vñ pphēta in psalmo.
Cōitēmini qui ait mea in regē
tuā. qz domina benedicat tibi: nō
ulla tui collata numera felicitas
eximent: sed adiūgit. Quia
eripuit aiam meā de morte:
oculos meos a lacrimis: pedes
meos a lapsu. In quibꝰ sane
uerbis patent mdicat. quīta
sibi requies. quītaqꝫ dim bñficia
sint: videlicet a tribulationibꝰ et pi
culis libēari. Cui pfecto sententie
illud quoqꝫ qđ de psalmo nona
gesimo hodie nobis tractādū cō
simile mouent. Non accedet ad
te malū: et flagellū nō appro
pinquabit tabernaculo tuo. Est
aūt uersus tpus qītū nos capi
mus finalis intelligentia: ad quā
forte ex nobis iam aliqui pueni
runt. Recēt em tam rudes estis.
aut spūalibus studijs tam exptes:
ut non facillime int uos et ta
bernacula vra. et ruinā int id
qđ malū. et flagellū diat discer
natis. Nam et aplm audis tam
tis dicentē. cū iam bonū. certus
sis: velociter fore depositionem
tabernaculi sui. Sed quid ego
apli uba mēozo: qī uēo ignora
re possit miles tabernaculū su
um. aut exēplo docēdꝰ sit alie
no: Videmꝰ sane nōnullos ta
bernacula sua in turpissime mu
tuitatis domalia cōmutasse:
nec mlitare m hyb. sed mscē
geie seruitutē. Imo uēo qđ
ōno ridiculū est. sic errāt aliq.
et in tanta oblionē. et spūi
talem fieneti deuenerūt: ut nō
"aliud" sese putare. qm̄ sui hoīes
ter ius tabernaculū uideāt
Quid em aliud qm̄ nō mō de
sed et sui ignoraniā hūt: qui
tāq mortui a corde omnē in su
mūt opam curā carnē: sic in
tendētes tabernaculo suo. ac si
tuq putent ee cafurū. Verūp
tamē cadat nec est: atq id q
dem in breui. An nō sepōs nes
tre mdent. qui sic dedit sūt
carni et sanguini ac si omo
nichil aliud qm̄ carnē solam
se ee reputent: sic mnuano
rampiētes aiās suas tq pīs
ignozent aiās se hre. Di se
pauīs pnosti a uiti aut dnīs:
tq ob meū crīs. Hoc ē si sol
lert dissereneis mt interioē
exteioē q substāiā: ut nō
plus tabernaculo tuo timeas
h flagello: qm̄ tibnpī a malo.
Hoc em malū est: vnde dicit.
Declina a malo: et fac bonū.
Hoc malū qđ sua quidē aīma
aiam pīuat: qđ sepat mt te et
deū: ut eo in te regnāte. tq
corpus sine aīa. sic sit aīa sine
deo. plane mortua in semetip
sa: instar vnq eoz. quos tq
sine deo in hoc seculo fuisse a
plūs meozabat. Nec sane dis
erm. ut uel tpam odio habeas
carnē tuā: Dilige eā tāq tibi
datū in adiutoziū: et ad etne
bītudinis cōsortiū tpatū. Sete
nū sic amet aīa carnē. ut nō
ipa in carnē tristisse putet:

dicatq; a dño: nō ꝑmanebit ſp̄s
meus in homīe. quia caro eſt.
Diligat anima carnē ſuā: ſed mlō
tomagis ſuā ꝑpīs aiam ſeruet:
amet adam eną ſuā: ſed non
ſic amet. ut noca eo plus obe
diat ḡm dño. Demiq; nerpī
quide expedit ſic amari: ut
videlicet cui interim caues a
flagello p̄ne correptionib: the
ſaurizes nō. etne dapnatio
nē. Gemina vrpeatiē aut io
hānes: quib deminut nobis
fugā a ventura ira: ffacite fruc
tus dignos pnīe. Ac ſc̄ndē
tus loquet. Apphendite diſci
plinā. neq; irascat dns: ſuſ
tinete vindictā correptionē. ne
ſeneatis malleū conterētē.
Quo dicit nobis carnales
hoīes: crudelis ē uita vra. nō
patis carnē vrē. Esto. nō pa
timur ſemī. Et in quo magis
ei pſ̄ poteramq;. In nō me
lius est illi renuntiari et multi
plicari in agro: q̄m in hortco
putrefieri. Heu computruit
irrit timēti in sterc̄ore ſuo.
Dic nos patis carnē vrē: Di
mus nos crudeles. interim
non prendo: at nos plane
prendo crudeliores. Liquidē
ena nūc caro mā requiesat
in ſpe. Videtis ipī quid igno
mime interī caro vra ſi ſti
neat: quid miſere ea mane
at in futurū. Non accedet
ad te malū: et flagellū nō
approp̄iabit tabernaculo tuo.
Hic duplex ſtola: et gemina
queda immortalitas cōmēdat.
Vñ em̄ miſi ex ſeparatōe aīe
corpis mors p̄cedit. Inde ē
q; mortuū corpus examine no
minat. Vñ aut ſeparato hec
miſi ex flagellis preſentib;
ex qualib; doloris uehemētia:
ex ipīus corpis corruptōe. ex pe
na p̄ī. Certo ꝑinde timet
et odit flagellū caro mā: quo
mmmrū ex ipīus aīme tam de
lābili hōnorabilisq; conſortio
amarū nimis diuertū panat.
Cetm̄ intim quide donec reno
uet: uelit nolit. ſuſtineat illud
necē est. Expedit aut. ſic to
leare. ut prorſus euadas: et
flagellū deinceps nō appropin
quet tabernaculo tuo. Jam
uēo ut ſup̄ memīmq;. et nece
ſſant cōuenit memīſſe. uera
aie uita deus est: et int hoīes
quoq; ſepat malū. ſed ma
lū anime. qđ nō est aliud
q̄m p̄īm. Eva fruēs mugnā li
beat: omnīū gemmo hoc
ſerpente uicino. quid plurē
nobis nuferāt uita alterū cor
pis altū cordis: quid mi ſe
cure dormiamq;. niſi q; neg
ligentia in grauiore pricilo.
nō tam ſecuritatis est q̄ deſ
pationis indicū. Et quidē
optandū nobis ab utroq; libe
rum. ſed cuēdū ſane mtim
p̄īm. q̄m pena p̄ī: et eo
studioſius a malo. q̄m a fla
gello declinādū: quo p̄mio
ſus et omo infelicius est. a
deo aiam q̄m a corpe ſeparī.
Hanc ubi prorſus de medio
frēm fuerit omē p̄īm: cauſa
quidē omo ſublata. ne ipſe
quoq; deinceps manebit af
fectus: ut quo iam accedē ad
te malū omo non poteit. ſic
ner flagellū quidē ualeat ap
propinquare tabnaculo tuo.
q; videlicet tam longe ſit ab
exteriori hoīe quelibz pēa

qm̃ longe fuerit culpa ab meo
ri. Reqr em̃ aut. non erit in te
malū. aut flagellū in taberna
culo tuo: sed non accedet. non
approprinquabit. Hi quidē con
sideāe est hom̃ēs. in quibus
pacm̃ nō mō habitat. sed regnat:
nec iam pximū magis
aut magis intimū posse esse
videt: nisi forte eū sic dñabit.
ut nullo mō deinceps valeat
non dñari. Est aut et alios
inuenire in quibus manet q̃
dem pacm̃ sed iam nō pua
let adhuc aut dñat in eis:
emulsum quodāmō nerdū tm̃
expulsū: detectū. sed nō pe
nitus erectū. Constat sane ab
initio non fuisse sic: sed in
parentibus primis. cū primam
illā mādati p̃uaricationē nō
modo nō regnasse pacm̃. sed
nec fuisse quidē. Attm̃ quo
dāmō iam tūc ppe illis fuis
se videt. q̃ tam facile ꝑ sua
sum est: qđ tam festinant
intimut. Quid ieo aliud ā
monebat qm̃ et ipam̃ pm̃
penā. et si nerdum messe
roribus. iam tamē velut
pro foribus ee qui dixit: in
qua eiq̃ die comederitis de
ligno scientie boni et mali.
morte morieris. Felix p̃inde
exspectatio et btā spes nostra.
quorū tam longe gloriosior
futura est resurrectio qm̃ fu
erit p̃ima condicio: ut nec
culpa omno nec pena. nec ma
lum sentiat nec flagellū. aut
regniet. aut habitet: aut
regnare iam uel habitare ali
qm̃ possit in nūbus seu roribus
meis. Non accedet inquit ad
te malū: et flagellū nō ap
propinquabit tabernaculo tuo.
Semper mihi tam remotū: qm̃ qđ
adeē ultra non pt. Sed quid a
gimus fres: Verear deprehendi
Semper hora hanc magnus ille
et communis abbas mr. et vr.
non vanitatum sermonū: sed
operum manuū nostrā assignasse
puto tm̃ ignoscet facile: p̃sertim
non immemor illius fra
tribus religiose. qua romanus o
lim tribus ānis ei in spem
posito mīstrauit. Die sīgde
ut legimus. p̃ris sui cuiusdā si
nubat horabat: et quē sibi sub
ripe ad manducandū potent
certis diebus benedicto panē
ferebat. Et ego quidē nō du
bito fres. plumbus qui inter
nos sunt: habūdanter spā
lia deliciarū suppetē copiam:
sed qđ nobis cōmunio non sub
ripio michi. Quin ymmo et
securius et suauius quicqd ē
sit qđ dns donat. sumo no
biscum. Nec em̃ alimonia hec
distribuēdo minuit: sed auget
potius mīstrando. Verūp
tm̃ q̃ aliquoties nobis loqm̃:
pter consuetudinē ordis mei:
non mīi id agimus p̃sumpto
ne. sed de solūtate venerabilis
fris et coabbatis nīri: qui
id nobis etiā imungit. qđ
tm̃ sibi quidē passim nolut
omno licere. Sepe alia m
tionē. et singulare nīmirū
ee noluerit. Reqr em̃ modo
loquerer nobis: si possem
laborare nobiscū. illud nobis
forte efficacius uerbū foret:
sed et conscientie mee ma
gis acceptū. Cetm̃ qm̃ id mi
nus meis exigētibus. et oneri
si humus ut ipsi scitis tam mul
tiplici infirmitate roribus. et

ipsa quaq; tempib; nām̄tate ne
gat: vtmā dicens et nō fāci
ens m regno dei nel mmng me
rear nuemi-a. Sermo vndecimus

Scriptū est. et nēcaīt
scriptū: qz mē dn̄ē
p̄ cōsipti nō simig:
p̄ non tradidit nos m manꝰ
mmicoꝝ mꝰoꝝ. Vigilat scīp
nos mdefessus p̄nigilq; ille
singularis clemētie oculꝰ:
non dormit neq; dormitat
qui custodit isr̄l. Id quidem
nāē est. Non em̄ dormit ne
q; dormitat: qui impugnat
isr̄l. Et sicut ipē sollicitus
mī. et ipī nim est de nobis:
sic ille sollicitus est ut nos
mactet et p̄dat: et vna et
cum ne fōrte qui nuersus ē
teritat. Nos aut nō mēdmg
aut mmā attendimꝰ reuerē
tiam p̄sidentis. p̄tegētis cus
todiā. benefīa largientis:
ingrati grē. ymo tam mul
tiplicib; grē grātijs. quibus
subuenit p̄uēnit nob nos et
subuiēnt nobis. Et nūc q̄dē
p̄ scīpm mplet splendoꝝbꝰ
ammab mīb: nunc p̄ ange
los mstrat. nūc p̄ hōmeꝰ
mstruit: mīc etiam cōsolat
et ēruditꝰ p̄ scīptuꝝ. Neq;
em̄ scīpta sunt ad mīm doc
trīnā scīpta sunt: ut p̄ pa
tientiā et cōsolationē scīp
turāꝝ spem habeamꝰ. Dn̄
ad doctrīnā: ut p̄ patientiā
spemꝰ. Denide ut alibi scīp
tū est: doctrīna vnī p̄ pati
entiā nosat. Sed et patientia
p̄bationē opat: p̄batio ne
spem. Quid nos soli nobis
non assumus: quid soli neglig̃
nosmetipōs. In oīo dissimulādū
nobis. qz vndiq; subuenit nobis.
Immo neo. p̄terea studiosus ui
gilandū. Neq; em̄ tam magna
p̄ nobis m̄ celo pit et m terra
solliciti do gereret. si non magna
nobis mīb nātas uideret: nō
tam multiplex nobis custodia.
nisi ob multiplices mīdias po
neret. Fehces. p̄inde fiēs mī. q̄
tam libēti sunt de laqueo ve
nātiū: qui de tabernaculis m
litāū. ad atria quiescētiū
trānsiēre: malorū timore sub
lato. in spe singularis constitu
ti. Vm istorū. ymo vniūsita
ti diat. Non accedet ad te ma
lū: et flagellū nō approp̄iq̄
bit tabernaculo tuo. Bene con
sidera nō ad hoīes qui sēm tar
dē vnt: sed ad eū qui m cur
rē degens. sēm spm ambu
lat. hanc fieri p̄missionē. Di
quidē non est dīstinguē int
illū. et tabernaculū ipius. Co
fusa m eo oīa. tūi in filio ba
bilonis. Demq; eusmodi hō
ēna tuo est: nisi m eo spūs
qui deest malū: Porro ubi
malū: flagellū approp̄iquet
nāē ē. Hemp̄ em̄ p̄na malū
comitat. Non accedet ad te
malū: et flagellū nō appro
p̄iquabit tabernaculo tuo. magꝰ
na p̄missio: sed vnde id spa
re liceat: Quo malū et fla
gellū euadā. quo effugiā. quo
elongabo: ut nō approp̄iquet
mihi. Quo meito: qua sapiā.
qua virtute. Cm angelis suis
mandauit de te: ut custodiant
te m oībus vīs tuis. In quib;
oībus vīs: Quib; declinas
a malo: quibus fugis a ven
tura nn. Adulte sunt vie. et
genēa multarū viarū: mag

nū ꝓfecto ꝑiculū viatoꝝ. Cū fa
cile m multarū ocꝯsu errabit m
via ſua: qui viarū diſtinctione
carucrit. Nam neq; angelis
mandatū. ut m omnib; viis
custodiāt nos: ſed m
omnib; viis nr̄is. Aut aūt. a q̄
bus non m quibꝫ oporteat cuſ
todiri. Dicitur ꝑinde vias
mas fieꝝ: eas vias demoniū:
vias quoq; bonoꝝ ſpiūū. et vias
dñi nr̄i ſcripturaꝝ. Et quidē ſæpe
me est qđ̄ mapio: ſed unum ab
tis oībus vis. ut aplat m
theſaurū ſapie et intellīgēie
ſue: et voluntaria ois mei
bñplacita faciat ſibi deus. Vi
gint filioꝝ adam. m nūtate
et cupiditate verſant. Ab u
traq; ſiquidē ducim. ab utꝝ
timum: niſi q̄ videm magis
vigeri nūtate: q̄m cupidita
te. Et nūtas quidē ſpeciē
corpi tuēda uidet. Ser ſim
plex illa est: ſed amfractus
hūs plumos. plumaq; diſpē
dia: nā cōpendia pauca ad
modū: ſi qua tñ. Quis hoīm
neſciat: q̄ nūtas hoīm. re
uem q̄m multiplex ſit. Quis
ſufficiat q̄m multiplex ſit ex
plicare. Ipā nos erudit ex
perientia: ipā uexatio dat in
tellm. In hiis quibꝫ doret.
q̄m nāe habeat clamāe ad
dñm: non de nūtate. ſed de
nūtatibꝫ meis erue me. Nr
mō ab hac uā nūtatis. ſed
ab ea quoq; que cupiditatis
e optabit educi: quiſq; nō
ſum da aure momta ſapiēs
ex cepit. Quid em ille ait. A
voluntatibꝫ tuis auūtē. Et itē.
Poſt cōpiſcētias tuas non
eas. Siquidē e duobꝫ malis
longe melius est m nūtate
grādi: q̄m m cupiditate. aſſ
plex illa: ſed iſta amplius
poēm modū: ymmo ultra mo
dem modū multiplicaoꝝ inuenit.
Res cordis est iſta multiplicitas
cupiditatis: ꝓpterea tanto maioꝝ.
quāto aīa plus est q̄m corpus.
Denigꝫ hēc ſunt vie que uidet
hoīnibus bone: ſed finē non
habit. niſi ꝑ demergit in ꝑfun
dū miſeriaꝝ. Inuenisti quas ho
minū: illud quoq; conſidera
ne forte de hiis dictū ſit: cont
cio et infelicitas in viis eorum.
In nūtate contio: et in cupi
ditate infelicitas. Quō in cupi
ditate infelicitas: Id est non
felicitas ut putat. Quid em.
Hi cui forte uidet in terrenaꝝ
affluentia rerū conceptio fēh
citas arridē: corpo infelicior
est. quo nehemēcius ipam ꝓ
felicitate cōplectit infelicitē:
aut magis immergit. aut ab
sorbet ubera. Ve filiis hoīm.
ab hac felicitate falſa atq; fil
lacī: Ve qui dicit. duas ſim
et nullius egeo: ei ſit pauꝑ
et nudus. et miſer. et miſe
rabilis. Et nūtas quidē ex in
firmitate animi: cupiditas
ex cordis media. et oblionē
ꝓcedit. Idēo alienū mēdicat
amma. q̄ oblita ſit comedē
panē ſuū: ꝓpterea terremo
tuat. q̄ immime celestia me
ditet. Videamꝰ et demoniū
vias: uideamꝰ ut caueamꝰ:
uideamꝰ et fugiamꝰ eas.
Siquidē mē illoꝝ. ꝑſtipio
et obſtinatio. Haec tibi vñ
ſiam: Conſideāte eoꝝ pn
cipē: qualis ille est. talis et
domeſtici. Conſideāte uiarū
ꝑpius principia: ſi nō mani
feſte in immanſſimā ſtatī ꝑ
ſuaſionē ꝑſilierit dicens.
Sedebo in mōte teſtamēti:
in lateribꝫ aquilonis: ſilis

ero altissimo. Cum temeraria. ppter
horrenda psumptio. Nunquid non illic
ceciderunt omnes qui optant magi-
tatem: expulsi sunt nec potuerunt
stare: propter psumptionem stare non
potuerunt: propter obstinationem
qui cecidit non admittet ut resur-
gat. Ex hac nempe spiritus nascent:
ex illa et nox ardens est. Et mi-
ra quidem psumptio demonum. sed
non minor immo obstinatio est.
pride enim superbia eorum ascendit semp:
propterea non est illis commutatio.
Quia enim converti noluerunt a
via psumptionis: meruerunt ma
obstinationis. Cum piso et ciso
sunt corde filii hominum. Quia
qui sectantur vestigia demonum: in
gredientur demonum vias. Iter ei
tota adversus nos spiritalium colluc-
tatio necessaria est: ut nos se
ducant: ut inducant in vias su-
as: ut deducant in eis: et per
ducant ad destinatum finem qu
pravus est eis. Fuge ergo psump
tionem: fuge mechilomus obstina
tionem: ne gaudeat de te ini
micus tuus. Nempe in hijs max
ime vicijs gaudet: in serpo
exitus. quem difficile possis ab
igere tanta vorago ne respuere.
Solo autem ignorare nos fratres.
quoniam modo descendat: immo
cadat in illas. Primus enim ut
interim occurrit gradus dejec
tionis hujus. dissimulatio est. ppe
infirmitatis. iniquitatis. inutili
tatis: dei sibi placens. sibi bla
diens. sibi psuadens ego aliqd
se ee cui nichil sit: iam ipse se de
ducat. Hedius gradus. sui ignora
tio. Ubi enim in primo gradu
mutilia sibi consuerit prudentia
solertie: quid superest nisi ut
nullum certa non videat. Et
presertim qui ad hoc solum ceperit
ne videret? Ex hoc tam
dem fit. ut etiam alio revelante
vitium non ee contendat: omni
bus verba maiae. ad excusa
das excusationes impias. Atq
hijs tercius gradus est. admo
dum iam vicinus. immo contiguus
psumptioni. Quid enim mali acti
tare iam verebatur: qui psumit
et defensare? Cetum difficile hic
herebit in tenebris et in lu (cecā
bricis: presertim cum non desit an
gelus dei malus. persequens et im
pellens. Atque quartus gradus
vel quartus potius papicum tem
ptus est: ut quadmodum scrip
tura dicat. impius cum venerit
in profundum malorum contemnit
Ex hoc et demergens magis ac
magis sicut cum imget puteus
os suum: deum videlicet humilimo
di animam contemptus tundit impe
nitencie impenitentia obstina
tione firmat. Hoc iam parum
est. quod neque in hoc seculo ne
que in futuro remittit: qui cor
dium et renum. nec deum ti
met. nec hominem revet. Quid
sit in oibus vijs suis adherere
dyabolo: manifeste finis e unus
spiritus cum eo. Et vide quidem homi
nes quos superius demunimus
ipse sunt de quibus dicat. Scrip
tura nos non appetendat misi hu
mana: et que humanum e pa
re. Porro dyabolus a natum
hominis alienas ee quis nescat.
nisi qui in nonullis ipsa sibi con
suetudo naturam mutasse videt.
Cetum et si quorundam homo sit
unde: non humanum tm. sed dya
bolicum est in malo psequente.
Que nec sunt sortes angelorum
vie. Profecto ille quas unigenitus
enarrauit dicens. Videbitis an
gelos ascendentes et descen
dentes super filium hominis. Affren

sio ignē et defensio nie illorū. Iste
sio, ꝓpter se: defensio ut̄ ꝓpter
rondefensio ꝓpter nos. Hec bti
spūs illi ostendit ꝙ contēplatio
nē dei: defendunt ꝙ compassio
nē tui: ut custodiant te in oīb⁹
vijs tuis. Ostendit ad multū eius:
defendit ad nutū eius: qm an
gelis suis mādauit de te. Sed
tm uel defendēdo glorie iusticē
fiunt: q̄ semp uident faciē
pris. Puto et uias dm multis
audne. Quātū ꝑsumē uideor:
si me illas ꝓmisero ostensurū.
Legi aūt de ipso: qm docebit nos
uias suas. Diu em alteri credē
tur. Docuit itaq; uias suas: nō
aperuit labia ꝓphete. ut dicēt. Vi
mihi se vie domine. mia et veri
tas. Ita ad singulos. ita ad oēs
cōmunit̄ venit: in misericordia
fidelitate et veritate. Vbi em iam
multa fuerit de misericordie ꝓsump
tio. sed oblitio veritatis: non
cōtinuo ibi deus. Sed neq; ubi
terror multus et recordatio veritatis: nulla aūt de mēoria
misericordie consolatio. Nam ne
q; veritatē tenet. qui miam ubi
vē est non agnoscit: nr̄ vero
cē sine veritate mia pt̄. Itaq;
ubi mia et veritas obuiauerūt
sibi. ubi sese etiā iustitia et pax
osculant̄: nr̄ abēē ib pt̄. quia
in patre frūs est locus. Quāta au
diuimꝰ et cognouimꝰ. siquidē
pres mi annunciauerūt nobis:
sine hac copula tam felici. mie
et veritatis. ꝙ misericordia tua
et veritas tua susceptū me: ꝙ
ayt ꝓpha. Et alio loco. ꝙ miseri
dia tua inquit tua ante oculos me
os est: et complacui in veritate
tua. Sed et dns ipē de eo. Ve
ritas mea et misericordia mea
cū illo. Sed consideremus etiā
manifesto⁹ aduenius dm̄: q̄ admo
dū faciet in eo quidē qui iam p
missus est. in seruo dē teneas
saluatore: porro in eo qui nō fie
ꝑmissus. uenie te sustineas red
dutore. Nam et hinc forte ude
bit̄ dem. quia misericordiam et ve
ritatē diligit deus: gratiam et
gloriā dabit dns. Quinimo et
in pōre quoq; aduentu. iterū
datus sit mie sue et veritatis
sue domuisti: et in posteriori
quinimo iudicatus est orbem iu
sticie equitate. et populos in ve
ritate sua: non tm futurum
sit iudicium sine mia: nisi forte
et qui nō fecit miam. Hec sūt
etiam tatis itinera: de quibus
habes apud ꝓphetā. Infatuati
sunt calles mundi: ab itine
ribus etiam tatis eius. Ad manū
est. unde id facillime ꝓbare pos
sim. Siquidē mia dominū ab
etino et iusq; metuit supplicē
tes eū: et veritas dm manet
metuit. Ab hijs itineribus me
uiati sunt calles mūdi: scilicet
demones. principes huius mun
di tenebrarū harū: qui viā
veritatis et mie nesciunt ne
q; memmerunt semitarū eius.
Quid ille et veritati: qui men
dax est et pri eius. Denique
habes manifeste scriptū de eo:
qm in veritate non stetit. Quā
nedū longe fuerit etiā a mia:
manifesta nobis ab illo miseria
mia testat. Quā ille unq; im
sericors fuit: qui hominē de
runt ab infantia. Postremo qui
sibi nequā: cui bonꝰ erit. Quā
nequissimꝰ ille sibi. qui nūq;
sine damna dē ꝓpria compun
git: nūq; sine ꝓpria iniquita
te dolet. Quem mia falsa
ꝑsuasio a via veritatis extru
sit: crudelis obstinatio ia
me intercluſit. Inde em nec

in se vmq̃ veritatē assequ: nr
a dño cōsequi mām pt. In hūr
g° modū. timidi illi colles mau-
nati sunt ab itmeribꝫ etnita
tis: dum a vbꝫ dñi. que quidē
rē sunt. ꝑ anfractus suos. et
distorta non tam itmem qm̃
ꝓpria cormerūt. Qm̃ uero
prudētius atq utilius. alij ꝺ̄a
colles ab itmeribꝫ hꝫ mūna
ti et hūliati sunt ad salutē.
Non em̃ mūati ab hꝫ tq̃ ab
eoꝝ ꝓtinus dissidentes: sed
q ipā eos mūauerūt itmem
etnitatis. An nō mūatos iam
cernē ē colles mūdi: dū subh
mes quiq ac potētes. deuota
subiectione mūmāt ad dñm.
et uestigia eius adorant. Sū
quid non mūāt eī ab ipā sua
ꝓmptosa celsitudē vanitatis.
et crudelitatis: dū ad hūles
semitas cōtūt. mē et veita
tis. Adistas mmurī dñi vias
nō mō bonoꝝ spūum. sed etiā
eloꝝ uic hoīm distrugūt. Et
ꝓmus quidē grandis. miser
hoī emergēti de ꝓfundo mici
oꝝ illa est mia. qua miseret
filio mūs sue: miset aīe sue
ꝓnde placens deo. imitat eī
qui hmōi est magnū illud
magne misēationis opus: cō
punctus aī eo qui ꝓ eo puc
his est mozieb: et ꝑē quoda
mō ꝑ salute sua. nr. ꝓtens iā
sublimi. Hec misēatio ꝓnia ex
cipit redeūtē ad cor: et hr. mt
ꝑa visceꝝ arcana
Dnī est ut mia regia ꝑgrediat
et ꝓcedat usq ad veitatē: et
qd sepissime cōmēdam quoꝝ
cordiū cōtionē. oriꝫ cōfessio
comitet. Corde enim creditꝫ ad iusti
tiā: ore aut cōfessio fit ad sa
lutem. Comissus ad cor. pmulq
fiat mozibus suis mte ē. sint
veitas aut. Nisi cōuisi fueritis.
et effati sicut pmuli nō mtn
bitis m regnū celoꝝ. Nō g. ue
lut dissimulatē. qu nō valet nes
cire: qm̃ ad michilū sit redactꝫ
Non confidat m luctē ꝙdere
veitatis: qd. nō sme mlta
oms affluēter m occulto
Dic ingredit hō uias mas et
veitatis: uias utiq dñe uias
uite: et fructus uarū salus
est viatoꝝ. Vias quoq ange
loꝝ. ad casdē mchilomq ten
dē manifestū est. Cū em assē
dūt ad cōtēplationē mquūt
veitatē: de qua et desiderā
do sacīāt: et sacīādo desident.
Cū uēo defenduī. fuauit nob
cū mām: ut custodiat nos i
oībus vbꝫ mis. Immmmst
toꝝ em̃ spē sunt: missi i mi
sterū ꝓpt nos. Plane mi
nistri nostri: non dñi mei. Et
m hoc vngenti formā imita
tur: qui nō venit mstrari
sed mīstrare: qui stetit mt
discipulos. tq̃ qui mīstrat. fris
angelicarū viarū. qui ad ipos
spectat: sua ipoꝝ btitudo et
obedīcia caritatis. Ods aut
ad nos ꝓtimet. inde quidē ob
tentus diume grie: hmc uēo
custodia vie mē. Deq̃ angelis
suis mandauit de te.
ut custodiant te m oībus vbꝫ
tuis: in oībus indigētiis tuis:
m oībus desiderijs tuis. Alio
qui facile tibi mere est ulas
mozis: ut udeliret aut de
mūtate m obstinatiōe. aut
m ꝑsūptiōe de uidicte
ꝓsumptas: que quidē nō iam
hoīm sed demoniū sunt vie

^ hoies In quo em̄ tam facile inuenim̄i
solent obstinati: qm̄ m eo qd̄
ad nām̄tatē ptinē aut simulant
aut arbitrant? Quid ergo moneat
aut ille. ego qd̄ possum possit:
et non ult̄ qm̄ possim. Tu si
hic sis: alit senaab. Vn̄ nēo
in p̄sūptionē: nisi ex quodam
impetu vehemētioribꝫ desiderij
p̄filmq: Interi g̃ mādauit
angelis deus. non quidē ut ā-
monēant te a vīs tuis. sed
ut m eis ipīs te custodiāt: et
q̄ p̄ uias suas uias tuas dirigant
in uias ipōrum. Quonām
modō? Sempe ut qd̄ angelꝫ
ex sola caritate purus agit:
tu ppria saltē nātate āmonitꝫ
desendas et condescendas?
exhibē scilicet p̄ximo nīam:
et cursū cū eodē angelo leuās
desideriā tua. tota animi rapi-
ditate. ascendē studeas ad si-
mam. et p̄petua veritatē. Hic
em̄ monem? leuare corda cū
manibꝫ? hymnū audimꝫ to-
die. sursum corda: hymnū q̄ꝫ
negligētes arguim̄. et dic?
nobis. Filij hoim̄ usq̄quo gra
corde? ut quid diligitis vani
tatē et quaritis mēdaciū?
Quorsū em̄ cor et leue le-
uiat? magis ut querat et dili
gat veritatē. Sed miseris
q̄ in uias dominī sedē nos
admittē. imo et mittē nō
dedignēt: qui cū sodōre dis
nant? in nostris. Qm̄ felicius
tū in eis ambulat: qm̄q̄ se-
curius. Cetū et ipī quaq̄ lō-
ge in feriis ab eo qui veritas
ipā. et ipā mā est: in mā et
veritate versant? Qm̄ nemo
congruē sius q̄q̄ grandiꝫ. sibi
q̄ competētibꝫ dispositꝫ deq.
Diuīnā rerū tenet ipē qui si-
mus est: ult̄ quē mchil. supra
quē mchil. Porro angelos suos
nō quidē in summo posuit: sed
in tuto: quippe et qui m̄imo
sint. uicinius adhereētes: ac p̄-
inde cōfirmatos uirtute ex al-
to. Nam hoies quidē nec m̄imi
nec in tuto sunt: sed in cau-
to. Demq̄ et in solido sunt id
est in tra: habentes locū p̄mū.
sed non m̄imū: vn̄ et possi-
bile sit et necessariū ut time
ant sibi. Demones aut in pē
dulo huius aeris. nam vento
siq̄ vagant? Indigni siquidē
celos contendē: ad tīn tn̄
descendē dedignāt. Et hodie
quidē ista sufficiāt: atq̄ uti
nā eiusdē ipōrum mimē. suf
ficietes ea gr̄ā age valeamꝫ:
ex quo est sufficientia nra.
Non em̄ sufficietes sumꝫ ul
exogitare aliquid a nobis q̄
ex nobis: nisi ipē dederit
nobis. qui dat omnibꝫ affluēt.
et est sup oīa deus benedict?
in secula amē Sermo duodecim?

Sī memīstis hesterno
sermone. in ab deo
nīt p̄sūptionē diui-
nis. et obstinatione: nec
mirum q̄ quare hoc dicemus.
Possimꝫ tn̄ si necessariū iu-
dicatis uias eorū ina adhuc
alia inuestigare. Nā etsi oī
modis eas occultare laboret.
multiplicit eas p̄dit spūs,
scīs: multiplicit in scripturis
scīs declarat semitas iniquo
rū. Legimꝫ siquidē de eis oī
bus. qm̄ in circuitu impij am
bulant: legimꝫ de eorū p̄ci
pe. q̄ circuit querēs quem
deuoret. Qd̄ et ipē fateri
cogit in p̄ntia maiestatis?

qm mt filios dei astans. et vñ
vemens requisitus: circuitu aut
tertiū et ambulatu eā. Dicimq
itaq; eius circuitione et circum
uentione. Ista enī ad nos: illa
ut mt in septo. Semp ille extollit
sed deuit semp: superbia eius as
cendit semp: semp humiliat. Sed
quid non circuitus iste? Qui ei
in circuitu ambulat. p ficiat
quidē. sed pficit michil. Ve ho
mini qui sequit hmoi circuitū:
qui nūq; a pria uolūtate recē
dit. Hi enarib; auellē. paulu
lū sequi uidebit: sed in dolo.
Circuitus est. aliūde reditū pa
ret: non ab ea penitus abduce
re. Datagit. undiq; fugitat: he
ret tñ semp pprie uolūtati. Ve
ruptū si mala circuitus pria:
longe equidē peior circuitus
alienā. Ea siquidē uel magis
diaboli fat. Sed quid fiet.
ut miserū hoiem circūuenat.
superbissimus ille desendit? Vi
de circūuentū eius in hoc po
sitū eius omē sublimem uidet.
Altū ymaq; pā cum ose uesti
gat: sed ut magis asendat.
ut uehemēcius intumescat.
Et dum tōdiu ceit humilē. sibi
uideat ipē sublimior: sicut scp
tū est. Dum superbit impius:
incendit paup. Cū pueri se
asendētes et desendentes
angelos bonos: angelos malos
emulat. Asendit studio bōi
tatis: desendit liuore malig
nitatis. Cuius mendax asensio.
cuius crudelis desensio est:
expōs ille ut heri diximus. miseri
cordie et ueritatis. Cetm si des
tendit maligm ut circūuen
ant: gr̄ās ei cuius mandato
desendit et bemgm angelu
ut subuenāt nobis: ut custodi
ant nos in omīb; uīs mīs. Se
cp hoc solū: sed in manibus portabūt te: ne forte offendas
ad lapidem pedem tuū. Quāta
nobis fiēs in hmoi scripturis ub.
et eruditio et ammonitio. et cō
solatio exhibet. Quis in ōibus
psalmis tam magnifice pusil
lanimes cōsolatur. negligētes.
ammonet: erudit ignorātes?
Vñ id quoq; fidelibus suis uo
luit prudentia diuina prestāre:
ut in ore pōrū uersiculi psal
mi hmoi. hoc maxie quadrage
simali tpe uersentur. Sed aliū
de qm ex ipīs usus patione
dy aboli. sumptu uidet oīa
sio: ut in hoc quoq; nequissimus
ille seruus. filios seruitat uel
mutus. Quid enī tam moles
tum ei. quid nobis ee potest
tam iocundū? qm ut etiam
malū eius nobis cooperet in bo
nū? Angelis suis mandauit
de te: ut custodiāt te in ōibus
uīs tuis. Confiteāt dño mi
sericordie eius: et mirabilia
eius filiis hoīm. Confiteāt
et dicant int gentes: qm
magnificauit dns facere cū eis.
Dñe quid est homo qz inotuis
ti es? aut quid apponis erga
eū cor tuū? Apponis cor
erga eū. gens pro ea solli
citudinē. cui illius habes? de
nīq; ei mittis uirgentū tu
um. mittis spm sūm tuū:
pmittis etiam ultū tuū. Et
ne quid molestiaq; nasceret
ab opa solicitudinis nostre.
btos illos spūs. qui nos mit
tis in ministeriū? custodie mē
deputas: nostros nubes fieri
pedagogos. Parū enī est qd

fras angelos tuos spūs: fras et
angelos ꝓuidozū. Demq; angeli
eozū. semꝑ uident faciem ꝑis.
Illos utiq; spūs tam feruens et tu
os ad nos. et nos ad te angelos
fras. Angelis suis mandauit de
te. ꝙm dignanter: et ꝙ magna
dilectio caritatis. Quib; em. quibꝫ
de quo. quid mandauit? Audi
ose considēs fiēs: diligenter
mandens meozie. hoc tam grā
de mandatū. Quis em mādauit:
cuiꝫ sunt angeli. cuiꝫ obtēperant
mandatis. cuiꝫ obediūt uolū
tati? Sempe angelis suis man
dauit de te ut custodiāt te: nec
cunctant. quin etiā in mānibus
tollant te. Diuina g. mandata:
manestis mandauit: et angeli
suis mandauit. Illis utiq; sub
limibus. tam bīis. tam ꝓxime
sibi cohērētibꝫ: tam familiariter
adhēntibꝫ. et ꝙ domesticis dei
ꝙmandauit aūt de te. In quibus?
Dne quid est homo q; memor es
eius: aut filius hoīs q; reputas
eum? Quasi nos nō sit homo
putredo: et filius hoīs ver
mis. Sed quid putas mandauit
de te? Siquid sēpsit g; te ama
ri tuidmes. Siquid ut cont̄ solui
do uento impetū ondāt potētiā
suā: et stipulā sicū ꝑsequāt?
Siquid ut tollant mipuū. ne ui
deat gloriā dei? ꝙmandātū
istud est non mandatū. Scire
tedas ab adiutozio altissimi. in
ꝓtectione dei celi cōmozare:
ne de te illud qnq; mandet. Qui
em ꝓtexerit deus celi. nō de
eo illud mādabit? sed pro eo.
Et qdo interim nō mandat pro
eo differt: ut sit oīa ꝓpt electos.
Demq; parātibꝫ ne seruis. et
rōtinuo sicꝫ semāta colligēti
zama: quidus ꝓfamilias. si
mte apt usq; ad messem. ne fo
te emdictis similit et tritici.
Quis g. tam diu conseruabit
mt eā? Hoc plane hoc ē pīs
opus: hoc mandatū tuis huic.
Itaq; angelis suis mandauit
de te: ut custodiāt te. O tuā
mt Zizama: o gnā mt pla
ba: o hluā mt spīmas. Grās
ei frēs. grās ei: et ꝙ nobis pi
ter et ꝙ nobis. Preciosū nobis
depositū cōmsent: fructum
crucis sue: pciū sanguis. sc̄ō
est cōtentus custodia mā. tū
patū tuta: tam pauū utili:
tam singuli. tam insufficienti.
Dup muros tuos ihlm cōstitu
it custodes. Sempe etiā ipi q
uident muri. aut in muro ipō
colūpne: hīs custodibꝫ egent
et maxime. Angelis suis mā
dauit de te ut custodiāt te
in oīb; uīs tuis. Quātū tibi
uerbū hoc debet inferre re
uerētiā: asserre deuotionē: cō
ferre fiduciā. Reuerētiā ꝙ pīn
cipē: deuotionē ꝙ benuolentia:
fiduciā ꝙ custodia. Cante am
bula: tibi assint angeli. sicut
eis mādatū est. in oībus uīs
tuis. In quoib; diuersozio. in
quoib; angulo. angelo tuo re
uerētiā habe. Cū ne audeas
illo pīte: qdo uidente me non
auderes. In pīte ee dubitas
quē non uides? Quid si audi
res. quid si tangēs? quid si lo
querēs? Vide q; non solū ui
sui. uerū pīcia cōprehēdit. Scio
oīa nuda subiacent. nec to
palia quidē: quīto spūalia pro
cul sunt ab oīm sensu corporeo.
et spīritalis poctus ne stigīdā.
In fidem consulas: ea tibi

angelū ꝙbat pñciā non decesse. Decidisse piget. qm̄ fides probat: qm̄ mmrū aplūs argumtū non appetiuit esse diffimmut. Assint igit et assint tibi: nō modo tecū. sed etiā ꝙ te. Assint ut ꝙtegant: assint ut prosint. Dd retribues dnō ꝙ oībus q̄ retribuit tibi? Siquidē ei soli hōr et gloria. Quare ei soli? Quia ipe mādauit: et omē datū optimū. nō nisi ab illo est. Veruptū et si ille mādauit: ipis ḡi qui et ei ex tanta caritate obediūt. et nobis subuenit in nēcitate. ingratos esse nō licet Simꝰ gr̄. deuoti. simꝰ gr̄ti tantis custodibꝰ: reamemꝰ eos: honoremꝰ eos q̄ntū possimꝰ. q̄ntū debemꝰ. Totis tm̄ ei reddat: et amor et hōr nr̄ꝰ a quo tam ipis q̄m nobis est totū. vñ honorare possimꝰ uel amare: vñ honorari amari ne mēr? Nec ꝑ em̄ aplūs ubi ait: soli deo honor et gl̄a ꝓphetico credendus est obuiare sermoni: qui sibi etiā amicos dei mmos honorificatos esse testat? Puto ait simile esse ibi illud apostoli ei. qd̄ item ait. Nemīi quidq̄m debeatis: nisi ut mutuo diligatis. Siquidē non hoc uoluit ut alias quelibet debita negarēt? ꝑsertim ipe idem mīi dicit. cui honorē honorem: et reteā in huc modū. Ut gr̄. plenius intelligas. quid utrꝰq; senserit. quid ne monuerit: inde q̄dmodū mīt indios solis midia q̄libet lūnaria non uident? Nūquid amotis mōtibꝰ montes arbitrāt? nūquid extimct? Minime quidē: sed amphoti claritate quodāmō tecti. interim apparē non possūt. Hic gr̄. dilectio alia q̄ibꝰ debita suppetunt. quasi sola regnet in nobis? ut quicqd debet reteris sibi vendicet: et ex dilōne eō ma finiam? Dic dnūm hōr ꝙualeat et quodāmō pūdiz bmilis: ut solꝰ ipe non mō ꝑ oībus. sed honoret? i oībꝰ Idipm̄ sane dictū putes etiā de amore. Quid em̄ ex ipm̄ reliquit reteris? qui totū cor totum aiām. totū vnitē. dnō deo suo in dilōne donauit. In ipō itaq; fiēs. assūiose diliḡntq; angelos eius. tāq̄ fratres nos alioqui cohēdes mōs. interim uero actores. et tutores a pīe positos. et ꝓpositos nobis. Sunt em̄ filii dei sumꝰ et si nondū appareat? q̄ ad huc ꝙuis sub actoribꝰ et tutoribꝰ simꝰ: tāq̄m michil interim differētes a seruis. Ceteri et si tam ꝙuis simus. et tam magna nobis. nec mō tam magna. sed et tam ꝙtuosa via restat? quid tm̄ sub tantis custodibꝰ timeamus? Nec supernri. nec seduci. minus autē seduce pīt: q̄ custodiūt nos in oībus vīs mīs. fideles sint. prudētes sint. potētes? Quid trepidamus? Tantū seq̄m eos? adhereamꝰ eis: et m ꝓtectione dei reī cōmorem? Vide em̄ q̄m sit nūa ista ꝓtectio. ista custodia in vīs tuis. In manibꝰ mīs portabūt te: ne forte offendas ad lapidē pedē tuū. Patū tibi uidet? q̄ sit lapis offensionis in via? Considera que sequūt? Super aspidē et basiliscū ambulabis: et con

culcabis leonē et draconē Qñ
nēnus pedagogꝰ ymmo eciā
baudꝰ: pſertim ꝑuulo nit lyet
grndienti. In manibꝫ mgt por
tabūt te. In tuis quidē vijs
custodiēt te: et deducēt puu
lum qua nō pt ꝑuulus ambulare.
Cetim nō patient te tentari
supra qm sustinē poteſ: ſed
ni manibus tollent ut ꝓtinſe
as offendiculū. Qm facile tri
sit. qui illis portat manibus
qm suauit uix vlgare ꝓbiū
natat: cuiꝰ alter sustinet
mentū. Quocies g. grauissima
terminꝰ vrgere temptatio. et
tbulatio uehemēs imminē: m
nomi custodē tuū. ductorē tuū.
aditorē tuū. m oportūta tibꝫ
in tbulatione. Inclama eum
et dic. Dne salua nos perimꝫ.
Non dormit neqꝫ dormitat.
et si ad tempꝰ qnqꝫ dissimu
let: nō forte ꝑiculosius ab il
lis te manibus ꝓcipites:
si te ignorancis sustentatū.
Spūales em sunt manꝫ iste
et auxilia utriqꝫ spūalia: que
singulis electis pro cuiusq; diſeri
minis modo. et obiecte difficil
tatis. tamq; lapidee molis qn
tate ab hijs qui sibi deputati sūt
angelis spūaliter et multiphariē
exhibent. Dico ego tm aliq ex
hijs q communia magis arbitror:
et pauis qui mihi nō fuit mex
pta. Turbat aliquis vehemēter
seu corpali quouis ītōmodo.
seu tribulatione aliq ſeculari.
seu acidia spūs. et quadā ei
m defectione languescēs: ita
temptari incipit: sup qm va
leat sustinē: iam impingeret
et offendet in lapidē. si non
fuerit qui subueniat. Quis
nēo est lapis iste? Ego illū
intelligo lapidē offensionis et pe
tre scandali: in qua si offende
rit quisq; collidet: sup quē nēo
ceciderit contēret eū: lapidē uti
q; angulare. electū. p excellē. qui
est dns ihesꝰ. In hunc lapidem
offendē est. murmurare adiſſe
eum: scandalizari a pusillani
mitate spūs et tempestate. Ita
q; opus illi angelum consola
tione. angelus manibꝫ: qui
iam defiat. iam ꝑpe modum
offendit in lapidem. Et vē in
lapidē offendit. qui murmurat
qui blasphemat: serpēs olim
dens: non eū inquē furibū
dus impingit. Arbitror same
lehud duabus quibusdā mā
nibus. eusmoi hoīes intōdū ab
angelis suppositum: ut quadā
mō nō sentētes tūseant. qđ
tuntope formidabāt: ne pau
mentū postmodū. tam sup
posteriori fructuate: qm sup
difficultate pcri. Vltus sane
quas intelligi duas manus
Diuphē utriqꝫ demōstrationē:
dum videliset hunc quidē tri
bulationis breuitus. inde etin
tas retributionis ostendit. Aut
magis ꝓmittit uel impertitur
cordi: ut intimo affectu sencia
mus. qm mometaneū hoc
et leue tbulationis mē. sup
modū in sublimitate etnū
pondus glorie operat in nob.
Quis nēo istas tam bonas ꝑ
bonas non credat fieri? ni
si tū sit. q ecōtrario maleuti
q; fiant immissiones ꝑ angelos
malos? Habetote frumba
res angelos frēs mei. frequē
tate eos sedula cogitatione
et oratione deuota: qui sp uob
assint ꝑ custodia et consō
latione. Sermo tertius dominus

Dssumq; hūt versiq̄u
m mambus est. ne deli-
ret m mambq porta-
but te et te tēa. nō mō de p̄-
senti cōsolacōe dēm accipe:
sed eāde futu. Sempe aus-
todūit nos m vys mis angeli
sancti. sed via finita. qd est
utiq; uita finita. m mambus
tollimt: ner desimt nobis tes-
tes fideles. Prme lem est
nobis de bīssimo prē mro ve
p omā vndcō: q dū intētū
oculoz ācē. m splendore
chorusce lucis habē videt.
vidit germam aiam. cupia
m episcopi. m spem ignea
ab angelis m celū deferri.
Sed quid huiusmoi testioma
rerumq. Ipā m euāgelio ne-
rutis de mendico et ulceroso
lazaro aut: qm deportatus
est ab angelis m sinū abrahe
Sessē m illa tam nona
nobis. tamq; in cognita re-
gione ambulare ipsi possema:
psertim cū tanq; sit lapis
in via. Quis lapis. Qui
lapidibq olim consueuerut
adorari: qui lapides obtulit
dnō dicens. Dic ut lapides
isti panes fiant. Portio pes
tuus. affectio tua pes aīe. q̄
in mambus angeli portāt:
ne offendat ad lapidē pedē
suū. Quo om nō vehemen
tissime aīa turbaret. si sola
hinc egredet. si illas sine so-
lacio ingredet vias. si inter
illos lapides. sub pedibus
grādet. Eminēo manifes
tus audi. qm nrē habeat por-
tari mambus ahentes: ner
alys tn qm angelicis. Hinc
aspidem et pasliscū ambulabis
et conculcabis leonē et draco
nē. Quid mit hec fiet pes hu-
manq. Quid hūane affectio
nis. mit tam horribilia mon-
stra constaret. Sempe nequi-
cie spūales sūt: et quidē nō
mangrinis appellacōibq de-
signate. Diquidē et de hys
dictū: qd nequq nobis excidis-
se reor. Cadent a latere tuo mil-
le: et decē mha a dextris
tuis. Quis yeo scire pt. an
diuise sint eos operaciones ma-
lice. misteria mīq̄uitatis: ut
ex diuisis officijs. quem potius
maleficijs. vocabula quoq;
diuisa sortiti nomīet. Alig
quidē aspis. alig veo basiliscꝰ.
alius aūtē leo. et alius draco.
q videlicet suo musibili mō
varie noceant: q̄ alig mor-
su. alig visu. alig rugitu. alq
ictu. alius flatu. Legi de q̄da
grē demomou qd nō exciat
nisi m oroē et ieiunio: me-
hil potuerat ibī aplice ītēr-
pacionis adillud. Quo non
illud aspis erit: illa utiq;
de psalmo. aspis surda et
obturās aures. ne noce au-
diat voce incātātis. Vis nō
terreri a tam terrifico mon-
stro: vis secura ambulare
post morte sicq; aspidē istā:
Caue ne interim post eam
ambules: caue ne imiteris:
et non erit qd pauceas m fu-
turo. Eminēo victū est: cui
reor eiusmoi spūm dnāri. Et
si vltus scire ipsa ē curiosio.
a qua nobis hesterno sermoē
monuimq ee cauēdū: ipsa
obstinacio est. adusq; quam
pridie loquebamur. Ret em
piget qubies dare omissio

ab hac tam grauu peste p̄mu-
mre nos. ut eam oīmodis fu-
giatis: q̄ hec quidē sit summa
quedā religiois subuersio:
et ne nr̄ testimō legislatois
venenū aspidū insanabile. Dic-
aspīs hmc alterū aure q̄n pf-
sus pt terre mfigē: mde ueo
altum caude īmissoē michi lo
obturme. ne audiat. Quid ad
hec mentitus vox. quid sermo
fingat pdicntis? Qrabo pro
eo. huīl abo m ieiuno aiam
meam: baptizabor p̄ mortuo
uberrimo quodā p̄ fluuio
lacmarū: apud quem uideri
michi hūane mentiois. q̄
libet sapiēcia. michi q̄tūcūq;
āmonicois mdustriā p̄na-
le. Nouerit tñ vn̄ptimay.
non celo sese sed solo mfigē
caput: q̄ suma fuma sapiē-
cia que de sursū est. nō mō
pudica. sed et pacifica sit:
hec aut magis ut ita dicam
aspidem misi terrena cē nō
pt. Sed nec adeo obsurdes-
cet: misi cauda quoq; obtura
ret auditū. Que est hec cau-
da? Finis mtētois hūane.
Hec surditas despati. dū hmc
quide velut terre mfirmus pne
quisq; mhēt voluntē: mde ve-
lut reflectēs caudā. finē ali
que meditat: et figit animo
hō desidert adrpisci. Nolite
obsecro fres. nolite obturare
aures: nolite obturare aliq̄
forda uia. Inde em̄ tam mor-
dax et amarus sermo nr̄i ent
in ore hoīs obstinati: q̄ nl
la ad eū penetrare queat be-
nuolencia monitoris. Inde aspi
di uirus in ligne aculeo pse
uerat: q̄ adhibitis lingua
mentatoris tūto sese studio
obturarit. Ut basiliscus ut
cauit venenū gerit in oculo:
pessimū animal. et p̄ oīb⁹
execrabile. Nosse capis oculū
venenati. negm̄ oculū: ocu-
lū infirmāte? Inuidia cogi-
ta. Quid uideo inuidē? misi ma
lū uidē est? Qui nō cet ille ba-
silisc⁹: nīqm̄ eius inuidia.
mors intrasset in orbē ter-
rarū. Ve mīsēo hoīi q̄ inui-
dū non p̄uidit. Dispeream et
hoc uicinū dū adhuc viuam:
si post morte volumen mīstri
tante nequicie non timē. Seō
alterius bonū. mundo inspi
ciat oculo: nēpe hoc ipm iā
q̄dō in se ē. tube sua illud mfi
cē. et quodāmō mfice est.
Qui hoiez odit: homicidā
illū veritas ipa testat. Quid
et ille qui bonū odit in hoiez
nīquid nō homicida potent
appellari? Adhuc viuit hō
et ille iam reus est mortis eo:
adhuc ardet ignis quē dns
ihesꝰ mīsit in tirū: et qui
mundā est. tāq̄ qui spm extū
erit. iam damnat. Ve nō
bis a draone. Inmanis bes-
tia est. flatu igneo quicqd
attigerit necat: nō mō bestias
terre. sed et uolucres cel.
Haut aliū ego huic q̄n in
die spm̄ reor. Qui tos ea
sublimius ut uidebat uite. fla
tu huius draonis mīsere sa
tis adustos. turpit in ob eo
ingemmq̄ rendisse. Qm̄ me
lius sibnpis mīsi potuerit:
ne peccarent. Stimuli assio
nālis nr̄i hōm est: sed abutē
tibus bono nature. gmus p̄
dico et misericorda p̄uicies.
Qui repemq̄ illa fruitres m q̄
bus expedit: ne forte ad in
utilia illinatq̄ p̄cipat. Hic

mmrū solet amorē amor expūgere: solet et timor timorē depelli. Solite timē eos q̄ corpus omdūt aīt dīb: aīe aūt non h̄nt quid faciāt. Et cōfessi. Ostendā aūt uobis quē timeatis. Timete eū. qui ptēt h̄z corpus et aiam p̄dere in gehēnā. Ita dico uobis: hūc timete. Ac si manifestius dicat. Huc timete: ne illos timeatis. Repleat nos sp̄ūs timoris dī: et alienq timor hoīs non h̄ebit in nobis. Et ego dico uobis. Non aūt ego. sed ueritas: nō ego sed dīs. Solite mīsci eis qui t̄rrena auferūt uobis. qui rōnia inferūt. qui ingerūt forte supplicia: et p̄ter h̄ec faciunt michi. Ostendā aūte uobis: cui debeatis timere. Inscimini ea. que sola uobis nocere p̄t: sola fuge ut cēa illa non p̄sint. Ubius sine. quenam illa sit? Imq̄tis p̄pa. Ita dico uobis: huic timete. Nulla em nocebit aduersitas: si nulla dīnet iniq̄tas. Qui p̄fecto huic inserit. reteis non monet? magis et amplectit ea. Ego inquit in flagella paratus sum. Et dap. mi. sit cōmunio. sit lesio corporis? paratus sum et nō sicut bath; qui dolor meus in conspectu meo semp. Quid mi exteriora cēa puniēda. i hec estimatio dolorib? silius inq̄t uteri mei p̄sequit me. et cōmunicati seruulo indignor? Cor meū derelinquit me. delinquit me uirtus mea. et lumen oculorū meorū? et dapna tpalia plangā. aut incōmoda cōtpalia reputabo? Time inimicū nō mō mansuetudo ozit. cui draconis flatus nō nocebat: sed eā magnanimitas q̄m rugitus leonis non terreat. Audiamus ūr tḡ leo rugiēs tenet aut petrus. Grās magno illi leoni de tribu iuda. Fugite iste p̄t: ferire non p̄t. Fugiat q̄ntū uult: tm̄ non fugiat ouis xp̄i. Cūcta minant. cūcta exaggerant. cūcta intentant. nō sinq̄ bestie: ut p̄sternat nos uacuus hic rugitus. Huc em phibent qui tuba curiosius inspexerūt. ad rugitū leonis nulla bestia stare posse?: ne eam quidē que adiuisis ictū eius tota aīositate repugnat: et plerūq̄ sepe iret feriēte. que nō sustinet rugiēte. Ue bestia. ue rōnis expe: qui tam pusillanimis est. ut sola timore cedat? qui sola futuri exaggeratione labo ris uictus: ante conflictū nō telo sed tuba p̄sternit? Sonū restitisset usq̄ ad sanguinē aut strenuus ille diu?: qui leonis hui? nocēat uanū ee rugitū Et alius quida. Resiste aut diabolo: et fugiet a uobis.

Sermo xiiij

Caui gr̄ās fr̄es fr̄ori mō. bn fr̄ori mō. redep tori mō. remuneratori mō: ā potius spei mee. Ipe em retributor? ipse retributio mea: nec aliud iam q̄m ipm expectamus ab ipo. Promisit qd nobis p̄stitit: nos ipi sumus. Siquidem ipe fecit nos: et non ipi nos. Parum tibi ne istud uidet? quā te fecit? Cogita qualē. Fecit nempe eā sedm corporis egregiā creaturā. sed sedm animam magis. utpote ymagine creatoris insignē?: rōnis p̄ditē

capacē bītudinib sempiterne. Por
ro sēm ambo simīl pre reteris cre
aturis maxime admīndā; co
herentē sibi. mō prehensibilis
artifico i inuestigibili sapiā
conditoris. Itaq; tam magnū
hoc domī: qm magna reb hō.
Sed qm gratuitū putas? Pla
nū est qz michil ante pmeruit.
qz michil p emtus fuit. In post
ea sperabat grām retributrā
auctori? Dixi dnō deus meus
es tu: qm bonoz meoz non
egres. Non g necessaria retri
butrix es ei grām. qui sic p
omīa sibi sufficit: sed devotas
relatrix ei grās. qui sicut me
ruit sperabat? Quid mi grās a
gat? Si quis oculoz lumē. si
quis usum auriū. si quis narīū.
si quis manuū. si quis pediū ti
bi ꝑditū aliquo mō reparasse
uidet? si quis sopitā quauis
occasione excitasse in te tonē.
quis non alius tibi nehemētis
sime succenseret? si qm forte
huius bñficij īmemorē. aut bene
fratri deprehendisset mīgtū?
Emuleo dnō deus tuus. ipsa
tibi ipsi mētā largius: ex
michilo fecit hec omīa. Nec
mō fecit. sed et rōpegit. etiā
et formauit: ac suo quodq; il
lustrīt officio. Quis non ib o
mīa nre sibi grās exigit am
plioreb? Nam ne hoc quidē.
licet maxime contenta inuite.
qui dedit ut esseb. qui aīa non
fuerīt. adiecit etiā vī subsis
tēb qui iam erīs: nec minus
libēalit hoc. qm illud mirabi
lit est opatus. Faciamq; mīt
hoiez. ad ymaginē et similitu
dinē nrām. Quid nēo postea?
Et ꝑsit pisibus maris: et
bestijs terre. et reteā. Nam
celestia sese elemēta. in usū
creasse tuos an dorierat. Nē
pe facta mēoz ant. ut cēnt m
tempa et signa et tempa. et
dies et annos. Cui putas? Sī
hi utiq; nisi tibi. Cetere siquidē
creature omēs. aut n nullo egēt
hijs omībus: aut nō intelligūt
ea. Qm ropiosus in hoc te
nuido bñficio. qm liberalissimq
fuit. Quāta tibi largitus est
ad sustentationē. quāta ad eru
dictionē. quāta ad consolationē
quāta ex hoc iam ad rōnepa
tionem: quāta etiā ad delectatio
nē. Verū hec duo gratis: et
displiat gratis fecit. Quid
dico displiat gratis? Sme me
rito tuo: sme labore tuo. Nē
pe dñrit et fāt sunt. Indē
to mīnq devotis. minq obnox
ijs. minq gratus es. p hec
quidē sicut p michilo fit de mi
chilo fecit? Nisi rōdis est: oc
casiones ingratitudīs uestigā
re. Nemo id facit: nisi qui
etiā gratis eēt ingratus. Pu
to em neutrī tibi ꝑptea mīnq
vtile: qd presentī mīme dif
ficile fuit. Alioquī si forte qd
et laboriosū. tibi magis cō
modū ducis. ex tepso tibi
indicū hoc: nec te alibi illud
putem. qm apud te didicisse.
Dic prestitores hūanos ꝑfec
tri tuo: absq; rōnabili tuo.
Veruetiā si gratis prestare
nelles: nolles tn ut hec tibi
ille ꝓtenderet mīgtudinis cum
ceteris ex hoc iam tercij opis
tue redemptoris attende. Nō
est velamē excusationis: la
boratū prorsus in ea. Gra
tis hoc quoq; prestitū est. sed
gratis qd ad te ꝓtinet: nā
qd ad illū plane non gratis.
Valuus factus es p michilo:

non de medio tñ. Quid adhuc dormitat affectus? Immo néo mortua est illa nō dormit: q̄ huic bñficio nō respōdet: q̄ se totā nō effundit in gr̄arū actionē. et uocē laudis. Nam et retrā duo euidētissime testū hoc cōmēdāt: ut in eis q̄q̄ nem fuisse dilecto cōpbet: non ꝓpterea de facili p̄estīs qd̄ nollet aliter. sed qd̄ non aliter oportēt. Itaq̄ fecit te deus tuus: fecit tū multa ꝓpter te: fecit et ꝓpter se scripsum. Verbū caro fm̄ est: et habitauit in nobis. Quid adhuc restat? Factus est ip̄e tecū caro una: te quoq̄ secū facere spm̄ unū. Non recedat hec quatuor a corde tuo. non a memoria tua: nō ab affectione tua. Hec cogita semper: in quib⁹ nisi quibus dā stimul' urgens sollicita aiam tuā: his fac⁹ inflāmari cupito: ad pdam dñi eū qui tam multiphariam sui erga te cōmēdat amorē. Memēto sane qd̄ idem aut. Si diligitis me: mandata mea seruate. Seruia q̄ mandata creatoris tui: seruia mādata benefactoris tui. redēptoris tui: tui remuneratoris. Sed si hec q̄ris: quot sint mandata? Omīb nouimus decem ee. Itaq̄ p quaternariū huic decalogi legis multiplicatus. uenim habes quadragesimā: tenes quadragesimā spūalē. Tanti sta in timore: et ꝓpara aiam tuā ad tēptationē. Cane serpentis astutias: obserua insidias inimici. Rē pe quadruplici temptamēto quadrifaria impedire conat actionē qua exegeris gr̄arū. Temptatus est in hys oībus xp̄us: ut vocat scribēt⁹ ab apl̄o. temptatus p oia. pro similitudine absq̄ pcō. Erit forte qui miretur: et dicat. q̄re sese temptationē dñi nō legisse. Verū ut ego arbitror non hec dicēt: si legisse memisset. qm̄ temptatio est uita hominis sup terrā. Hoc enī qui memint. nō ea tm̄ triplici temptationē temptatū fuisse dīm arbitrat' que fm̄ est in ieiunio deserti. in pmanilo tripli. i ultīe mōtis. Nam in hys omīb⁹ erat manifesta temptatio. Verū illa que ex tunc et deinceps usq̄ ad mortē cruc⁹ ei non defuit: et si occultior vehemētior tm̄ fuit. Ne hoc quoq̄ a ꝓposita similitudine debeat⁹ abhorre. Nā et tria illa bñficia que ei tm̄ fuere euidētissima et in luce posita ee nosc̄it⁹. Nam qd̄ ad spem uite etne ptinet: nec dū exhibitū nec ꝓpalatū est nobis. Nichil prinde mirū si sit mihi apta temptatio: ubi etiā musa temptationis omitti. Cetm et diutinior et nalidior ipa est: q̄ adiuuāt spe nrum quicq̄d habet malignitatis exemt mimicq̄. Itaq̄ primo quidē ut auctori nē ingratos faciat. amphore ingerit sollicitudinē pro nā: q̄admodū npi etiā xp̄o esurienti auctus est dicē. Dic ut lapides isti panes fiant. Qm̄ ut figmētū nrm ignoret ip̄e qui finxit: aut non timet nē homēs qui volucres celi pascit. Qm̄ néo ingratus est ei.

qui ꝓpter hoīes vmiſit hūc tō
didit mūdū: quiſq; ut ſubſtā
am eius quā ꝛceperat obtine
at. ꝓpens non ueret adorare
malignū. ¶ Et ait illi ois tibi
dabo: ſi ꝓpens adorueris
me. Tu ne illa fecisti miſer?
Quō dabis que ille eripuit?
Aut quō abs te ſperanda. quō
tua adoratōe ꝓmeruit peten
da? que ab illo condita. in il
lius ſunt poſita dnone? Ja
m eo qđ ait. mitte te deorſū.
caue tibi quicq; es: qui tēpli
pinnaculū conſcendiſti. Caue
tibi ſpeculator domꝰ dñi: ne
que qui me emā xpī loci terre
nis tenere ſublimē. Quī igit
em vīmo qui mundo ſi es mi
no illi pietatis ſacīmento: ſi
in illo queſtū eſtimes pietatē.
Quī nō fidelis es ei qui miſe
rūt hoc ſanguē ꝓpō conſecra
uit? ſi eo queris gloriā tuā
que nichil eſt: queras q̄ tua ſt.
non que ihū xpi. Quī indigne
rīdes eius dignatiōn. qui in
diſpenſatione humanitatis ſue
ſublimē te ee fecit. celeſtia t
ſacīmēta cōmiſit. celeſtē ſorte
et amphorē qui celeſtibꝰ nris
ſpīritibꝰ tradidit ptātē: ſi
deorſū ipē te mittis. ſapies
non que ſurſū ſunt. ſed que
ſup terrā. Sed et oīs qui
de ſtutū emīētia ad mamō
glorie ſeſe dimittit et decli
nat appetitū: haut dubiū quin do
mino virtutū qui tanta nobis
tolerauit: ut nobis formā humā
nitatis ſuīmet ſuīmus. ꝓ grā cōtue
lia reddat. Conſideremq; fideꝫ
dilectōrib: ne forte ꝓua illa tēp
tatio que ꝛcipalis nātis oīa
ſione eīm turbat aſſidi debeat
cōpari. Hoc em animal quo
dāmō violentū morſu nocere ob
turat auīē ne uocē mantātis
audiat. Quid ueō agē mult̄m hīc
pte temptatoꝛ: miſ: ut adiuſtis
conſolatiōnē fidei. auīē cordis
obſtruat et obtinet? Sed nā
ꝓfecto mīmici in eo: nō illiq ꝓ
tiu ſit auditū qui ait. Nō in ſo
lo pane viuit homo: ſed i oī
ubo qđ ꝓcedit de ore dei. Sa
m eo qđ ait: hec oīa tibi dabo.
ſi ꝓpens adoraueris me: miſi
dias et maleſuadibilē ſibilū
adite draconis. Fenit illi ma
rena latitātē: et aues volātes
flatu attrahē venenato. Qm̄
venenatus flatus hic fuit: hc
oīa tibi dabo. ſi ꝓpēs ado
raueris me. Verū nō erubeſcit
quelibet auis: nichil potuit
flatus draconis adillā. Quid
de baſiliſco dicimꝰ? ꝯſtruo
ſuis ceteris: ſolo uiſu hoīem
mfice et mfice phibet. Sa fal
lor. uana gla eſt. Videte mḡt
ne iuſticiā vrām faciatis coꝝ
hoīibus: ut uideam ab eis.
Ac ſi dicat. Cauete oculos ba
ſiliſci. Sed cui nocē dicat ba
ſiliſcus? Ei qui non viderit
baſiliſcū. Thoḡ ſi ꝓ eum
uideas. nō tibi nocet ut aiūt:
magis mouet ipe. Jtē fidēs.
non uidentes nocent mamb glo
ria cecos et negligētes. qui
ſe ei oſtentāt. qui ſe exponūt:
et non pocius ipī mſpiciūt.
non attendūt. non diſcutiūt
illam: nō uident denīq; qm̄
ſit friuola. qm̄ caduca qm̄ va
na. qm̄ mutabilis. Hi quib; ea
mtricat: hoc mō mouet baſi
liſcus. ſed iam occidit eum
gloria. ſed occidit magis:
et occidit ei quodāmō verſa

m pulneré: ymo redactū michi
lū. Puto aūt nō est grē quid ad
manē gloriā ea tempt̄ntio ui
sit pt̄mé: ut dr̄m est si filius
dei es. mitte te deorsū. Vt qd
em̄ hoc mſi ut laudaret̄ ut ru
dét a basilisco. Et unde quō se
pm̄ oultuerit basiliscus: qñ
ut nō posset aīe uideri. Scptū
est mquit. Qm̄ angelis suis mā
dauit de te: et m mānbs tollēt
te. Quid scptū ē malugme qd
scptū ē. Angelis suis mādauit
de te. Quid mādauit. Iniqui
tate et iudete. qz sibtrauit fraū
dulēter: qd fraudis sue cōmētu
dissoluét. Quid em̄ mādauit.
Nempe qd m psalmo seqt: ut
custodiat te in oībs uijs tuis.
Nūquid m p̄cipicijs. Quibus uā
her de pinnaculo templi mittē
se deorsū. Non ē ma her. sed
ruina: et sua. tua est. non
illius. Frustra m temptatio
nē capitis intorsisti: qd scptū
ē ad corpis consolationē. Hinc
em̄ nāe est custodiri: cui
mādatum ne offendat ad lapi
dē pedē suū. Non est qd cus
todiat. cui nō ē qd. timeat.
Quid uēo times et illud qd seqt.
Super aspidē et basiliscū ambu
labis. et cōculcabis leonē et
draconē. Te em̄ her fabola
tangit. nō sterniosa malugmtis.
mōstruosis appellationibus cō
culcāda signat. Non mō ab
nō capite: sed etiā a corpe
uniso. Siquidē adiutus dñi
post tēnā confusionē hāc nō
iam sempēterna calliditate. si
cut delutate usus est leonina.
usq ad cōtumelias. ad flagel
la. ad alapas. ad mortē. et
mortē crucis: sed manifeste
etiā leonē te cōculcauit leo de
tribu iuda. Hic adiutus nos fidēs
ut ni reteis omībus uideret se frus
tratū. toto iam furore ysenno
nē suscitat. quales nō fuerit
ab initio: ut uel extremēta tribula
tionib. regni celeste speratu
bus interludat. Scitis etiā que
et qm̄ leonē potenti uirtute
contriuit: uolentē illud repe
tualebit. Ex hoc itaq dilas
simi. tūq sicq aspidē et basi
liscū. cautius et sollicitius ā
bulemq. Cauēamq oēm iudicē
amaritudīb. ut nemo mīm mor
day muemat. nemo audax
uel ardens: nemo inexorabi
lib aut rebellis. Non uēo de
orsū mittamq nos. sed trāsitē
damq et trāsibiamq letalē
glorie tyalis obtutū: ut quō
scptū est frustrauit retheas ā
oculos pēnatorū. Cōculcemq
quoq leonē p aurē et draco
nē: ut neq illius rugitus
terreat. neq istius flatus mfi
ciat. Vident hr quatuor mō
stra. affectibus eque ōtuor.
singula singulis minitare.
Cui gr̄. potissimū draco insidi
at. Extremo qz cupiditati.
q hāc nouerit ee iudicē malo
rū oīm: et que maxīē corrūpere
tat. Unde em̄ quasi con
silēs dixit: her oīa tibi da
bo. Nam de leone quidē ma
ē mīfestū: q nō mſi ad tmorib
animā terrenis fructib det rugitq.
Porro tristine forces. a spūs
observat: q eas maxime mor
tibus suis pulas arbitret.
Vñ et ad dñm ypm. donec
iam esurientē cernēt. nō ar
resit. Crotim fame crucat
nāe ē letiua basiliscī: q
eo potissimū aditu uenenato

migrē ꝓleat radios oculorū: nr
bona gloria. nisi ob lectiōe no
ceat uanitatē. Illud quoq; con
sidem. an forte uirtutes quor
quatuor hijs primis opponē uale
amus. Leo rugiet: quis nō time
bit? Si quis ille fuerit: fortis
erit. Sed frustrato leone. dra
co absconditꝰ in arena: ut uiru
lentis flatibꝰ attrahat aiam.
ni sufflans ei quodāmō rōe
pistrennā terrenorū. Quis pri
mus illius ꝓteruitabit insidias?
Semo utiq; nisi prudens. At
forte dum ad ista descendēmus
neꝫ. Veget quis molestiaꝫ et
ecce ꝓtinus adsunt: nam
oportunū sibi tempus nuemisse
uidet. Quis nō exaspabit ab
aspide ista? Sempe uir tem
peans et modestus: qui sciat
habūdare et penurīā pati.
Puto ex hac occasione fastidia
re te uolet. male blandiens
oculis neqm. Quis auertet
faciē suam? Profecto nullus: qui
nō mō ipē sibi atq; gloriam
que dei est: sed ne ab alio quidē
recipe uolut oblatū. Si tm
sit iustus. qui iuste quod iustū
est exequat: qui iustitiā suā
non faciat coram hominibus? q
demq; et iustus fuerit. caput
suū non leuet. Cohercēm uirtus
speculabit in humilitate cōfusit:
cohercet intētionē purgat: cohercet
meritū omne eo ueritius et
effimatius optimet: quo nullus
arrogat sibi. Sermo vo

Uenite ad me oēs qui
laboratis et onerati
estis: et ego reficiam
uos dicit dns. Tollite iugum
meū sup uos: et inuenietis
requiem aiabus uris. Jugū
enim meū suaue est: et onus
meū leue. laborātes ad refectio
nem inuitat: ad requiē uocat
onerātos. Non tm interim ang
sibtrahit aut laborē: magis
aut onere alio. alio labore cō
mutat. Sed onē leue. suaue
iugo. in quibus requies ac refec
tio. et si nullus appareat. tumē
inuenīat. Graue onus inqui
tas. sedens sup talentū plū
bi. Sub hac gemebat sarcina
qui dicebat. Iniquitates mee
sup gressē sunt caput meum:
et sicut onus grauate
sunt sup me. Quod gr. onus
xpi? qđo onus leue? Ut qđē
ego sencio. onus bñficiorum
dulce onus: sed ei qui sentit
et qui expit. Alioqñ si non in
uenīas. si non adiuues: q̄ue
omo et periculosū. Onerisetū
animal homo. tempore suc
mortalitatis. Si adiuet por
tat pcm̄ sua: onus est grue
ue. Si iam forte euenerit
ē a pcm̄. nullus qđē grue:
sed si sanū sapiat. nō nullus
grauide onus inuenet hāc
pcm̄ qñ dixerit euenerit
onē. Onerāt nos cū euene
rit deus: onerat bñficio cū
euenerit a pcō. Vox onerā
ti. Exi a me: qr hō pccor sū
dnē. Vox onerati. Semp
enī qui timētes sup me fluc
tus timui deū. Semp mḡ
timui: sicut enī sic post ac
ceptū mūdi gr̄ā pcōrū. Ubi
homo qui semp timē? pauidꝰ:
nec minori angit sollicitudi
ne. ne forte obruat bñficiis
qñ pcīs. Ad hoc siquidē nob
diuina tam sedula erga nos
et tam ꝓfunda bñficia cō
mendant? ut sollicitem? ad

ff Vos onerati. Qui retribuā dño?
ꝓ oīb⁹ q̄ retribuit mihi?

grum: multem ad dilaonē. Angelis suis mandauit de te: ut custodiant te m omnibus vijs tuis. Quod ulr potuit fieri tibi et non fecit? Scio quid rogites. mgarita reclinum. Habes gnm cum angelis dni: sed ad ipm ambis dnm angelorū. Orag et optas? ut nūcius nō rōtēto. ipē quoq; qui loquebat? assit: nec te quasi p medium. sed suis oculis oculet? Audisti sp aspidē et basiliscū. leonē pit et draconē tibi ambulabis sup: nec sup draconē ipō ultorē michaelis et angelorū eius ignorabis. Ereptū non michaelē. sed dnō clamat tua desideria. Libera me dnē et pone me iuxta te: et cuius vis manus pugnet cōtra me. Hoc nempe est. nō mō alijs sed ipsis quoq; angelis. alienus captiue refugiū: ut ex sentētia ap fitēti. q? mā tu es dnē spes mea. merito rōnabat? Altissimū posuisti refugiū tuū. Non enī dignat? ee spes miscōrū. misērator et misēr dnūs: nō semp libēatore simul et protectorem in se sp̄antibus exhibē recusat. Cū in me sp̄auit mgt libembo eū: protegam eū. quā cognouit nomē meū. Nempe nisi dnūs custodierit ciuitatē frustra vigilat qui custodit eam: sue ille homo. sue eā angelus eet. Montes in circuitu ierusalē: sed parū hoc. immo nichil hoc foret. si nō etiā dominus in circuitu foret ppli sui. Certo proinde in cautico sponsa describit? muētis licet vigilibus. imo abeis mēta. nec em eos ipa querebat. nō substituisse. nec tonsēta fuisse vigilib? sed p cunctata breuit? de dilecto. ad ipm cursus puolasse. Erat em roz eius nō in vigilibus sed in dnō fiducia hīs. Et alit forte suadētibus aiebat. In dnō confido? quō dicitis aie mee transmigra in mōtē sicut passer? qui vigilant? ad observationē. rum thū. cū offensis qui vigilibus fieret apud eos: et mutme ptinsierūt. Ego quidē cephe. ego aut pauli aiut: ego uero appollo. Sed quid fecerūt vigiles sobrij? vigiles circumspecti? Non em potuerunt sibi sup̄ponere sponsam. qui bn eam emulabant? qui emulabāt? dei emulatōe? qui despōdeīt vni viro virginē casta exhibē xpō. Pausserūt me et vineā uenerūt me aut. Vt quid tu? Si fallor vigebant ut ptinsiret: proinde inuentum dilectū. Denīq; eā tulerūt pallium meū inquit: haut dubiū quin ut ponēret expedita. Animaduerte ē qui nichil de puericia: quibus sagittis aplius vulneret eos. qui dulcissime apud vigiles videbant? Numquid paulus p vobis crucifixus? aut in nomīe pauli baptizati estis? Et item. Cui em dicat quis. ego sum pauli. alius autem ego sum appollo. nōne homines estis? Quis igit? est appollos? quis vēo paulus? ministri eius cui credidistis. Cū in me sp̄auit: libēabo eū. Nō in vigilibus. nō in homīe. non in angelo. sed in me mgt sp̄auit: nichil bonum nisi ex me ne p̄pōs exspectabis. Omne em datū optimū. et omne donū p̄fectū desursū est: descendens a pre luminū. Ex

me vigilie hom utiles. cura opa u
tiq; manifesta: eis mmrii custo-
des custodes hom deputati. Ex
me exaudie angelorū ob seria
cui secretos motus spūs tabū
sollicitudinū: ppulsatores mquos. Cetū nitima sa
ne custodia secreti sue mtēt ois
nō mo ex me. Verecūdā p me
fiat. nāe est. qd' ille quidē huā
nus nequeat. sed ne angelicus
quoq; oculus penetrare. Agnosm
nus triplicē hanc custodiam frēs:
exhibeamq; nos eis quales cuiq;
cōuenit exhiberi. Audeamus
bona cora hominbq: cora age
cora deo. Contēdamq; placē oī
bus p omīa: sed maxime ei
qui maxīmq est sup omīa. In
conspū angelorū psallamus
ei: ut in eis quoq; qd' scptū e
impleat. Qui timet te videbūt
me et letabūt: qr in uba tua
supspaui. Obediamq; ppositis
nris. qui puigilat. tāmq; red
diturī rōnē p aīabus nris: ut
non cū tristitia faciāt hoc. Et
quidē grīs deo. ex cuiq; solo mu
nē venit. Non est qd' multū
nos moneam: nō est qd' mul
tū nos timeā in hac parte. Odē
em gaudiū meū et gloria mea:
mei pmpta obedīa. et mrep
hensibilis cōuīsatio vrā. Od
si certo cognoscerē. nec ange
los quidē amplius aliquid m
nobis cognoscē qd' dedeceat.
apud nemnē vīm ex amathēte
iherico quippiā occultarī non
murmurme aliquē. nō dethē
in occulto. nō simulatorie agē
nel remisse. no ignoīmose uol
uē aīo cogitationes. quibq; sol
heu mtdiū ipā quoq; pīs corpis
pturbarī. Magnū mihi hoc
incremētū gaudij: sed nondū
utiq; plem tudo. Non em tam
magm sum q. ut possit nobis ades
ee p mmo. ab hom iudicari
non posse: mmq aut michil cō
scios ee nobis. Ceterū si occul
tissimū iudicē timet eaā magm
q̄ntū nos ad illius exammis
meōriā cōuenit trepidare. O
si mihi contingét certū ee mi
ee in nobis omībq illū offen
dens oculū. qui solus pfecte
nouit. quid sit in homine: videns
in eo. et qd' in se ille nō videt
hoc uel maxime iudicū uestrū
timeq; frēs. et eo amplius fre
quētemq; in timore et tremore
ipius considerationē. quo mmq cō
prehendē possimus inestigabi
lem abissū iudiciorū dei: et in
refragabilē dispositionē. Cui
hoc timore spes habet meritū:
cui hoc metu fructuose spat.
Est aut is rpe timor. firmissi
ma quedā et effimx quedā ma
teria spei: si quis prudēt' ad
uertat. Utiquidē maximū qddā
dei donū timoriste: et ex pcep
tione pncipū. firma ē exspatio
futurorū. Postremo beneplaci
tū e dno sup timētes eū: et
utiq; in tra m voluntate eius: et
in bmplacito eius. salus eterna.
Cum in me spauit libēabo eū.
Dilatissima libertas. ne se span
tibus non deesse. Hoc emm
totū meritū hom: si totā spē
suā ponat in eo qui totū hom
nē salui fecit. In te spauerūt
pres mri spauerūt et liberasti
eos: ad te clamauerūt et sal
ui facti sunt: in te spauerūt
et non sunt confusi. Quis ei
spauit in eo et confusus est.
Hpate in eo omīs congregatio
populi. Quicūq; em locū mi
mauerit pes vr: ne ster erit.
Pes vr utiq; spes vra: et q̄

tūcūq illa pcesserit obtenebit⁹:
si tñ tota figat⁹ in deū: ut fir-
ma sit et non titubet. Quid
timeat aspidem aut basili-
cū? quid leonis rugitū. aut d⁹
onis sibilos expauescat⁹? Q⁹
mā in me spauit habenbo eū.
Porro habeat⁹ quidē ne iterū
impugnet⁹: iterū legeat habē-
ti. Ptegam eū et conseruа-
bo. Si tñ cognouerit nomē me-
um⁹: ne sibi tribuat q̄ habeat⁹
sit⁹ sed nomī meo det glām.
Ptegā eū: qm̄ cognouit no-
mē meū. Inuocauit me: et
glorificabo eū: in noticia nominis.
Ptectio exhibet⁹. Spes in nomē:
res in fide est. Quod enim
quis quid sperat⁹? fides utiq;
exauditu: et ea hinc inde in
eande ipsius rei substantia
spectandā. Ptegā eū: qm̄
cognouit nomē meū. Non no-
uit nomē eius. qui illud assum-
mauit⁹: qui dixit ei dne dne:
et nō fecit⁹ quae dixit ipse.
Non nouit nomē eius. qui eū
non honorat ut prem: nec
ut deū timet. Non nouit no-
mē eius: qui ad vanitates et
mendacia falsa conuertit⁹. Be-
atus cuius est nomē dñs spes eius:
et nō respexit in vanitates
et insanias falsas. Petrus
hoc nomē cognouerat⁹: qui
dicebat. Non est aliud nomē
datū hominibus: in quo oporte-
at nos saluos fieri. Nos q̄q;
si nouimus sine nomine quo⁹
nostrū est sine nos. desiderā
dum utiq; nobis: ut semp sanc-
tificet⁹ in nobis: atq; ita ora-
dum ut doctina utiq; saluato-
ris. Pr noster qui es in celis: sa-
netur⁹ nomē tuū. Denique audi
quid sequit⁹ in psalmo. Clama
uit ad me: et exaudiā eum.
Hic fructus notitie nominis. clamo-
ris oratoris. Porro fructus clamo-
ris exaudito saluatoris. Quo
enim aut non nouissime exaudiri
poterunt⁹? aut nomē dñi nescī-
ens inuocare. Sicut ei. qui ma-
nifestauit hominibus nomē pris⁹?
fructū salutis in eius inuoca-
tione constituens: sicut scptū
est. Quicunq; inuocauerit nom
dñi. saluus erit Sermo xvi?

Clamauit ad me: et ex-
audiā eū. Hoc plane
est testamenti ve-
teris⁹? hoc pactū mosaicum et ma-
sōraicum. Si vaut in me: habe
bo eū. Nomē meū cognou-
it⁹: p̄tegā eū. Inuocauit me:
et ego exaudiā eū. Non dicit
digni sunt. iusti et rectus
sunt. innocēs manibus et mū-
do corde: quia habebo. p̄te-
gā et exaudiā eū. Si enim
hoc aut similia diceret⁹: qs
non diffideret⁹? Quis gloria-
bit⁹ mundū scire cor⁹? Nunc
autē apud te humana est⁹:
et propter hanc legē sustinui
te dñe. Duplex lex: que meritū
exaudicionis in clamore con
stituit postulacionis. Clama
uit inquit ad me: et exau-
diam eū. Ceteri nō exaudit⁹
qui clamare dissimulat⁹? a
deo non postulās: aut te-
pide postulans aut remisse
Siquidē in desiderio uehemēs. clamor
magnus: et regione autem remis
sa intencio uox submissa. Nā
illa penetrabit nubes⁹? qui
audiet⁹ in celis⁹. Rumpe ut
clamando sibi noceat hō. mi⁹
primordia sue orōis ipsum q̄
oratum est prem. in celis ce

ptm̄ ām̄onet: quo ūdeluet m
petu quodā spūs illo sibi iaculā
dū ē memmerit ōrōnē. Ppūs
est deus: et m spū clamet nāe ē
quisquis clamorē suū ad eū desi
derat puenire. Viuit em̄ ad fa
tiem hom̄is nō respiat tm̄ homo.
sed magis intuet tor: sic ad tor
dis potius nocē qm̄ torquis au
res eius. Cu meito dicit: deq
cordis mei. Hmc est q̄ mo
ses sorus tacens mtm audit
dicente dno. Quid clamas ad
me. Clamauit ad me: et
exaudiā eū. Nō mmeito. Cla
morē magnū seue magnitu
do nāris extorsit. Quid em̄
clamans pecat: nisi consola
tionē. libēationē. glorificationē.
Absq̄ sup hijs quō exaudit: si
p alijs clamat: Exaudiā eum
ait. In quo exaudies dnē: ut
m quibus: Cū ipō sū m tbu
latione: eripiā eū et glorifica
bo eū. Ad magnū illud tduum
qd̄ pprie simul celebratur:
hunc mihi tnarrū arbitror
referendū. Siquidē et ipe oppt
nos tbulationē et dolorē mi
nuit: q̄ apposito sibi gaudio
sustinuit crucē. cōfusionē con
temptu. Veriūptm̄ que de ip
so erant sicut ap̄s dixit finē
habuerūt: et sicut m morte
dixit cōsummata sunt: et ex
tunc sabbatizauit. Sed dila
tū ē gloria resurrectionis: die
tertia sumo diluculo. soluis
te de tumulo ortus ē nobis
Jtm̄ g̃. fructus parit tribu
lationis. et uentus creatio
nis. m manifestationē glorifi
cationis apparuit. Sicutilo
mm̄ q̄ quoq̄ et m nobis simi
le quodā tduū posse ūdebi
t assignari. Cū ipō sum m t
bulatione. Qm̄ hoc. nisi m die
tribulationis mee. m destructis
mē: dū mplet qd̄ ipe ait: in
mūdo quidē pressurā habebitis.
et qd̄ explūs eius. omis q̄ pre
uolit uiue m xpō. p̄ssionē
patit. Nam libēatio plena et
p̄fecta. ante diem sepulture
ē non poterit: qd̄ maneat
iugū grue sup filios adā: a
die exitus de uentre mris eo
rū. usq̄ m diem sepulture
mtrem oīm. In hac igit die ex
piam eū mquit: qm̄ iam mchi
ultm qd̄ uel corpi uel aīe no
ceat mūdus habebit. Hanc
glorificationis diem ultmū ma
net. diem resurrectionis:
qm̄ singet mi gloria. qd̄ mi
hominis mterim semmat.
Vm̄ semo q̄ nobiscū sit m t
bulationē: Ex eo utiq̄ q̄ m
ipsa tbulationē nos sumul
Quis em̄ sustineret. quis sub
sisteret: q̄s p̄sisteret sine illo:
Omē gaudiū existimem. cū
m tbulationes varias mci
derimus fres mei. Non mō
q̄z p̄ multas tbulationes opor
tet nos intrare in regnū
dei: sed qm̄ uerba est dns
ihs qui tribulato sit tor
de. In ambulatiōe m medio
umbre mortis ait quidā.
non timebo mala: qm̄ tu
mecū es. Jtm̄ g̃. nobiscū e
omibus diebus: usq̄ ad con
summationē seculi. Qm̄ autē
erimus nos cū ipō: Summul
qui mpiem obuiā ex̄po ma
net: et sic semp cū dno ei
mus. Qm̄ apparebimus cū ipō
m gloria: Semper cū xp̄o
apparuit luta mū. Interi
sane absit dat nāe ē: ut
p̄dat tbulatio erepationē.

in morte

erepcõ glorificacõnẽ. Voxh
beruti. Conũtẽ amma mea m
requiẽ tuã: qz dñs bñfecit t.
Quia erpuit aiam meam
de morte: oculos meos a lac
mb: pedes meos a lapsu.
Erpiam eũ: et glorificabo
eũ. Felix qui te mterim con
solatorẽ et aduitorẽ habet:
aduitor in oportunitatibꝫ i
tribulacõe. Et qm felicior. qꝫ
erpuisti et exemisti tantis
malis: qm felicior qui iam
exemptus de laqueo venan
cũ: qui iam raptus est. ne
malicia mutet mtellm illiꝰ.
aut ne fictio decipiat aiam
illius. Longe tñ pre cõibus
hñs felicissimꝰ. quẽ assiipse
ris ad terpm: quẽ repleue
ris m bonis domꝰ tue: et cla
ritati tue cõformaueris. Et
mic filioꝰ clamemꝰ in celũ:
et in scribit mi deꝰ ni. Cla
memꝰ in celũ: qz sub celo oia
labor et dolor. quantus et
afflictio spũs. Demꝫ pũi
est cor hoim et inscrutabile:
pui sensus eius in malis. Bo
est in. me bonũ. hoc est in cu
ne mea: lex pis in ea habi
tat: aduersus spm cõcupiscat.
Postremo et cor meũ derelict
me: et corpus mortuũ est pp
ter pcm. Sufficit quoꝫ diei
malicia sua: et ẽ mundus npe
positus in maligno. Qm ne
qm in omnibꝰ seculi pnis: qm
nequit aduisus aiam secularia
desideria militare nosse.
Sunt et pncipes mundi hui
tenebraꝝ huiꝰ. spuales ne
quitie aeris ptates: et int
eas callidior cunctis animã
tibus serpens. Quer gr sub
sole omia: hec omia sub celo.
Ad qd horũ cõfugiũ facis: in
quo horũ oim speras solacii ali
quid: aliquid auxilii inuenire.
Si quidem int te. aruit cor tuũ:
et oblitus es te dicũ tuũ. Si mortuũ a corde. Si in te: cor
pus qd corrũpit: aggrauat
aiam. Si aut te: ecia terre
na inhabitatio deprimit sensũ
multa cogitantẽ. Quẽ gr. sup
te: sed cautus esto ne tosa agmi
na tũ siluę. Quia em oie da
tũ optimũ et ome donũ pfectũ
non nisi sursũ ee nouerint:
medii latrones iter obsidere.
Transi igit tñsi pugiles illas
nequitias: que tam mdefesse
custodiũt et obseruat: ne quis
in illa possit euadere cautẽ.
Si te paueserint. si uolueue
rint. Dimitte eis palliũ. qd
egipto olim Joseph adultere
derelinquit: dimitte et sndo
nẽ: ut cũ eu agone illo iuuene
pfugias nudus ab eis. Nuꝫ
non solũ palliũ eius et sndo
nẽ dederunt deus ni manꝰ im
pis: cuiꝰ in fraudulẽte et in cu
nem dans pfidẽ. decipiũ aiam
illiꝰ aut seruã. Ita gr sur
sum cor. sursũ clamor. sursũ
intẽtio: sursũ desideria. sursũ
conuersatio: et omis exspectatio
tua desursũ sit. Clama in ce
lũ ut exaudiaris: et quis in celis
est pater mittat tibi auxiliũ
de sco: et de syon tueat te.
Mittat tibi interim auxiliũ de
tribulacõe: eripiat te a tbu
latione: glorificet in resurrec
tione. Magna sunt hec: sed
tu dñe magne. promisisti. Ex tua
promissione sperans: mde aude
mꝰ dicere: si corde clamemꝰ pio
corte debes ex promissõ. Sermo xviij

Bene nobis cū agit fr̄es: satis huic competit tēpori uersus psalm. celebratur ib̄ p̄sime dn̄ica resurrectionē. Jam nūc cuiqz in se sua p̄mittit: ut festiuis in cunctis suis fr̄m recolant membra: qd̄ in sēpib̄ p̄stolant aliq̄ faciendū. Congruus finis psalm: ubi psallenti finis p̄mittit tam beatus. Jocunde completē: dū in eo spondet repleam tam iocunda. Longitudine dierū replebo eū: et ostendā illi salutare meū. Hoc admoneo uos fr̄es: q̄ uita pauli sīam p̄missionē habeat p̄ritas. uite eius que nūc ē p̄terit et future. Unde et idem aut. Habetis nūc quidē finē uim in sanctificatione: finē uero uitā eternā. Ipā q̄ hoc loco p̄mittit plenitudo: ipa ē longitudo dierū. Quid em̄ tā longū: q̄m qd̄ etnū est. Quid tā longū: q̄m qd̄ nullo fine p̄dit. Bonus finis uita eterna: bonus finis qui finē non habet. Et sane cuiq finis bonus est: ipm eterna bonū est. Amplectimur itaq̄ sēntiā. q̄m bona est: q̄m finis eius uita sine fine. Hanc nobis sectem et pacem: sine qua nemo uidebit deū. Longitudie inquit dierū replebo eū: et ostendam illi salutare meū. Dextē dei ē illa p̄missio: nunq̄ dextē est quia sibi olim sub p̄ceptis optabat. opi inquit manuū tuarū portiges dexteram. Delectiones in dextera harū sq̄ in finē. Hanc ummirū et ille sibi porrigi optauit et obtinuit dextera: de quo psalmista aut. Vitam peciit a te et tribuisti ei longitudinē dierū in seculū et in seculū seculi. Manifestius dom̄q̄ sapies dixit. In sinistra eius diuitie et gloria: in dextera eius longitudo uite. Qs ē homo qui uult uitā: diligit dies uidere bonos. Hec est uita qua uiuimus. magis mors est: nec simplicit uita. sed uita mortalis. Quid homo dicimus: qui morti certissime appropinquat. Quid nos agimus q̄ quo p̄mo metipsi uidem̄ in morti appropinquare et metipse mori. Sed et dies qualescūq̄ uite huius pueri et mali sunt sicut scis p̄uerbia testant. Ibi nec uiuit: ubi uiuida mutata est et mutatis. Ibi dies bonus: ubi mutabilis longitudo dierū. Grabet: qui tam non fortis mō sed et suauis disponit omnia. Eorū nempe paucitas dierū finit breuis: quorū sufficit cuiq malicia sua. Ubi aut dierū bonitas: et bonitas quoq̄ non deerit. longitudine dierū replebo eū. Qd̄ pius dixerat. glorificabo eū: eu decius hoc uersiculo declarauit. Qui tā non sufficiet ab eo glorificari: cuius p̄fecta sunt opa. Sēm̄ tanta immensitas: misi immensū glorificare queuit. Sēm̄ magna sit glorificatio. a magnificā gloria que descendit. Vere delapsa a magnificā gloria aut petit. Bene magnificā gloria: glorificans tam magnifice. in longitudie. in multitudie. in plenitudie claritatis. Fallax est gloria. et uana est claritas: dies hoīm breues. Dum enim eius fmōi nō optabit: ma

gib loquet ex corde et qui mtuet cor: et diem hoīb nō desideā
ut tu scīs. Ego tī plus aliquid qm̄ nō desideare desidero: ut
ne recipiam quidē. Hāc enim cuiq; vox sit: ego claritatē nō
accipio ab hoīe. Qm̄ ueō misere. qui gloriā que ab mūdo est
spūmq; et nolumq; eam q̄ a solo deo est. Vola siquidē ea quam
solā negligimq; longitudinē habet: solā repletionē. Breues dies hoīb: et dies eius tq̄ flos agri
sic efflorebit. Exiit tī ē mquit femī et cecidit flos: ubi autē
dm̄ manet metuī. Verq; mmi
rī dies qui nō nouit occasum: et
etna veritas. uera et timēdi ac
p̄mde vera et magna sanctis. A
hoīe quo gla illa replebit: q̄
fallax et vana est. Demēq; et
manib; dicit: ut noueris te ex
ea magis eximanū posse. nō
posse repleri. Bonū g̃ mtcri
magis abiectio qm̄ elatio ē:
bonū magis mānus qm̄ uolun
tas: q; cū utriq; res ceciderit tūse
at. altem pena habeat: altem
sit p̄mia corona. Vtilis t
bulatio que p̄bationē opatur:
ducat ad gloriā. Cū p̄o fuerim mqt
in tbulatōe: eripiā eū et glo
rificabo eū. Agimq; grās pri
mi sei cordiarū: qui nobiscum
est in tbulatione: et in omni
tbulatōe mā nos consolat.
Res em̄ ut dqt necessaria tri
bulatio que in gloriā vertit:
tristicia q̄ mutat in gaudiū.
Gaudiū sane longū. qđ nemo
tollat a nobis: gaudiū multi
plex. gaudiū plenū. Res ne
cessaria ista necessitas: que
coronā parit. Non cōtēp
namq; fides! semē modicū ē:
magnus ex inde fructus exur
git. Forte mscidū. forte acerbū ē:
forte granū sinapis. Non cōside
remq; que vident: sed que non
uident in eo. Que em̄ uident
tpalia sūt: que aut non vident
etna. Prelubemq; p̄mias gloie:
gloriem in spe gloie magni
dei. Non solū aut: sed ut dicā
expressius. gloriem in tbula
tione. In ea siquidē spes glē
est. Vide si nō hoc ip̄m docere
te uolui aplus: cū subiunxit.
Qm̄ tbulatio patientiā opat:
patia p̄bationē. p̄batio uero
spem. Iam este adite ē in
his ubis cū p̄misisset aplus
gloriari in spe. nō aliud aliq;
sed amplius addidisse eū dice
do. Non solū aut: sed et gla
ri in tbulationibus. Non enim
altēa gloriatio cōmendat: sed ad
dit magis. ubi spes gloie. ubi
ipsa spei gloriatio requiritur.
Siquidē in tbulatōe spes glo
rie: ymo et ipā in tbulatione
gloria cōtinet. Sicut spes fruc
tus in semīe: sic ipē fructus
in semīe. In hūc modū etiā
nō regnū dei intus nob est
thesaurus ingens. in fictili va
se. in agro vili. Est mqm̄: sed
ubstonditus est. Sicut qui ubi inue
nerit illud. Quis ille? Sepe
qui messem magis cogitaueit
qm̄ semētē. Oculus fidei inue
nit hūc thesaurū: nō secūdū
finem iudicans. sed videns q̄
non apparent: sed intuēs q̄
nō uident. Qm̄ ueniēt hūc
thesaurū uenient. que vole
bat meminī et ab alīs: qui
dicebat. Iohēttaneū hoc et
lene tbulationib; mē supra mo
dū in sublimitate eterni glo
rie ponderq; opat in nobis.
Non dqrit: reminēa bitur:

sed etiā pondus glorie operati nobis. latet glā fidēs mei. absconditā nobis est in tribulatione: in momētaneo hoc latet eternitas: in hoc leui. pondus sublime. et sup modū. Interim gestemus eme agrū istū nobis. eme thesaurū istū. qui absconditus est in agro. eme gaudium existimemus cū in variis inciderimus tribulationēs. Diamus ex animo. diamus ex sententia. bonū e magis ire ad dominum luctus qm ad domū conuiuij. cū ipō sum in tribulatione aut dñs: et ego aliud interim qm tribulationē requiā. michi adhēre deo bonū est: nō solū autē. sed et ponē in domino deo spem meā: qua erpiā eū inquit: et glorificabo eū. cū ipō sum inquit in tribulatione. Delitie mee inquit ee cū filijs hoīm: emanuel nobiscū deus. Ave gra plena ait angelus ad mariā. dñs tecū. In plenitudie gre nobiscū est: in plenitudie glorie erimus nos cū illo. Descendit ut ppe sit hijs qui tribulato sunt corde: ut nobiscū sit in tribulatione mā. Erit autē qm rapiem in nubibus obuiā xpō in aera: et sic semp cū domino eimus: Si tm tenuerimus interim eū habē nobiscū. ut sit comes vie. qui patrie redditor e futuris: immo qui tuc pria. mō sit via. Bonū dne michi tribulari dū mō sib comes meā: qm regnare tecū sine te. eppulari sine te. sine te gloriari. Bonū in tribulatione magis amplecti te in cammo habē te meā: qm ee sine te uel in celo. Nā em michi est in celo: et a te quid uolui sup terram. Aurū probat fornax: et uiros iustos tēptatio tribulationis. Ibi ibi cum eis eis dne. ibi in nomine tuo congregatus medius astis: sicut olim tū tuis pueris eis dictus etiā ethnico appare: ut diceret. qz species qrti similis est filio dei. Quid trepidamus. qd tuctam: quid refugimus hunc tamnū. Deus tigris: sed dns noster est in tribulatione. Si deus nobiscū: quis ḡ nos. Sur hilomus qz stille erpit: quis ē qui rapiat de manu eius: Nis est qui de manu eius possit eruere. Postremo si ille glorificat: quis nā alius qui mgloui faciat. Si ille glorificat: quis hūhabit. Audi dem qm quāta gloria ipē glorificet. longitudo dme inquit dieī replebo eū: et ostendā illi salutare meū. Et primo quidē in eo qz plumbū dierū nomē posuit: non numerositudinē aliquā. sed multitudinē voluit cōmēdare. Quoḡ si numerositudinē suspiamus: melior est dies una in atrijs tuis sup milia. Legimus senos atq septenos annos. etiā ab hijs diebus miros plenos migrasse dierū: Certe sane aliud qm uentū plenos: plenos intelligimus gīnū. Si mmrū in hanc plenitudinē uelud de die in diem. de claritate in claritatē. nō quidē a sino. sed a dño spū transformāt. Si gs dies grā dicit. sunt sup etiā memīmq dies hoīs claritas dicit. qui ab hoīe e. et male mitens gloria quā ab mutē qm: inquit: quōmō intigis veris diebus. et plenis meridiebus uere glorie plenitudo. Qz si plumbos dimisio

nes dies mg grauit: quo no mul
tpha gloria intellgit multitudo.
Postremo euidenius audi finem ul
la vicissitudie dies multos. Erit
luy lume sicut sols aut pheta:
et luy sols sempterne plicat. sic
luy septe dierū. Ipse in fulgor
cunctis diebus uite sue. psalmo
suos cantare in domo dni rex
fidelis optabat. Erit em deuo
tos ee deo ad singula tante et
tam multiphas glozie munera.
et in oibus semp gratias agere. qi
cūctis diebus psalmos dicere
nomi eius. Longitudie dierū
replebo eū. Ac si maiestatis
dicat. Hoc quid desideret? sio
quid sciat: quid sapiat ei. No
em auri uel argeti sapit: no
voluptas. no diuitiaz. non
dignitas alui seculariū. qia
detimeti sent: oia assumat et
arbitt ut sterc̄ora. Et mam
ut semetipm penitus: ner
se ex hijs patit comparari: qbz
nouit se no posse repleri.
Sō ignorat ad quā ymaginē
conditus sit. cuius magnitu
dinis capax sit: ner finitim et
de modico tre sue. ut de may
mo minuat. Itaq longitudi
ne dierū replebo eū: que nisi
luy uem refice. nisi eternam
ple no pt. Hinc de ner lō
gitudinis illa termnū. ner
claritas illa ocasū: ner sa
nctas illa fastidiū habet.
Erit em scientias de et nita
te: gloriano de veritate: ex
ultano de sanctate. Et ostē
dā illi salutare meū. Immēsū
ex tuc videre merebit qd op
tauit: ei sibi rex glorie glo
riosa exhibebit ecclesiā. no
habētem maculā ob splen
dorē dei: sed neq rugam.
ob immodā plenitudinē siu.
Hoc ad illius fulgorē liūs sic
no impiuq. sic ner turbatq quide
m aliquo aut animq inquietus af
surgit. Inde o q nūc quoq ut si
pra memm sanctimoniā simil
et pacē sectari pmptm: q sine
hijs nemo videat deū. Cū ergo
repleuerit in bonis de fide erui
tui ut no aliud sit qd regnus
serenato penitus ex pa plen
tudine animo. uide poteis se
nitatē illā plenitudinē maies
tatis. similis deo fuis: q ui
deab eū sicuti e. aut forte ia
pleno omi gloria in semetip
so: eiā sous salutione qua
optatis est deus: et plenam
maiestate eius. omne terrū
undiq circūspinet delinosissi
mq delinosissimi seculi habi
tator. Ad hoc referri pt quod
adiecit. Et ondā illi salutare
meū. Hoc ne anxiamq si ma
gis placet e eiā hoc mō: ut
ipsos quos premisent dies i
hac ostensione salutaris ex
ponat. Longitudine inquit die
rū replebo eū. Et tamq que
reb vñ em dies mutatet de
qua legimq. qz no lucebit ibi
sol p diem. non em erit mea:
ondā illi inquit salutare meū
ut quēadmodū et in illa sep
tuma dicat: lucina eius sit ag
nus: ostendā illi salutare me
um. Non iam in fide erudiā
no iam exercebo in spe: sed
spem adimplebo. Ostendā illi
salutare meū: ostendā illi ihe
sum meū: ut metnū iam u
deat in quē credidit. quē di
lexit. quē semp optalut. Or
de nobis dne misericordiam
tuā: et salutare tuū da nob.
Ostende nobis salutare tuū:
et sufficiat nobis. Qui emm

videt illū uidet et te: qui pē in te
et tu in ꝑd. Hec est autē uita
etna: ut cognoscant te uerū
deū: et quē misisti ihm xpm.
Intra mine dimittis seruū tuū
dnē sedm uerbū tuū in pace: quī
uiderūt oculi mei salutare tuū.
ihm tuū. dnm meū: qui est sup
omnē deos bndcōis i scla ꝛc.
Explicāt sermōes bti bernhar
di sup psalmū. Qui hītat. In
cipit sermo bti bernhardi in na
tale sci bndci abbis de eo qd' scriptū e
st in euāgelio qd' plantatiū est
(seus decursus) aquaꝝ

Quamuis nobis
in unū ad audiendū
uerbū salutis magna
mihi timor est
fres mei: ne forte
minus digne illud recipiat: et
nō sicut decet recipiendū uerbū dei.
Scio enim terrā que sepius su
per se imbrē: si fructū nō
fecerit reprobā fore: et proxi
maledicto. Ut ego utiq; si
possem bndcōnes illi dare mal
lem. et nō maledcōnes. imo
ne eo ipsam bndcōnē celestis
pris uri nō meā: quā nō ipse
quidē donāte accipimus q̄ ob
meū. opto uobis manere sp:
bndcōnē nec in maledcōnē
posse mutari. Celebramus
hodie mgrī mī gloriosi bn
dci natalē: pro eo nobis et
de eo sollēpnis ex more ser
mo debet. Cuius dulcissimū
nomē cū omni nobis iocūdi
tate amplectendū et hono
randū: qm̄ pē dulcis: pē
mgr. et legifer mr est. Delec
tor quidē et ego in ꝑuis me
moria: licet nō sine mea fu
tor confusiōe. Non mīm sn
meo uiuōe: uti huius pris no
mē audeā meorari. Est em̄
michi de ꝑuis traditiōe uobis
seculi abrenūciare et monasti
ce pfessionis disciplinē: sed singu
lariter fine uobis cū eo ytalico
nomē abbatis. Abbas fuit et
ego. O abbas et abbas. O no
mē unū: sed in altēo sola no
minis umbra. O ministeriū unū:
sed heu me tantū dissimiles
ministri: quātū mīstrans ipsa
dissimilis. Ve michi si tā longe
a te fuēo bte benedicte in fructū:
qm̄ a tuis uestigiis sīcubi lon
gē ecce repior in presenti. Sed
nō michi hec apud nos ponere
nāe est. Sic ego q̄ scientibus
me loquor: tm̄ peto ut pudo
rem huius. ut huius timoris me
um frustra ꝛōpassiōe leuetis.
Qm̄ tū ommno dispēsatorem
credidit est: et si nō habeo
apud me qd' exponā uobis ap
ponā: queā a bndicto tres
panes: quibus nos pascam.
Reficiat nos sīcubi eius: iusti
tia eius: pietas eiꝰ. Ce
rissime dilectissimi. q̄ nō omēs q̄
m̄ pressione dm̄ fecerit: sua
illi pstiterit ne stimenti.
In illa nāq̄ pressiōe. quam
admittēte dnō. m̄ primo simꝰ
celebratiꝰ: qm̄ uenēti ad
passionē et sedēti sup a sellā
populi obtulerit: nō omīb nec
timētis sua pstiterabat uia:
sed rodebant aliqui ramos
de arboribus. Non erat hoc
magnū: qd' gratis accipiebant. gratis dabant. Verūp
tm̄ ne ipsi quidē penitus oc
si fuerint: sed nec a pressio
ne legis exclusi. Fres mei pri
mum xpi imitemur. qui cū ꝑphe
ta dicēte potestis: ut iumenta
facti sum apud te. et ego sp
tecū: nos quibꝰ m̄ fidet xps